

Giới thiệu Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thầm Lặng

Bạn đang đọc truyện Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thầm Lặng của tác giả ĐaoaoBatDung. Liệu đã có ai tỏ tình với bạn như thế này chưa ? Một truyện tình yêu kiểu đậm chất Lâm Mộ Thư . "Làm người yêu tôi đi , tôi tình nguyện vào ngày này mỗi năm tôi sẽ mua khăn , quần áo cho cậu ,đảm bảo đấy "

" là quần khăn rửa áo , không thuyết phục. Không chấp nhận "

"Ê thật không thoả đáng thời buổi nắng hạn gặp mưa rào này ai còn tự quần nữa "

Từ đầu nghĩ tôi sẽ tỏ tình với hắn bằng một bó rau muống hoặc một thùng mì hảo hảo chẳng hạn , sau này nghĩ lại như vậy thì thật đặc biệt quá , cuối cùng lại chọn cách làm thơ , ai ngờ lại bị hắn bắt bẻ , truyện hay về tình yêu thật sự trắc trở hơn tôi nghĩcác nàng có thấy vậy không ?

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thầm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Khi nhắc đến ngôi trường THPT XX thì không ai là không biết đến cái tên Cao Thần Duệ , một người con trai luôn sở hữu một khuôn mặt bảo vật , các cô nàng chính công sẽ gọi hắn là hoàng tử , các nàng hủ sẽ ước hắn là nam công , còn các nàng đã có gấu cũng không có gì là xác định người thích người không , lũ con trai lại người ngưỡng mộ người sợ sệt , tên hắn còn lan truyền sang tận các ngôi trường lân cận . Thật là huy hoàng .

Nhưng về tính cách của hắn thế nào lại không ai xác định nổi

Có người nói hắn lạnh lùng , lãnh đạm .

Có người thì phản đối điều ấy , họ nói Cao Thần Duệ kia rất ấm áp lại ân cần .

Còn riêng tôi lại nhắc đến hắn với cái tên lưu manh .

Haizz cũng không thể xác định được nổi , bởi con người có ai một mặt một tính đâu .

Còn về điều chắc chắn nhất đó chính là hắn năm nay 17 tuổi . Bằng với tuổi của tôi , ban đầu tôi còn nghĩ chắc tại mẹ hắn thấy mẹ tôi sinh ra được một đứa con đáng yêu nên mới tập bắt trước theo đây mà ,tôi đây cũng thuộc hạng thượng đẳng chứ ít à , ha ha tôi đùa đấy , căn bản là mặt tôi cũng dày kha khá :D

Mà thử hỏi...

Nếu không ồn ào thì liệu ngôi trường còn được gọi là trường hay không ??? , đã là trường học thì tuyệt nhiên sẽ có nhiều thể loại , ồn ào náo nhiệt y như một phiên chợ vỡ , Haizz biết sao được , ai bảo nhất quý nhì mà , thứ 3 là học trò cơ chứ , nhưng cái ngôi trường này thật khiến người khác phát bực , điển hình như mấy cô nàng tụ tập thành một bầy ở phía dãy nhà bên cạnh kia , ăn mặc thì lòe loẹt , phấn son đỏ chót , đã thế chất giọng còn âm vang vọng xa , tôi đây hắn có muốn nghe lên đâu , cơ mà tiếng nói nó cứ chui thẳng vào tai

" Này bỏ nghe gì chưa "

"Chưa , là chuyện gì mới được chứ , nói luôn đi mà , cứ làm nhau tò mò "

" À tớ nghe mấy anh chị phía trên nói , trường này có bà chị tên Lâm Mộ Thư , lớp 11 ý , nhìn mặt đáng sợ cực , ôi nhắc thôi tớ đã thấy rùng mình rồi , nghe đâu nhiều người còn phải bỏ học vì chị ta đấy "

" Ủ ừ tớ cũng nghe vậy , các bạn nên cẩn thận , nghe đồn bọn con trai trong trường rất sợ chị ta "

"Vậy chắc chị ta phải xấu tệ hại lắm nhỉ , không biết xấu như thế nào mà đến nỗi như vậy , hahaha tớ nghĩ đó chắc chắn là một bà chị già , vừa béo vừa đen "

" đúng đấy đúng đấy , nhưng các cậu nói nhỏ nhỏ thôi , nhờ chị ta nghe được thì khổ lắm "

uầy uầy (-.-*)....thành thật Xin lỗi , bà chị vừa béo vừa đen này tớ nghe thấy hết rồi , thật là , mấy con bé lớp mười mới vào quả nhiên phiền phức , chúng hệt như ếch ngồi đáy giếng , sống lâu mới biết được nhiều điều hay , không ngờ tôi lại có nhiều scandal như vậyMuốn sống bình yên một chút cũng không xong .

Tôi đang đứng ở một nơi cao , rất cao , cũng không biết rằng chiều cao của nó là bao nhiêu nữa ????. Đỉnh cao của nơi tôi đang đứng phải nói là đỉnh của đỉnh , vươn xa tít tít , cao tận trời mây Tôi đoán vậy =]]]]* .nhưng mọi người chớ vội tin vào suy đoán của tôi , lý do ư ????. Ồ chỉ là mỗi lần

tôi đoán một việc gì đó , thì việc ấy lại chênh sự thật 1000%)

À quên , làm nhảm này giờ mà tôi vẫn chưa mặt mí ra cái nơi tôi hiện đang đứng , ha ha ha sân thượng trường chứ đâu . Trường tôi có đến 4 dãy nhà , 1 dãy thuộc phần sở hữu của thầy cô , 3 dãy còn lại đủ cho 3 khối lớp 10 ,11,12 ,các dãy san sát nhau , đương nhiên là sân thượng cũng vậy , lớp 11 ở giữa , thành ra thỉnh thoảng tôi lại thu thập được chút tin tức hay ho đấy chứ ,.....à tất nhiên là không có lớp 13 (Việt Nam chưa cải tiến vậy) . Xung quanh trường đầy dãy những tiếng xì xầm to nhỏ , tiếng gào thét khi phát hiện soái ca của những cô nàng khối dưới , sau trường lại có thêm vài tiếng dọa nạt của mấy thằng côn đồ trong trường . Haizzzchẳng hiểu sao tôi lại không ưa nổi những âm thanh đó , T.T chắc tại tôi không hợp với náo nhiệt chẳng ??? Hừm chắc vậy rồi

Tôi luôn nổi hứng muốn đứng ở một nơi cao , nhìn mọi thứ thật nhỏ bé , khi ấy tôi lại có cảm giác mình to lớn , đó là lý do giải thích cho việc tôi ngày ngày đứng trên sân thượng (chỉ là sở thích muốn ngồi đầu cười cổ người ta thôi mà :))) mọi người đừng để ý).....

"về lớp nhanh lên sắp vào lớp rồi đấy , đừng đi chậm vậy "

Tùng tùng Tùng

"Á Vào lớp rồi kìa chạy nhanh lên ,nếu không cô Toán lại bắt đứng ngoài thì khổ "

Cái tiếng trống quái quỷ kia lại vang lên , nếu suy nghĩ lại thì , thật sự tiếng trống to hùng ấy chắc chắn có nhiều kẻ thù lắm nhỉ ??? Ai dè ở đời học sinh lại thích nó cơ chứ , một kẻ chuyên đi phá hoại cuộc vui của người khácvô duyên hết sức . Tiếng trống vang cũng góp phần làm cho ngôi trường chỗ nên náo loạn , người chạy ngược chạy xuôiThật hết nói nổiHaizzz

Với tạm chiếc máy điện thoại ra xem , 9 giờ 30Vây là đã bắt đầu tiết 2 rồi ư ??? Nhanh vậyTôi còn chưa thỏa đủ nữa cơ mà , mồm thì lảm bảm than vài tiếng vậy thôi ,chứ ý tôi đã không muốn , ai bắt ép nổi tôi đây ??? Lười nhác chẳng thèm phủi đồng cát bụi phía dưới , tôi thản nhiên nằm ngửa người xuống đất , đầu hơi gối lên tay , mái tóc dài thả nhẹ xoã xuống đất an toàn , chỉnh một chút tư thế sao cho thoải mái ,ánh mắt của tôi vô thức hướng về phía bầu trời trong xanh kia , tôi thích màu xanhchiếc áo khoác của trời , bởi nó nhẹ nhàng không vướng tục , thanh khiếtnhưng tôi lại yêu quý màu đen hơn =]]]*

Màu đen đẹp

Màu đen quyến rũ

Màu đen tao nhã

Màu đen dễ phối đồ

Quan trọng nhất là màu đen sạch , ồ cho dù màu đen bẩn thì màu đen vẫn là đen =]]]*

Đùa chút thôi , lý do đơn giản để tôi yêu thích màu đen chỉ là nó hợp với tôi , với một đứa trẻ từ khi sinh ra đã bị coi là đứa trẻ khác biệt gia đình như tôi ,chẳng lẽ lại không hợp với màu đen ư ???, tôi cũng chỉ là đứa trẻ nhảm thời điểm nên bị họ coi như kẻ sát nhân ư????.

Vào ngày này 17 năm trước , tôi được sinh ra tại một chiếc giường nhỏ của một phòng bệnh tại Hà Nội , với những đứa trẻ khác thì được sinh ra là niềm hạnh phúc đối với bố mẹ , còn tôi lại là mối bài xích với tình cảm của bố mẹ . Thời gian trước bố tôi bị tình nghi là biến thủ nhân quỹ của công ty , ông bị tạm giam , một thời gian sau đó mẹ tôi mới biết mình có thai và người đàn ông ấy lại không tin đứa con đó là của ông . 6 tháng sau ông ta được thả , và người bố đáng quý ấy của tôi đã không ít lần định hãm hại đứa con chưa từng một lần được nhìn thấy mặt trời này , tôi đã may mắn không ít lần thoát khỏi sự dằn vặt của quỷ thần . Vài tháng sau tôi được sinh ra trong cái cảnh trần ngập nước mắt của mẹ , cùng sự thù hận của bố . Mẹ tôi là người cố gắng bảo vệ tôi , cho đến một năm tôi tròn 2 tuổi , sinh nhật năm ấy cũng chỉ có mẹ mà thôi , hôm ấy trời mưa to đột nhiên có một người đàn bà xin vào trú nhờ , bà ta mới nhìn thấy tôi đã hét hoảng kêu lên

-' nghiệp trường! Oan nghiệt , kẻ sát nhân '

Mẹ tôi lúc đầu tức giận mắng chửi bà ta , xong lại đến gần ôm tôi vào lòng , khi đó tôi không hiểu gì , chỉ im lặng để mẹ ôm tôi như vậy thôi.

trước phản ứng gay gắt của mẹ tôi mà Người đàn bà ấy cũng không buông tha ,vẫn nói tiếp

-' cô nên vứt bỏ đứa con này đi , nếu không chắc chắn không lâu sau sẽ bị nó khác biệt , hại cả gia đình cô cô có thể không tin tôi , nhưng hãy tin vào thần linh , các vị thần đã dẫn dắt cho tôi đến tận đâychẳng lẽ cô vẫn cố chấp không tin ' bà ta nói lời chắc như đinh đóng cột , mắt không thèm chớp

Mẹ tôi lưỡng lự , vòng tay đang ôm chặt tôi bắt đầu buông lỏng . Mẹ không muốn tin , nhưng dường như mẹ hiểu đó là sự thật , từ khi tôi được sinh ra mẹ gặp không ít chuyện xảy ra , lúc thì bình ga bị vỡ , năm ngoái có lần mẹ định chạy xuống cầu thang cùng tôi thì lại vô tình bị trượt chân vấp ngã ,phải cấp cứu tại bệnh viện , cũng có hôm mẹ đưa tôi đi công viên chơi , bất ngờ xe ô tô bị chệch bánh đâm vào tường một căn nhà gần đấy vv....

Mẹ tôi đang dần chớ nên hoang mang thì Đúng lúc đó bố tôi về , không biết bố mẹ nói với nhau những gì ??? Tôi chỉ biết rằng sau đó họ tách hành lý đi qua trước mặt tôi , tuy từ nhỏ tôi đã chẳng phải một đứa trẻ hay nhõng nhẽo gì , nhưng khi nhìn thấy mẹ đi tôi đã chạy theo giữ chặt tay mẹ lại , lúc đôi bàn tay nhỏ bé của tôi chạm nhẹ vào tay mẹ , mẹ có thoáng chốc đứng lại nhưng tiếp đó bà nhẹ giọng dỗ dành tôi , mẹ nói

-' Mẹ Thử ngoan , mẹ chỉ đi một chút thôi , rồi mẹ sẽ về với con '

tiếp đó mẹ bỏ tay tôi ra , lạnh lùng bước lên xe , chiếc xe lái đi mất , xa dần , xa dần với tầm mắt của tôi . Trong cái đêm sinh nhật đó , tôi chỉ lạnh lẽo đứng ngoài mưa , vô thức đợi mẹ , tôi không biết một chút của mẹ là bao lâu , nhưng mẹ nói sẽ quay lại , nên tôi nhất định sẽ chờ được , chỉ cần mẹ về với tôi , bao lâu tôi cũng sẽ chờ ,tôi đó thỉnh thoảng có những luồng sáng loé lên cùng tiếng vang khắp trời , cứ mỗi giây sáng lên đó thì phía dưới mặt đất lại in lên hình bóng nhỏ nhắn của một đứa bé gái , bàn tay đang run rẩy nắm chặt con thỏ bông nhỏ , đứng thẫn thờ trước một căn biệt thự to bự .Tôi hoảng sợ , lạnh.... rất lạnh mà tôi lại không dám vào nhà , tôi sợ , mẹ quay lại mà không thấy tôi thì mẹ sẽ giận , nên tôi vẫn luôn kiên nhẫn chờ Nhưng tôi đã chờđã chờ mẹ được 15 năm , rồi cuộc mẹ vẫn không chờ về

Tôi đang vô thức nhớ lại những kí ức xưa thì tự nhiên cánh cửa trên sân thượng mở to ra , giạt mình nhìn về hướng đó , hoá ra lại là một cô nàng lạ mặt đang xâm chiếm địa bàn của tôi . Thấy cô ta đang chuẩn bị trèo qua hàng rào sắt , tôi cau mày lên tiếng

- ' này bạn gì đó ơi , nơi này không phải nơi để trốn tiết đâu , biết điều thì nên cấp đất trở về lớp đi ' (đứa nào mới thực sự đang trốn tiết vậy))) nghi ngờ)

Cô nàng kia nghe thấy giọng nói của tôi thì lập tức dừng lại mọi động tác , quay về hướng tôi , mái tóc cô ta còn bị gió thổi tung , khiến khuôn mặt càng chơ nên mặt mờ hơn , cô ta phải đi bớt bản ở áo do những thanh sắt gì gây nên , nhìn tôi nhẹ giọng nói

- ' tớ có lên đây để trốn tiết đâu , chỉ lên đây để tự tử thôi mà , cũng không được à '

Ồ hóa ra là lên sân thượng trường để kết liễu cuộc sống ,cô nàng này thật biết cách hưởng thụ , tưởng gì chứ , tự tử á

- ' ờ . Vậy thì được '

Cô ta nghe vậy thì tròn trĩnh mắt nhìn tôi , như thể tôi là người từ hành tinh khác mới gia nhập trái đất vậy , sau đó cứ đứng lì ở đấy , được vài phút sau tôi mặc dù nhắm mắt nhưng tai vẫn còn nghe thấy tiếng thở dài , mất hết kiên nhẫn , tôi lên giọng khiển trách

- ' muốn nhảy thì nhảy nhanh hộ cái , cậu cứ đứng đấy thở ngắn , thở dài làm cái quái gì???? , không biết tốn thời gian à ' thật là bức mình! Tôi chỉ muốn ngủ yên bình thôi vậy mà cũng không được đồ ngạ đen (ý chỉ những kẻ phá đám)

Tự nhiên tôi nghe thấy bước chân càng ngày càng gần , mở hé mắt ra nhìn thì bất chợt thấy nàng ta đột ngột đứng trước mặt

- ' giạt mình , mới thế đã hiện hồn về rồi ư ???? Nhanh vậy , à mà cậu hiện hồn về cũng không nên dọa người tốt như vậy chứ '

Kể tiếp chỉ thấy cô ta bật cười sảng khoái , hoảng hồnthật là một xác chết lạ lùng , tôi cau mày nhìn , còn cô ta thì tiện tay hất tạm đồng tóc ra phía sau , tiếp đó ngồi gấn khoảng trống nơi tôi đang nằm , cô ta cất lên chất giọng nhẹ nhàng than một tràng đại hải (tội nghiệp đôi tai của tôi T.T....)

- 'cậu đúng là một kẻ máu lạnh vô tình , quý đội xác người , thấy người sắp chết trước mắt còn không cứu giúp , cậu có đúng là người không vậy '

???? Gì đây , cái người mà vừa phá hoại không khí yên tĩnh của tôi , giờ lại còn lên tiếng hỏi tôi có phải là người hay không ????? Hừ cô ta nghi ngờ cái gì cơ chứ , người cần nghi ngờ phải là tôi mới đúng , không biết cô ta chết chưa nhỉ ?????, Tôi nói

- ' ngày có biết bao nhiêu người vì buồn chán mà tự tử , tôi cũng không phải người hùng của trái đất , tại sao phải ngăn cản , cũng chỉ là ra đi thêm một người thôi , điều đó có ảnh hưởng đến kinh tế nhà tôi ư ????? Ồ không hề , vậy nên mạng ai người ấy tự giữ đi thì hơn '

Cô ta thở dài , lên tiếng

- ' cậu lạnh lùng như đàn ông vậy , nhìn là biết ế lâu năm rồi chứ gì , mà cậu vị bệnh hoang tưởng chắc,cậu nói *không biết tốn thời gian à * , có ai đòi sắp tự tử còn tiếc thời gian hay không ?????'

Tôi cười trừ , đáp

- ' chỉ là tôi nói lên suy nghĩ của bản thân thôi , người sắp chết đừng để ý , cậu muốn nhảy lầu thì cứ tiếp tục đi '

- ' không nhảy nữa , tớ chán rồi '

?????.....! Cô ta lên đây để câu giờ với tôi chắc , hay là diễn kịch , tôi ngó ngang ngó dọc cũng chẳng thấy cái camera dấu kín nào , bức dọc quát

- ' không làm gì nữa thì đi ngay hộ phát , bà trẻ của tôi ơn , làm ơn tránh xa nơi này ra , và nếu có thể thì tránh xa tôi nữa , cảm ơn '

Thật ám quẻ , tôi lên tiếng đuổi vậy mà cô ta cũng chẳng nhếch nhếch đứng dậy , trái lại còn ngồi ì ra đấy , thật tức chết

Tôi bật người dậy , hướng đến cánh cửa mà bước , ấy vậy cô ta lại lẻo đẻo theo tôi mới bức không cơ chứ , tôi dừng bước quay người lại đối diện mặt với cô ta , tôi hần giọng nói

- ' giờ cậu muốn gì ???? Muốn xin tiền hay tổng tiền , dù với lý do gì tôi cũng nhất định thực hiện nên nói nhanh đi , tôi mà không được yên tĩnh thì rất có khả năng dẫn đến stress nên làm ơn tha cho tôi đi '

Cô ta nhìn tôi thành khẩn bằng con mắt long lanh thăm kín , sợ sệt nói

- 'mấy đứa dọa đánh tớ có lẽ vẫn đang ở phía dưới, cho tớ đi cùng với được không ????, cậu trốn tiết trên sân thượng chắc là cũng do bị bắt nạt chứ gì ???? Chúng ta cùng hoàn cảnh, vậy nên làm bạn nhé, tớ tên Cao Bảo Ngọc, học lớp 11A2 '

Lúc này tôi mới để ý, nhìn nàng ta một lượt từ trên xuống dưới, thiên la (trời ơi).....thảm hại kinh khủng, áo thì bị rách vai, tóc với quần đầy ắp bột mì v.v... nói chung là các loại vậy là chuẩn luôn một kẻ vừa bị đánh hội đồng đây mà. À à.....từ từ đãcái gì mà bị bắt nạt ????. Tôi giống nàng ta, trốn tiết vì sợ ư ????.hahahaT.T ước còn chả được, tự nhiên có một thằng con trai đi qua, cậu ta nhìn thấy tôi đã hoảng sợ cúi chào

- 'đại ca giờ mới trở về lớp ạ '

-.- vậy đây, một người hiền lành như tôi thế mà toàn bị làm côn đồ bắt đắc dĩ của trường, tôi cũng cạn lời, còn nàng Ngọc kê bên lại tròn to mắt nhìn tôi, mãi mới lắp bắp thành lời

- 'cậu ...Cậu ta vừa gọi bạn là đại...đại ca đúng không ????, ha haha chắc tớ nghe nhầm mất rồi, tỳ phải đi khám lại tai mới được '

Tôi cau mày nhìn nàng ta, có cần phản ứng mãnh liệt vậy không ????. Định thanh minh nhưng nghĩ lại thì tôi với nàng ta cũng chẳng thân thiết gì, nói nhiều ...một, tôi chỉ trả lời đại

- 'ừ '

Tường nói vậy nàng ta sẽ sợ hãi tránh xa, ai ngờ Bảo Ngọc này lại dị dạng như vậy, biết tôi làm đại ca của trường còn bám dính lấy tôi hơn, cô ấy hỏi

- 'chắc cậu đánh nhau giỏi lắm nhì ????'

- 'không, Tôi chưa đánh nhau bao giờ'

- 'cái gì đừng có đùa, cậu đúng là lạ lùng, những người đại ca khác họ đều muốn khoe hết khả năng bản thân còn cậu lại khiêm tốn như vậy, thật hiếm gặp '

-.- biết mà, tôi nói thật chả ai tin, lúc nói dối lại tin sái cổ, tôi không hề biết võ cũng chưa hề đánh nhau, mà cho dù có đánh đi chăng nữa thì cũng chỉ là hồi bé mà thôi, nhưng mà đen đủi thay, lúc học mầm non tôi thường xuyên bắt nạt mấy thằng con trai, mà họ lại đa phần toàn những thằng con trai hiện nay đang làm đại ca của trường mới đau lòng không cơ chứ, T.T chắc do lúc bé bị tôi đánh nhiều nên đến tận bây giờ, cứ mỗi lần nhìn thấy bản mặt của tôi họ lại toàn đổ mặt tím tái chạy đi, thành ra trong trường chả ai dám động vào tôi, còn tôn tôi một cái chức danh côn đồ như vậy nữa cơ chứ,tôiTôi có biết đánh nhau đâu, làm ơn đi tôi muốn làm một cô gái bình thường thôi, thật sự không muốn làm đại ca bắt đắc dĩ vậy đâu, Haizz mà thôi....Tôi tự kỉ quen rồi, không có bạn cũng tốtrất yên tĩnh.

Thật may mắn khi không có bạn, chứ không cứ có mấy kiểu lăm lăm mồm như cô ta thì tôi đau đầu ra đi sớm mất, nàng Ngọc này cứ lải nhải mãi không ngừng nghỉ, cô ta hỏi

- 'này, bạn tên gì vậy ???'

- 'Mộ Thư'

- 'ồ tên hay thật '

- 'cái tên quái quỷ thì có '

- 'bạn học lớp bao nhiêu vậy '

- '11A1 '

- 'chẳng phải lớp đó học kinh khủng lắm sao ????, một người hay bỏ tiết như cậu cũng vào được đây á, liệu có bơi tron không vậy '

- '.....' tôi cũng muốn ngu ngu một chút, nhưng căn bản ngày ngày đều bị bà chị họ nhồi nhét đầy kiến thức vào đầu muốn ngu một chút cũng không được, mà cô ta có cần hạ thấp trí óc của tôi vậy không ????

Cuối cùng chán nản, dồn hết kiên nhẫn, tôi nhìn nàng ta rồi từ tốn nói

- 'hỏi từng ấy câu đủ chưa ????. Nếu đủ rồi thì tự đi về lớp đi chứ '

Nàng ta lại nắm được điểm yếu quý giá của tôi mang ra uy hiếp. Ngọc cười tươi, nhìn tôi nói

- 'làm bạn với tôi đi, nếu không cứ mỗi lần tôi mà bị bắt nạt, thì đảm bảo tôi lại trốn lên sân thượng chơi với cậu '

- 'cậu.....' con bé này được, dám uy hiếp tôi, xem ra cũng có chút bản lĩnh, suy nghĩ đắn đo một chút, tôi nói tiếp

- 'cũng được, chỉ làm bạn thôi thì không thành vấn đề' thôi thì đành nào Tôi cũng không có bạn, xem như mở đặc cách cho nàng ta làm bạn đầu đời của tôi, dù sao thì chỉ làm bạn thôi chắc cũng không mấy khó khăn còn hơn là bị cô ta ngồi thần vãn mỗi ngày, hừm cứ nghĩ đến cái cảnh cô ta ngày

ngày chạy đến trước mặt tôi với bộ dạng thảm hại, vậy thì tức chết, coi như làm bạn giúp nàng ta thoát khỏi cảnh địa ngục đithôi thì tôi đành làm việc thiện một chút vậy .

1 tiếng sau , tôi đang ở nhà cô ta T.T , Ngọc nói

- ' đã là bạn thì không thể bỏ rơi nhau được , vậy nên bạn phải đưa tớ về '

Và rồi, đó là lý do tại sao tôi có mặt ở nhà nàng ta , nhằm chán đứng trước chiếc gương soi nàng ta đi thay đồ , tôi buồn chán tự kỉ , nhìn ngắm một đứa con gái có mái tóc dài đen truyền thống , khuôn mặt dài đôi mắt to đen nháy cùng chiếc môi mỏng màu cánh hoa anh đào , tự nhiên khá mộc mạc thời trang cũng chỉ dân dị áo sơ mi quần bò rách . Thật là đẹp ngồi ngồi , ai mà đẹp vậy (vài phút tự sướng thôi mà , mọi người chớ để ý) , cứ mỗi lần nhìn ngắm mình trong gương , bản thân tôi lại thường thốt ra cái câu nói bất hủ

- ' gương kia ngự ở trên tường , thế gian ai được rực rỡ như ta ' Haizzz tôi phục tôi quá , tôi đẹp , sáng đẹp , ôi trưa cũng đẹp nữa là sao ???? Ha ha ha

Đang tự sướng mà tôi lại bị một thằng giò oi đất hồi ở đâu chui ra , đứng lù lù phía sau , khinh mặt , cười nhếch môi , hần nói

- ' cóc ghè mà cứ tưởng mình đã hoá thành thiên nga , hừ bớt mơ tưởng đi '

Đậu....., cái tên này từ phương nào bay đến vậy ????? , đẹp thì có đẹp nhưng duyên lại chẳng có , cái đồ vô văn hoá , Tôi cau mày nhìn hần ,nói

- ' thiên nga tuyệt chủng lâu rồi , chú em nói vậy thật không thoả đáng , đừng có nhắc đến thiên nga như đề tường nhớ như vậy , hiện thực chút đihừm nói vẹt trời còn đúng đúng một chút , cái đồ không thuộc sách đỏ ' =]]]]* ahhihi tôi cũng vậy đó

Hần lờm tôi bằng con mắt sắc bén , tôi cũng nhìn lại hần y chang như vậy , giữa hai người sắp có giao tranh , cũng may nàng Ngọc đi xuống .

Hần vẫn nhìn tôi , nhưng lời nói lại hướng về phía Ngọc ,trầm giọng hỏi

- 'cô ta là ai vậy ????'

- ' cô ấy là Mộ Thư , bạn thân mới của em đây '

Hần nghe đến chữ bạn thân thì chỉ cười nhếch môi , lạnh nhạt nói

- ' bạn???? , hừ.....em đừng có thấy ai vờ nai mà cũng lao vào làm bạn như vậy , chắc cũng là mấy đứa đào mỏ như trước thôi '

Cái gì ???? Đào mỏ ????? , nhà hần giàu, ừ thì cứ cho là ở trong cái căn nhà to to giống cung điện này là giàu đi , nhưng nhà tôi cũng chỉ nhỏ hơn nơi đây một chút , còn căn đào mỏ nhà hần chắc , đồ tự kiêu . Tôi hỏi Ngọc

- 'Ai vậy ????'

- ' À , là anh tớ '

- ' ồ vậy sao , Ngọc cậu đừng có mà thấy ai cũng gọi là anh ,phải xem người ta có xứng hay không đã chứ , hừm mà nhìn thì hai người thật giống như anh em cùng bố khác ông nội lắm chứ =]]]]& một người vừa đẹp vừa hiền , còn một kẻ vừa điên vừa kiêu '

- ' cô dám.....'

- 'tôi làm sao , nói tiếp đi cầm bắt thành lính rồi à....., hay chưa biết nói thành thạo như người bình thường, động vật vẫn là động vật thôi ,đừng có '

Kế tiếp đó chúng tôi lạng lạng nhìn nhau , tội cho nàng Ngọc đứng giữa cũng cảm thấy áp lực .

Hừ

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thâm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Tôi với hần giao tranh bằng hai con mắt , khiến Ngọc tiểu thư đứng giữa toát mồ hôi hột .

Tôi nhìn hấn bằng con mắt toé lửa ,giọng khinh thường , nói chửi bới vô tội vạ như mấy bà hàng chợ

" cái đồ ngu lâu dốt bèn , có mắt như mù, hứ tôi đây vừa cao với 1 mét 68 , chân dài hơn mét , cân nặng cũng chỉ có 48 , vậy mà cái đồ ngu lâu dốt bèn như cậu dám so sánh thân hình người mẫu này của tôi với một con cóc ghè vừa lùn vừa béo ,đồ dốt văn ,ngay cả biện pháp so sánh đơn giản cũng không biết áp dụng xời, tôi khinh "

nghe tôi nói vậy mà hấn đối đáp lại cũng chẳng vừa là mấy , quyết hơn thua với tôi cho bằng được mới thôi , hai tay đút vào túi quần , người hấn hơi dựa vào tường chuẩn bị tư thế đứng lâu dài , tuy cả người hấn đứng nghiêng ngả như vậy , nhưng lại chẳng bị ngã , thật ghen tị với đôi chân dài vững chắc kia,hấn hơi nhếch khóe môi tạo thành một nét cười coi thường , nhận xét tôi với mấy lời nói không chút nề mặt , hấn nói

" cái đứa con gái chẳng ra con gái , vừa xấu vừa ngu lại còn mắc bệnh hoang tưởng ,người mẫu ????? Hahaha thôi nào đừng kể chuyện vui tai như vậy'

Tuy hấn nói thẳng lời như vậy nhưng tôi cũng chẳng bực tức , trái lại còn cười kinh hơn , mặt dày chuyên ngành cả rồi , tay ôm mặt vờ diễn cảnh thiếu nữ xưa, ngại ngùng đối đáp với nam nhân .

" ủa ôi , cậu cũng để ý tôi quá đi thôi , nói trúng phóc từ đầu đến chân ,..... sao ????? Để ý tôi từ lâu lắm rồi đúng không :D ahihi ngại quá cơ '

" bót ảo tưởng đi ...!"

" tôi ..."đang định nói chuyện thâm tình với hấn thêm một chút , ai ngờ lại bị nàng Ngọc lôi kéo ra ngoài, nàng ta hại tôi suýt ngã , may thay ...do tôi ăn ở có đức nên mới bình an vô sự

Ngọc cầm tay tôi kéo đi , trước đó cô còn không quên quay đầu lại báo cáo với hấn rằng

" anh , em đưa bạn về một chút nhé "

Hừ cô nhóc này thật lạ , đi thì đi thôi , chứ cần đếch gì phải báo cáo với hấn làm chi cho mệt , cơ mà chuyện nhà người ta cũng chẳng liên quan đến tôi , đúng là hai anh em nhà rảnh dỗi .

Tôi im lặng đi trước , còn ngọc lẻo đẻo theo sau , đang yên bình bước trên vỉa hè ngập bóng , thì chợt nghe thấy tiếng nói của Ngọc Vang lên

" Thư này! " ngập ngừng một chút ,có vẻ như Ngọc đang muốn suy nghĩ lại xem có nên nói với tôi hay không , nhưng khi thấy bản mặt tôi hiện lên hai chữ tò mò ,nàng ta mới quyết tâm nói tiếp "cậucó thể giữ bí mật chuyện tớ bị bắt nạt ở trường với anh tớ được không ???"

Hả???? Chỉ vậy thôi ư, Xời....Còn cần cô ấy nhờ vả ư ?????, tôi với hấn cũng chẳng quen thân gì , tôi cũng chẳng dỗi hơi đi bép xép với hấn , nhưng đứa con gái này thật lạ, mang tiếng có anh trai nổi danh máu mặt trong trường , vậy mà đứa em gái lại nhẫn nại cam chịu , suýt chút nữa nhảy lầu tự tử, tôi thờ dài nói

" ờ , cậu thích sao thì vậy đi. Mà anh cậu là Cao Thần Duệ , lớp 11A7 đúng không "

Nghe thấy lời hứa chấp nhận giữ bí mật của tôi , cô ấy dường như chút được một gánh nặng nghìn cân , thở phào một cái nhẹ nhõm ,vui vẻ lại , nói

" ờ đúng vậy , cậu cũng biết anh ấy à , ha ha ha đúng là anh tớ rất nổi tiếng "

(-.-*) nổi cái con khi , chẳng qua hấn là kì phùng địch thủ lâu năm , nên tôi mới nhớ nổi cái tên của hấn thôi , nhìn cái vẻ mặt tự hào của Ngọc , tôi đây cũng chẳng nở lạnh lùng dỗi cho cô nàng một gáo nước lạnh , Haizzz cứ để cô nhóc tưởng bờ mức độ nổi tiếng của anh trai như vậy đi , tôi thờ dài , nhẹ giọng hỏi tiếp

" Bộ không biết hấn là đại ca trong trường à "

" đương nhiên là tớ biết chứ , nhưng tớ không muốn anh ấy phải đánh nhau vì tớ "

"Ngốc vừa thôi " ("-.-)không biết hấn ta đã đánh nhau vì biết bao nhiêu đứa bạn gái hờ hờ và , trong khi đứa em gái cùng dòng máu này lạiHaizzz thật hết nói nổi .

Bước chân của chúng tôi đều đều , xung quanh không khí yên bình hấn , tiếng gió lúc này cũng chở nên hùng vĩ hơn , rào rạt chơi đùa cùng lá , Ngọc dừng bước , đôi vai nàng ta run rẩy bởi cái lòng quyết tâm bên trong , tôi hiện đang đi phía đằng trước đó , chợt khựng lại bởi một câu nói của nàng ta , bay nhẹ vào tai tôi , Ngọc đã nói

" Cậu có thể làm một người bạn thân ,một người mà tớ có thể tin tưởng nhất và có thể làm người bạn tốt để tớ dựa vào được không???? , Thưhãy luôn ở bên cạnh bảo vệ cho tớ nhé "

bước chân nhỏ bé của tôi bỗng khựng lại , nơi giữa con đường lá vàng rụng trải dài khắp nơi , Cô ấy muốn tin tưởng tôi ? Muốn dựa vào tôi ư ??? Thật chó chêu thay .Đó cũng là những điều tôi luôn muốn tìm kiếm , kể từ bé đến lớn tôi chưa hề tin tưởng bất kì ai , càng không nghĩ đến việc người khác sẽ tin tưởng mình . Trên khuôn mặt ẩn chứa những nỗi cô đơn của tôi bỗng hiện lên một nụ cười dịu dàng , khóe môi mấp máy

" ừ , tớ hứa '

Ngọc ngẩng đầu lên nhìn tôi , cô nàng mẫn nguyện chạy đến ngang bằng với tôi , khoác tay tôi gần gũi như những đôi bạn thân khác .

Tôi cũng muốn thử tin vào người khác , dù phải đánh đổi bất cứ cái giá đắt thế nào đi chăng nữa , nhưng tôi mong cô ấy không giống như mẹ tôiVây là đủ .

Tại quán Kem I Need You, tôi cùng Ngọc đi vào , hiện đang là tầm khoảng giữa trưa quán vắng khách , ánh mắt của tôi hướng đến một thân hình của một người đàn ông , tầm tuổi trung niênđang cầm cùi tính toán sổ sách , tôi cười tươi bước đến , tiện tay vút chiếc cặp trên vai xuống một chiếc ghế gần đó , cười lên tiếng

- ' Lâm lão đại , cháu về rồi '

Người đàn ông đó nghe vậy , lập tức ngẩng đầu lên nhìn tôi , trên khuôn mặt phúc hậu của bác hiện lên một chút không hài lòng , nghiêm giọng trách cứ

- ' quý con về rồi à , về rất đúng lúc , ta thật sai lầm khi cho hai đứa mở cái quán này , làm ăn thất thểu như vậy là sao hả , toàn hại ta buổi trưa không có thời gian nghỉ ngơi , phải bận rộn thêm cái đồng sổ sách này của bọn con luôn nữa là sao , hai đứa mà không quản lý cho đàng hoàng là ta dẹp quán "

Tôi ôm chán thờ dài , thật quá quen thuộc với câu nói dọa nạt này quá bác , haizz biết sao được đây, tôi sống chung nhà với bác lâu năm , nên cũng quen nhón hơn với mấy câu nói uy hiếp không có hiệu lực như thế này rồi , chỉ buộc miệng nói vài câu

" rồi rồi , cảm ơn bác đã vất vả , con với chị Hương rất biết ơn , bọn con chắc chắn sẽ làm ăn đàng hoàng hơn , kiếm thật nhiều tiền về cho bác hưởng phúc '

Bác cóc nhẹ lên đầu tôi , sau đó bật cười thật tươi , nói

- ' cái con nhỏ mồm đường này ,cháu không gây họa thì đã là phúc lớn của ta rồi '

Người đàn ông của năm đây rồi =]]]* đó là người bác đáng quý của tôi , từ lúc mẹ tôi bỏ đi , bác cuu mang tôi đến tận bây giờ , bác Lâm quý tôi như con đẻ , bác hiện làm giám đốc của một công ty bất động sản , vậy mà toàn phải dành thời gian ra lo lắng , chăm lo cho chúng tôi , bác Lâm còn có một người con gái lớn hơn tôi một tuổi , chị ấy Tên Lâm Thiên Hương , hiền lành , xinh đẹp còn dịu dàng nữa , chị Hương thường kiêm luôn chức vị giáo viên thứ hai với tôi , T.T ngày ngày bị chị bồi dưỡng kiến thức đến đâu cả đâu , quán kem I Need You này cũng là do ý tưởng của hai chị em tôi , :D nói là kinh doanh vậy thôi , chứ chủ yếu vẫn là tại muốn trốn những khoá học thêm mà bác tôi đã đăng kí=]]]*

Ngọc đứng cạnh bàn , nhìn tôi với bác nói chuyện , nàng ta lại cười hiền , kiên nhẫn vài phút mới có ý định chen vào ,lẽ phép nói

" dạ cháu chào bác ạ "

Lúc này bác tôi mới chú ý đến sự hiện diện của Ngọc , bác hơi giật đầu , nhìn tôi hỏi

" ai vậy , bạn con à "

Tôi kéo tay Ngọc , khiến nàng ta bất ngờ ngồi bịch xuống ghế ,còn tiện tay lôi cốc nước trước mặt bác cho nàng ta , xong mới cười nói

" vâng , là bạn gái hôm nay cháu mới vô tình nhặt được đây mà "

Bác Lâm bật cười , cảm quyền sở đánh nhẹ vào đầu tôi , rồi mới quay sang Ngọc , nói

" vừa nãy mai giáo huấn con bé này nên bác không để ý , thôi cháu cứ ngồi đây chơi đi , để bác đi bảo người mang đồ đến cho hai đứa , bác chuẩn bị đến công ty bây giờ , nên hẹn cháu hôm khác đến nhà bác chơi" ngừng một chút , bác nói tiếp " lần đầu tiên bác thấy con quý nhỏ này mang bạn về giới thiệu , chắc hai đứa hợp nhau lắm nhỉ, ha ha ha hình như bác nói hơi nhiều rồi , lần sau cháu nhớ ghé qua nhà bác dùng cơm'

Tôi bĩu môi nhìn bác , hừlàm như tôi là một đứa bị cô lập vậy (ở hình như là thế thật , :))) à mà thôi quá khứ nhắc lại làm gì , từ đây mọi người cứ tạm mất trí nhớ chuyện tôi không bạn bè đi nhé) , xờichỉ là tôi muốn tìm bạn sao cho môn đăng hộ đối thôi chứ bộ.

Đến khi bác tôi rời khỏi hẳn , Ngọc mới cười tươi nói

" hai bác cháu bạn thật hài hước , chả bù cho gia đình tớ , toàn lạnh lùng giống hệt như những người xa lạ "

Tôi chỉ cười trừ không đáp . Ngọc biết ý liền chuyển chủ đề , dùng khuôn mặt ngây thơ như chú thỏ con mang ra nói

" ước gì Thư làm chị dâu của tớ , một người đẹp như cậu thật sự hợp hôn không ít các chàng nhĩ ????? Anh trai với cậu nhìn rất đẹp đôiThật đấy "

" phụt! " gì gìơ , chị dâu nàng ta ??? Ai ? Tôi á , ha ha ha đừng đùa ,

Tôi tự vỗ ngực cho bản thân , lườm nàng ta bằng con ngươi nóng cháy bỏng da , hừ Nàng Ngọc này cũng biết chọn thời điểm gây sốc lắm chứ , ai đời lại chọn đúng lúc tôi đang uống cốc nước mới buông lời đùa giỡn như vậy , gì chứ

" cậu bảo tớ lấy anh trai cậu ư ??? Ô mô tiêu chuẩn của tớ không cao như vậy , ước mơ của tớ chỉ cần vợ dẹt vai chồng quốc đất là được (vợ làm thiết

kể , chồng kinh doanh bất động sản :D đơn giản thôi mà) "

Ngọc ngạc nhiên nhìn tôi, Haizzz tôi vẫn luôn theo chủ nghĩa người thành thật nói lời thành thật , vậy mà nàng ta lại chẳng tin , tay Ngọc cầm chiếc vôi bới tung cốc trà sữa , trong đầu toàn những điều suy nghĩ miên mang , sau đó nhìn tôi mỉm cười dịu dàng, tròng ả cái khuôn mặt ấy đảm bảo mang đầy ắp ý , đầy sự nghi ngờ , tôi đây tin chắc là nàng ta đang nghĩ tôi ngại ngừng kiểu thiếu nữ đa tình đây mà , (-.-")làm ơn hiểu cho , tôi không giống như nữ nhi ngôn tình đâu , thích hán chắc chắn tôi sẽ nhận , cơ mà điều ấy hiện không thể

Tôi với tư cách là bạn thân gần một ngày , vô vai nàng ta tận tình khuyên nhủ

" Tiểu thư Cao này! Cậu có thể bớt tưởng tượng theo hướng tưởng bỏ được không , anh trai cậu với tớ chắc chắn không hợp , chắc chắn không , xin hỏi cậu một câu , nếu cậu nghĩ tớ với anh cậu có thể thành đôi , vậy nói nghe xem hợp ở đâu ??? Nếu cậu nói nghe có lý biết đâu ngày mai tớ sẽ mang bó rau muống Lâm lão đại tự trồng , đem đi tỏ tình với hán thì sao :))))"

Tôi vừa dứt lời , thì lần này lại đến lượt Ngọc bị sốc , ho sặc sụa cái đồng nước mới chui đến cổ họng =]]]* hơ hơ kì lạ , tôi cũng chỉ nói ra ý tưởng tỏ tình mới mẻ thôi mà, thay vì tặng hoa nhìn một lần rồi vứt , vậy cái bó rau muống an toàn hợp vệ sinh không thích thực hơn à .

Tôi nhìn nàng ta vất vả vỗ ngực ho , đành tốt bụng lấy ít giấy cho Ngọc lau bớt nước lờ phật lên bàn .

Được một hồi vất vả sau cái vụ sốc , mất hết cả hình tượng tiểu thư con nhà gia giáo kia , Ngọc ho khan vài cái , mới nhẹ giọng nói

" thì tại hôm nay anh tớ cãi nhau với cậu "

" cái gì , hahaha Ngọc cậu bị bệnh lâu chưa , cãi nhau là dấu hiệu hợp đôi , chẳng lẽ cậu cũng theo quan niệm ghét của nào trời cho của ấy đó ư :)))) thật hoang đường " không ngờ cô nàng này cũng mơ mộng viễn vông quá đi

Ngọc đề ý đến phản ứng mãnh liệt của tôi , nàng ta chỉ trầm tư chống tay vào cằm , nói tiếp

" anh tớ rất ít khi nói chuyện hoặc cãi nhau với con gái , đặc biệt là bạn của tớ , anh ấy nói bạn tớ đều là những đứa đào mỏ , không muốn phí lời để nói chuyện với mấy đứa như vậy , nhưng hôm nay còn cãi nhau gay gắt với cậu , thật sự khiến tớ hơi bất ngờ , còn nữa nếu tớ không vào ngăn cản chắc hai người còn định tranh cãi thêm một lúc nữa đúng không "

Hà chỉ vậy thôi sao ???? Ôi thật hiểu nhầm gay gắt quá , tôi cũng không định nói chuyện quá khứ ra đâu , nhưng nàng ta cứ nghĩ mông lung như vậy cũng không ổn .

Đành thành thật khai báo , tôi tựa người vào chiếc ghế sofa , ngón tay thon dài cầm chiếc cốc thủy tinh lên uống một ngụm nước sinh tố dưa hấu , tạm để chân nọ vất chân kia , tìm một tư thế thoải mái , tôi nói

" thật ra thì tớ với anh cậu cũng gọi là có chút quen biết "

Ngọc mắt sáng lên " thật sao "

" đừng có chen ngang lời nói của người khác như vậy "

"Ừ"

Tôi nói tiếp

" chỉ là lúc bé tớ toàn cắt kiểu tóc Mỹ Linh , bọn bạn trong lớp ai ai cũng hiểu nhầm tớ là con trai , thành ra lúc đấy bọn con gái cô lập tớ , đẩy tớ ra chơi siêu nhân với bọn con trai , hôm đầu còn thấy bức tức , nhưng dần dần cũng thấy siêu nhân bảo vệ công lý rất thú vị , tình cờ tớ với anh cậu đều là fan của siêu nhân gao , nên hai đứa chơi với nhau khá hợp , dần dần cũng thân , ngay đến chỗ ngủ trưa cũng nằng nặc đòi cô xếp chỗ ngủ gần nhau mới thôi , ồ nói thật thì bọn tớ còn là đại ca chính hiệu của lớp , toàn đi bắt nạt tập thểkê hết thì rất dài dòng , nói chung là thân , nhưng từ lúc vào cấp một , bác tớ bắt tớ phải nuôi tóc dài , chẳng hiểu lúc ấy tại sao bọn con trai lại cứ gọi tớ là đại ca , còn tên anh đáng chết của cậu lại hay giờ trò quái quỷ bắt nạt tớ , nào thì đổ xì dầu vào cặp sách tớ , lấy ghế của tớ đi dẫu, ấy tớ cũng chẳng vừa , hán làm gì tớ cũng làm y vậy với hán , đến cấp 2 bọn tớ mỗi đứa một lớp khác nhau , đến lúc vô tình gặp thì chẳng thèm liếc mắt nhìn , mà nếu nói chuyện thì toàn nói xoáy nhau , vậy nên đừng hiểu nhầm"

Ngọc nghe cả tiểu sử của tôi với hán , nàng ta chỉ gật gù ra vẻ hiểu

" thì ra là thế , nhưng hai người cũng thật có duyên ghê cơ "

"Ồ ờ chắc duyên "

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thăm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Trò truyện với Ngọc một lúc , tôi mới hiểu đôi chút về con người của nàng ta , không cầu tiến , không khoe khoang , cũng chẳng mạnh mẽ , yếu đuối sợ sệt như một chú chuột nhỏ, cô nàng này dễ thương nhưng lại yếu đuối như vậy bảo sao không bị lũ bạn ghen ghét , bị bắt nạt còn không dám lên tiếng đấu tranh , chả bù cho tên Thần Duệ kia , hai anh em họ khiến tôi đây rất nghi ngờ không biết có phải cùng dòng máu không đây , ai đời ngược nhau như vậy ...

Ngồi tại quán trông nom đến tận 7 giờ tối , chị Hương đi chơi nhà bạn về ,tôi mới đem cả quán giao lại cho chị , rồi lặng lẽ đưa Ngọc công chúa chở lại cung điện hào nhoáng ấy .

Trên đường đi khung cảnh tối đen , chỉ có chút chút ánh sáng loé lên từ mấy chiếc đèn cột ven đường , hôm nay trời trong thanh gió mát , thấy nàng ta vẫn đang chậm chậm bước đi , ánh mắt luôn hướng về một nơi nào đó , về mặt nàng ta khá trầm tư , tôi cũng không thể tài giỏi đoán mò đoán non suy nghĩ của Ngọc , chỉ đành kéo nàng ta ra khỏi mớ mộng lung đó , tôi đứng kế bên bắt ngờ vỗ vai nàng ta , gọi

" Này "

Ngọc bị tôi gọi bắt ngờ , cơ thể gầy gòm thoáng một chút giật mình , vô thức nói

" oi , cậu gọi tớ sao ????"

" cậu vừa bay đi đâu mới trở về à , suốt ngày tư tưởng như vậy thật không ổn ,ăn kẹo không " tôi tiện tay cầm viên kẹo socola đưa trước mặt Ngọc

Cô nàng mỉm cười nhận lấy , ngón tay bện rộn bóc vỏ kẹo , xong mới ngẩng đầu lên nhìn tôi , hỏi

" Thư bạn hay mang kẹo trên người lắm hả "

"Ừ" thực ra tôi hay bị tụt huyết áp , mang kẹo theo để phòng những lúc choáng váng còn đem ra ăn , vừa nãy chỉ tiện tay đưa kẹo cho Ngọc không ngờ , tiểu thư này lại vui như vậy , tôi cũng chỉ cười nhẹ bước đi tiếp .

Thoáng chút đã đến , Ngọc vui vẻ chào tạm biệt tôi , tiếp đó còn không quên quay lại dặn dò

" Thư đứng ngoài đợi tớ một chút , không được bỏ về đâu đấy , nhớ nha "

Tôi đành trả lời ừ qua loa đại khái vậy thôi , đứng ngoài chỉ nghe thấy tiếng gió thổi hơi buồn chán , những cũng chẳng nỡ bỏ về .

5 phút sau thấy Ngọc bước ra mở to cánh cổng lớn , rồi một chiếc xe mô tô phóng lao ra đỗ trước mặt tôi , tôi hơi cau mày . Hơ hơcảnh này là hiểu rồi , nàng Ngọc này lại lạnh chanh dỗi hơi đi lo chuyện bao đồng đây mà .

Hắn dùng đôi chân dài chống xe , cầm chiếc mũ to như cái lõi nồi com điện đến trước mặt tôi , giọng lạnh lùng nói

" lên đi " ??? Hắn có cần tiết kiệm lời vậy không ???

"Haizz cái kiểu nàythật không nghi ngờ gì nữa , chắc tại hồi bé cậu nói nhiều lời thừa thãi bị chửi nhiều quá , thành ra lớn sợ nói đây mà , ha ha ha tôi hiểu "

" xàm ít thôi , lên nhanh hộ cái , từ lớn đến bé cũng không thay đổi , toàn dùng cái vận tốc rùa bò , đồ chậm chạp "

" biết ngay mà , cậu vẫn luôn để ý đến sự hiện diện của tôi , ha ha ha cậu bạn thích tôi thì nói thẳng ra , chúng ta còn có thể thương lượng đến chuyện tương lai , đừng giấu diếm rồi âm thầm để ý mọi cử chỉ hành động của tôi như vậy , không hay đâu :)))"

đừng để ý , tôi mặt dày quen rồi :D

Hắn nghe tôi nói mà muốn bật cười , nhưng cố nhịn đến đỏ mặt tía tai , đương nhiên tôi đây không vịnh dự được thấy , khuôn mặt hắn được dấu hết sau cái mũ to đùng kia rồi còn đâu , Thần Duệ cất giọng đầy uy hiếp

" cậu lại muốn tôi phải cất công bế lên xe như hồi xưa ???? 1 2"

" lên rồi "

(-.-*) Tôi chẳng dám đùa với lửa , bạn thân hồi bé , tôi hiểu hắn như lòng bàn tay , tên này đánh chết không chừa cái bản tính , dám nói dám làm , hồi bé tôi từ chối leo lên chiếc xe đạp để hắn đèo về , ai ngờ hắn lại cất công xuống xe bế tôi lên . Đã thế còn mặc kệ tôi la hét.....

Thấy tôi tự nguyện chèo lên , khoe môi hắn hơi nhếch lên . Tôi mặt mũi thể hiện đầy sự bức tức , còn Ngọc đứng ngoài âm thầm cười , kế hoạchkế hoạch của nàng ta hết .

Nàng Ngọc giữ áo tôi lại , nhẹ giọng hỏi

" Thử , có thể đọc số bạn cho tớ được không ???"

"096****756 "

" tớ nhất định ghi nhớ số của cậu "

Haizzz rảnh vậy , chỉ là số điện thoại thôi mà , làm mất thì hỏi lại , tôi đây cũng chẳng keo kiệt calo .

Đang ngờ ngạc tự nhiên hấn quay đầu lại , dứt chiếc mũ trên tay tôi , lạnh lùng úp thẳng chiếc mũ to đùng lên đầu tôi , còn đang hoảng cái quai cho tôi , khiến tôi không khỏi ngạc nhiên

" Thần Duệ ca ca đây ư ????,không thể nào " tôi dơ tay lên định sờ chán hấn , ai ngờ vương cái mũ , đành nuối tiếc nói tiếp " tin chắc cậu mới bị trấn thương sợ não đây mà , mất trí nhớ tạm thời à ,tội nghiệp vậy "

Hấn thờ dài , cất giọng đều đều

" tôi đây chỉ muốn tiết kiệm cho nghĩa trang một phần đất thôi "

Duệ cầm tay tôi vòng qua eo hấn , tôi phản kháng định rút tay lại thì hấn lên tiếng nhắc nhở

" ôm chặt vào , nếu không muốn ngày này năm sau là ngày dỡ của cậu "

" hừmcậu hỏi quá rồi còn gì "

" tôi thật hiếm thấy đứa con gái nào mắc bệnh hoang tưởng nặng như cậu đây , khiêm tốn chút đi "

Chẳng để tôi kịp phản bác , hấn lao vút đi với tốc độ đáng sợ , đây là hấn đang muốn chạy trốn quỷ thần , hay là hấn muốn đang muốn mời gọi , đại loại như * quỷ thần ơi hãy lấy mạng nhỏ này của tôi đi * haizzz thật hết thuốc chữa .

Mái tóc tôi được đà bay nhảy hùa theo tốc xe , tai tôi ù ù , lúc này mọi tiếng nói với tôi đều chờ nên mông lung huyền ảo , cả quãng đường ngắn ngủi đó , tôi đã suy nghĩ , nghĩ mãi về cái lý do hấn đột ngột thay đổi, thật không hiểu nổi , tính cách hấn thay đổi như chong chóng vậy .

Tôi vô thức chìm trong những suy nghĩ , thành ra đến nơi lúc nào cũng chẳng biết , hấn gọi tôi mấy lần cũng chẳng rõ , đến khi hấn hét kiên nhẫn , bỏ chiếc mũ trên đầu tôi ra , dòn hơi quất to

" Đây "

" gì , tôi đây không có bị điếc , nói nhỏ nhẹ là được "

" người bình thường thì có thể nhỏ nhẹ chứ tôi thì không , xuống đi , ngồi lì mãi trên đây là có ý gì "

Hừ ...Chắc bố hấn ta tên Kiệt , thành ra hấn cứ ôm khư khư cái mác kiệt sĩ , có cái chỗ ngồi thôi mà cũngthật chẳng đáng mặt đàn ông , tôi hằm hực bỏ chiếc mũ bảo hiểm trả lại hấn , tiếp đó còn không quên hấn giọng lên nói

" keo kiệt như cậu có ngày chó nó cũng chẳng theo , làm ơn trở lại bình thường đi, hồi bé còn thấy cậu giống giống soái ca ngôn tình , chứ lớn rồi sao thấy càng ngày cậu càng tăng lên cấp bậc lưu manh đầu đường xó chợ quá cơ "

Hấn lúc này mới bỏ chiếc mũ trên đầu ra , mái tóc ngắn theo đà xoã xuống , đôi khuyên tai ba mảnh được ánh sách đèn đường chiếu vào , hiện lên hình con rồng dùng mảnh ảo diệu , hấn hơi cau mày , nói

" gái theo tôi xếp cả hàng dài , ngày quen không hết , còn cần cậu chê bai hộ ư ?? Mà cho dù tôi có ế cũng chẳng động đến cậu ,vậy nên bớt lo thừa thãi đi "

Nhìn thấy bản mặt hấn hiện ra , tôi hơi khựng lại , chết rồi Chẳng lẽ vừa nãy tôi uống nhiều quá , thành ra giờ lại bị say nước ngọt , chắc điên lên mất , tự nhiên thấy hấn cũng đẹp trai yêu nghiệt lắm chứ , phù phù cũng may hấn chẳng cười , nếu không chiếc răng khềnh hiện ra nữa chắc tôi thót tim .

Hơi lùi lại vài bước , tránh cách xa hấn một chút , tôi cười trừ nói

" ha ha ha ,cũng muộn rồi cảm ơn đã cho đi nhờ , về đi về đi "

" đuổi người thì nhanh thế "

" đương nhiên , dù sao thì tôi cũng chẳng phải người nhờ cậu đưa về :))) là cậu tự nguyện thôi "

Tự nguyện ??? Hấn cũng không rảnh hơi như vậy , chẳng qua đúng lúc mấy thằng bạn rủ hấn đi chơi , mà đưa em hấn nhất quyết đòi hấn đưa tôi về hừ tất cả chỉ là nhân tiện , nhân tiện mà thôi , hấn ngao mạn nói

" chỉ tại đưa em tôi nhờ thôi , nếu không cậu nghĩ bản thân lại tốt số được tôi đưa đón ư , bớt mơ mộng đi "

" ô mô thật vậy "

"Ừ"

" à à , nếu vậy lần sau chắc chắn tôi sẽ lập kế hoạch rủ Ngọc cùng hợp tác , ga nàng ta rủ cậu sang Trung Quốc , rồi chờ thời cơ bán cậu vào một cái nhà chứa nào đó , :) trai bao giờ đang là một nên yên tâm đi , ha ha ha phi vụ này thật sự lời to "

" đầu óc đen tối như cậu bao giờ mới tuyệt chủng , dâm dê dê tiện "

Dứt lời hần thẳng thùng nổ máy , phóng xe lao nhanh đi mất với tốc độ cao , chiếc áo somi trắng sáng của hần phấp phới như vậy cơ mà ...

Hừm hừm ngẫm nghĩ lại thì , khuôn mặt tôi lúc nói câu đó thật sự có vài phần không được trong sáng , lại còn pha chút dê tiệnthôi bỏ qua cho hần , Haizzz căn bản tại hần nói quá đúng (*^_~^*)

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thăm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

Hần đi về một hướng xa xăm khác tràn ngập trong bóng tối kia , còn tôi lại chỉ đứng yên ở một nơi ánh sáng nhẹ được chiếu bởi chiếc đèn đường ,đổi theo vô thức , đúng là hần luôn đi về một nơi luôn ngược lại với tôi , tự nhiên cảm thấy vô vọng , tôi thở dài quay đi , định bước vào nhà , ai ngờ Thiên Hương tỷ tỷ như âm hồn không tan , bất ngờ xuất hiện trước mặt tôi

" suýt nữa là chị làm hồn em thoát xác , chị lại thích chơi cái trò dọa ma này của em từ khi nào vậy , đúng là lớn già đầu còn chơi nghịch dại , hừ"

Chị Hương chẳng thèm để ý đến lời than phiền của tôi , chị chỉ lặng lẽ đứng vào chỗ tôi vừa đứng , cũng bắt chiếc dáng đứng của tôi , ánh mắt nhìn theo hướng Thân Duệ vừa đi khuất , chị ấy còn mặc một bộ quần áo trắng đen giống với bộ tôi đang mặc , nhìn cứ như thời gian vừa quay chậm lại , tôi vẫn đứng tại đó ,chị có điều khác lạ là cái bàn tay của chị Hương lại chẳng yên phận như tôi , chị đặt tay trước ngực , giọng nói nhẹ nhàng bay bổng cất lên

" chồng đi xa ,xa khuất dần

Vợ ôm con đứng đợi ngày chồng quay trở về

Dù bao lâu, vợ vẫn đứng tại nơi đây

Uầy uầy Mộ Thư em bắt đầu lãng mạn như vậy từ bao giờ " thấy tôi lờm bờm ánh mắt sắc bén , chị bắt đầu ôm ngực vờ như tổn thương , tôi lạnh lùng bước vào nhà , để chị Hương đứng ngoài lạnh lẽo tha hồ tự biên tự diễn ,chị đóng công xong mới nhanh chóng chạy theo tôi , sau đó mới trở lại cái giọng trọc ngoáy thường ngày , bật cười nói

" hahaha chị đùa , đùa chút thôi mà , làm gì mà căng vậy "

" Xờiđùa mặc chị , em đây chẳng rảnh đứng ngoài trời lạnh lẽo xem chị tập kịch , giải oscar vẫn luôn dành cho chị một slot , chị cứ đứng đó diễn một mình đi :))) đảm bảo nhất định có tương lai , cơ mà tối hôm qua em ngồi xích đu ở ngoài sân , có một thằng bé nói với em khu này nhiều ma lắm đấy nhé "

Chị Hương thoáng rung mình , ba chân sáu cẳng chạy nhanh vào nhà , tôi cũng sai vài bước chạy theo , tò mò hỏi

" chỉ một thằng bé thôi mà , dọa vậy chị cũng tin , ha ha ha ngây thơ quá vậy , thằng bé đấy nói xạo thôi mà "

Chị run giọng đứng nấp sau lưng tôi , nhẹ giọng đáp

" nhưng tối hôm qua em ngồi xích đu một mình mà , chị còn khoá chặt cửaVậy thằng bé đó chui ra từ đâu "

???? Vài phút quay chậm lại , tôi nhớ chính xác là chị Hương đã cẩn thận khóa cửa , chị còn cầu nhàu tôi lười , còn bắt tôi 5 phút nữa phải làm bài tập , vậy thằng bé đónó từ đâu ra ??????

"Aaaaaaa.....! "

T.T thú thật đời lắm thứ lạ , cơ mà thứ lạ lùng nhất là tôi đây , nhìn ngoài mạnh mẽ không yếu đuối vậy mà bên trong nhát như thỏ đế , đã thế sợ ma còn rất thích chêu ma người khác , Haizzz thật hết nói nổi .

Tiếng hét thất thanh của tôi khiến Lâm lão đại với Tiệp Như tỷ thất thần hồn , theo phản xạ tự nhiên chạy lao ra ngoài phòng

"có chuyện gì vậy , trộm đột nhập sao ????"

, ô trước đó họ còn không quên đem theo hung khí , bác Lâm tay cầm chiếc dao cạo râu Flyco coi như chiếc dao sắc nhọn , Tiệp Như tỷ người giúp việc lâu năm , trên tay chị còn cầm theo chiếc lược hồng mà lao xuống , ôi thật là những đồ dùng đáng sợ ,nếu mà nhà có trộm thật ,chắc ca trộm chết đứng vì bàng hoàng mất thôi :))) đáng sợ quá

Nhìn hai người họ chạy xuống nhanh như hách speed ,tôi lắc đầu thở dài , chị Hương cứ luôn nụ cười , phải mất một lúc chị mới lấy lại được tinh thần , nhẹ giọng kể rùng rợn như dọa ma trẻ con (cái trò này từ bé đến lớn tôi đều chơi) , chị nói một loạt truyện tôi với chị vừa bàn .

Bác tôi tỏ vẻ anh hùng , cười to một cái , rồi mới lên giọng chỉ trách

" hahaha , hai đứa thật hồ đồ , có vậy thôi mà cũng hoảng sợ , lớn to đầu như vậy rồi còn sợ ma , thật khiến ta thất vọng , hahaha Tiệp Như cháu ra ngoài khóa cổng rồi tắt điện đi ngủ đi "

Tiệp như tỷ đang hoảng loạn chết đứng , đông lạnh như tảng đá , kể từ lúc chị Hương kể truyện , đến lúc Lâm lão đại nói vậy mới giật mình hoàn hồn , cất giọng nói

" Cái gì ??? Cháu không đi đâu , bác đi đi bác là người lớn lại là đàn ông duy nhất trong nhà , cần phải ga lăng , bác đi đi "

" cháu đi đi "

"Không "

"Đi đóng cửa rồi ta tăng lương cho "

" dạ thôi , bác đi đóng rồi cháu chấp nhận bị trừ tiền lương "

Họ đứng đẩy đùn đẩy cho nhau , còn tôi với chị Hương bấu môi nhìn họ , rồi thản nhiên lên phòng , Hương tỷ khoác vai tôi cùng đi , chị nói

" nghe bà chị kể , bố chị là người gan con kiêu nhất nhà , ôi hồi trước cũng đâu dám ngủ một mình , lớn to xác vẫn đòi ngủ với bố mẹ , vậy mà vừa rồi còn phàn nàn chị em ta nhất"

Tôi cũng bật cười , thâm nghĩ cũng tội cho Lâm lão đại , chắc chắn tôi nay lại có một đêm chần chọc suy nghĩ không ngủ được đây mà , nghĩ sao sợ mà còn có thể yên giấc ngủ ngon , ô

"Kể ra cũng tiện phết chứ Hương tỷ "

"Hả tiện gì "

" lão Lâm sợ cô đơn , nhưng theo em nghĩ tôi nay lại có phần tốt đẹp hơn , nghe truyện ma rồi , tối nay đảm bảo trong phòng bố chị đâu đâu cũng có người , dưới gầm giường có người , trên trần nhà có người hahaha tận trong gương cũng có người , thật ra cũng náo nhiệt lắm chứ bộ :)))"

"Ồ ờ chắc chắn rồi " nghĩ thôi cũng khiến chị rùng mình .

thật ra cũng không thể trách ma được , chỉ tại bác Lâm trí tưởng tượng phong phú thôi .

Tôi với chị chia nhau ra , mỗi đứa đi về một hướng khác nhau . Thế mà tầm khoảng 10 phút sau , lúc tôi đang thoải mái nằm lười nhác trên giường , tay cầm quyển truyện , chân nọ gác chân kia , vậy mà lại bị Hương tỷ phá đám .

" cóc cócchim sẽ gọi đại bàng , đại bàng có nhà không , mau ra mở cửa cho sẽ đi , Thư bàng ơi ra mở cửa cho Hương sẽ đi "

Tôi cau mày , ánh mắt nhìn về hướng chiếc cửa gỗ , thật sự bức mình , có lẽ tôi không hợp với yên tĩnh chẳng , cái quái gì mà lúc nào bình yên một chút lại bị phá đám , tôi đáp lại lời gọi của chị một cách lảng xẹt

" đại bàng bị chim sẽ ăn thịt mất rồi , Hương sẽ đừng đứng ngoài vô vọng chờ "

Chị ôm gối đứng ngoài khoé mắt bất chợt giật giật , chim sẽ ăn thịt đại bàng ???? Ô thời thế thật sự có phần đảo loạn ,suýt thì cứng họng , chị nói

" Thư Thư mở cửa cho chị đi "

"Rời rồi!"

Tôi buồn bực ngồi dậy , ngồi nhăm lên cả mái tóc dài , cảm giác đau nhức mới có thêm động lực đứng hẳn lên ,bước vài bước đến cửa mở cho chị , Hương tỷ chạy nhanh vào bên trong moi yên tâm , cười hi hi nói

" cho chị ngủ chung với , cảm ơn rất nhiều "

Tôi thở dài , nhìn cái gối là hiểu rồi , còn cần chị nói ư , Haizzz tôi đâu có mù

" chị có phòng riêng lại khổ sở chạy sang đây ngủ chật chội làm gì "

Chị Hương nằm thoải mái trên chiếc giường của tôi , cầm quyển truyện của tôi lên đọc một chút ,mới ngẩng đầu lên nhìn tôi vẫn đang cau mày nhìn chị , Thiên Hương cười trừ nói

" hì hì, em cũng biết đấybố chị sợ ma , bố chị gen chội nên đương nhiên chị cũng sợ y như vậy "

Tôi tiện ngồi xuống chiếc ghế gần bàn máy tính , buông lời ngắn gọn

" bớt nói lời thừa thãi , sợ thì nói đại đi "

" hí hí sao cũng được , em tắt điện đi , không phải mai tới phiên em trực nhật lớp à , còn không cần dậy sớm chắc "

Ừ nhỉ suốt nửa thì quên , tôi bước đến ổ điện phía cửa , mồm còn liên tục đếm

" 1 con cừu , 2 con cừu4 con cừu ..."

"Stop Thư Thư , em có biết trẻ con rất thích xem hoạt hình cừu và sói xám không , em đếm vậy` giống như là đang mời gọi đứa trẻ đó lên đây mua vui vậy "

Ờ nhỉ , chị Hương nói quả có lý

" 1 con lợn 2 con lợn"

"Từ từ , lúc bé chị cũng thích nghe bài con heo đất ...có khi nào em nói vậy nó sẽ"

Không để chị nói hết , tôi quay phắt lại cắt lời , làm thế này không được thế kia cũng chẳng xong , bực mình

" vậy thôi không tắt nữa "

"Chị cũng nghĩ như em "

Tôi đóng rèm cửa lại , sau đó nằm lên giường nhắm chặt mi mắt , tôi thật sự có phần buồn ngủ , tại trưa nay không được ngủ giấc , giờ chẳng thể thức tiếp

Hương tỷ ấy vậy lại chẳng tha , tò mò nằm quay người về phía tôi hỏi

" vừa nãy người đưa em về là thằng nhóc Thần Duệ hả "

Tôi vẫn nhắm mắt , trả lời qua loa

"Ừ"

" hình như em với nó cũng lâu không qua lại , hai đứa đúng là giận dai như đĩa , thân nhau từ hồi mẫu giáo vậy mà đến lớn mỗi đứa lại mỗi nơi , mà Duệ càng lớn càng đẹp trai nhỉ "

"Ừ"

"Em vẫn thích nó à "

"Ừ"

"Em không thích nó à "

"Ừ"

Chị nghe tôi trả lời mãi một câu cũng phát nhàm , biết tôi đang buồn ngủ nên cũng chẳng làm phiền thêm nữa , chị cũng chìm vào giấc ngủ không lâu sau .

Khoảng 6 giờ 10 phút sáng , đột nhiên có tiếng nhạc vang lên

Gone, she got me gone

girl you know you got me gone

Nelly got me gone, gone, gone, gone

boy you know you got me gone

Remember that chick that used to live right up the block from me

I seen her yesterday and she still fly

" Hương tỷ nhạc chuông báo thức của chị kêu kìa ,dậy tắt đi "

Hương tỷ mắt nhắm tịt ,nghe tiếng tôi nói cũng chẳng chịu mở ra , đã thế còn chồm tiếp một lớp chăn cho bớt ồn , giọng ngoài ngủ nói

" chắc chắn là của em , chị chỉnh giờ báo thức sau em 5 phút lận "

" không đúng chắc chắn nó là của chị , em nhớ rõ ràng mình cài đặt giờ sau giờ của chị 10 phút , sao nó có thể báo đúng "

:))) quả là đôi vôi vỏ quýt dày phải có móng tay nhọn , chị em tôi chắc chắn là một cặp kì phùng địch thủ hoàn hảo , Hương tỷ định troll tôi , đương nhiên tôi phải đi trước một bước:D

" nhưng mà chị đâu có dow bài Gone "

"Ừ nhỉ , vậy chắc máy của Lâm lão đại đây mà "

Chị Hương nghe tôi nói mà đôi mày bắt đầu nhú lại , mở mắt ra , dòn giọng quát

" là bài hát yêu thích của em, nhạc chuông điện thoại của em đấy đồ lười "

Tiếp đó chị thẳng tay dứt chiếc gối đầu của tôi ra , lấy về ôm, tôi đây thật sự dở khóc dở cười , với tạm chiếc máy chết tiệt không biết thức thời kìa , cầm lên nghe

" alo "

Phía đầu dây điện thoại chờ đợi mãi mới có tín hiệu trả lời , thay vì lời bực tức cho sự chờ đợi , cậu lại vui vẻ thông báo cho tôi

" Thư Thư cậu không cần phải đến lớp sớm đâu , tôi bắt lũ lắt nhắt kia trực hộ cậu rồi , thôi ngủ tiếp đi "

Tút tut tut.....

ôi shit ...! Cậu ta là muốn đùa cợt với tôi ???? Mới sáng sớm gọi điện báo cáo thừa hơi , xong lại chốt cho cậu ngủ tiếp đi , thánh à, làm như tôi nằm ngả lưng cái là ngủ luôn được vậy ,tôi cần thời gian , thời gian mới có thể ngủ tiếp , bực... giờ còn ngủ được nữa à .

Tên Dụ Phong Túc chết tiệt , hừ ...rũa cho hần bị đoạn tụ , để gia đình hần bị tuyệt tử tuyệt tôn luôn , cậu ta vừa đẹp, vừa giỏi, vừa tốt mỗi tội ,tốt quá thái , Phong Túc với Thần Duệ hai tên đây quả hợp nhau , rất môn đăng hộ đối , đến với nhau thì còn gì bằng

Ở một nơi nào đó

"Hắt xì!!!! "

" Phong Túc cậu không sao chứ , chẳng lẽ trốn đi chơi đêm một mình không rủ anh em nên bị cảm rồi "

" ồm cái đầu cậu, tôi không sao , chắc tại lại bị con muỗi điên nào chui rũa thôi "

Hahaha thật sự muốn có một đôi nam nam trong trường để ngắm :))) chỉ có điều như vậy hơi tội cho các cô nàng hay mơ tưởng công chúa hoàng tử trong trường kìa ,lại không có cơ hội mơ vào được hoàng cung :D

Tôi thờ dài ,lết xác đi xuống , như một bộ xương di động , vào phòng tắm đánh răng rửa mặt , thay tạm bộ quần áo , thời trang nhạt nhẽo như mọi hôm ,áo sômi quần bò .

Với tạm chiếc cặp chạy dòn dập xuống tầng , thấy bác Lâm đã ngồi ngay ngắn trước một bàn thức ăn chờ sẵn ...

"Chào buổi sáng lão đại "

Bác ngẩng đầu lên nhìn tôi , cười hiền nói

" chào buổi sáng , hôm nay thấy cháu dậy sớm khiến bác hơi ngỡ ngàng đấy nhé ,suýt thì ngã xuống ghế bởi lời chào sáng của cháu , hình như ta quen cái cảnh chạy loạn sáng của cháu rồi thì phải "

Tôi ngồi xuống chiếc ghế gỗ phía đối diện bác , nói lời phản bác ý kiến

" hừ làm như cháu mọi hôm dậy muộn lắm vậy "

" thì không phải vậy sao ???, mà con nhóc kia đâu không dậy cùng cháu à "

Tôi lắc đầu , bác lại cất lời phàn nàn bước chân hướng về phía cầu thang đi thẳng , :))) cũng chẳng biết có chuyện gì xảy ra , tôi chỉ nghe thấy tiếng quát mắng của bác cùng tiếng văng dạ của Thiên Hương ,

Phù phù , hết hồn , suýt nữa là tôi cũng rơi vào tình cảnh y như vậy , hahaha tự nhiên thấy Phong Túc cậu ta cũng không đến nỗi xấu xa a

Tôi giải quyết nhanh bữa sáng , nhanh chóng đến trường , cứ tưởng lại được đến sớm nhất lớp , ai ngờ ra khỏi nhà chưa lâu tôi lại bắt gặp một chú mèo nhỏ

" meo meo meo...."

Tôi cố gắng đi qua nó , cố không để bản thân bị quyến rũơ mà không ổn , cuối cùng đành ôm nó quay lại nhà

" meo...."

Cúi nhìn cái cục bông trắng trong tay , tôi bực mình nói

" meo meo cái gì ??? Thật bực mình , tại cung mà chị mất hết cả thời gian "

Về đến nhà còn phải tìm đồ cho nhóc đó đánh chén no nê tôi mới có thể ra đi an toàn ...

7 giờ 30 . Thời gian thật biết cách chêu đùa , tôi lại rơi vào hoàn cảnh thảm thiết như mọi hôm , lao người chạy với vận tốc kinh ngạc như mọi hôm .

Nhìn thấy chiếc xe bus quen thuộc tôi dừng lại thở gấp , như hận không lấy được hết không khí cho riêng mình , tôi thở phào như một kẻ vừa thoát chết .

Ấy vậy , chết tiệt xe bus lại lấn bánh

Tôi gấp gáp chạy theo cười tươi nói

" hello bác lái xe "

"Hi..!người đi bộ "

T.T ây chào rồi phải dừng bánh lại chứ , tôi chạy theo nói to

" cháu muốn lên xe "

Ahaha cuối cùng cũng dừng lại , tôi 3 chân 6 cẳng leo lên , nhìn mọi người cười trừ , anh kiểm vé cười tươi nói

" lại là em "

"Ừừ , vẫn là em chứ ai "

Anh ta quay phắt 360 độ , thái độ thay như chong chóng , nhìn tôi lên giọng quát

" sao lần nào muộn chuyển cũng là em , em không có khái niệm giờ giấc à "

"Hahaha , nhân vật chính luôn đến muộn cơ mà , một xuất hiện ấn tượng đấy chứ "

"Hừ "

Tôi quay người lại tìm ngang ngó dọc ,tìm được một chỗ trống duy nhất . Ở cơ mà lạ thật ,mấy cô bé trung học kia sao không ngồi vào đó , đứng vậy tội thật , chắc tại các em nhỏ muốn để dành chỗ cho tôi đây mà ,ngại thật ...

Tôi mới ngồi chạm móng xuống ghế , đã có tiếng nói phía bên cạnh chào đón , hán nhìn tôi chăm chăm bằng con mắt soi mói , chán nản nói

" lại là cậu , lúc nào cũng ồn ào náo nhiệt "

Hừ Chẳng biết kiếp trước nợ nần gì hán , để rồi kiếp này hán bám tôi như đĩa đói , đi đâu cũng gặp bực thật

" câu đấy phải là tôi nói mới đúng , tại sao lúc nào cũng gặp cậu , Duệ cậu làm ơn, làm phước ,làm lễ đổi vía đi , lúc nào cũng nhìn thấy cậu làm tôi cảm thấy không được vui "

Hắn quay mặt về phía cửa sổ ,ngắm thiên nhiên tươi đẹp , thật tao nhã quá , giọng bình thản đáp

" không muốn nhìn thấy tôi ư ??? Dễ thôi trọc thủng hai con ngươi đó đi , cậu chắc chắn không bao giờ nhìn thấy tôi "

Thật bực với bộ mặt đáng ghét của hắn , tôi nắm chặt tay , cố gắng để bản thân không lỡ sử dụng bạo lực mà đắm vào bản mặt yêu nghiệt của hắn , hắn giọng nói

" rồi lúc ấy cậu sẽ ở bên cạnh tôi , hầu hạ mọi việc từ bé đến nhỏ cho tôi à ??? "

" mơ tưởng , tôi có thể coi câu đó như một lời tỏ tình cầu xin được tôi ở bên cạnh của một đứa điên chứ :))) "

" hừ tỏ con khi "

Hắn chỉ nhếch môi cười , không nói

Tôi cũng chẳng tự điên lao vào nói chuyện tâm sự với hắn , chỉ rảnh dỗi cầm quyển truyện lên đọc , được một lúc tự nhiên có một kẻ vô duyên , hành động thiếu suy nghĩ trước mặt tôi .

Tên đó cầm dao rạch một đường vào chiếc túi sách của một bà cô ngồi trên tôi một ghế , khi lấy được chút tiền , tên đó định lảng lạng mà đi , nhưng đâu có dễ dàng vậy . Tên trộm bị tôi kéo áo , do bất ngờ kẻ đó bị ngã ào về phía sau . Trong khi vẫn đang bàng hoàng , còn bị tôi tuôn cho một tràng đại hải

" Này tên kia , ăn trộm cũng phải có quy tắc riêng của ăn trộm chứ , không biết rằng ăn trộm cũng cần phải có đạo đức à , có sao lại lấy tiền người ta xong rồi cong mông lên chạy , trí ít cũng phải khâu vá lại chiếc túi cho đàng hoàng xong mới đi chứ , hừ thật là đồ vô lương tâm "

Người xưa nói có tật giật mình quả không sai , tên trộm cũng y như vậy , sợ hồng kế hoạch trộm cắp , lại còn bị tôi kéo ngã , thành ra bực mình cầm chiếc dao sắc nhọn lao thẳng về chỗ tôi .

Đương nhiên tôi tránh được , trước đó còn nhanh chóng vớ được một lá chắn hoàn hảo , Thần Duệ đang tao nhã nhìn tôi , như đang xem kịch hay , thì bất ngờ bị tôi lôi ra , đúng lúc đó tên kia cầm dao lao tiếp về hướng tôi , kẻ trộm thật không biết thức thời , cậu ta bị Duệ bẻ gãy cánh tay , ôi tiếng xương gãy giòn giã nghe mà rùng mình , chiếc dao rơi xuống tiếp đó Duệ còn không buông tha , đập cho tên kia một cú ngã tiếp đất an toàn .

Và đương nhiên tên trộm xấu số bị trói gọn , tôi với hắn còn được bà cô kia cảm ơn dúi rít .

Hắn cười trừ , quay sang nhìn đối diện với tôi , buông lời nói

" từ khi nào mà gan cậu trở nên to như vậy ??? , tôi mà không đánh được tên kia , cậu nghĩ tiếp đó bản thân sẽ bị gì không ??? "

" hahaha tôi đây lại chẳng nghĩ nhiều như vậy , mà nếu cậu không đánh nổi một tên trộm vặt , vậy thì nên giải nghệ đi là vừa , đại ca cái khi gì , bỏ hết cho rồi "

Hắn hừ một tiếng đứng lên , sai bước hướng về chiếc cửa , xe bus sắp đến gần trường , tôi cũng đứng về hướng đó , bàn tay lục tìm số tiền trong túi quần .

Nhưng nhưngnhưng , T.T tiền tôi bay đi đâu mất rồi .

Đau khổ thật , tôi lại quên tiền ở trên bàn học mới điên chứ .

Đành mở con mắt ngậy thơ vô tội ra nhìn hắn , mặt dày kéo áo Duệ , hắn nhú mày quay lại , tôi cười trừ

" hi hi "

Hắn nhìn mà thoáng rùng mình , da gà đồng loạt nổi trận , cười lại tôi

" hờ hờ " tiếp đó mặt bình thản lại , nói " có việc gì nói luôn đi , chứ cậu cười vậy tôi sợ không lâu sau bản thân lại đột quy ra đi sớm mất "

Cái tên trời đánh , tôi mà không lầm đường lỡ bước thì(-.---*)

" Duệ , cậu có thể cho tôi mượn chút tiền trả lệ phí xe được không ??? ngày mai chắc chắn tôi sẽ trả lại cậu ngay "

Hắn khoanh tay trước ngực , thân hình hơi tựa vào chiếc cột gần cửa xe , vờ tỏ ý chêu chọc , nói

" lấy gì để bảo đảm đây , tôi không phải người hay cho mượn tiền lung tung bừa bãi , người làm ăn mà , cần chắc chắn "

Đồ kiệt sĩ , (-.-*) tôi chống tay lên chán vất vả suy nghĩ , được một chút lại vui vẻ ngẩng đầu lên nhìn hắn , tay cởi chiếc áo khoác trên người ra , dơ ra trước mặt hắn , lên giọng nói chắc như đinh đóng cột

" tôi thể chấp "

Ấy thể hấn lại lạnh nhạt quay mặt đi , buông lời lảng xẹt

" nhà tôi không cần rửa lau "

T.T áo hàng hiệu chị Hương mua cho tôi , giờ lại chớ thành giẻ lau đối với hấn , thật đáng thất vọng (*Hương tử chị đừng buồn :))*).

" vậy cậu muốn gì ???"

" viết giấy cam kết đi , vậy tôi yên tâm hơn "

Khốn khiếp , hấn đang muốn chêu tức tôi đây mà , người giàu như hấn đi xe bus đến trường đã là hoang đường , giờ mà tiếc vài đồng thì còn hoang đường hơn , hừm hừm cần kiểm chế cảm xúc , tôi sợ mình sẽ đắm vào mặt hấn mất thôi ...

Cuối cùng đành chấp nhận đồng ý

" được , nhưng viết trên xe bus như vậy thật sự hơi khó khăn cho tôi "

" ờ , không cần vội tý đến trường viết rồi đưa cho tôi cũng được "

Biết ngay mà, hấn thì tiếc quái gì vài đồng , chỉ lỗi tôi ra làm trò mua vui thì có (-.-*)

Chiếc xe dừng lại một nơi gần trường , hấn vừa bước xuống đã được chào đón nồng nhiệt như idol hát show vậy , tiếng hét thất thanh của đồng nữ sinh kia khiến tôi phát bực , nhưng khi nhìn đám đồng kia tôi lại loè sáng ra một ý tưởng , khoẻ môi chọt nở nụ cười không thể gian tà hơn , hahaha tại cậu không biết chọn kẻ thù thôi , Duệ cậu chớ trách tôi :)))

Tôi dùng chân dồn lực sút mạnh vào lon coca gần đấy , một cú đá hoàn hảo

" tuyệt vời....!"

Hấn quay lại nhìn về phía sau tìm kiếm kẻ nào loạn , bực dọc quát

" khốn khiếp đưa nào dám "

Hôhohô tìm moi mắt cũng chả thấy gì đâu cưng ời , tôi đây cao chạy xa bay lâu rồi .

Hấn bực bội lên lớp , xung quanh toàn tiếng hòì han , ôi thật ngưỡng mộ quá đi :))))

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thăm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Lâu lâu trêu chọc được hấn khiến tâm trạng của tôi tăng nhanh đáng kể , cũng không tệ .

Tôi đây còn vui vẻ cất lên tiếng hát minh tinh của mình dọc theo cả hành lang , giọng hát của tôi khá hay , khá trong vậy mà tên Duệ dám khen thực lòng rằng , mỗi lần tôi cất tiếng ca là y rằng , chim chóc lần lượt lần đùng ra chết , sư tử gầm lên tiếng xin thua , hổ cai thịt , lợn ché cácm, (-.-*) bực thật

Cái đồ không biết thưởng thức âm nhạc tôi đây không thèm chấp .

Ánh mắt của tôi hướng về cuối hành lang , ở phía trước có sao lại đông người như vậy , náo nhiệt ghê cơ , chẳng lẽ lại có gì hay ho ???? Lần đầu tiên tôi mới thấy lớp mình nhộn nhịp như vậy , tôi đeo chiếc cặp balo đen , khoác lệch một quai , đội chiếc mũ màu trắng trông khá ngầu , nhanh chân nhảy vào xem kịch hay . Cố chen vào đám đông kia , tôi hơi chán nản khi nhìn thấy nhân vật chính của sự kiện này , haizzz đây chẳng phải nhóm tứ công chúa ở trường ư ???? Xôi.... từ thị nỏ thì có (xấu như ma chê quỷ hờn) mang danh công chúa thật sự hạ thấp nhân phẩm quý tộc quá . Định quay đầu lên sân thượng ngắm cảnh bỏ qua đám hỗn độn này cho rồi , ai ngờ ánh mắt tôi lại hướng lướt qua một cơ thể nhỏ bé , đang ngồi thoi thóp một góc chật hẹp kia , cô nàng khiến bước chân tôi chẳng thể lạng lạng đi tiếp , đó chẳng phải Bảo Ngọc , cô nàng này lại gặp nạn , tôi đương nhiên lại có cơ hội làm anh hùng cứu mỹ nhân , hiếm có cơ hội ngàn vàng vậy , thì sao có thể bỏ lỡ ...

Tôi sai vài bước đến chỗ bốn nữ quý mắt xanh môi đỏ lòe loẹt kia , cười vui vẻ nói

" ồ ồ các nàng công chúa đây đến lớp ta dạo phố thật quý hóa quá , xin hỏi khí không phải , con gió nào mang các nàng đến đây "

Cô nàng Trang trưởng nhóm tứ Thị Nở bị giọng nói của tôi làm cho giật mình , nàng ta quay lại nhìn chăm chăm vào tôi , thoáng ngạc nhiên một chút , sau đó lấy lại dáng vẻ ban đầu , cười tươi như hoa nói

" ha ha ha làm phiền Mộ Thụ tử rồi , chẳng lẽ tử cũng muốn một slot chơi đùa cùng chúng tôi sao , vậy cũng chẳng sao , càng đông càng vui , con mời lại càng hấp dẫn "

Mỗi cái quái gì , đúng là đồ quỷ cái , cái bản mặt cô ta làm tôi muốn độn thổ cho rồi , hừ vừa xấu , vừa sĩ , vừa kiêu , nàng ta mà cua đồ Thần Duệ thì tôi đây cũng xin đi đầu xuống đất , hừm hừm tự nhủ với bản thân , gặp cô ta chỉ là ác mộng , ác mộng thôi , amen!

Tôi hơi dựa người vào tường gần cửa ra vào , cười nhếch môi , vui vẻ nói

" uầy uầy vậy thật không thoả đáng , các nàng cứ tiếp tục chơi tự nhiên , chỉ có điều các nàng có thể tránh xa chiếc bàn thân yêu của nhau một chút được hay không , hôm nay Lão sư Hoàng cho nhiều bài tập quá , biết sao được giờ ở đây lại chưa làm xong hết, ời nếu mà không vương đoạn đây , thì tớ đã hào phóng nhường chỗ lại cho các nàng rồi "

"Được " Trang nói lời dứt khoát , trong cái trường thân yêu này, người mà nàng ta không thích đụng chạm nhất là tôi , nghe thì có vẻ nhẹ nhàng vậy thôi , nhưng bên trong đảm bảo nàng ta hận tôi thấu xương

3 cô nàng kia nghe chủ tử đã nói vậy thì nhanh chóng lui sang bàn kế bên . Ấy vậy tôi lại chẳng tha

"Ồ chết , thật sự sai sót quá , hình như chỗ các nàng giờ đang đứng mới đúng là chỗ của tớ , hí hí ngại quá , làm phiền tránh ra hộ tớ "

Bọn họ hàm hực lời Ngọc sang đây bàn kế bên , còn tôi đương nhiên vẫn tiếp tục vai diễn , giả nai thì nghề của tôi rồi , tôi cảm quyền sách phi đến chiếc bàn gần đó đóng dấu chủ quyền , e thẹn nói

" ai dà trí óc của tớ kém quá đi , hôm qua mới đổi chỗ mà giờ lại không nhớ , thật ngại quá , các nàng đi góc khác đi nha :D "

Nàng Trang mắt hết kiên nhẫn , lên giọng nói

" xin hỏi thực chất chỗ của Thụ là chỗ nào , để bọn tớ còn tránh xa cho bạn yên tâm ngồi học "

Hôhồhồ cái giọng nàng ta có vẻ khá kiêu chề , nếu mà không sợ tôi , thì xin đảm chắc rằng cô ta đã thẳng tay băm tôi thành thịt băm , để làm chả lá lốt mất rồi , hừ hừn ...

Tôi ngồi lên mặt bàn học , vờ chống tay lên cằm suy nghĩ miên man , cô gắng câu giờ nói

" ừm ừm , hình như là ởôi chỗ nào nhi ??? Aaaa thôi xong chẳng lẽ tớ lại bị mất trí nhớ tạm thời rồi các nàng ạ , đợi một chút để tớ lấy lại trí nhớ đã nhé " tôi duỗi ngón tay thon dài ra chỉ hết chỗ này đến chỗ khác , mồn chều trực nói

"A chỗ kia , hình như không phải , chắc có lẽ là chỗ đó , haizzz lại không phải nữa rồi ...v...v chỗ nào nhi ????"

Xung quanh mọi người đều cố gắng nhịn cười đến đỏ mặt tía tai , dùng tay che mặt cười thầm , còn tôi vẫn cứ tiếp tục giả nai , khiến nàng Trang tức đến nổi phát hỏa , cuối cùng đành nói

" khỏi cần bạn phải nhọc lòng lấy lại trí nhớ đã mất nữa , bọn tớ đi chỗ khác , Bi , Ki , Lu chúng ta đi chỗ khác "

ahahaha Nghe cô ta gọi bọn họ làm tôi suýt bật cười thành tiếng , thật biết chọn hủ danh quá đi , cái quái gì toàn lấy tên bộ ba chú chó nhà bà hàng xóm gần khu tôi , để đặt biệt danh như vậy , thật trùng hợp đến đáng yêu vô cùng . Thấy ba nàng kia kéo Ngọc đi ngang qua , tôi bất ngờ giữ Ngọc lại , bọn kia quay sang nhìn tôi , còn tôi lại cười hi hi giả ngây nói

" Aaaaa ,tớ nhớ ra rồi , cô nàng này lần trước mượn tiền tớ chưa chịu trả , giờ mới gặp lại , các nàng định đi chỗ khác chơi cũng không tiện mang theo người , rất vướng víu , để nàng ta lại cho tôi giải quyết dứt điểm nợ nần đã nhé , được chứ "

Bốn cô ta nắm chặt tay , vói về mặt hết sức kiêu chề , ahilhi ...

Họ lườm tôi bằng con mắt cay đắng , rồi mới dứt khoát đi thẳng , họ đi rồi , tôi cũng lôi nàng Ngọc lên sân thượng . Cả chặng đường nàng ta im lặng ngoan ngoan đi theo tôi

Vừa mới mở cánh cửa sân thượng ra đã có một luồng gió mát thổi vào người , tôi thần nhiên ngồi xuống khoảng trống quen thuộc mọi hôm , hơi ngước đầu lên nhìn Ngọc , nhẹ giọng hỏi

" có phải từ trước đến giờ đều bị bọn nó bắt nạt đúng không "

Ngọc cúi mặt không đáp , vậy cũng đủ để tôi hiểu , nhưng cô gái trước mặt tôi này thật lạ , chẳng lẽ cô nàng chưa bao giờ có cái suy nghĩ phải đấu tranh ư ????

Tôi thoáng thờ dài , trầm giọng nói

" chuyển lớp đi "

"Hà "

"Chuyển sang lớp tớ đi , đừng đi lung tung một mình nữa , nghe cho kĩ đây , cậu không phải thần thánh chịu đựng , nếu cần thiết hãy tự đấu tranh cho chính bản thân mình đi "

"Ừ...ừm"

Tôi lục lọi mọi thứ trong cặp , mãi mới tìm ra chiếc băng gạc , dán vào mấy vết thương trên người cho nàng ta xong , chúng tôi trốn cả một tiết để ngủ cho đỡ gấc , rồi mới trở về lớp học

Ngọc học tầng 2 còn tôi lại học tận tầng ba , tôi đứng một góc nhìn nàng ta vào lớp an toàn thì mới yên tâm trở về lớp mình .

T.T ai ngờ tôi đây cũng gặp phải phiền phức chẳng kém Ngọc tiểu thư là mấy , tôi đang thông thả bước đi trên hành lang ,ấy vậy chẳng hiểu sao càng gần đến lớp tôi lại càng ngửi rõ hơn cái mùi nguy hiểm , Haizzz về khoản đoán trước được nguy hiểm thì tôi luôn đúng .

(-.-") hồ cái nhà tôi đang đứng trước cửa lớp tôi , ông tay sấn lên , mặt mũi như côn đồ chính hiệu , chị vừa thấy tôi đã cười tươi , nhẹ giọng nói

" Thư về lớp rồi đó hả em "

" yo ...! Thiên Hương tỷ không về lớp học lại sang đây tìm em , thật quý hóa quá " tôi chuyển đề tài , dơ tay chào chị , bước chân thoáng có chút nặng nề hơn , tôi đi chậm dần

Chị nhìn tôi cười rõ nguy hiểm , nhẹ giọng dịu dàng nói còn đáng sợ gấp ngàn lần

" à chị cũng muốn về lớp học lắm chứ , cơ mà có đứa em hư nên chị mới phải bận rộn thế này , ồ đi chơi về vui không em , bỏ cả tiết học chắc thoải mái lắm nhĩ "

Thỏa nào Phía mi mắt bên phải của tôi luôn giật giật , quả nhiên có sự nguy hiểm cận kề , nhìn chị Hương bước nhẹ từng bước đến gần tôi , làm trái tim tôi đập nhanh không thể diễn tả .

"....."

1...2...3 ! Đứng sau quay , tôi nhanh chóng lao đầu chạy , chị đuổi theo , giọng nói vang xa

" em không biết khái niệm giờ học à , hay còn phải để chị dạy cho em điều đó nữa , lúc nào cũng khiến chị bị thầy mòi lên chửi cho một bài ca , em đúng là ... ,hôm nay chị phải sống chết dạy dỗ em mới thôi , đứng lại ngay cho chị " Thiên Hương tức giận vừa chạy theo tôi vừa quát , ôi tôi hiểu cho nỗi lòng của chị mà , cái ông thầy lớp tôi lúc nào có việc cũng gọi chị lên xả giận , phàn nàn đủ thứ về đứa em ngoan hiền này

" dạ vâng em mà đứng lại , thì em chắc chắn là đứa ngu nhất mọi thời đại "

" Emem đúng là một đứa xấu xa "

" vâng vâng , sắc đẹp của em mà xấu thì điều đó thật xa vời , em biết mà , chị khen vậy em ngại "

Nghe tôi buông toàn lời chọc tức , chị đầu như phát hỏa đuổi theo tôi không dứt .

T.T tôi có tội tình gì ?????

Phù phù , chạy mãi vào góc sân sau trường , trốn mới an toàn , trông báo hiệu vào lớp vang lên , cũng may chị đã bỏ cuộc , ôi tự nhiên yêu tiếng trống quá đi mất.

Tôi thần thờ bước chậm vào lớp , haizzz lại là cái môn ru ngủ , tôi buồn chán ngồi vờ vờ linh tinh , nhưng rồi kể bên có một cuộc đối thoại lọt thủng tai tôi

" Này ,tỷ bỏ định đi tỏ tình với cậu ấy thật à "

" ừ , nhưng không biết Duệ có thích tớ không nhĩ ??"

" đừng lo bỏ cũng dễ thương mà , tớ thật ghen tị với bồ quá , bồ còn dám can đảm đi tỏ tình , còn tớ đây lại chẳng dám đứng gần cậu ấy "

Haizzz nhầm rồi nàng ơi , cậu ta không thích những cô nàng dễ thương đâu , cậu ta chỉ thích các nàng nóng bỏng nhìn cái cháy cả con mắt thôi .

À nghe họ nói mới nhớ , tôi còn phải viết giấy vay nợ nữa , ôi phiền chết đi được

Cặm cùi nghĩ nát đầu ra , tôi mới viết được hoàn chỉnh nội dung tờ giấy , bên trong đại loại như

" Tôi Lâm Mộ Thư , hôm nay do lầm đường lỡ bước đã mượn cậu 10.000 đồng , mặc dù không có nhưng tôi cũng phải lấy tấm danh dự ra thế , ngày

mãi dù nắng dù mưa , tôi cũng đảm bảo trả lại cậu 10.500 đồng , ôi lải rồi nhé , tôi biết cậu vui phát khóc vì điều đấy mà kí tên Thư xinh tươi gửi Duệ keo kiệt , kiệt sĩ không đối thủ "

Viết xong thư tôi nhàn nhã tựa lưng vào ghế , tay bận rộn quay bút , đợi đến khi có tiếng trống ra chơi , tôi lao thẳng đến lớp Thần Duệ .

Bước vào lớp hần tại tầng 1 , tôi nhìn ngang ngó dọc , mắt tôi dừng lại ở chiếc bàn phía cuối lớp , gần ngay sát cửa sổ .

Một cô bạn nữ đang ấp úng thẹn thùng dịu dàng nhìn hần , tay còn cầm một hộp quà nhỏ nhắn , đứng cạnh bàn của Duệ nhẹ giọng nói

" Duệ ..cậucậu có thể làm bạn trai của mình được không "

Tôi cứ ngỡ rằng hần lại học làm soái ca , lãnh đạm từ chối cơ , ai ngờ hần lại lỏ cái nụ cười yêu nghiệt ra nói

" cảm ơn đã dành tình cảm cho tớ , nhưng mà tớ dạo này khá bận trong việc học hành nên không thể có thời gian yêu đương , xin lỗi đã không thể đáp lại tình cảm của bạn được "

Cô nàng đó nói

" không thể hẹn hò cùng cậu nhưng tớ có thể thích cậu chứ "

Hần nói

"Ừ"

Nghe Duệ nói vậy , cô nàng vui vẻ chạy đi

(".-") trời ạ , bị từ chối mà cô nàng ấy còn mẫn nguyện như vậy , thật không thể tin được sức hút mãnh liệt của hần lại bất diệt như vậy .

Cơ mà tôi đây hơi bị coi thường bởi một câu nói khắt cốt ghi tâm mà hần vừa nói, cái gì??? Học á , hahahaha Thần Duệ từ bao giờ lại kể truyện hài vui tai như vậy

Haizz ai lại nói một nụ cười bằng mười thang thuốc bổ đây ???? Tên trời đánh kia mà lúc nào cũng vui tính như thế , chắc tôi cười đau ruột mật , thật hại sức khỏe quá

Hè suýt thì quên mất mục đích của bản thân , tôi bước đến gần , tiện ngồi luôn vào chiếc ghế phía trên bàn hần , với tư thế ngồi xiên vẹo đối thẳng mặt với Duệ . Hần nhìn thấy tôi thì khá bất ngờ , sau đó hơi cau mày .

Tôi cười , nhẹ giọng nói vừa đủ để hai đứa nghe

" cậu đúng là một con ong biết hưởng thụ , hoa lúc nào cũng vây quanh khoe sắc chỉ chờ mỗi cậu đến lấy mật , ôi tôi thật ghen tị quá "

Hần lấy lại tinh thần một tay trống cầm , cười nhếch môi , nói

" cậu cũng đâu phải dạng vừa , xem xem xung quanh cậu cũng đâu ít con ong chờ cậu bổ thí cho ít mật "

Ôi đúng thật , hần nói tôi mới để ý , lũ con trai lớp hần cứ nhìn tôi chăm chăm , chắc...chắc Tôi cũng đào hoa lắm chứ

Tôi cười nói

" cậu đang ghen sao ????"

Hần đột nhiên tiến sát lại gần , khiến tôi thoáng giật mình , tôi dường như còn có thể cảm nhận được hơi thở của Duệ , cả mùi hương bạc hà mát lạnh từ người Duệ , hần còn thân mật cốc nhẹ vào đầu tôi , nói

" ghen ư???? , đừng nói với tôi những điều xa xỉ như vậy , nghe nhột tai đấy "

Hần nói quá đáng vậy , mà mấy nàng ngoài cuộc không nghe lọt tai mấy lời đối thoại của chúng tôi , thành ra thấy Duệ có những cử chỉ thân mật với tôi , họ nhìn tôi như muốn chặt chém ngay lập tức , (.-")

Tôi nói

" cậu là đang muốn chia rẽ tình cảm bạn bè trong trường đây mà , đúng là độc ác quá "

Vậy mà hần lại thản nhiên đáp

" cậu cũng có thể hôn tôi , để chia rẽ tình bạn của tôihahaha tôi cũng không phiền "

" đừng đùa , tôi đây không lãng nhăng như cậu , nụ hôn đầu đời của tôi nhất định phải dành cho chồng tương lai của tôi mới được "

Hắn vẫn đôi mắt sát gần tôi, cười nhẹ hở ra chiếc răng nanh mà tôi hâm mộ bấy lâu, Duệ nói

"À nụ hôn đầu, cậu làm ơn nhớ lại đi, nụ hôn đầu của cậu mất lâu rồi, nhớ không nhầm lúc đầu cậu còn chủ động hôn tôi cơ mà, thôi không sao hãy cố gắng dành dụm nụ hôn thứ hai cho chồng cậu cũng được"

Á....nhớ rồi, chỉ...chỉ tại tuổi trẻ bồng bột, ý nghĩ nông cạn. Lúc còn bé tôi cứ ngỡ hắn chắc chắn sẽ là người chồng tương lai của tôi..., thành ra lúc hắn ngủ trưa ở trường, tôi lặng lẽ cưỡng hôn hắn, ôi thật là lầm đường lối bước quá, tôi cứ tưởng hắn ngủ say, T.T giờ mới biết, hoá ra khi ấy hắn còn tỉnh, đã thế còn nhớ rất rõ..., ức không chịu được.

Tôi phải báo thù, uy hiếp hắn một phen, đề phòng sau này hắn không có cơ hội dọa nạt tôi chuyện ấy, tôi mang về mặt cáo già nói

"cậu có muốn nghe chuyện hài cho bớt buồn chán không???"

"ồ ý kiến hay, cứ tự nhiên kể đi, tôi rất rảnh có thể ngồi nghe"

Hồ hô rồi cậu sẽ ước bản thân không nên chấp nhận nghe câu chuyện tôi đây sắp kể, tôi nói

"ôi không nhớ rõ là ai nữa, nhưng hồi trước tôi có nhân rồi hỏi một cậu bạn rằng, * tại sao người ta lại thích đi trong mưa vậy ??? Cậu ấy nói với tôi: vì sẽ không ai biết người ta đang khóc. Tôi lại hỏi: thế cậu thích gì khi đi trong mưa ???, cậu ấy nói: vì sẽ không ai biết là tớ đang tè (*^_^*)=]]]]*"

Nghe nửa câu truyện hắn đã quay mặt đi, hahaha đương nhiên phải vậy, ai lại ngờ Thần Duệ lẩm liết là thế, lại bá đạo như vậy..., đó là câu truyện hồi nhỏ của tôi với hắn, ôi may nhờ Lâm lão đại tặng tôi cái máy ghi âm, tôi đã dùng nó như một quyển nhật ký điện tử, truyện của hắn và tôi đều được tôi lưu lại, giờ lại có cơ hội lôi ra lật ngược vấn đề....

Duệ im lặng một chút, sau đó hắn lại bần rợn lướt tay trên màn hình điện thoại, rồi bất chợt hắn đưa cho tôi xem một tấm ảnh, có hình con gấu màu trắng, quan trọng hơn nữa là cái dòng chữ trên đó khiến tôi ngỡ ngàng đỏ mặt, đó là con gấu tôi tặng hắn năm 6 tuổi, khi ấy nhân dịp mới biết viết, tôi còn cẩn thận nắn nót dòng chữ trên bộ lông mềm mượt của chú gấu, đại loại là * Duệ nhất định phải làm chồng của Lâm Mộ Thư, tớ nhất định không để ai cướp mất cậu đâu *

Hắn nhìn tôi cười, nhẹ giọng buông lời chêu chọc

"lời tỏ tình đáng yêu ghê"

T.T tôi hiện muốn chui vào cái lỗ gần nhất, tự nhiên tôi cảm thấy hận chị Hương ghê gớm, dòng chữ ấy chị nghĩ hộ tôi chứ ai, hừm đồ xui đại trẻ con.

Tôi nhìn hắn ngậm ngùi, các cụ phán có sai đâu quả quýt dày có móng tay nhọn, T.T móng tay hắn nhọn quá vô quýt của tôi k đỡ lại được, đành gửi bức thư cho hắn, xong ảm ức đi thẳng may không lầm đường lối bước mà đâm thẳng tường.

Còn hắn đọc xong bức giấy nợ mà vui đến nổi vò nát ném thẳng thùng rác lóp.....Ôi công sức của tôi...

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thâm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

TRồi à, một ngôi trường mà có trai đẹp thì y rằng lại có hội mê trai nổi lên, (-.-") tôi mới vờ thâm tình với hắn một chút. Thế mà vừa mới bước chân ra khỏi cánh cửa lớp, đã có hắn một đàn nữ nhí đứng ngoài chờ đợi bức cung tôi.

Lâm Mộ Thư này tính ra cũng gọi là có chút máu mặt, nhờ danh cậu em họ Dụ Phong Túc. Ấy thế vì trai đẹp, có hắn một cô nàng bất chấp tất cả lao đến thẳng thẳng đứng trước mặt tôi, dò hỏi

"này Thư, bộ cậu đang hẹn hò với Thần Duệ của tôi thật sao"

Cái gì, cái gì...tôi liệu có nghe nhầm không đây ??? Duệ của cô ta, uầy uầy chẳng lẽ cô ta đã làm gì đen tối với thân thể của Duệ, khiến hắn chờ thành người của cô ta rồi ư ??? Ôi...thật táo bạo quá đi... hí hí

Tuy rất muốn suy nghĩ thật sâu xa, nhưng trước tiên tôi đây phải có trách nhiệm làm rõ vấn đề chính hiện tại đây này, T.T hẹn hò với Duệ ư ???hề...Tôi đây chưa phô đến vậy, với trường hợp hiểu lầm gay gắt như thế liệu tôi có được buông tha sớm hay không đây. Đành đứng nghiêng người lấy bức tường làm điểm tựa, chán nản giải thích

"Các nàng à, làm ơn đừng đánh giá tôi cao vút như vậy, tôi ngại đấy, nhìn xem, nhìn kĩ xem tôi có phải nữ nhân hay không???? Nghĩ sao soái ca của các nàng có thể để tôi lọt vào con mắt xanh được đây"

nói tốn calo như vậy, ấy thế một cô bé dễ thương không mấy tin tưởng vào lời nói của tôi ,nghe ngơ hỏi lại

" Vậy là không phải ????"

Ấy muội muội em nên dùng kính ngữ đi chứ , muốn hỏi người khác còn nói trống không , bực mình nói hấn là chồng tôi bây giờ , ồ chồngahihi . Trung Quốc cổ xưa đã có một nàng Mạnh Khương 10 năm đi tìm chồng , cuối cùng lại nghe được tin báo tử của chồng , nàng đau buồn khóc đổ cả đoạn trường thành hùng vĩ , tôi đây tự nhiên lại nổi hứng muốn xem ,độ mít ướt của các nàng trong trường có ai đạt được bản lĩnh như vậy hay không , nở nụ cười ngây thơ , hạ thấp giọng xuống , vờ đau thương , nói

" Người hấn đề ý tuyệt nhiên không phải là tôi . Nhưng các nàng không có cơ hội đó đâu "

" Tại sao ????" Ấy đồng thanh thấy sợ , những người cùng quan điểm quả nhiên khác hấn đẳng cấp mê trai thì ra là cao như vậy

Tôi nói tiếp

" hừm nghe nói hấn bỏ nhà ra đi , sống chung với một đứa con gái , hai người họ chỉ đợi đến khi học hết là thẳng tiến đến xin giấy chứng nhận kết hôn nữa thôi , các nàng nên từ bỏ đi , từ bỏ đi "

"Cậu nghe ai nói "

"À bác tôi với bố Duệ là chỗ quen biết , nên tình cờ nghe được vài lời than vãn từ bố hấn thôi mà , bí mật đấy nhé ,tôi chỉ hào phóng nói cho các nàng thôi, suyt "

Hahaha tôi có nói dối đâu , Duệ với Bảo Ngọc hai anh em họ ra ngoài ở riêng đấy thôi , sự thật ...sự thật mà , chỉ là thêm chút mắm muối cho đậm đà gia vị thôi chứ bộ , canh ngon ngọt miệng mà nhĩ :D .

Tiếp đó hàng loạt tiếng than vãn nổi lên , có nàng lại chạy một mạch về lớp , có nàng vờ khóc ngắt may có cô bạn thân đỡ vềv.v

(-.-") diễn xâu quá các nàng ạ , nhập vai dễ sợ , có người còn khóc không ra nước mắt thật vì điệu quá ... Tôi nhìn cảnh đấy xong cũng muốn cười đến chảy nước mắt đấy này .

Haizz cái lũ này quả nhiên suy nghĩ nông cạn , tôi tốn nhiều công sức thề non hẹn biển nói tôi với hấn không có can hệ gì , họ lại không tin , lúc nói dối một câu bừa bãi lại tin ... , liệu trên đời này con ai tỉnh táo như tôi nữa không đây (:D hi hi hiện tại mọi người chớ nhìn vào tôi , ahihi tôi tự tăng bốc đến mặt nở hoa hết cả rồi , ngại quá)

Thôi thì kịch đã kết thúc tôi cũng không lưu lại đây lâu làm gì , đang bình thần bước về lớp học , nào ngờ bị tên Thần Duệ xuất quỷ nhập thần bay từ đâu ra , kéo tay tôi đi mặc tôi la hét , chửi rủa cả tổ tông nhà hấn (-.-*)

Tại sân thượng trường

Tôi khoanh tay đứng nhìn Duệ , bất ngờ bị hấn đẩy vào tường không thương tiếc , ôi cái lưng của tôi , bộ srong sườn của tôi , thế này thì khỏi cần chặt ra từng khúc cũng nấu được canh mất thôi ...

Tôi ngẩng đầu lên , nhắm mắt nhìn , còn hấn lại nở nụ cười yêu nghiệt theo dõi từng cử chỉ của tôiực ... chẳng lẽ nào ,hấn lại muốn giở trò đen tối với tôi , ôi tôi biết tôi đẹp rồi ,nhưng thật không ngờ hấn lại bản cùng đến vậy ????

Thình thịch , Hấn đang cúi sát mặt tôi , càng lúc càng gần , đến khi chỉ còn cách nhau khoảng một gang tấc , tim như muốn nổ tung , đáng hận thay tôi lại thuận theo chiều gió ...bất giác nhắm mắt lại ,trong lòng cũng có chút mong chờ ...1phút ...2phút sau, vẫn không thấy có động tĩnh , tôi mở hé mắt ra ...

(-.-") chỉ thấy hấn đang ôm bụng cười, giết tôi đi , đợi tôi quy tiên hãy đào cho tôi một cái hố thật sâu , chứ không chắc tôi chết không dám đi đầu thai chuyển kiếp mất thôi ...

Tôi ngại đến không còn mặt mũi nhìn hấn , chỉ có thể lặng lẽ âm thầm chửi rủa , chân lằng lằng bước về phía cánh cửa , nhưng bất ngờ bị hấn kéo lại , do không kịp chuẩn bị còn bị hấn kéo mạnh tay , theo đà quán tính tôi lao thẳng ngã vào lòng Duệ , may kịp định thần tôi ngồi lủi về chỗ bên cạnh , cau mày nhìn hấn ,nói

" Cậu muốn gì đây "

Hấn thần nhiên trả lời

" muốn gì ??? Câu đó phải tôi nói mới đúng , vừa nãy là do cậu tự nhắm mắt lại , tôi đây không hề ép , haizz đừng nhắm tưởng xấu sắc như thế , chỉ tại đạo này mắt tôi nhìn mọi thứ hơi mờ , nên định lủi lại gần nhìn cho rõ , ai ngờ làm cậu hiểu lầm , thật sự có lỗi "

Làm ơn đi , hãy cho thước phim vừa rồi bay vào dĩ vãng hộ phát , ai thêm hỏi hấn về điều ấy , đang muốn quên hấn lại nói đến , thật biết cách chêu người . Tôi chuyển đề tài

" Cậu mà bị cận chớ nó mới tin "

" Tôi mà không bị cận , chó nó mới không tin "

"Ý gì đây "

"Tự hiểu "

"Hừ..."

Hắn duỗi thẳng chân ra , tìm cho bản thân một tư thế thoải mái , rồi nhìn về phía tôi , khóe môi hơi nhếch lên , trầm giọng hỏi

" vừa nãy cậu nhắm mắt lại làm gì ??? " thấy mặt tôi đỏ bừng , hắn còn cười tươi hơn , nói tiếp " À.... thì ra là muốn được tôi hôn , xin lỗi tôi vô ý quá ,hay giờ tôi giúp...."

"Im đi" tự nhiên hắn cho thêm câu xin lỗi khiến tôi thấy nhục vô cùng

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thăm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Thấy hắn thôi chêu chọc ,tôi mới nói

" cậu định kéo tôi lên đây để làm gì , hóng gió à "

Hắn bình thản đáp

"Ừ"

" tôi về lớp đây " đang chuẩn bị đứng dậy thì lại bị hắn giữ lại , tôi bất lực ngồi tại chỗ

Duệ nắm chặt tay tôi , nói

" cậu còn chưa trả hết nợ cho tôi , đã định chạy trốn rồi ư "

Tôi hơi nhũn mỳ , lạ nhờ tôi có nợ gì hắn cơ , nhớ không nhầm ngoài 10 nghìn hứa ngày mai trả còn gì nữa đâu , tên này lại định vơ đũa cả nắm đây mà , xời chị đây cóc chịu thiệt , tôi dùng hai tay véo vào má hắn cho tỉnh hẳn , nói

" tỉnh lại đi nam thân ơi , cậu tưởng là soái ca thì có thể đòi nợ bừa bãi được hay sao , còn lâu nhé "

" hôm nay đưa nào ngửa tay ném lon coca vào đầu tôi "

"Hớ hớ ai....ai mà lại kì cục quá vậy nhỉ , tại cậu ăn ở thất đức thôi , sao ...sao lại đổ lỗi cho tôi " khôn khiếp thật , hắn ta y như thần thánh vậy , tôi ném từ sau lưng mà cũng biết hay sao ??? Haizz biết thế ném từ dưới đất cho rồi .

Hắn nói

" Cái đây không có bằng chứng , được tạm bỏ qua ..., vậy đưa nào dám tung tin tôi cùng gái bỏ nhà ra đi "

" ồ không lẽ cậu bỏ trốn cùng gái bị người ta bắt gặp thật ư ??? Ôi tại sao lại rơi vào cảnh bần cùng như vậy , tội nghiệp "

"Câm nồm , cậu không cãi được đâu , lúc cậu nói chuyện động trời với lũ con gái xong , chỉ năm phút sau cả cuộc hội thoại đã được đăng trên trang nhất THPT confessions , còn chối "

Thật đáng sợ , chẳng lẽ tôi đã vào nhầm ngôi trường , đảo đạo của cánh nhà báo lá cải rồi hay sao ??? Thế quái nào mà tung tin nhanh hơn tia chớp như vậy .

".....' im lặng

" không cãi nữa à "

Nhìn cái bản mặt hắn thật đáng ghét , biết rồi còn hỏi , tôi nói

" giờ cậu muốn gì "

Thấy tôi bắt đầu hiểu tình hình , cũng có ý hợp tác , hần hài lòng nói

" rất đơn giản , đuổi thẳng chân làm gối cộng làm bảo vệ canh trường cho tôi yên giấc ngủ , thế thôi "

Xời ,chỉ vậy thôi mà muốn tôi phục tùng hần ư ??? nằm mơ đi , Lâm Mộ Thu này còn lâu mới chịu bị lép vế nhé .

Như đọc được suy nghĩ của tôi , hần buông vãi lời uy hiếp

" lúc cậu ôm tôi ngủ ,lúc cậu cưỡng hôn tôi vào ngày đám cưới bà chị họ , lúc cậu chạy theo đòi tôi nắm tay , đáng tiếc là đều bị mẹ tôi chụp lại , giờ muốn xem lại không ???"

Tôi tái xanh cả mặt , mẹ hần có sao lại biến thái như vậy , toàn chọn những cảnh quan trọng để chụp , T.T tuổi thơ của tôi cũng dữ dội quá đi , bé tí tẹo teo đã mắc bệnh mê trai giai đoạn cuối , đưa bé đây không phải là tôi đâu , chắc chắn không phải .

Duệ nói tiếp

" hay để tôi tiện tay đăng lên page của trường cho mọi người cùng thưởng thức "

"Từbình tĩnh để tôi suy nghĩ "

Tôi chắc chắn chẳng có lựa chọn , chỉ đành chấp nhận , tức giận lôi mảnh giấy ướt trong túi quần , rũ ra đắp lên mặt hần , dịu dàng nói

" hãy đi vào giấc ngủ ngàn thu "

Hần dụi phăng ra ,cau mày nhìn tôi , nói

" cảm ơn , tôi chưa chết "

Thật đáng hận , cuối cùng cũng trở thành cái gối không công cho hần , Thiên Hương tỷ em lại bỏ tiết rồichị hãy lên đây lôi em về đi mà , làm ơn ... , tôi cầu xin trong vô vọng

Haizzz hần thật vô tư quá đi ,nằm ngủ bình thản ngay trước mặt tôi .

Lâu rồi tôi mới quán sát Duệ kĩ như lúc này , mái tóc của hần vẫn mang màu đen truyền thống , kiểu tóc theo xu hướng trai Trung , làn da mịn không quá đen mà cũng chẳng quá trắng , lông mi dài , đôi môi mông màu hồng nhạt ... , ôi cái tên này có phải là quá vô tư hay không , có sao lại có thể yên tâm ngủ như vậy , nhìn hần nhắm mắt ngủ hiền lành như thế , tôi cũng có chút không được bình tĩnh , thử hỏi có đứa con gái nào có thể bình tĩnh được khi ngồi gần ngay sát người con trai mình thích hay không ??? Haizzz xin lỗi tôi không thể , thích hần cũng chẳng phải ngày một ngày hai , tôi nhận ra cũng khá lâu rồi , cũng chẳng có gì gọi là bí mật , ở cạnh nhau lâu thích cũng chỉ là vấn đề về thời gian . Lúc này gần hần như vậy , tôi cũng có chút cảm giác tự nhận , hần liệu có phải của riêng tôi ??? Haizzz đòi thật chớ chêu , có sao tôi lại thích hần , một kẻ lẳng nhăng như thế , mỗi lần nhìn hần đi cạnh một đứa con gái khác , cười thân mật , tôi muốn chạy ra đút hần vào túi áo quá đi mất , ôi may mà kiềm chế được ...

Nhìn hần một lúc ,mắt tôi khá nặng trĩu , tôi nhẹ giọng lầm bầm

"Tôi không biết liệu khi yêu cậu , tôi còn có thời gian chăm lo cho giấc ngủ của mình nữa hay không , liệu phải suy nghĩ về cậu mất bao nhiêu thời gian ??? Nhưng khi suy nghĩ kỹ nếu phải lựa chọn giữa cậu và giấc ngủ , thì thay vì chọn cậu tôi lại chọn giấc ngủ , tôi sợ bản thân sẽ chỉ mãi suy nghĩ về cậu "

Tiếp đó tôi chìm sâu vào hồ sâu mộng mị không đáy , chẳng biết rơi vào đầm lầy nào , cũng chẳng biết mơ thấy những gì

Còn về phía hần , lúc tôi ngủ say , thì hần lại bất chợt mở mắt , nhìn tôi cười , nhẹ giọng nói

"Thật đáng sợ , hoá ra đối thủ nặng kì của tôi là giấc ngủ "

Cất xong tiếng nói , Duệ thư thái nhìn lên bầu trời trong xanh kia , thật yên tĩnh , thật bình dị .

Hai con người tận hưởng cả bầu trời riêng biệt , không ai cất tiếng nói cũng chẳng ai than phiền , không mở lời tranh cãi , im lặng trôi qua một giấc ngủ trưa tĩnh mịch ...

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thâm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Hề ???? Có chuyện gì đang xảy ra thế này . Rốt cuộc những chuyện vừa xảy ra là thực hay mơ , do tôi ảo tưởng nên sinh ra mộng mị hay sao ????

Thế quái nào mà thời gian trôi chảy nhanh như vậy , nhớ rõ ràng là tôi đang làm đại sứ bảo vệ giấc ngủ cho Thần Duệ cơ mà, giờ chẳng hiểu nổi tôi bay về nhà lúc nào nữa .

Từ từ ...hít vào thật sâu (@.@) ôi ngạt chết mất , thở ra thật dài đợi đã không khí của tôi)

Haizz cho dù tôi có vận nát đầu , san bằng nào ra cũng chẳng nhớ ra nổi , rốt cuộc mọi chuyện là thế nào ????

Đang thần thờ suy nghĩ thì đại tỷ trong nhà xuất hiện như âm hồn không tan , còn mang theo giọng nói ảm đạm bất thành hình , thật đáng sợ , Thiên Hương thân nhiên ngồi lên chiếc giường thân yêu của tôi , về mặt gian tà của chị lúc này mà đứng thứ hai , chả ai dám uốn ngược hô đứng thứ nhất , chị nói

" Hai đứa thân mật quá nhỉ ?? "

"....???" Hai đứa , thân mật ??? Chị ấy đang nói chuyện với tôi ư ?? , tôi nghi ngờ bói tung đồng tóe đang che lấp đôi tai của chị , kiểm tra kỹ lưỡng , liệu có phải Hương tỷ đang nói chuyện điện thoại qua tai nghe bluetooth không ta ??

Thấy tôi làm loạn chị trừng mắt nhìn tôi , nghiêm giọng nói

" còn giả ngây , vừa nãy sóai ca của em còn tận tay bế em lên phòng , lại còn giả ngây với chị ? Haizzz thôi đi cô nương , bị bắt bài rồi nhé , hôm nay hai đứa đã làm những gì ???"

Tôi thần nhiên ngây thơ đáp

" bọn em ngủ cùng nhau "

"Cái gì , hai ...hai đứa tiến triển nhanh như thế sao "

Chị Hương đang nghĩ vớ vẩn cái gì vậy , trong cái đầu nhỏ bé kia liệu còn chứa bao nhiêu điều đen tối nữa đây , tôi thở dài nói

" chỉ là cùng nhau ngủ trên sân thượng thôi mà , chị làm gì ngạc nhiên kinh thế " thấy chị đã bình ổn , tôi nói tiếp

" Mà Hương tỷ ,em biết chị muốn tốt cho em , nhưng đừng bắt chấp nói dối hiện thực như vậy , chị cũng biết đấy ... em thích cậu ta , nhưng căn bản thấy cậu ta lạnh nhạt ôi em cũng quen rồi , giờ chị nói dối xấu sắc thể lỗ em tưởng Duệ bế em thật , cười đến sái quai hàm thì làm sao đây , haizzz rất tổn hại sức khỏe bản thân ...vậy Không tốt chút nào "

Chị chán nản không muốn giải thích , thả lỏng cả người nằm bệt xuống giường , nhẹ giọng nói

" không tin thì thôi "

Tôi nhìn xung quanh phòng , (-.-") ôi cái tủ loè loẹt nhất , lại chứa đựng toàn bộ số quà ,hắn tặng tôi từ trước đến nay , nếu đúng như Hương tỷ nói , hắn bế tôi vào phòng ...vậy ...vậy liệu lúc ấy mất hắn có đột nhiên bị mù hay không ??? Nếu không ,hắn nhìn thấy là cái chắc , chết mất... giờ tôi làm sao mà dám gặp lại hắn nữa đây .

Tôi dè chừng nhìn chị Hương , nhẹ giọng hỏi

" vậy thật sự Thần Duệ có đưa em về ư ???"

"Ồ "

"Thế lúc về cậu ta có vẻ mặt thế nào "

"Vẻ mặt bình thường , à trước khi về nó có bảo chị nói lại với em một câu "

"Câu gì ???"

" bán bớt mỡ đi , thừa cả chục cân rồi đây "

(.-*) thà hắn cảm mồm lảng lảng ra về còn hơn ,vậy thì ít ra tôi còn có chút lòng cảm kích , còn hắn cứ mở mồm ra là y rằng tôi muốn phạm tội giết người . Mồ phật ...tôi một lòng hướng đạo , chỉ muốn giết sâu diệt gián trừ hại cho dân , chứ không muốn tàn sát đồng loại à nha .

Ngồi tranh luận một chút , hai chị em tôi cùng xuống dưới nhà giải quyết bữa tối . Tôi hiện đang thanh thoi cầm đũa chờ gấp thức ăn .

Như chợt nhớ ra điều gì đó , chị Hương bình thản nói

" à trước khi đi , cậu ta còn hôn tạm biệt em nữa thì phải , chị bắt gặp thế mà "

"Thật sao ??? " Ôi tôi biết bản thân mình quyến rũ rồi , nhưng không ngờ hắn lại vương vào lưới tình sớm như vậy,hahahaha

" Chị đùa đấy "

" Chị gái ,em tặng chị miếng đậu sống , chị cứ tự đập đầu thoải mái , yên tâm mảnh đất trên nghĩa địa em mua hộ chị " haizzz làm mất hết cả cảm hứng dâng trào , thì ra là bị chơi đùa ,đau thật ...nhưng còn ngại hơn T.T

Nhìn hai chị em tranh luận , bác tôi ngồi khóc không ra nước mắt , thương thương ôm miếng đậu suýt chút bị thành tấm bia , Lâm lão đại âm ỉ nói

" miếng đậu sống 5 nghìn của ta , quý con nào dám động vào , ta thề không nói chuyện cùng cả ngày hôm nay "

Nghe bác dọa nạt , tôi buột miệng nói

" chỉ còn vài tiếng nữa là hết ngày , bác mạnh mẽ gì chứ , ăn cơm xong thì đi ngủ , ai rảnh mà đi tâm sự với bác , Hương tỷ cứ thoải mái xử lý miếng đậuem bảo kê "

Tôi đẩy đĩa đậu đến trước mặt Thiên Hương , chị nghiêm mặt nhẹ tay đẩy chiếc đĩa ra , lịch sự nói

" đa tạ thí chủ , bản đạo ăn thịt không ăn chay "

Câu nói với vẻ mặt diễn xâu của chị khiến tôi với lão đại đều đồng loạt ôm bụng cười đau cả ruột .

Ăn xong bữa cơm , tôi lên phòng chán nản nằm lăn trên giường , đủ 15 phút lết người đi tắm rửa , xong lại nằm lăn ra ngủ .

Tự nhiên cảm thấy bản thân có chút chút giống con vật gì đấy , ăn no lại lăn ra ngủ :D

Sau nhiều năm kinh nghiệm bản thân tôi tự rút ra vài kinh nghiệm sáng giá . Trong thế giới giấc mơ luôn ẩn dật nhiều điều đáng sợ ,hôm đó tôi mơ thấy bản thân là một linh hồn tham ăn , lang thang ,phiêu dạt đi khắp nơi , cứ thấy đồ ăn là nhảy bổ vào . Bất chợt tôi cắn vào một thứ gì đó mềm mềm , dai dai , do rất đói tôi gắng sức cắn thật mạnh , thế mà cũng chẳng ăn thua . Tôi tức giận mở mắt ra nhìn cho rõ thứ tôi đáng cắn . Khi nhìn rõ mọi vật , mặt tôi trở nên tái mét , tôi ...là tôi đang cắn vào má ai thế nàychẳng phải Cao Thần Duệ đấy ư ???.....má hử còn in hằn vết răng còn sót lại , tôi đã phạm tội tày trời gì thế này , dấu vết bằng chứng đấy ư ???

Ôi thật đáng sợ ,tôi hoảng loạn tỉnh giấc , tự trấn an bản thân một lúc , tôi mới nhận ra , tạ ơn trời chỉ là giấc mơ mà thôi .

Cả thân hình mệt mỏi ngồi tựa vào thành giường , tay chống lên chán , các ngón tay luồn qua mái tóc dài hơi rối , tim tôi vẫn chưa hoàn toàn bình phục , thật là ác mộng , bản thân tôi bị hù cho sợ khiếp vía .

Chỉ là mơ thôi , hahaha mơ thôi mà T.T nhưng đáng sợ quá .

Rột rột hí hí , không phải bụng tôi kêu đói , mà nó đang than đấy . Giờ thì hiểu luôn vấn đề + nguồn gốc của giấc mơ . Chỉ tại bị tên đáng chết kia nói bèo , hại tôi có một lòng quyết tâm giảm béo căng trào , hại tôi bỏ đi tận hai miếng thịt rồi lạnh lùng bước đi , giờ bụng như muốn nổ tung , thỏa nào xuất hiện giấc mơ quái đản như vậy ...nam mô a di đà phật , giờ tại hạ không dám bỏ đồ ăn thừa thãi nữa đâu .

Và cũng kể từ lần đó , cứ mỗi lần gặp Thần Duệ là tôi lại chạy như bay , sống chết dẫy sớm đạp xe chứ không dám đi bắt xe bus nữa .

Chỉ là mơ thôiT.T

nhưng tôi vẫn bị ám ảnh đến cùng cực

Tầm trưa đi căng tin mua chai nước , hán bắt ngờ vỗ vào vai tôi

"Này ..."

Chưa kịp nghe hết câu ,tôi đã chạy bán sống bán chết , chỉ kịp trả tiền mà quên bém luôn chuyện cầm theo chai nước mát lạnh kia .

Hán đứng yên nhìn theo bóng dáng của tôi , rồi cau mày quay đi

Cả tuần trôi qua đều thót tim như vậy .

Đến hôm thứ 6 , giờ ăn trưa quý giá ,tôi cũng lười nhác nằm bò trên bàn , chẳng thiết ăn uống gì hết . Nhưng chợt có tin nhắn gửi đến ...là Bảo Ngọc , nhắc nhở nhớ cả tuần nay do tránh mặt tên kia , thành ra tôi cũng không gặp được Ngọc , cô ấy hẹn tôi lên sân thượng ăn trưa . Tôi nhanh chóng bật dậy , vừa đi vừa ngo ngoàng nhìn dọc , cũng may là không gặp được hán .

Ôi nhưng tránh được vô tình chứ làm sao tránh được hữu ý .

Tôi là gặp ngay bản mặt yêu nghiệt của hán ngay tại sân thượng , hán đang nhàn nhã ngồi tựa vào tường , chỗ ngay cạnh Bảo Ngọc .

Tôi trợn trừng mắt ngạc nhiên nhìn hán , giây phút tiếp theo lấy lại ý thức , đang định lảng lạng rời khỏi thì hán trầm giọng hỏi

" Cậu có điều gì mờ ám với tôi ư ????"

Cả người tôi cũng nhắc lại ,ôi cái này chắc gọi là có tật giật mình thì phải , tôi loáng thoáng ngại ngùng nhẹ giọng ,nói

" làm gì có , hahaha cậu cứ khéo đùa , tôi chỉ định chạy thêm vòng nữa để giảm cân trước bữa ăn thôi mà ha ha ha "

Tôi cố hết sức nặn ra nụ cười hết sức tươi tắn ,nhưng nhìn thế nào vẫn cực giả tạo . Đã thế hần còn bình thản nói tiếp,vẫn cái giọng đầy nghi ngờ

"Cậu thật sự không có ý đồ gì bậy bạ với tôi ư ??? ,hử ...tin sao được , chẳng lẽ cậu đã mơ thấy điều gì đen tối với tôi thật rồihử "

Tôi lắc đầu lia lịa , tay không ngừng xua xua từ chối

" không có ,không có ,tôi thề tôi không mơ thấy , tôi đã cắn ngon lành vào má cậu vì đói đâu , thật mà "

"À thì ra là như vậy , haizzz cậu cũng thật biến thái quá đi " hần nhìn tôi một lượt rồi buông lời chê trách , mồm còn bình thản huýt sáo , thật đáng tức .

Tôi hận bản thân cực điểm , ôi cái mồm lại hại cái thân , điên mất thôi ...

Cũng may nàng Ngọc lên tiếng ,mở cho tôi một lối thoát

" Anh trai thôi nào ,đừng chêu Thư nữa ,chỉ là mơ thôi mà "

Ôi thiên thần đang đứng trước mắt tôi đây ư , thật là cảm động rơi lệ . Nàng bước đến lôi tôi đến chiếc bàn đá trên sân thượng ,nơi Thần Duệ đang ngồi .

Tôi lấy lại tinh thần,trở lại vẻ mặt cao ngạo thường ngày ngồi vào bàn . Nàng Ngọc làm tận ba hộp com ,giống y nhau . Chúng tôi ngồi ăn vui vẻ , thỉnh thoảng tên Duệ ngửa mồm nói xoáy tôi , nhưng rồi cả lũ lại có cơ hội ngồi cười đau bụng , Ngọc dịu dàng gấp cho tôi hai con tôm từ bát nàng ta , nhưng không biết là vô tình hay hần vẫn còn nhớ tôi bị dị ứng với hải sản , Duệ tranh tôm từ hộp com của tôi , gấp vào mồm nhai ngon lành , nhìn Ngọc ,nói

" biết anh thích tôm mà em còn làm ít như vậy anh ăn không bỏ "

Ngọc trông tay vào hông nhìn anh trai mình đầy tức giận , nói

" anh thích ăn thì về em làm thêm cho chứ đừng có lấy hết tôm của Thư như vậy "

" À ,vói anh thì đồ tranh ăn vẫn ngon miệng nhất , thú vui tao nhã ấy mà , em đừng để ý ..."

Tôi không tự chủ mà nở nụ cười thật tươi , thì ra hần vẫn chưa hần đã quên hết quá khứ thì phải , thật là một điều đáng mừng .

Lúc ăn xong , Bảo Ngọc mang máy ra cho tôi xem ảnh , nàng ta dơ cho tôi bức hai anh em họ chụp chung , mắt tôi giật giật , nuốt ực một cái , kiềm chế hỏi

"áo đôi à "

" ừ đẹp không , nếu cậu thích , hay là tó đặt áo 3 nhé "

Tôi cười gượng xua tay từ chối

" Thôi khỏi , ba người mặc cùng một kiểu áo á , xì.... nhìn quê một cục "

Duệ đang tao nhã ngồi chân nọ vắt chân kia thư thái uống trà sau bữa ăn mà tức sôi máu , tôi biết đó là gu của Duệ , hần đặt là cái chắc , cái tên mất phẩm mã hạng quèn như hần , tôi hiểu mà =]]]*

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thâm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Duệ nghe thấy hết mấy lời chê bai gu thẩm mỹ của hần , hần tức sôi máu nói xoáy lại tôi một tràng đại hải , tôi chỉ ngồi thở phào một hơi thật dài

Haizzz ,thật thoải mái , may là hần không mấy quan tâm về giấc mơ kia , nếu không thì tôi biết sống sao .

Thôi thì Cuối cùng cũng bỏ đi được cái suy nghĩ về vụ giấc mơ quái đàng kia , giờ tôi lại có thể kê cao gối ngủ ngon giấc được rồi .

Nhìn Duệ thoải mái như vậy ,khiến tôi cũng phải bật cười vui vẻ .

Đang chăm chú nhìn hấn , tự nhiên Duệ quay sang ,hấn nhìn chăm chăm lại tôi , hại tôi giật mình nín thở .

Hấn tiến lại phía tôi , hai người càng lúc càng gần , hấn nhìn tôi một lượt , khoé môi chọt cong lên tạo thành nét cười yêu nghiệt , đôi mắt nhìn thấu tâm can , làm tim tôi đập như muốn nổ tung , bất ngờ nói

" yêu tôi rồi đúng không "

Khốn thật , cái tên quái quỷ này ,ăn gì mà khôn thế , tôi lùi lại vài bước,phải tránh xa hấn mới được , không là lộ tẩy hết bây giờ , tuyệt đối không thể để hấn dương dương tự đắc , tôi nhắm mắt nhắm mũi nói

" yêu cái con khi ,đồ ảo tưởng sức mạnh "

" hử không phải tim cậu đang đập ư ??? " Stop ... làm ơn ngừng lại đi , hấn còn tiếp tục lại gần sát tôi đến bao giờ nữa đây , tôi trồng tay lên ngực Duệ , hoảng loạn nói

" tim...tim phải đập thì mới sống được chứ , đồ thần kinh "

" không phải thì thôi " hấn nhàn nhả buông lời , rồi dứt khoát quay mặt đi

(-.-*) đừng ai ngăn cản tôi nữa , hôm nay tôi phải giết hấn , rồi tự đào hố chôn hấn luôn mới được , khôn khiếp thật.... chêu tôi thót tim cho đã rồi lại thần nhiên như không , đứng ra hấn mới là một thằng nguy hiểm nhất truyện chứ không phải tôi đâu , phải thật đề phòng , không thì có ngày tôi bị hấn làm cho đột quỵ mất thôi

Tôi bực dọc đứng dậy đi thẳng ra khỏi cánh cửa , đã thế hấn còn lên giọng nói to ,đủ lớn để tôi nghe thấy

" cái này người ta gọi là có tật giật mình thì phải "

Ngọc ngạc nhiên tò mò hỏi hấn

" anh nói gì vậy , nói em à ...ơ tại anh nói to nên em mới giật mình đấy chứ , có phải em có tật đâu "

" à có gì đâu ,anh nói bừa thế thôi ấy mà "

Tôi hít thật sâu , thở thật dài ,Tay nắm chặt lại , hử ...nữ tử có thù 1 năm sau báo thù vẫn chưa muộn ,hãy đợi đấynu pa ca chi .

Cái tên điên khùng ,đồ ngốc đồ ngốc

Tôi bước đi đều đều trên cả đoạn hành lang bình yên ,lặng lẽ và đầy yên ổn . Nhưng khi đến gần cánh cửa lớp , còn chưa kịp bước vào nó , thì tôi đã bị Dương Dương kéo đi xa , cô nàng này kiêm trách vụ lớp trưởng lớp tôi , mà cũng thật lạ , lúc bầu cử chả hiểu sao nàng ta lại tự nhiên đứng dậy ôm trọng trách cao cả này vào người , ôi.... đối với ngày xưa thì danh hiệu lớp trưởng oai phong lẫm liệt thật đấy , đứng dưới một người mà trên cả chục người ,giờ thì thời huy hoàng đấy còn đâu , trách lớp trưởng hết như ôsin không công của thầy cô ,ngày ngày bị sai này sai đấy .

Nàng Dương Dương này còn tự nguyện , T.T còn tôi vốn đang mờ nhạt nhất lớp lại phải ôm cái trách lớp khó học tập ,thật sự to lớn quá .

Cứ tưởng nàng ta lôi tôi ra làm điều mờ ám gì , hoá ra chỉ là nhờ vả tôi mang đồng vở bài tập của lớp đi nộp cho cô toán .

Đương nhiên tôi nhất quyết không đi , hết mực từ chối , Dương Dương dứt khoát nói tôi

" Lâm Mộ Thư cậu nhất định phải đi "

"Lý do ??? "

Nàng ta nhìn lên bầu trời xanh , nhắm mắt lắng nghe tiếng chim hót bên ngoài , hít thở những đợt gió nhẹ nhẹ , mơ mộng nói

" chẳng lẽ cậu lại để một tiêu thư quý phái như tớ cầm đồng sách vở nghìn cân này sao ??? Thư không biết đâu , ông thầy mới đến trường mình 1 tháng khá là trẻ , nhờ đâu thầy bị tớ mê hoặc thì phải làm sao đây , hoặc lỡ như trên đường có cậu bạn cậu bé nào trên đường nhìn thấy tớ ,họ say nắng với vẻ đẹp của tớ đến ngất đi thì sao đây , ôi tớ vẫn còn ở cái tuổi đam mê học hành ...nên ...nên "

Hơ hơ ... cái cách nhờ vả này cũng độc đáo quá đi , Không để nàng ta đứng chém gió bay nóc trường thêm nữa , tôi tự nguyện ôm cả đồng vở đấy trên tay ,thẳng tiến đến phòng giáo viên .

Đậu xanh ,rau má đồng vở có nặng vài cân giấy vụn , mà mụ ta nói cả nghìn cân))) thoải nào gió thổi mạnh thế ...

Haizzz thật đau khổ thay ,Lâm Mộ Thư tôi toàn bị lép vế trước những kẻ lăm lăm . Cúi đầu nhìn cái đồng vở trên tay này đến ngán ngẫm , từ lúc cô Toán ra cái luật lệ không làm bài tập ,thì phải xuống dưới sân trường hát đơn ca một bài . Ôi lớp tôi chưa có ai mặt dày quá thế đáng nên tất nhiên đều

chăm chỉ làm bài tập , mà cũng phải thôi.... đến tối mặt cực dày còn không dám đây này .

Tôi đặt đồng hồ lên bàn , thấy thầy cô đang chăm chú chuẩn bị giáo án ,đang định lẳng lẳng ra đi ,ai ngờ bị cô Toán gọi lại

" Ngày Thứ ,em kí vào tờ giấy này đi đã , lớp trưởng lớp phó của các lớp đều phải kí vào đó "

Tôi chẳng hiểu chuyện gì , nhưng cũng tiến lại gần kí cái tên vào tờ giấy nhanh gọn , rồi còn phải về lớp giải quyết nốt con buồn ngủ

Đến tiết 3 trời mưa to dữ dội , tôi nằm ngay sát cửa sổ , tự nhiên cảm thấy hơi lạnh , nhắc mới nhớ ,hôm nay trước khi ra ngoài Hương tỷ có nhắc tôi phải mang thêm áo khoác , ôi cơ mà tôi lười lết xác vào nhà nên giờ mới phải co do vào một góc vậy đây

Đến khi hết tiết học , tôi nhàn nhả đứng dưới mái hiên trước cổng trường nhìn mọi người ra về trước mặt bằng con mắt ghen tị ,trong lúc đó Phong Túc không hiểu bay từ phương nào ra ,cậu ta đập mạnh vào vai tôi , hôn hờ nói

" Yo! Tình yêu lâu rồi không gặp "

Thật là đánh chết cũng không thể quên được cái giọng điệu tung tung suốt ngày nở hoa của cậu ta, Tiểu Túc nói to như vậy khiến lũ con gái quay đầu lại nhìn tôi với vẻ mặt đầy thù ghét , tôi hơi quay đầu lại cau mày nhìn Dự Phong Túc , tiểu túc vẫn phong cách hip-hop bụi bặm như mọi ngày , quần lửng áo sơ mi hình thù đầy kiểu cách , mái tóc ngắn được bao phủ bởi một chiếc mũ trắng đen khá là ngẫuxi...., tôi không ngần ngại khoác vai đề đầu cười cô tiểu hotboy của trường ra , nói

" thay vì gọi tình yêu thì cung nên thêm từ chị vào thì hơn , nên tuân thủ nguyên tắc ,haizz mặc dù là họ hàng xa lắc xa lơ cũng phải gọi hiểu chưa nhóc "

" rồi rồi , gọi tình yêu cho trẻ trung lại không thích , đúng là khác người , nói thật đi bà chị ở hành tinh nào mới bay xuống trái đất đúng không " Tiểu Túc phụng phịu phàn nàn

Tôi nhún vai bình thản như không nói

" có ai nói nhóc lấm mồm chưa "

" chưa , nhưng sao chị hỏi thế "

" Hơ thế giới này loạn hết hết , mồm nhóc như cái đít vịt vậy mà không một ai phàn ư ???"

Phong túc lấy tay phún áo , vuốt tóc đủ trò , kiểu ngạo nói

" Đùng đùa , mấy đứa trong trường toàn nói em thuộc dạng kute đây "

" xoi kute ư ??? Ahahaha tỉnh lại đi em ơi , bọn nó nói khoáy vậy để đỡ tội nghiệp cho em thôi , thật là đòi giờ toàn đùa tốt bụng ,lại còn nói dối cho Tiểu Túc nhà ta đỡ tự ti , họ sợ em xấu hổ tự tử đó mà ,về soi lại gương đi bấy bề " tôi vỗ vỗ bàn tay vào mặt Phong Túc , ồ công nhận thằng bé trông men lì thế mà mặt da mịn màng kinh , ghen tị quá , giới thiệu chưa nhỉ , nó là đứa em họ hàng bên nhà bố tôi , bố Túc là em của bố tôi thành ra Tiểu Túc lại trở thành em của tôi ,mặc dù bằng tuổi hahaha tính ra tôi cũng lớn ra phết , dù bố tôi không công nhận tôi là con , nhưng ít ra bên nhà họ nội không ai như bố , tôi lại rất được chào đón , tự nhiên có một đứa em chừa cũng thật hảo tiện .

" hừm hừm.... hai người tự nhiên như ở nhà ấy nhỉ , tình cảm chị em thăm thiết kinh "

Giờ mới để ý ,hoá ra Thần Duệ cũng đi cùng Tiểu Túc , À hai tên đó học cùng lớp ,hình như chơi rất thân , thân như áo thân quần vậy , ồ mà có mấy ai ra ngoài đường mặc quần mà trong mặc áo đầu , haizzz nói chung là rất thân , tôi quay sang ngẩng đầu nhìn hần , nói

" Cao Thần Duệ hoáhất xìra cậu cũng hất xìở đây " * ps:Cao Thần Duệ Hoá ra cậu cũng ở đây "

Hần cau mày nhìn tôi , rồi tiện tay cởi chiếc áo khoác đang mặc trên người ra , ném lên đầu tôi , trầm giọng nói

" ăn mặc gì mà phong phang như thế , mặc tạm đi , dù sao thì tôi cũng mang hai cái áo khoác đi nên cho mượn đây "

" xoi cậu là con trai mà cũng sợ lạnh gớm ,sợ chết rét à "

" (-.-*) nói một câu cảm ơn thì khó lắm à "

" Ồ thank you "

"Thôi im đi " hần ném cái ô vào tay tôi rồi ,kéo Tiểu Túc đi .

Ôi kiểu này là Thần Duệ đang muốn dùng tôi làm lá chắn cho hần cùng Túc Túc chung ô tình cảm đây mà hí hí

Tôi chạy theo sau , kéo áo hần lại nói

" về chung đi , dù gì cậu cũng bắt xe buýt về còn gì , không thì tội cho Tiểu Túc nhà tôi , hai thằng to xác như vậy che cùng một chiếc ô , quá tải nó

uớt hết vai rồi kìa "

Chẳng hiểu Phong Túc nó suy nghĩ mò ám gì , đẩy Duệ về phía tôi , rồi đi về ngã rẽ đối diện . Còn tôi với hấn cứ bước đi thẳng , hấn ga lăng cầm ô che cho cả hai , Duệ nói

" cậu thích đi cùng tôi "

"Ồ "

" Tại sao "

" hỏi thừa , lười cầm ô "

Chẳng hiểu tôi trả lời sai điều gì , hấn lại tự nhiên tức giận ném chiếc ô sang cho tôi cầm , hại tôi phải chặt vật kiềng chân lên để che , cũng may 5 phút sau hấn lại tranh cầm .

Haizzz chả hiểu nổi đầu óc bọn con trai bó tay .

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thâm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Tôi lặng lẽ bước đi bên cạnh hấn , cơn mưa từ lúc nào lại chờ thành một bức tranh lãng mạn như thế , tôi tiện tay cầm chiếc máy điện thoại ra cắm dây tay nghe vào nghe nhạc , chặt vật kiềng lên để đeo chiếc tai nghe còn lại vào tai Duệ , hấn nhìn tôi đáng nhỏ nhỏ thấp bé nhẹ cân đang khổ sở kiềng chân , Duệ chỉ nhàn nhả cười nhếch môi , bỗng dưng có chút mềm lòng hấn dừng bước hơi cúi thấp đầu , tôi đặc ý thuận lợi đeo tai nghe vào tai hấn .

Cả chặng đường dài ,tôi đi bên trái hấn bên phải , hai đứa cứ bước đi , lặng lẽ nghe từng giai điệu bản nhạc , lúc này tôi lại ước thầm , ước gì thời gian có thể ngưng lại , để tôi được ở gần hấn thêm một chút nữa thôi , nhưnghaizz tại sao thời gian cứ trôi qua nhanh như vậy .

Thoáng chốc trời cũng đã bắt đầu tạnh mưa , xe buýt vẫn tiếp tục lăn bánh , nhưng cuối cùng nó cũng dừng lại ngay trước đầu ngõ nhà tôi .

Nghe đồn nếu bạn gọi tên một người trong tiềm thức đến lần thứ một trăm , người đó sẽ quay lại nhìn về phía bạn , tôi đã lẩm nhẩm tên Duệ trên xe đến lần thứ 99 .

Khi xuống xe trong tiềm thức tôi lại gọi hấn đó là lần thứ 100 . 1 giây không có phản ứng , tôi thoáng thất vọng , nhưng đến giây tiếp theo Hấn đã quay sang và chột nhìn về phía tôi , tôi mỉm cười vẫy tay chào hấn . Duệ không cười , nhưng tôi lại cảm thấy ánh mắt của hấn có chút gì đó dịu dàng .

Tôi nghĩ kỹ rồi , cho dù thời gian bên cạnh hấn có hơi ít ỏi , nhưng dù sao thì tôi cũng đã có một ngày thật vui vẻ(*^.*^*)

Đứng thần thờ trước cổng vài phút , sau đó tôi mới lấy lại nụ cười trên môi ,bước vào nhà

Thấy Bác vẫn đang tư thế chân nọ vắt chân kia ngồi thoải mái đọc lại tờ báo cũ , tôi nhìn lướt qua tổng thể căn phòng khách , ánh mắt dừng lại tại nơi đĩa bánh ngọt hấp dẫn , ôi biết mà..... lần nào bác đọc báo cũng có đồ ăn nhẹ , tôi chạy lại , giọng không cưỡng nổi vui sướng

" Chào lão đại , con mới đi học về đây ạ " nhanh chóng tay nọ vút tạm chiếc cặp xuống cái ghế sofa gần đó , tay kia cầm lấy chiếc bánh cho lên mồm nhai ngon lành .

Bác nhìn tôi đầy ngậm ngùi , không khỏi thở dài một tiếng , trầm giọng nói

" Ừ , về rồi à " chưa để tôi kịp trả lời ,bác nói tiếp " mà này Thu.... lâu lâu cháu cũng phải gọi điện cho mẹ chứ , mẹ cũng rất nhớ cháu đấy "

"Ai cơ ???? Mẹ của bác hả , có phải bà ngoại không ???"

" là mẹ của "

"A cháu chột nhớ ra là phải làm bài tập , cháu xin phép lên phòng trước "

Tôi nhanh chóng cướp lời , không để bác có cơ hội nói tiếp , chạy một mạch lên cầu thang không một lần ngoảnh đầu , bác cũng đành bất lực .

Mẹ ư ??? Tôi biết chứ , tôi biết bác đang muốn nhắc đến ai , nhưng tôi lại không dám đối mặt , bác cũng là kẻ nói dốimẹ cần tôi ư ???? Người đàn

bà vô tình ấy cần tôi ??? Thà bác nói tôi không cha không mẹ mà chui ra từ dưới đất lên còn dễ nghe hơn .

Đóng cửa rào to một tiếng , tôi nhảy lên lãnh địa bản thân , nằm thoải mái gối đầu lên tay , trầm tư suy nghĩ , bỗng tôi lại nghĩ đến Cao Thần Duệ , nhớ đến những đoạn kí ức thời trẻ trâu , cùng những lúc pha trò nghịch ngợm ;:D tôi thường trộm dây buộc tóc của Thiên Hương , mang đến nhà trẻ ,chờ đợi nhân lúc nghỉ trưa thừa cơ buộc tóc từng chòm trên đầu Duệ , nhiều lần khiến hấn tức sôi máu . Tôi lại chỉ ngây thơ vô số tội , vờ dụi mắt như đã ngủ rất say ,thế nên đương nhiên không tài nào bắt được thủ phạm , từ đây bỗng hấn chờ nên đa cảm , cứ thấy bạn gái nào trong lớp mà cầm dây buộc tóc , thì đều nhìn bằng con mắt ghét cay ,ghét đắng , hời ầy tôi tóc ngắn ...tự nhiên lại được xếp vào hạng cực kỳ vô tội :))) . Hahahaha mới bé tý mà tôi đã cáo già vậy rồi đó .

Nhớ về những ký ức xưa không khỏi khiến tôi phải cười ngây ngốc , xùy xùy tên chết tiệt kia sao cứ chui vào đầu tôi mà ngồi như thế , thật đáng sợ .

Sau khi thành công trong việc đuổi hấn ra khỏi đầu , đành với tạm chiếc máy , lướt qua facebook xem vài tin tức diệt thời gian , tôi có tham gia page của trường THPT***** , lâu lâu có mấy cô nàng then thùng tỏ tình với các chàng trên đó , đọc mà cười đến lộn ruột :))) tính ra cũng tiện lắm chứ .

Vuốt nhẹ màn hình , lúi xuống phía dưới , Ôi! Cái gì thế này ??? Thế quái nào tôi vừa mới đá toanh hấn ra khỏi đầu , giờ lại bị mấy cái bức ảnh hấn cười lúc dạo phố lấp hết cả đầu nữa rồi , haizzz truyện hấn được tỏ tình trên page trường xuyên ầu tôi cũng quen rồi , nhưng không ngờ giờ lại được chiêm ngưỡng cả hình ảnh nữa cơ đấy , tôi thầm thờ dài , trường giờ toàn cánh nhà báo lá cải tài năng , Cao Thần Duệ giờ cũng gần như là thần thánh đối với các nàng

Thật tiếc thương cho một ngôi trường toàn nữ cường sắc ...amen

Buổi tối tôi cũng chẳng buồn ăn cơm , nằm thao thao bất tuyệt cười ngây ngốc đến sáng

Uể oải bật cả người dậy , lết cái thân vào phòng tắm , đánh răng rửa mặt lè mề đến cả 30 phút , cuối cùng thành ra không kịp ăn sáng , để bụng còn cào chạy như bay đến trạm xe buýt .

Lên được chiếc xe , bước chân của tôi dường như đã được tạo thành một thói quen nhón mắt rồi , tiến đến vị trí gần cuối ,tự động ngồi vào chiếc ghế ngay sát cửa sổ , ngay cạnh Duệ , hấn lúc này vẫn âm thầm nhủ mày quan sát tôi . Rồi lại lòi cái giọng yêu nghiệt ra chế giễu

" Cậu dành cả đêm để đi bắt trộm gà nhà hàng xóm à "

"Im đi .." cái tên chết tiệt , tôi giờ rất muốn chiến võ mồm với hấn , ày ...nhưng lực bất tòng tâm , thật sự rất mệt

Hấn lại không buông tha , trông tay vào cằm , nghiêng người quay sang nhìn tôi

" thăm hại , người ta thường nói đánh gà ra mới mặt chuột , còn tôi thấy cậu giống giống bắt gà đêm= mặt gấu , Sao thế cả đêm hôm qua bắt được mấy con "

Tôi bực dọc lườm Duệ , hấn giọng nói soán lại hấn , giả giọng dấm chua giống mấy em lớp 10

" Ôi anh Thần Duệ lạnh lùng quá đi , anh ấy thật lãnh đạm , đậm chất soái của lòng em " tròng mắt nhìn hấn , tôi nói tiếp bằng cái giọng chế nhạo

" hờ lạnh lùng quá , làm ơn đóng cái loa lại đi , với tôi thì cậu là thánh thần rồi đấy "

"Im đi " Duệ nhàm chán ngồi thẳng người, không thèm nói chuyện cùng tôi

"...." ơ ơ ,đáng * im đi * phải là tôi nói mới đúng chứ , tên này lại còn dám cao ngạo cướp lời , hầy đợi đấy nu pa ca chi

Tôi thần nhiên im lặng , tựa đầu vào vai hấn , đánh một giấc ngon lành như nằm gối ở nhà . Ahiihi tôi mệt dầy lão luyện cả rồi .

Đến trường hấn lại như minh tinh xuất hiện , còn tôi lấy tay che miệng ngáp lên ngáp xuống cả chục lần không chút ỷ mị , lẳng lặng ngang qua đám đông .

Đến gần cửa lớp , nàng Dương Dương như đã thủ sẵn , thấy tôi như vớ được vàng , chạy sánh bước bên cạnh , khoác vai tôi như bằng hữu lâu năm , thần nhiên nói

"Đến rồi à , Tý nữa nhớ không được chạy đâu đấy " dứt lời nàng ta chạy đi , không một lần ngoảnh đầu

" ??? " tý nữa, chạy ?? lạ thật , sao tôi phải chạy ...trừ khi là bị chó đuổi , chẳng lẽ ... ề nào nàng ta dám mang chó lên trường thả . Tôi đơ ra một lúc .

À giờ mới nhớ , tý nữa tiết 2 có tiết chào cờ , tôi suýt thì quên mất , nàng ta sợ tôi lại trốn tiết ...thì ra là thế .

Tôi gạt gù cả tiết , tự nhiên cảm nhận được một ánh mắt cứ nhìn về phía tôi , ngẩng đầu lên thì chợt phát hiện nàng Dương Dương cứ nhìn tôi chằm chằm . Tôi trợn tròng mắt nhìn , thật không ngờ sắc đẹp tựa mỹ nữ của tôi lại thu hút được cả phái nữ , haizzz chỉ tiếc tôi không phải yuri .

Hại tôi căng thẳng đến hết cả tiết , quên luôn cả nghĩa vụ ngủ gật .Nhân lúc trống ra chơi ,tôi phi thẳng đến chỗ nàng ta chất vấn .

" Nói thật đi cậu thích tôi à "

" À ừá cái gì ?? " cả lớp bỗng quay sang nhìn hai chúng tôi , nàng ta cười hì hì , rồi kéo tay tôi lôi ra ngoài , Dương Dương nhỏ giọng nói

" xin lỗi tớ không phải đồng tình "

Tôi nghi ngờ hỏi lại

"Thế tại sao cứ nhìn về phía tôi trong cả tiết học , hay cậu có ý đồ mờ ám gì "

Nàng ta à lên một tiếng , rồi cười dịu dàng , hay má hồng hồng lên ,cúi đầu nghịch hai ngón tay trở , ngượng ngùng nói

"Ai thèm nhìn bạn chứ , tớthực ra tớ nhìn tiểu Triệt thôi "

Thì ra là vậy , hết cả hồn cũng may nàng ta không thích thăm tôi , :))) chợt nhớ ra một điều gì đó ,tôi cười ên tiện , ánh mắt gian tà nhìn Dương Dương

" ra là vậy , Triệt à có cần tớ ...giúp cho không "

" không...cần "

" mập mờ quá , vậy ý là cần hay không "

"KHÔNG " để ý thấy mặt Dương Dương vì lời nói bông đùa của tôi mà trở nên đỏ ửng , hệt như trái cà chua , nàng ta dứt lời quay người đi vào thẳng lớp . Tôi đi qua bàn nàng ta còn mang ý cười . Haizzz chêu cho vui chứ , Triệt là ai ...??? Hối chúa đề biết thêm chi tiết .

Mãi đến tận sau này tôi mới nhận ra , Mã Gia Triệt là soái ca lớp tôi . Ồ quả trứng vàng của lớp mà tôi lại không biết mới khổ chứ , quả không sai , tôi chui từ hành tinh không xác định xuống trái đất ẩn cư .

Sau giờ ra chơi , tiết 2 vào phòng đa năng của trường , chuẩn bị tiết chào cờ .

Không hiểu sao cứ vào tiết này tên Cao Thần Duệ cứ chạy sang đây ghé lớp bên cạnh lớp tôi để ngồi , tuy biết lớp đầy nhiều hoa khôi rồi , nhưng lớp tôi cũng có mà ,tại sao hắn lại không sang , tôi luôn ao ước hắn sang ngồi che chắn phía trước để tôi có thể thuận lợi ngủ cho yên tâm hì hì .

Đối với tôi tiết chào cờ này thật đáng sợ , tôi không ngại hát quốc ca , đội ca , cũng không ngại chào cờ chỉ là những hôm chào cờ như thế này , các hàng cứ xúm lại gần nhau , tôi khá cao ...bị ngồi khoảng giữa , xung quanh đâu đâu cũng toàn nước hoa , với mùi hôi cơ thể ...T.T thật đáng sợ . Tôi bất lực quay sang nhìn Duệ cầu cứu

"Duệ , xung quanh tôi toàn mùi ong bướm , làm ơn mang hoàng tử đến cứu đỡ cho tôi đi " hắn ném cho tôi chiếc áo khoác vào người , ôi mùi hương bạc hà đây rồi , này giờ ngửi toàn mùi nước hoa với mùi hôi nách ,ngạt mũi như muốn tắc thở .

Tiểu Túc ngồi sau hắn , cầm áo dơ lên trước mặt tôi ,nhường mày nói

"Tại sao không mượn áo của em đây này "

Tôi lắc đầu thờ dãi , chắc lưỡi khuyên nhủ

" Thôi khỏi , nhóc có biết không. xung quanh đây toàn mùi như hương hoa cút lộn , còn người nhóc cũng chẳng kém xa chí ít vẫn là hoa xuyên chi , chi thật không dám nhận , nhóc mà chê bọn họ , bọn họ mà chê lại nhóc ...ôi cứ như là chó chê mèo lắm lông vậy " xuyên chi là một tên gọi khác của hoa cút lộn

Hắn bật cười còn Tiểu Túc tức sùi máu

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thăm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Như chợt nhớ ra điều gì đó , tôi quay sang nhìn Duệ , mỉm cười thật tươi , nhẹ giọng nói

"Cảm ơn vì hôm qua đã cho đi nhờ ô "

Hắn đang chêu chọc Tiểu Túc , nghe tiếng tôi nói , Duệ ngừng đầu hướng về phía tôi , thản nhiên nở nụ cười ên tiện , chứ không phải ga lăng như trong tâm trí của tôi , ánh mắt mang vẻ đầy chêu chọc

" không cần cảm ơn tôi , cậu là một kẻ dạ dày không đầy tôi biết , haizzz tôi mà không đi theo chỉ sợe rằng cái ô khó mà vẹn toàn , lo cậu đói quá ăn mất ,nên mới phải đi theo để bảo vệ đồ vật của bản thân thôi mà , đừng để ý "

Nghe lọt tai hết từng câu ,từng từ hần nói , tôi chỉ hận một nỗi không thể cầm dao lên chém người , tôi hiền quá mà , đành ngồi tròn tròn mắt nhìn hần , tức thậttại sao ánh mắt không thể giết người ??? , ôi nếu có thể thì tên Cao Thần Duệ hôm nay số tàn mất rồi T.T

Nhìn hần lâu lâu cũng không phải cách hay , tôi hướng mắt về phía thầy hiệu trưởng này giờ cứ thao thao bất tuyệt trên khán đài , vừa đứng nghe được đến đoạn

" nhà trường tổ chức một khoá huấn luyện cho các thành viên đầu não của các lớp , bao gồm lớp trưởng , lớp phó và bí thư ... chuyển đi bắt đầu vào ngày mai , "

Tôi há hốc mồm chữ O mắt chữ A ,tôi nghe nhầm đúng không , chắc chắn là vậy rồi ha ha ha . T.T lớp phó thật đáng ghét . Đáng ghét hơn là cô chủ nhiệm vì đã trao cái chức vị đáng ghét đó cho tôi .

Lúc thầy Hiệu Trưởng vừa dứt lời , phía dưới lại bắt đầu nhốn nháo hết cả lên , có người thích thú chờ mong , nhưng đa phần vẫn là nguyên rủa cái chuyện đi này .

Kết thúc buổi lễ ,bỏ qua những tiếng ồn ào , tôi thần thờ trở về lớp , thờ dài vài tiếng rồi lại nằm gục xuống ngủ , phải nói rằng tôi y như một nàng công chúa bị cấm cung vậy , tốt ghét đi xa , tôi ghét ra ngoài , haizzz vẫn ghét nhất là gặp nắng , suốt ngày quanh quẩn trong nhà bởi vậy da tôi khá trắng , may nó không phải thuộc loại trắng bệch hoặc trắng như tuyết , nếu trắng vậy lại hoàn hảo quá , vào ngày halloween lại chẳng cần hoá trang mà vẫn có người sợ , đỡ phải tốn một khoản mua phấn :)))

Mãi mê suy nghĩ khiến tôi bỏ ngoài tai hết những lời nói chuyện , bàn tán xung quanh , và đương nhiên cũng không biết rằng có kẻ vừa mới xuất hiện như âm hồn không tan ,lù lù ngồi cầm rế tại chiếc ghế bàn phía trên , Duệ thần nhiên buông tay , gõ không chút thương tình vào đầu tôi vài phát ,khiến tôi đau ê ẩm ,gật mình bừng tỉnh , ngẩng đầu lên cau mày nhìn kẻ tội phạm đáng chém ngàn nhất đao kia , giọng châm chọc

" ồ tưởng ai hoá ra lại là Cao Thần Duệ "

Hần nhìn biểu cảm tức giận của tôi mà không biết hồi cải , trái lại còn ngao mạn nói

" thấy tôi, cậu vui đến hoá điên chứ gì , ồ không cần khoa trương vậy đâu "

Cái tên ảo tưởng sức mạnh , tôi lườm hần ,chợt nhìn thấy một vật lạ đang nằm hiện hữu trên tay Duệ , tôi xòe tay ra nói

"Trà đây "

"Trà gì"

Lại còn tỏ vẻ ngây thơ hừ....

" cái kẹo mút trên tay cậu, nhớ không nhầm nó là của tôi,trả ngay " cái kẹo vị cam tôi mới mua được tại căng tin , tuyệt nhiên không thể nhầm lẫn

"không thích , ăn gần hết rồi "

Ồ mặt dày dễ sợ , tôi vẫn không buông tha

" trả nhanh khi tôi còn nói năng tử tế "

Hần chẳng hiểu ăn phải thuốc chuột , hay thuốc gián gìMà tự nhiên ngoan đột xuất , cầm chiếc kẹo mút dờ , đưa trước mặt tôi , nói giọng kiêu khích

" trả đây , tôi mới mút được một chút thôi "

Hừ chị sợ chú chắc , thẳng tay dứt kẹo về , cho lên mồm ngậm ngon lành ,hần chỉ cười , sau đó trầm giọng hỏi

" là lớp phó à "

"Ừ"

" thế có đi không "

Tôi thắc mắc tại sao hần lại biết chuyện tôi là lớp phó của lớp đây , ôi thông tin của lớp đã bị dò rỉ rồi ư ???

" cậu không nghe thầy hiệu trưởng nói gì à , bắt buộc là bắt buộc đây có hiểu không "

" ờ , biết rồi " hần nghe được câu trả lời mình muốn , thẳng người quay đầu bước đi , đột nhiên nhớ ra điều gì đó, Duệ quay đầu lại , ánh mắt mang ý cười , khoé môi hơi nhếch lên , thần nhiên buông lời nhắc nhở

" hình như tôi nhìn thấy một chiếc kẹo mút rơi dưới chân bàn thì phải "

Dứt lời hẳn đi thẳng không một lần ngoảnh đầu .

????? Từ từ không phải chiếc kẹo mút của tôi là do tên Cao Thần Duệ ăn mất rồi ư ??? Vậy cái kẹo đang nằm gọn trên sàn này là sao ??? Ôi trời ơi , sắp xếp lại mọi tình huống , vậy chẳng phải vừa nãy nằm hăng quá , hắt phăng chiếc kẹo xuống đất , vậy tôi là vừa ăn cắp vừa la làng ư ??? T.T lại còn cướp chiếc kẹo đã bị mút phân nửa từ mồm hẳn .

‘Aaaaaaaa ,

Duệ bước ra đến tận cửa , nghe thấy tiếng hét của tôi , hẳn đang nén nhịn cũng phải bật cười thành tiếng , ôi tôi bị tên Cao Thần Duệ chơi cho một cú thật đau khổ .

Xui xẻo không dừng lại tại đó , tối hôm nay tôi lại phải ở nhà một mình , Lâm lão đại với Hương tỷ đi dự tiệc , trong khi tôi lại ghét mấy nơi ồn ào đó , đương nhiên là phải yên tĩnh ở nhà .

Nhàn nhả ra ban công , thân tựa cả vào một bức tường vững trãi gần đó , nhắm tịt mắt đứng ngân nga tiếng hát , mặc kệ hàng xóm xung quanh , nhắc mới nhớ hình như tôi chưa bao giờ gặp chủ nhân của ngôi nhà bên cạnh thì phải .

Ôi mặc kệ , dù sao cũng chẳng phải họ hàng thân thiết gì , gặp lắm chỉ tỏ nhưc óc nhớ mặt .

Chỗ tôi đứng khá thoáng mát , phong thủy tuyệt nhiên rất tốt , mới đứng có 5 phút đã bị gió tạt vào mặt mấy chục lần , quả đáng sợ .

Từ từ mở mắt ra định vào phòng tránh gió , ai ngờ phát hiện ra một con ma nam hết hồn , mọi người đang thắc mắc tại sao tôi lại không la toáng lên ư ??? :D chỉ là con ma này Oh My Goodkhá soái , nhưng bình tĩnh lại một chút tôi nhận ra cậu ta đích thực là một con người , tôi nhìn cậu một lượt từ trên xuống dưới , âm thầm đánh giá , cậu ta quả thật dễ mến đứng trước mặt một cô gái lương thiện như tôi mà chỉ mặc trên người vền vện chiếc quần đùi , áo sơ mi tay ngắn khoác hờ chưa đóng cúc . Tôi hừ nhẹ , lên giọng kết luận

" Biến thái "

Cậu ta trợn trừng mắt nhìn tôi , khiến cơ thể tôi không tự chủ mà rùng mình , Ôi Bác ơicháu lại vừa kết nạp thêm kẻ thù mới , cậu ta nhìn tôi chăm chăm như vậy quả không bình thường , có khi nào cậu ta bực vì câu nói thực của tôi mà bay từ lan can nhà bên cạnh nhảy sang bóp cổ tôi hay không , khoảng cách hai nhà không quá gần cũng chẳng quá xa , khả năng này khá cao hừ phải cảnh giác .

Đợi một phút không có phản ứng tôi mới thở phào nhẹ nhõm hơn một chút , đột nhiên hẳn lại dựa người vào tường , tay chống cằm tỏ vẻ suy nghĩ , ánh mắt hướng về tôi nhận xét , khoé môi hơi nhếch lên nở một nụ cười vui vẻ , giọng trầm trầm , nói

" Mã Gia Triệt , 17 tuổi "

Ôi gì đây , cậu ta là đang giới thiệu về bản trước khi hành hung tôi sao ??? Thật là một kẻ nham hiểm , tôi lùi lại vài bước , dè chừng hỏi

"Đằng ấy là yêu râu xanh "

Triệt bắt ngờ bật cười thành tiếng , mở giọng nói

" câu chữ của cậu dễ nghe nhỉ , chẳng lẽ lại không nhận ra tôi , ôi đau lòng thật , bạn học cùng lớp 2 năm mà cậu cũng không nhận ra thật khiến tôi tổn thương chết mất , tôi ngồi chiếc bàn phía sau cậu thôi đấy bạn Lâm Mộ Thụ "

Tôi gật gù , nói

" ừm ừm ra là thế "

" không nhớ thì nói thẳng đi còn bày đặt "

:D hí hí , cậu Triệt này hiểu tôi ghê , khiến tôi có mười cái miệng cũng không cãi lại được , nhìn Mã Gia Triệt đầy thắc mắc

" Vậy cho hỏi , bạn Triệt và hàng xóm Triệt tại sao nhìn cậu lại giống một kẻ biến thái như vậy "

Gia Triệt nhú mày lại , nhìn tôi với vẻ mặt đầy bức xúc , chuyện là lúc cậu mới tắm xong , chỉ kịp khoác cái áo sơ mi , đã nghe thấy tiếng rên thât thành từ phía hành lang , cậu là muốn ra ngoài xem thử có người ngoài hành tinh nào mới đáp xuống trái đất mà giọng khó nghe kinh khủng như vậy , Triệt nhẹ giọng nói

"Chỉ là nghe tiếng người điên khiến tôi chột mắt hết suy nghĩ , chạy vội ra đây lánh nạn nên chưa kịp cúc áo ấy mà , bạn học Thụ , Thụ hàng xóm đừng để ý "

Tôi không hiểu chuyện , còn bình phẩm thêm

"Ừ , khu này nhìn vậy mà cũng có người điên , sợ thật "

Tiểu Triệt nén cười , dơ tay chào tạm biệt tôi

" đúng vậy , ngủ ngon "

" ngủ ngon " nhìn bóng lưng cậu , tôi ngỡ ngác đi vào phòng , quái lạ thằng cha này có vẻ thần kinh không ổn định , cười từ nãy đến giờ , bị mình hiểu lầm , cậu ta cười , chửi cũng cười , nói đến người điên lại còn nén cười đến đỏ cả mặt , haizzz thật là một kẻ kì lạ

:))))))

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thâm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

Mệt mỏi nằm xuống ngủ , hôm nay thật là một ngày lộn xộn , một buổi tối không mơ , không mộng và cũng chẳng寐 , khiến tôi thức tỉnh mà vẫn còn có cảm giác như mình chỉ vừa mới chợp mắt , ôi vậy mà cũng đã 8 tiếng trôi qua rồi đây .

Sáng sớm , những tia nắng nhẹ chiếu qua khung cửa sổ , nó khiến tôi vừa khó chịu , vừa thoải mái . Một buổi sáng tốt lành còn được miễn phí thêm một vé nghe chim ca hót nữa thì còn gì bằng đây , giờ chợt nhận ra.... mọi hôm mỗi lần dậy muộn , tôi lại thâm tình phi thăng chiếc dép vào mặt một đại mình tinh nhiệt tình như thế , giờ mới cảm thấy hối hận làm sao T.T , nếu thời gian có thể quay trở lạitôi nghĩ mình sẽvẫnlàm y như vậy :)) chim ca xin đừng buồn ,tiểu muội chỉ hơi thẳng tính tý thôi ,hí hí

mỉm cười nằm một đống trên giường , hôm nay là thứ 7 , một ngày nghỉ mà tôi hằng mong ước trong cả tuần đây mà .

Ủm ỉm... liệu tôi có quên điều gì không nhỉ , chống tay lên cằm , ánh mắt tôi trầm tư đây về suy tư , thế mà lại nghĩ mãi chẳng ra , cả thân hình tôi nằm lẩn lóc trên chiếc giường , chợt để ý về phía bàn học ,một mẫu giấy ghi nhớ khá màu mè ... abcd***** tôi đã cố kìm nén để không thốt ra một câu chửi thề .

Ôi cái ngày nghỉ cả tuần mơ ước của tôi , chẳng lẽ lại phải lặng lẽ trôi qua cùng buổi huấn luyện vớ vẩn kia luôn hay sao T.T . Ám ức quá .

7h 30 đành bật dậy đánh răng rửa mặt không mấy tự nguyện ...

Tôi thật không muốn đi chút nào , tuy đợt huấn luyện này diễn ra trong 1 tuần nên được nghỉ ké vài buổi học , nhưng ai hiểu được lòng tôi , lòng của một đứa sợ ma ghệt ra ngoài này , ngộ nhờ lại có một khóa đại loại như thử thách lòng can đảm thì tôi biết sống saoT.T

Rầm...Rầm..Rầm....

"Muốn phá nhà à "văng đó là giọng của Hương tỷ , chị hét lên vào cái thời điểm tôi đang đập đầu vào tường muốn tự tử đây mà .

Bị chị quát tôi cũng không mặt dày đập đầu tiếp ...đau bỏ sự, tiện tay mở cửa phòng , lết vài bước xuống dưới nhà dùng tạm bữa sáng . Xong lại lết lên phòng ngủ nốt giấc , thật quá nhảm chán .

4 giờ chiều , haizzz tôi lại đang chạy thực mạng vì lỡ ngủ quên mất , không đi chuyển huấn luyện này tuyệt nhiên sẽ bị hạ hạnh kiểm , đau buồn quátôi thích thiết kế thời trang , mà cái trường tôi thích ấy lại xét hạnh kiểm 3 năm cấp 3 mới đau không cơ chứ .

Đen hơn nữa là lúc mới chạy lên kịp chuyển xe của trường , trong lúc tìm hàng ghế ,tôi lại bị một bạn nữ cân nặng khoảng gấp đôi gì đấy , đẩy nhẹ một cái , cả người mất thăng bằng , không kịp đề phòng , tôi ngồi bệt xuống một cặp đùi vững trãi , định quay sang mỉm cười xin lỗi , ai ngờ lại bắt gặp phải vẻ mặt bình thản của Duệ , hắn đang nhìn tôi nhận xét một lượt , xì nhìn gì chứ ,tôi vẫn mặc một bộ quần áo bò bình dân như mọi hôm thôi mà

Tôi lườm Cao Thần Duệ , ầy vậy hắn lại chẳng bức tức , đã thế còn hơi nhếch đôi môi mỏng , mấp máy mấy từ , giọng đầy chêu chọc

" tiểu thư xin hỏi nàng tránh ra được chưa , cản trở giao thông quá đấy " hắn đang trông tay vào cằm , với góc độ của tôi chỉ nhìn được nửa khuôn mặt , haizzz thật là nhan sắc ...ừ , nhìn thẳng đã đẹp , ầy nghiêng lại còn mờ ảo hơn .

ahihhi ô mô giờ mới nhận ra , bản thân đang ngồi thoải mái trên bắp đùi của hắn , tôi vội dịch mình , ngồi ngay chiếc ghế gần cửa sổ , ngay sát bên Duệ ,xời chẳng qua đến muộn hết chỗ nên mới đành ngồi tạm thôi , (nói thực trong lòng tôi đang rất tạ ơn thánh thần , quả là một ngày may mắn ...hahahaha :D)

Xung quanh chật ních người ,ai nấy đều đã ổn định được hết ghế ngồi , bác lái xe cũng nhiệt tình mở hết cỡ chiếc loa , cả đoàn hơn phân nửa người đều đồng ca hát

" nào mình cùng đi xe buýt ,nào mình cùng đi chơi nhé"

"Hú hú"

Chả biết chàng hay nàng nào còn hát phụ đạo như thế nữa , ôi chết cười thì ra khi các lớp trưởng lớp phó làm loạn thì thành ra như thế này đây .

Vừa hết bài cả lũ tự thưởng cho bản thân một tràng vỗ tay rất nhiệt tình , tôi đang ngồi thoải mái xem kịch hay , nào ngờ lại bị thằng cha lớp trưởng lớp kế bên lôi vào cuộc , tên Thành Vệ oai hùng đứng lên , còn hưng phấn cuộn quyền vờ thành cái loa , bản mặt gian tà hướng mắt về phía tôi , lại còn dơ tay tao nhả , vui vẻ nói

" nghe đồn bạn Lâm Mộ Thư hát rất hay ,khôn mặt thì rất khả ái , da trắng môi hồng , rất ra dáng một đại minh tinh , liệu sau này bạn có trở thành ca sĩ ???? không biết tại hạ có phúc được nghe ca sĩ tương lai hát hay không "

Xung quanh cũng bắt đầu hưởng ứng

"Hát đi ,hát đi "

Trong khi tôi vẫn đang ngồi bất động tại chỗ , còn tên Cao Thần Duệ từ nãy đến giờ im lặng lại đột nhiên bật cười .

T.T ôi tôi hiểu mà , không phải hấn bị điên đâu , mà là do hấn biết thừa cái giọng hát của tôi thần thánh như thế nào rồi , nghe đồn conan thám tử lừng danh là một chuyên gia hát không theo nhịp điệu , còn tôi ư ?? Tài năng hát bộc lộ từ rất sớm , các nàng có hiểu không??? tôi có một khuôn mặt dễ thương từ nhỏ , cô giáo mầm non đương nhiên chăm ngay từ đầu , tôi có tham gia một buổi văn nghệ đầu năm , ngay buổi đầu tiên tập hát , khi tôi cất tiếng ca là y rằng 10 người thì cả 10 người khen , và từ hôm đó tôi không bao giờ được vào bất kì một đội văn nghệ nào nữaôì người hát hay là vậy đấy :))))

Thằng cha lớp trưởng lớp kế bên,tên Thành Vệ kia học cùng tôi và Duệ từ nhỏ , ấy thế còn là bằng hữu thân nhất , cậu ta mà quên được giọng hát tệ hại của tôi thì đảm bảo tôi đâm đầu xuống đất , tôi hướng hai con mắt toé lửa về phía Thành Vệ , cậu ta nhận thấy sự tức giận của tôi chỉ dám cúi đầu nén cười . Sau đó lại nháy mắt với Thần Duệ , cả hai tên đầu sỏ ấy lại dám hứa vào chiều tôi , đã thế chị đây cũng không nề tình , tôi mặt dày mỉm cười lại thế cò

" Ô bạn Vệ cứ nói quá , giọng hát của tớ có gì hay ho , còn tớ đây lại nghe đồn bạn Duệ và bạn Vệ đây hát song ca thì quả là hoàn hảo y như một show diễn chuyên nghiệp , không biết có được thưởng thức hay không , ôi tớ đây là fan cuồng của hai bạn "

Lời vừa dứt ,tôi đã nhận ngay được 4'con mắt nhìn thâm tình ,hahaha ai bảo hai người hứa chơi tôi một cú .

Cả đoàn xe con trai có 1 phần thì nữ phải chiếm đến 4 phần , đương nhiên các nàng ấy phải bắt lấy cơ hội ngàn năm mới có một lần chứ , hiếm khi được nghe hai soái ca cùng hát , tiếng reo cổ vũ nhiệt tình,vậy là tôi thoát nạn . Hai tên kia nếu không muốn gây tổn hại đôi tai thì đành phải cất lên tiếng hát .

Tôi miễn nguyện mỉm cười , để lộ ra hai cái má lúm đồng tiền , vỗ tay cổ vũ , còn hơi nhẹ giọng nói vừa đủ Duệ nghe

"Gieo nhân nào thì gặt quả ấy "

Chỉ hừ lên một tiếng , chưa kịp phản bác lại tôi đã bị Thành Vệ lôi ra đoạn giữa hàng ghế chuẩn bị song ca , họ hát bài Until you .

Lúc hấn cất tiếng hát , tôi mới chợt nhận ra ,hình như chúng tôi đã xa nhau khá lâu rồi , Duệ hát hay đương nhiên tôi biết , hồi xưa tôi luôn chạy theo hấn , khi Duệ sống tại căn nhà của bà hấn ,ở ngay sát nhà bác tôi , tôi thường hưng lên liền chạy sang ngủ nhà hấn , Duệ thường hát ru tôi ngủ thay vì để tôi hát .

Ngay lúc này mới chợt sững người ,giật mình nhận ra rằng , Duệ trưởng thành rồi và tôi cũng vậy , đâu còn chất giọng non nớt như ngày nào , giọng hấn bây giờ khàn khàn trầm âm hơn .

Có lẽ chúng tôi lại quay trở về như lúc ban đầu , phải làm quen tìm hiểu nhau từ đầu thêm một lần nữa và lại bắt lấy cái móc bạn thân lần thứ hai , có lẽ thế .

Duệ hát xong , hấn đi qua biết bao con mắt ưu ái của các nàng , tiến về lại ghế ngồi , mở giọng nói

" thoả mãn chưa "

Tôi giả ngu quay ngang quay ngửa vờ tìm xem người mà hấn đang nói chuyện , cơ mà bị hấn trừng mắt khiến tôi bật cười , giả giọng chua ngoa

" đương nhiên là rồi ,yêu quá cơ "

" im đi , bỏ hộ cái giọng sến súa ấy , cảm ơn "

Tôi nhận thấy hình như hấn vừa rùng mình , hahaha đau bụng chết mất , tôi nói tiếp

"Người ta cũng là con gái mà , giọng ấy sao bỏ được "

Thấy tôi vẫn diễn kịch ,hấn cười nhẹ , thâm tình nói

"Bạn Lâm Mộ Thu , bạn có biết bạn đang ở giới tính nào hay không ??? "

"Đương nhiên là nữ "

Hắn lắc đầu bình phẩm

"Nhầm to , cậu đây là ở giới tính thứ 4 , con trai không ra con trai ,con gái không ra con gái ,không phải les cũng chẳng phải gay, đó là giới tính không xác định , làm ơn đừng nhận mình là con gái "

Tôi bực mình cầu hắn vài cái , thấy hắn vẫn chịu đau không kêu gào , à giữ hình tượng đây mà , tôi được đá cầu tiếp vài cái nữa . Đến khi hắn phải bực mình túm tay tôi , cúi đầu cắn vào cổ tôi một cái , khiến tôi đau đến suýt khóc .

May lúc này mọi người hát đến thăm thía sự mệt mỏi ,ai nấy đều tựa vai nhau ngủ ,nên không bị ai để ý , hết hồn

Tôi âm ức , cứ 5 phút lại quay sang hắn than một lần

" Cậu nhìn đi , nhìn thành quả của bản thân đi "

Hắn quay sang lạnh lùng nhìn tôi khiến tôi cảm như hén , Duệ vén tay áo sơ mi trắng lên , trưng ra trước mặt tôi , tôi nuốt ực một cái , hắn nói

" cậu nhìn đi , ai mới là người bị hại , kêu la cái gì chứ ,người phải kêu gào là tôi đây , cả cái cánh tay tôi đâu đâu cũng là vết thâm tím của cậu đây , nhìn rõ không ,chưa cần thêm vài phát là may cho cậu lắm rồi "

"....." xin lỗi ,tôi sai rồi , tại hạ im lặng đây

Ngoan ngoãn nhắm mắt lại ,lâu lâu quay sang xem biểu hiện của hắn ,xem hắn đã nguôi lạnh đi chút nào chưa , thấy hắn vẫn dựa đầu vào ghế ,mắt nhắm hờ ,tôi mới thở phào nhẹ nhõm .

Đến khi ngủ một giấc tỉnh dậy thấy Thành Vệ ở ghế trên quay xuống hỏi Duệ

"Ê tay cậu bị làm sao thế "

Hắn liếc sang tôi , rồi mới đáp

"Bị đuôi cắn "

Tôi hừ nhẹ , còn tên Vệ gật đầu lắm

" ra vậy , quái lạ , trên xe cũng nuôi mấy con vật kinh tởm ấy ư ??? Mà đuôi cũng cắn người à ? Quà là khoa học còn nhiều điều chưa chứng minh hết "

Nghe cậu ta nói tôi không tự chủ mà rùng mình , tên này chậm tiêu thế ư ??? Thần Duệ nói vậy mà cũng tin

Tôi cũng không để ý Dương Dương ngồi phía sau tôi lúc nào , nàng ta chợt lên tiếng ,khiến tôi không khỏi giật mình

" Ô này Thu , cô bạn bị làm sao thế "

Tôi hoàn hồn , thần thò đáp

"Bị chó hoang cắn "

Dứt lời nhìn sang Thần Duệ vẫn không có động tĩnh , trong khi đó nàng Dương Dương lại sáng mắt lên ,quần quýt hỏi

" Con chó đấy thế nào ,lông màu gì , có đẹp không ?"

"Có ,lông trên màu trắng , dưới chân màu đen "

Nàng ta vẫn chẳng nhận ra rằng tôi đang tả Duệ , mãi miết quay ngang ngó dọc tìm kiếm con chó

Mất tôi đỏ hoe , cố gắng kìm nén để không phải phì cười , ôi nàng Dương Dương với Thành Vệ hợp nhau quá :))))

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thăm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13

Thú thật , cứ hễ đi đến những nơi đông người tôi lại chỉ mong mọi người im lặng gìn giữ khoảnh khắc bình yên chung , cơ mà điều ước nhỏ nhói ấy lại chẳng bao giờ thực hiện được , những nơi đông đúc tuyệt nhiên sẽ có nhiều người , có nhiều người thì chắc chắn sẽ có nhiều chuyện , mà mỗi câu chuyện họ kể cũng luôn đa dạng không kém .

Đang yên đang lành có một cô nàng cùng khối đứng lên xung phong kể chuyện cho không khí cả xe bớt sự nhàm chán , tôi nhìn qua một lượt phong cách của nàng ta , ô ăn mặc khá là bụi bặm nha , nàng mặc một chiếc áo phông in giữa là một hình đầu lâu to khá bắt mắt , quần ngắn rách có quy tắc , tay còn kèm theo cái lắc đầu lâu khá huyền bí , T.T tôi đây cực ghét nàng ta , ấy không phải tại thời trang của nàng ta đâu , chỉ tại tôi không ưa nòi cái câu chuyện nàng ta kể mà thôi .

Khuôn mặt xinh đẹp của nàng ta liếc nhìn qua một lượt các cô nàng yếu đuối trong xe , đôi môi nhỏ khẽ nhếch lên khiến tôi không khỏi rung mình , giọng nói nàng ta u ám đến chân thực

"Nghe kể , vào những ngày trong tháng cô hồn , khu rừng luôn tràn ngập tiếng khóc của những oan hồn đi lạc , bà tớ nói ở trong khu rừng thông nơi mà chúng ta sắp đến ấy , có một bệnh viện chuyên bán xác cho những bệnh viện khác , vào thứ bảy ngày này năm ngoái trong một chuyến xe trở xác đã làm rơi một đứa bé tầm 10 tuổi , nghe nói cứ tầm 7h tối cô bé ấy lại khóc lóc tìm đường trở về , cứ hễ có xe đi qua cô bé ấy lại chạy lên hỏi "ai biết tên cháu không " nếu bạn nói không cô bé ấy sẽ khóc chảy ra nước mắt màu đỏ ...và rồi ..

Và rồi ... tìm tôi đập loạn nhịp , bàn tay từ nắm hờ đến bóp chặt cánh tay hân

Và rồi tôi nín thở , căng thẳng vênh tai lên lắng nghe tiếp

Và rồi ...và rồiTôi ngất đi khi nhìn thấy bóng trắng của một cô bé đứng chắn trước đầu xe buýt .

Cả đoàn xe hét toáng lên , cũng may bác tài phanh gấp kịp thời , cô bé kia lon ton chạy lên xe , mỉm cười nhìn mọi người , rồi cất lên chất giọng non nớt rộn ràng rất êm tai

" chào mọi người " để ý đến mọi người trên xe đang nhìn mình , cô bé ngây thơ hỏi

"Ồ tại sao người nhìn em kinh vậy , mặt mọi người xanh xao thật nha , em cứ ngỡ người thành phố phải má hồng môi đỏ cơ chứ hi hi , mà sao chị kia ngủ sớm thế "

Một nàng ngán ngẩm đáp

"không phải ngủ ,là ngất đấy "

"Ngất á, tại sao ??? "

Cả xe đồng thanh đáp

"Là Tại em đấy "

Nhìn cô bé trưng bày cái bộ mặt ngây thơ , ai nấy đều ngán ngẩm . Sau một vài phút mới biết thì ra cô bé này tên Ngọc , đi chơi về muộn lười leo dốc nên tìm cách để được đi nhờ kè , ai ngờ hại tôi đau tim ngất đi . Sau khi nghe mọi người kể truyện cô bé ấy bật cười

"Mọi người cứ nghe đồn linh tinh , người đến đây họ chỉ nghe đến nửa câu chuyện mà lại kể thành mười câu chuyện mất rồi , đúng là ở đây có bệnh viện ,nhưng họ chỉ bán xác động vật thí nghiệm thôi nhè , ở đây toàn rừng kiếm thú hoang thì có chứ người kiếm đầu ra hahaha "

Tôi vẫn đang ngất lịm đi , đầu tựa vào vai Thần Duệ , hân không thương hoa tiếc ngọc cứ xuống tay vỗ vỗ vào mặt tôi ,khiến tôi bừng tỉnh mở to mắt nhìn hân cười thoải mái

"Chào buổi sáng "

Hân nhìn vẻ mặt ngổ ngổ của tôi cũng phải bật cười ,tay cốc mạnh vào chán tôi ,trầm giọng nói

"Đợi sáng rồi chào lại "

Tôi nhìn quanh , giờ mới nhận thấy thì ra là trời đang tối . Đi một lúc là chiếc xe dừng tại một khu nhà trên đỉnh đồi . Lúc đó khá muộn nên mọi người chỉ ăn uống qua loa rồi tắm rửa đi ngủ .

Tôi được phân ở cùng phòng 3 nàng lớp trưởng cùng khối , trong đó có nàng Dương Dương , nàng Lưu Vy đó là cái cô gái kể chuyện ma vừa rồi , với một nàng tên Tiểu Mai . 3 người họ tính khá hòa đồng , chúng tôi vừa gặp như đã quen lâu năm , thật là hảo tri kỉ .

Nàng Lưu Vy chăm chú nhìn tôi một chút. Rồi thắc mắc hỏi

"Ồ Thư , vừa nãy cậu là ngất đi vì sợ đó hả "

Tôi ngượng ngùng quay mặt đi chỗ khác mạnh mẽ nói

"Không đâu. Sao tớ có thể ngất vì sợ, chỉ là tớ tập làm cú, thức đêm háo hức chờ chuyến đi, phấn khích đến không ngủ được thôi mà, rồi trên xe mới vậy, Haizzz tớ sao có thể sợ ha ha ha "

Nàng ta đáp cho tôi một câu lẳng xệch, khiến tôi cảm nín

"Cậu là trẻ con lần đầu được đi thăm quan đây à "

"....." tôi bị lép vế quá

Đã thế nàng Dương Dương còn lao đầu vào bệnh vực nhưng hoá ra lại thành hại tôi

"Đừng nói vậy Thư chỉ là hơi bất ngờ thôi chứ không có sợ, Thư nhỉ "

"Im đi "

Nhìn tôi giận đỏ mặt mấy nàng đẩy lại ôm bụng cười

Làm loạn một hồi họ lăn ra ngủ, còn tôi quay đi quay lại cũng không thể chợp mắt ...có thể do vừa nãy ngất đi khá nhiều thời gian quá nên giờ không còn cảm giác buồn ngủ nữa, mà cũng có thể không quen chỗ hoặc do tôi sợ chẳng ??? Nhắm mắt thì lại tưởng tượng hiện lên bao nhiêu là điều đáng sợ, nhưng mở mắt lại đáng sợ chẳng kém, trong bóng tối nhìn cả căn phòng đầu đầu tôi cũng viễn tưởng ra vô vàn điều đáng sợ. Đành mạnh dạn đứng dậy chạy ra ngoài sân, nhìn ngắm chú chó bị nhốt trong lồng của cô chủ nhà có lẽ sẽ khá hơn một chút.

Tôi ngồi trên bậc thang nhìn chú chó con, quả thực dễ thương vô cùng nhìn nó lại nghĩ đến chú chó trong "đăng cấp thú cưng" khiến tôi không khỏi bật cười.

Ngồi ngắm một chút, tôi co người lại gục mặt xuống chân. Một mình cô đơn đúng thật đau lòng, cảm giác này một phần xa lạ một phần lại thật thân quen, tôi không thích nó.

Đang im lặng ngồi, đột nhiên có một bàn tay đặt trên vai, tôi chuẩn bị hơi sắp hét lên thì kẻ đó nhanh tay bịt mồm tôi lại. Thản nhiên ngồi bên cạnh cất giọng nói

"là tôi, Im lặng chút đi "

Tôi vùng vẫy ra khỏi hân, đứng bật dậy trừng mắt nhìn Duệ, bàn tay không tự chủ mà chỉ thẳng mặt hân phán xét

"Cậu muốn tôi đột quy cậu mới hài lòng chứ gì, thật nham hiểm "

Duệ nhìn một lượt tôi từ đầu đến chân, để ý mới thấy tôi mặc đồ khá phong phanh, hân không nói không rằng kéo mạnh tay tôi, khiến cả người tôi mất thăng bằng ngã vào lòng hân, chưa kịp phản ứng thì cơ thể tôi đã nhận được sự áp lực từ phía sau, thì ra Duệ là muốn tôi ngồi lên đùi hân để khoác chiếc áo ấm áp cho cả hai, là tại tôi nghĩ nhiều rồi. Trên đồi nơi tách xa thành phố thế này về đêm khá lạnh, tại tôi không nghe lời bác, mang thêm mấy cái áo khoác lại sợ nặng túi haizzz T.T

Tôi không vùng vẫy nữa, ngồi im lặng ngoan ngoãn trong vòng tay của hân, cảm thấy tôi không còn trông đợi hân bắt giắc mỉm cười.

Tôi quay sang đối diện với hân, tò mò hỏi

" sao giờ này cậu còn chưa ngủ, tương đại thần của mọi nữ sinh ăn ngủ có giờ có giấc lắm chứ "

Hân hơi cau mày đáp

" không ngủ được nên đi hóng gió không được à, luật pháp nào có cấm nam thần phải ăn ngủ đúng giờ đúng giấc hay không ??? "

Hơ hơ giờ hân còn tự nhận mình là nam thần nữa rồi ư, tôi bĩu môi nhìn hân

"Đồ tự kiêu "

Hân nhìn vẻ mặt trẻ con của tôi cũng phải bật cười, khoé môi của Duệ hơi nhếch lên còn hờ ra chiếc răng khểnh thật đáng nguyên rủa, tôi không tự chủ mà bắt giắc giờ tay chính lại nụ cười của hân

" này Cao Thần Duệ, cậu đừng có đại mà trung bộ mặt cười đáng nguyên rủa ấy ra trước người con gái khác, cẩn thận bị họ ăn tươi nuốt sống "

"Vậy cậu hiện giờ đang muốn ăn tôi ??? "

Hừm hừm cái tên đáng trách này, từ bao giờ hân lại học được mấy câu nói thâm hiểm thế này, trùng giữa tim đen con gái nhà người ta mất rồi còn gì, tôi quay mặt lại phía trước, tránh đi ánh mắt của hân

"Thì cũng có chút chút , ấy chỉ tý tạo thôi nhá " haizzz cũng may bầu trời không hại khuôn mặt tôi , hai má hồng hồng hần mà nhìn thấy , chắc tôi bị chê tức ngàn lần mất thôi .

Hắn đột nhiên cúi đầu lại sát tai tôi

"Bạn Lâm Mộ Thu , bạn cũng nên cẩn thận một chút đi , cậu không nhận ra rằng mình đang ngồi trên đùi của một thằng con trai ư ??? , cậu mà cứ không biết tức thời vẫn thản nhiên quay đi quay lại như thế , tôi sẽ hiểu nhầm là cậu đang muốn quyến rũ tôi và trong cái không gian tĩnh lặng thế này cậu có muốn tôi phạm tội hay không ???"

Tôi tức giận quay lại nhìn hắn dọa nạt

" cậu tốt phước lắm mới được tôi dâng hiến nụ hôn đầu đời , giờ còn muốn ăn nốt lần đầu của tôi ư ?? Xời mơ đi , cậu có biết chồng tôi sau này thiệt thòi chỉ được nụ hôn thứ hai hay không ???"

lại bất gặp ánh mắt lạnh lùng hiểm có của Duệ khiến tôi không khỏi ngỡ ngàng , quên luôn cả việc giận dữ , tôi đơ ra trong vài giây , còn hắn lại không biết mà xui quýt khiến thế nào lại dơ tay đỡ cằm tôi , hơi cúi đầu xuống nuốt gọn cả từ " Oh handsome" của tôi .

Gì đây, chuyện gì đang xảy ra ??? Hắn hôn tôi ư , trời ơi không ngờ cũng có ngày Cao Thần Duệ lại bị tôi quyến rũ .

Một phút sau hắn buông tôi ra , trong khi tôi vẫn bất động thì hắn lại nở nụ cười yêu nghiệt nói

"Đột nhiên tôi không thích số lẻ cho lắm , tôi lấy nụ hôn thứ hai nhường chồng cậu cái thứ ba , cậu thấy có hợp lý không "

Đầu óc nhờ câu nói đáng ghét của hắn mà trở lại thực tại , hợp lý cái đầu cậu , tôi ngượng quá hoá giận , đứng bật dậy

"Cậu đi chết đi " sau đó đi thẳng về phòng

Trước đó còn nghe thấy tiếng cười vang lại từ phía sau , ôi tôi tức điên lên mất , cơ mà tiện ở chỗ do tức hắn tôi vận động đầu óc nghĩ ra vô vàn cách trả thù , nhờ vậy dễ ngủ hơn nhiều tôi còn không nhớ mình chìm vào giấc ngủ khi nào :D

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thâm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14

Tiếng chim ngoài vườn ríu rít kêu hại tôi đang ôm chiếc gối ngủ say sưa cũng bị tỉnh giấc , ôi thật đau lòngcảm thấy cho dù có đi đến đâu cũng bị chim ca , một đại minh tinh bận rộn như vậy đánh thức. Ôi thật tổn thương cho con tim nhỏ nhoi của tôi quá đi thôi . Đánh bất lực vươn tay dụi mắt cho đỡ buồn ngủ , lết cái thân người ra ngoài giếng đánh răng rửa mặt , haizzz người lớn nói quả không sai , nghe bác tôi phàn nàn mãi tôi lại không tin , giờ mới thấm thía được nỗi khổ ở nông thôn .

Ngày còn ở nhà tôi chỉ cần vịn vòi nước là xả thoải mái. Giờ lên tận nơi cao đồi núi trùng trùng này , dùng nước còn phải múc từ giếng lên mới có ...thật khô vô cùng .

Tôi đang cẩn thận múc nước lên , vừa rửa được xong cái mặt đã bị Tiểu Dương Dương lôi kéo ra sau rừng , trời không lẽ nàng ta có ý đồ mờ ám gì với tôi ư ???

"Dương tiểu thư à , cậu không nghĩ là chúng ta đã đi quá xa rồi ư , tớ kỳ thực không thích nữ nữ cho lắm " đang mãi tưởng tượng thì tôi bị nàng Lưu Vy lao vào bịt mũi , còn cả nàng Tiểu Mai nữa , chẳng hiểu chuyện gì mà cả 3 bọn họ lại đồng loạt cho tay lên suýt suýt

Hả ??? Tôi quay ngang quay ngửa , ngó ngang tìm dọc mới phát hiện. Ồ thì ra là đang rình mò , tôi ngồi xuống cầm cành hoa cho lên đầu giống tiểu Mai , nhìn về phía trước kỹ hơn thì thấy một người con trai dáng người cao nước da màu trắng , thân mặc một chiếc áo sơ mi màu xanh da trời , quần rách màu đen , chân còn đi đôi giày thể thao trắng rất ngẫu , nhìn phía sau tôi không nhận ra , khi hắn quay đầu lại tôi mới trợn trừng mắt , đây chẳng phải soái ca của lòng tôi Cao Thần Duệ đó ư ??? Hắn đang làm cái quái gì ở đây .

Chợt có một cô gái lên tiếng tôi mới hiểu ra vấn đề .

Cô nàng ấy trông rất xinh , thân hình thon thả mặc trên người một bộ váy hồng nhạt , đôi tay trắng mịn còn nghịch ngợm vài sợi tóc xoắn xuống vai , then thừng nói với hắn

"Em...em có thể làm bạn gái của anh được không "

Cái gì ??? Thì ra là đang được tỏ tình ư ...hắn quả nhiên là người của công chúng. Một hoàng tử chỉ nên thuộc về một công chúa mà thôi , tôi biết mà chỉ

đáng tiếc thay , tôi lại không phải lọ lem .

Hắn hơi liếc mắt sang , nếu tôi không lầm thì hình như hắn vừa nhìn về phía tôi , chẳng lẽ hắn phát hiện ra rồi , ồ chắc không đâu hoa trên đầu tôi khá hợp với bụi cây cơ màhoàn cảnh rất hợp. Tôi im lặng lắng nghe câu trả lời của Duệ

Hắn chợt mỉm cười ,biểu cảm này là đồng ý sao , làm ơn cậu đừng có rơi vào lưới của tiểu mỹ nhân dễ như vậy.

Giọng vẫn trầm ấm như mọi hôm , hắn nói

"Không thể "

"Tại sao lại không ,chẳng lẽ anh có bạn gái rồi sao "

"Ừm , có thể coi là như vậy "

"Có thể nói người đó là ai với em được không " hỏi hay lắm ,tôi cũng tò mò muốn biết

Cả bốn đứa chúng tôi và cô bé kia cùng hướng con mắt hồi hộp chờ đợi câu trả lời của hắn ,ai ngờ chỉ chờ được một câu lãng xẹt

"Không "

" vậy hãy nói cho em biết , cô ấy có gì hơn em , tại sao anh lại không thích em ,tại sao "

Hắn ngán ngẩm trả lời

"Cô ấy mọi điều đều không bằng em , đừng hỏi nhiều điều vô lý như vậy , nếu có trách thì chỉ có thể trách tại sao em lại không bằng cô ấy "

Cô nàng kia bật khóc chạy đi , còn tôi cũng thảm thiết vọng , xét về mọi thứ tôi đều hơn cô bé kia , vậy chắc chắn không thể nào là tôi được

Duệ đột nhiên bước chân về hướng tôi , cất giọng nói

"Ra đi , hết kịch rồi cậu còn nghe lên cái gì nữa "

Tôi hiên ngang đứng dậy , giọng hùng hổ tuyên bố

"Tôi là đang đi dạo với bạn cùng phòng , chứ ai thèm nghe lên cậu chứ , đồ tự kiêu "

" vậy cho hỏi cậu đi với những ai "

Tôi quay sang bên cạnh, câu nói * đứng lên hết đi mọi người * đột nhiên chui thẳng vào cổ họng và không bao giờ thoát ra được , đậu xanhbọn họ chạy từ bao giờ , ôi toàn mấy đứa bạn thấy họa bỏ bạn , tự chạy thoát thân , thế mà hôm qua dám nói bằng hữu có họa cùng chịuĐồ lừa đảo .

Tôi giờ khóc giờ cười quay sang hắn cười trù

"HA ha ha , tôi là tự mình đi dạo nói chuyện làm bạn với cây cối , tôi chỉ muốn người với thiên nhiên hòa hợp ý mà. Các bạn cây đang hỏi tại sao tôi với cậu lại trùng hợp gặp nhau như vậy ha ha ha quả là có duyên , chào ...đi trước đây "

Tôi quay người đi , nào ngờ bị hắn túm cổ tay lôi lại. Duệ ôm chần thờ dài

"Nói dối cũng phải chuyên nghiệp một chút đi "

"Sao cậu biết tôi trốn ở đây , cậu cũng hiểu tiếng cây cối à "

"Tôi lại không vi diệu thần thánh được như cậu. Chỉ là dùng chút chất xám động não thôi " dứt lời hắn cao ngạo bước đi , tôi chạy lon ton phía sau dò hỏi

"Nói đi mà , bí quyết của cậu là gì "

Môi hắn nhếch lên tạo ý cười

"Cậu có bao giờ thấy hoa hồng mọc trong bụi hoa râm bụt không "

Tôi đứng đơ ra một chút , haizzz trời ạ thì ra là do tôi chọn nhầm hoa trốn nhầm bụi cây .

Chạy theo hắn về đến nơi. Thầy cô đã phân công cặp đôi cho chuyển huấn luyện hết rồi , tôi đành ngâm ngùi cùng Duệ trở thành một cặp . Nghe nói luật lệ là tìm kho báu gì đấy , nói oanh liệt vậy thôi chứ thực chất là tìm một loại cây như trong hình , đội nào về sớm nhất thì được phần thưởng tôi cũng rất hào hứng với những điều bất ngờ , không biết phần thưởng là gì , hào hứng kéo tay Duệ cùng đi , xuất phát nhanh chóng , cũng không để ý phía sau có rất nhiều con mắt ghen tị .

Hắn không nói gì chỉ lặng lẽ đi phía sau tôi .

Sau một hồi chúng tôi chia nhau ra tìm . Đến khi mệt mỏi mới nhớ lại chuyện sáng nay , nhìn quanh cũng không thấy hắn , chán nản đứng trước cây chuối tâm sự

" không biết người được Cao Thần Duệ đề ý là ai ?? "

" Ai nhỉ , cây kia cậu có biết không "

Nếu cây mà có thể lên tiếng , đảm bảo nó sẽ nói *chị hỏi em , đến bố em còn không biết nữa là * haha mị hiểu tiếng cây mà

Chẳng hiểu hắn có phải âm hồn còn vương lại trần gian hay không mà xuất hiện như ma quỷ vậy , rồi còn đột ngột lên tiếng

"Thì ra đúng là cậu có thể hiểu tiếng nói của thực vật , vậy tìm được câu trả lời như mong muốn chưa "

"Cậu lại muốn hại tôi đột quy chứ gì , làm ơn giống người có tiếng bước chân đi được không " hắn nhìn vào cây chuối mà tôi đang đối thoại , trầm giọng lên tiếng

"Đang nói gì vậy ?"

"Đang hỏi xem người cậu yêu là ai "

"Cậu muốn biết à "

"đương nhiên "

"Vậy lại gần đây một chút " hắn vẫy tôi và tôi cũng không ngần ngại tiến lại gần .

Hắn hơi cúi người xuống , bất ngờ hôn tôi , hai vật thể mềm mại va chạm lẫn nhau , quyến luyến mãi mới rời , tôi ngạc nhiên không khỏi bàng hoàng nhìn Duệ , ý của hắn là tôi ư ??? Người hắn yêu có phải là tôi hay không . Đang bất ngờ lại bị lời nói đáng ghét của hắn lọt thẳng vào tai

"Giờ mới nhớ , hôm qua tôi nói với cậu là không thích số lẻ đúng không , nhớ lại lần đầu là cậu chủ động . Còn hôm qua mới là lần đầu tôi chủ động , vậy coi như bây giờ mới là cái thứ hai tôi hôn cậu "

Lời nói của hắn giống như con dao sắc đâm thẳng vào tim vậy , hắn bật cười chạy phía trước còn tôi tức giận đuổi theo phía sau , mồm còn không ngừng nói

"Cậu đang cảm thấy cuộc sống rất nhạt nhẽo , muốn lên nghĩa địa tìm nơi xa hoa yên nghỉ đúng không , yên tâm đi hôm nay chắc chắn tôi sẽ vẹn toàn cho cậu . Tôi phải chôn sống cậu Cao Thần Duệ chết tiệt "

Chạy đuổi một lúc , tôi kiệt sức ngồi lên hòn đá gần một dòng suối nước trong veo , Duệ sai vài bước lại gần , tôi hơi ngước đầu lên trừng mắt nhìn , còn hắn lại thản nhiên cười , dơ tay thỏa hiệp

"Haizzz dù cho cậu có giết tôi cũng không làm cho chồng cậu có nụ hôn đầu được đâu "

"Hừ "

"Hạ hoá đi , chạy này giờ có nhớ ra được bản thân đang bị lạc đường không ?? "

Tôi nhìn mọi thứ xung quanh , ờ nhỉ

"Vậy là hai ta đang bị lạc đường.Ồ đây là cơ hội tốt để nhóm lửa nướng cá như trong hoạt hình đây mà ha ha ha "

Hắn cau đôi mày lại , vung tay cốc vào đầu tôi một cái cho tỉnh hẳn

"Cá không có muối mắm , nướng không thể gọi là sơn hào hải vị hay là cao lương mỹ vị như trong đầu cậu tưởng tượng đâu hiểu chưa "

"Ồ nhỉ , vậy bắt thú rừng cũng được , nếu khó quá thì nướng chuột cũng không sao "

"Nếu cậu bị hạch thì đừng bảo tại số "

Tôi chán nản không muốn nói , còn hắn vươn tay kéo tôi dậy

"Ngồi đây nghĩ cách tìm kiếm thức ăn thì thà đứng dậy tìm đường trở về thôi "

Tôi chạy từ nãy đến giờ quả thực rất mệt mỏi , cả đời chưa bao giờ năng động như hôm nay , đứng tại một chỗ nhìn hắn

"Có cho tiền tôi cũng không nhích nổi đôi chân đi dù chỉ một bước , ngồi nghỉ một chút không được à "

Hắn không nói gì chỉ ngồi xuống trước mặt tôi , tôi cũng không ngại trèo lên lưng Duệ .

Đi một lúc trời lại trở tối , ngồi trên lưng hắn cũng không thoát khỏi cảm giác sợ hãi , tôi lên tiếng cắt đứt sự yên tĩnh

"Cậu có tin được không , hôm qua khi trên xe , tôi thấy tấm bia của một người sống thọ rất lâu , tận 189 tuổi "

"Ai vậy , đọc tên nghe xem "

"À nó ghi , Bắc Ninh 189 ki lô mét tờ , chắc ông ấy là người Anh gốc Việt đấy nhỉ "

"Ồ thọ quá , giờ mới nhận ra cậu là thiên tài bẩm sinh , tương lai khảo cổ của cậu sáng láng đấy , kỷ lục thế giới còn chưa phát hiện ra được điều này , tại hạ khâm phục "

"Nghe giọng của cậu giống nửa phần mĩ mai ,xì "

"...."

"À ,nãy giờ cậu cứ đi như vậy cậu biết đường trở về à "

"Ồ , chỉ là không muốn tổn hại , hi sinh thân mình ngủ trong rừng nên mới chú ý đến đường đi một chút , giờ vẫn còn nhớ được "

Ồ quả là nam thần ,một người rất đáng tin cậy , không giống như tôi một kẻ bất tài vô dụng

(*^,^*)

Hắn nói

"À ..., cậu vẫn thích người tôi thích là ai đấy à "

"ừ ừ cậu sẽ nói cho tôi nghe à "

" ờ , hôm nay trăng sáng nhờ , cậu thử hỏi ông trăng xem "

"Cậu dám giỡn mặt à , ở đây rừng âm u hoang vắng , cậu mà chót thêm mấy lời vớ vẩn thì cẩn thận chết mất xác đấy , sợ chưa " (-.-*)

"cậu thấy khu rừng này thế nào , nếu tôi quăng cậu xuống dưới thì liệu có ai biết không "

"....." câu nói dọa nạt đậm chất Cao Thần Duệ , phẩm nhân như tôi không dám không sợ hãi , nam mô a di đà phật , phải thật cẩn thận tránh việc phải ngủ với thú rừng trong tối nay .

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thâm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Hai đứa cứ vừa đi vừa thâm tình chém gió mà không hề biết kẻ thù đang chờ phía trước .

Vừa bước đến nơi đã bị nàng Lưu Vy chặn công , cô nàng nhìn tôi với Duệ bằng con mắt thù hận , cả người nàng ta run run có vẻ kiềm chế cảm xúc khá cao , hân giọng quát lớn

"Hai cậu vui nhỉ ? Đi chơi còn không biết đường về , hại đội thắng chúng tôi phải đi tìm đội thua các cậu khắp cả khu rừng "

Hahaha ban tổ chức của nhà trường cũng lố gic quá đi chứ .

" tớ bị ngã gãy chân cậu ấy công tớ về "

"bọn tôi bị lạc "

Tôi quay sang lườm hắn *cậu không thể nói giống tôi được à * , hắn cũng nhìn tôi dọa nạt * phải nói dối theo tôi hiểu chưa ,không là cậu chết chắc *

Tôi hiểu ý hần ,hần đương nhiên cũng hiểu ý tôi ,khi tiểu Vy tức giận hỏi lại lý do , cả hai đồng loạt nói

"Giống cậu ấy /giống cô ấy "

Khiến nàng ta chán nản ôm chán thờ dài

"Lần sau bàn bạc lý do với nhau trước rồi mới nói đối nhá ,cảm ơn ...mệt người quá "

da mặt nàng ta cũng giãn dần ra không còn căng lại như trước nữa , tôi yên tâm rồi .

Nhảy xuống khỏi lưng hần tôi , chạy một mạch vào phòng lấy đồ đi tắm, hôm nay đêm mưa phơi nắng cũng nhiều rồi phải xả hết bụi bặm đi mới được .
Duệ nhìn phía sau tôi khẽ lắc đầu , rồi chậm chậm sai bước đi .

Bữa tối hôm nay chúng tôi lại được nướng thịt ngoài trời , Tiểu Mai nhặt rau bên cạnh tôi tỏ vẻ suy ngẫm ,sau đó lấy tay trống cảm ra dáng tri thức

"quả là có phần hơi sang so với dự tính "

Nghĩ kỹ thì thực sự vượt qua sức tưởng tượng ,tôi cứ nghĩ chuyến đi này chỉ có thể cả lũ tranh nhau miếng thịt nhỏ , ai ngờ

"có khi nào nhà trường là đang mua chuộc dần dần , để sau này có gì bóc lột sức lao động cho dễ , rồi ai dám phản kháng họ liền dơ cái tờ hoá đơn ra rồi cười ha hả trước mặt chúng ta "

"Ủm ừm "

"Nghĩ lắm "

Bóp bóp , tôi với tiểu Mai nhìn mặt quay đầu lại nhìn kẻ vô duyên mới hạ tay làm tổn thương đầu chúng tôi , nhìn Dương Dương chống tay vào hông , nàng ta nói

"Đừng mơ nữa , tỉnh đi , nhà trường mà cần mua chuộc chúng ta cơ à , các cậu mỗi tuần đều phải trực nhật lớp có bao giờ được trả lương hay không ??
Chỉ cần cái bằng thông báo là phải làm theo ngay đúng không , vậy nên cái chuyện mua chuộc cần cho vào dĩ vãng đi , tiền chuyến đi này do nhà các cậu đóng cả đấy "

Đột nhiên thấy tôi với Tiểu mai cùng đồng cảnh

"ôi chúng ta giống như là ếch ngồi đáy giếng vậy " tiểu Mai gật đầu lia lịa đồng tình , nhẹ giọng nói

"Thôi chúng ta ra kia ngồi tự kỉ đi đồng chí "

"Hai người tự ngồi một góc đấy làm cái gì , ra đây nhặt nốt đồng rau cho xong đi " vẫn là Dương Dương có dáng lãnh đạo

Một lúc lâu mới xong đồng việc , đợi mãi mới được đánh chén , từ lúc biết đây không phải đồ chùa tôi với Tiểu Mai lao đầu vào ăn không cần biết trời đất gì hết , thế mà lại bị cô nàng tỏ tình với Duệ lúc sáng vào làm phiền . Vẫn cái giọng dịu dàng ngây thơ như hồi sáng

"Cậu là Lâm Mộ Thu à "

"Ừ "

" Cậu có quan hệ gì với anh Duệ "

Anh Duệ ,anh Duệ ...bực cả mình , bằng tuổi mà một câu hai câu cái gì cũng anh ,tôi hờ hững đáp

"Bạn thân "

"Cậu rất thân với anh ấy ??"

"Ừ , tôi thân với cậu ta nhưng cậu ta không thân với tôi "

Có vẻ như câu trả lời rất hợp ý , cô nàng vui vẻ chỏ về chỗ ngồi với đám bạn , haizzz ở đây toàn là tiểu thư con nhà khuê các , thật là ăn uống mỗi lần nhắc đĩa có vài hạt cơm ...vậy cũng bỏ à ???

Một lúc sau máy tôi tỉnh lên âm báo tin nhắn , mở ra thấy vài dòng chữ khiến tôi phát bực

"Cậu nói gì với cô ấy "

"nếu quan tâm thì đi mà hỏi cô ta , thích nhau đến thế tại sao không đến với cô ta luôn đi "

Tiếp đó liền không có một tin nhắn nào trả lời ,sau đó hần liền đến chỗ nàng ta cười cười nói nói , hừ biết ngay bọn con trai ai cũng không qua được ả nĩ

nhân .

Nhìn cái cảnh hại mắt ấy khiến tôi cũng phát bực theo , cảm thấy món ăn cũng chẳng có gì ngon lành , đứng dậy đi ra sân sau vườn đứng hóng gió .
Không hiểu sao hán lại đi theo tôi , Duệ đứng bên cạnh ,trầm giọng nói

"Tại sao lại ra đây "

"Không cần cậu quan tâm , ra kia vui vẻ với nữ nhân của cậu kia kìa " đồ hám gái cậu còn biết đến tôi à , tôi hăm hực quay mặt đi .

Lại bất ngờ bị hán đẩy mạnh vào tường

"Cao Thần Duệ cậu dám... "

Thấy đôi mắt hán đậm mùi sát khí , vẻ mặt lãnh đạm hiem có ,khiến tôi bàng hoàng nằm gọn trong vòng tay của hán mà không dám thở mạnh

"Là cậu nói tôi hãy đến với cô ta ,là cậu đẩy nhỡ không , giờ cậu còn bắt nạt cái gì nữa , phải cười mẫn nguyện lên đi chứ "

"Cậu ..."

Hán nắm mạnh tay vào tường khiến con tim mong manh của tôi suýt chút vỡ đôi, ựcthật đáng sợ lần đầu tiên tôi thấy hán tức giận đến mức độ này ,
ôi định tỏ tình mà cậu lại đáng sợ như vậy đến bác tôi còn không dám tồn tại chứ nói gì là tôi . Đợi đến khi hán đi cách xa một đoạn , tôi mới nói

"Xin lỗi cậu "

Không biết Duệ có nghe thấy hay không , nhưng tôi lại có cảm giác như hán đang cười .

Buổi tối chần chọc mãi mới ngủ được , đêm đó tôi lại không biết bản thân mê sảng chạy đi nào loạn , lại còn đứng trước cửa phòng chỗ của Duệ mà làm loạn , chẳng hiểu do vô tình hay hữu ý mà lại chọn đúng như vậy .

Lại còn ngồi đấy vừa cười vừa khóc , thật may không có ai mạnh mẽ dám đưa tôi đến trại tâm thần , cũng không biết mọi chuyện thế nào chỉ thấy sáng dậy tôi vẫn ngủ ngon lành trong phòng , cảm giác giống y như vừa mới ngủ một giấc say mới tỉnh .

7h sáng lúc chuẩn bị leo núi , khi thấy tôi cả đám con trai mặt đều tái mét ,

"mặt tớ có gì đáng sợ à "

Tiểu Mai ngó ngó , rồi thần nhiên lắc đầu

"Không , bình thường mà "

Còn tên Thần Duệ vẻ mặt như đang nén cười . Để ý mới thấy nàng Dương Dương với Lưu Vy cũng y như vậy. Tôi lạnh lùng tra hỏi

"Có chuyện gì nói luôn đi "

"Hôm qua cậu ...phụt ...hahaha ..cậu đến cửa phòng bọn con trai bên cạnhrồi còn giờ khóc ,giờ cười , còn đòi đâm đầu vào miếng đậu tự tử chết cho xong ha ha ha đau bụng mất thôi , không ngờ cậu lại hài hước như vậy " hai nàng ta bật cười tay vỗ vỗ vào người tôi , còn tôi lúc này đờ ra , trong đầu còn ùng ùoàng mây tiếng , đó không phải là tôi đâu ...haha làm sao có thể T.T . Quay sang lườm hán , tôi hán giọng , bực bội nói

"Muốn cười thì cười đi "

Ài ngờ hán lại cười phá lên , khiến lũ con gái say đắm như lần đầu được ngắm cảnh hoàng hôn . Ồi khéo tự tử luôn cho rồi , mắt mắt muốn đào hố tự chôn quá .

Quả là ngược quá hoá giận , tôi tức giận chạy đi leo núi trước họ , nào biết tên Duệ lại theo kịp tôi .

"Cao Thần Duệ cậu cười còn chưa đủ muốn theo tôi để cười nốt "

"Không cần , tôi cười này giờ đủ mười thang thuốc bổ rồi , cười nữa sợ phản tác dụng , còn cậu không nghỉ ngơi ăn trưa à "

"Đang định nghỉ ngơi đây , phải tìm phong thủy tốt mới được chứ "

Hán không nói một lời ,kéo tay tôi đến mỏm đá to gần đấy , thấy hán lấy trong túi ra một gói cơm tràn ngập thức ăn bắt mắt khiến tôi cũng phải ngỡ ngàng , bữa cơm này là do mỗi học sinh tự chuẩn bị , chẳng lẽ

"Là tự cậu làm hết à "

"Không , cô bạn lớp trưởng lớp kế bên làm tặng "

À suốt thì quen Cao Thần Duệ là ai , đảm bảo lương thực hôm nay hao hụt đi đáng kể. Mỗi nường làm 2 hộp cơm là ít . Nhìn đồng thức ăn của hần rồi lại nhìn thành quả của bản thân hôm nay , tôi nản lòng quay người về hướng khác tự ăn chẳng dám khoe khoang . Còn chưa kịp mở hộp cơm thì đã bị hần cướp mất , đã thế còn tự tiện nói

"Đôi đi , tự nhiên tôi muốn ăn đồ giản dị một chút "

"Thật à , không hối hận chứ ??? Cơm tôi nấu chỉ có trứng quận với một ít rau không thể sánh bằng sơn hào hải vị của cậu đâu nhé "

"Thật " tôi cũng không ngần ngại trao đổi với hần .

Thấy Duệ gấp miếng trứng đầu tiên cho lên miệng , chờ đợi hần nhai cũng khiến tôi hồi hộp

"Duệ "

"...."

"Này cậu còn sống không , đang nghĩ gì đấy , chẳng lẽ bị ngộ độc rồi "

"cảm ơn ,chưa chếtđang nghĩ cậu nấu ăn cũng không tệ "

Tôi thở phào nhẹ nhõm , bỗng muốn cao ngạo một chút ,tôi vỗ ngực lên tiếng

"Lâm Mộ thư này là ai chứ , thiên tài đấy "

"lần đầu nấu ăn không hại chết người ,qua là đáng khâm phục "

"Cậu tốt nhất nên im đi "

"Thế khi nào cậu làm cơm cuộn cho tôi tiếp "

"Cậu muốn ăn nữa à , đợi lần sau đi "

"Lần sau là khi nào "

" giờ làm gì có trứng "

"Vậy là khi nào "

"Khi mua trứng "

"Khi nào mua trứng "

"Ngày giỗ của cậu đấy "

Thấy tôi diện tiết hần lại cười , cái tên này chỉ giỏi chế nhạo tôi , có lẽ không chêu được tôi thì đó là ngày tận thế của hần cũng nên .

Nhẹ giọng xuống nhìn hần cười với nụ cười rất chi là dịu dàng , tôi nói

"Cậu cứ cười cứ chêu tôi thoải mái đi "

"Cậu chắc chứ "

"Ừ , tôi trong ngoài đều hiền mà , mỗi tội chỉ có một khuyết điểm đó là thù dai "

"....."

Hừ cứ chêu đi ,nói mà không đúng ý có ngày cậu chết chắc

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thâm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Đi đến chiều tối ,hôm nay tôi với Duệ lại là hai người về sớm nhất , được thưởng tận hai chiếc kẹo mút chúp ba chúp ngọt ngào a , hừ nhà trường keo kiệt . Duệ để vào tay tôi chiếc kẹo mút vị cam , mắt tôi sáng lên nhìn hân thích lắm

"Cậu không ăn à "

"Ờ cho cậu hết đây ,đồ tham ăn "

" còn cậu là cái đồ không biết tham ăn "

"Cảm ơn "

...Cái tên này

" Cậu cười cái gì . Đây không phải là khen đâu ,là chê đấy hiểu không "

"Vậy chẳng lẽ lại khóc khi cậu nói tôi là đồ không tham ăn , đã nhường cho rồi cậu còn cầu nhau gì nữa , nói một lời cảm ơn là cậu đột quỵ chết tức thời à "

Tôi trông tay vào hông ,ngẩng cao đầu nhìn hân , mạnh mẽ tuyên bố

"Trong từ điển của tôi không có hai chữ cảm ơn "

Hân hơi nhếch khóe môi ,đôi mắt còn mang ý cười , cúi sát bên tai tôi ,nói

"chỉ có hai từ xin lỗi thôi đúng không "

Ôi điên lên mất ,tôi biết tôi qua hân nghe thấy rồi mà ,thật là hối hận quá đi mất .

Mà cái trường này còn khiến tôi điên tiết hơn , thắng thì chỉ được có hai cái kẹo mút thế mà còn phải nấu cơm đợi mọi người về , Ô đùa nhau à T.T giờ bao nhiêu điều biết thể hiện lên trong đầu tôi đây này .

Lại phải ngồi nhặt rau , số tôi thật là khổ , mấy ngày liền thế quái nào lại toàn phải nhặt rau như thế , cơ mà cũng không quá mất mát khi được ngắm nhìn tài năng của một đại thần , ôi hân thật tài giỏi , cầm dao thái thịt cứ như là một đầu bếp chính hiệu vậy

"Duệ ơi ,cậu có biết tôi ngưỡng mộ cậu đến thế nào không ??"

"Vậy ư ?? Tôi cũng rất ngưỡng mộ cậu , muốn được cậu quan tâm chăm sóc mỗi ngày , liệu có quá cao sang không ??"

"Hả?" cái này tỏ tình là cái chắc rồi ,không ngờ hân lại thích tôi thế , ha ha ha hân tỏ tình đột ngột như vậy không làm tôi vui đâu đồ ngốc hí hí

"Làm ôsin cho nhà tôi nhé "

"Cậu! Dám giỡn mặt với tôi à ?"

Tôi tức giận mặt đỏ bừng bừng ,khéo giò nằm vào đĩa cà chua chắc cũng hòa nhập với chúng được mất , thế mà hân lại nhàn nhã đáp

"Tại cậu ngốc thôi "

Ngốc cái đầu cậu , tôi đây còn thông minh chán , chợt nhớ ra điều gì đó tôi cười dịu dàng với hân

"Này Duệ "

"Hừ "

"Tôi là đồ ngốc "

Biết ngay hân sẽ tự mãn nói

"Giờ cậu cũng nhận ra cậu là đồ ngốc rồi chứ gì "

"Ừ , mà tôi vừa nói gì ý nhỉ "

"Tôi là đồ ngốc "

"Á ha ha ha tôi biết ngay cậu là đồ ngốc rồi mà "

Hân không để ý bị tôi chêu chọc lại một cú , tức giận dơ chiếc bàn xả xào rau này giò lên dọa nạt

"Cậu muốn ăn cái này không "

"Hừ tôi ăn rồi thì cậu biết lấy gì về xào , dùng tay à , không ngờ cậu ngốc đến vậy "

Hắn hần giọng ba từ

"Lâm Mộ Thư "

"Biết cậu hâm mộ tôi rồi ,không cần gọi thẳng tên vậy đâu , sao ? Cần xin chữ ký à "

"Nhặt rau đi "

:D ha ha ha cười chết mất , thì ra Cao Thần Duệ lúc tức giận lại đáng yêu như vậy .

"Ồi mệt chết mất "

" thật chẳng dám đi như thế này lần thứ hai "

Nghe thấy nhiều lời than bên tai ,tôi quay sang nhìn thì mới biết bọn họ đã có vài người trở về ,tiếp đó lại thêm vài nhóm nữa , đến lúc đông đủ tôi thấy chỗ nhặt rau càng ngày càng nóng , hoá ra là do nam thần vào bếp , các nàng đều sáng mắt được chiêm ngưỡng đây mà , tôi đành lủi thủi ngồi vào bàn ăn , đôi tai cũng không ngừng hoạt động , chú ý đến từng lời nói xung quanh .

"Oa Thần Duệ nấu ăn cũng đẹp trai nữa "

"Chết mất thôi "

"Thì ra cậu ấy là có thể nấu ăn , nên mới không nhận lấy hộp cơm của ai hết "

Hà hộp cơm ấy là của Duệ tự chuẩn bị ư ?? Thật là tôi đây rất vinh hạnh nha , kiếm được rất nhiều cái lần đầu của cậu ta ra phết .

Đến khi mọi thứ chuẩn bị xong , cả đám ăn mà trầm trồ khen ngợi. Lưu Vy gấp cho tôi miếng thịt kho cũng hào hứng nói

"Thư Thư cậu ăn đi , Duệ nấu rất ngon đấy nhé "

Tôi bật cười thật tươi ,cao ngạo nói

"tớ biết rồi "

"Cậu ăn rồi à "

"Ừ hôm nay mới được ăn xong "

"Cậu,sao cậu dám ăn vụng , lại còn không đợi mọi người nữa "

"?" Tôi ăn vụng lúc nào ,nàng này hiểu lầm xấu quá

Mà hình như lúc đấy tôi có nghe thấy tiếng Thành Vệ nói

"Sao cậu cười vui thế "

Còn nghe được tiếng đáp của Duệ

"Không có gì ,chỉ là mới nghe được vài điều hay ho thôi "

?? Hắn nghe thấy cái gì mà cười vậy nhỉ . Thôi dù sao cũng không phải chuyện của tôi ...

Dùng xong bữa ai về phòng này , Tiểu Mai với Dương Dương đề suất là nên kể chuyện gì cho đỡ nhàm chán , để tránh bọn họ lại kể truyện ma khiến tôi đêm tối thao thức , tôi đành lên tiếng trước

"Có lẽ nên kể một vài điều trong năm mà khiến các cậu bức xúc nhất đi "

Lưu Vy lên tiếng đầu tiên

"Tớ là tớ bức xúc nhất cái vụ phản thường trong chuyến đi lần này " Tiểu Mai cũng gật đầu đồng tình ,có lẽ do hai người này cùng một đội thắng một lần mà phải đi tìm tôi với Duệ hết gần khu rừng , chắc họ sẽ nhớ hết đời cho mà xem .

Còn về phần Dương Dương lại nói

"Tớ thấy khó chịu nhất là việc bị theo dõi, khó khăn lắm mới được xếp cùng đội với soái ca, vậy mà thầy cô lại cứ lon ton phía sau, hại tớ chả làm ăn được gì cả, thầy cô chả tin tưởng chúng ta gì cả "

"Tớ cũng nghĩ vậy, cùng là con người với nhau làm ơn ban bố chút lòng tin không được à, đã học bài cật lực cả năm trời lại còn phải thi cử mới được lên lớp, ấy thế đã tổ chức kỳ thi rồi lại còn phải có giám thị coi thi, tin tưởng nhau một chút đi mà "

Cả ba nàng ta nghe tôi nói mà sáng bừng cả hai con mắt

"Thư Thư cậu quá chí lý, cậu kiểm câu nói bắt hủ dầy của ai vậy "

" Trên mạng đây ấy, chẳng lẽ là do tớ nghĩ, không có đâu "

"Biết ngay mà "

??đồng thanh như vậy là có ý gì, tôi cảm gổit trừng mắt dọa nạt

"Chuẩn bị lên thiên đàng chưa "

"Cậu nghĩ chúng tớ là ai "

"Là ai "

"Là cao thủ đập gổit dầy có biết không, chị em xông lên nào "

Tiếp đó cứ có tiếng bốp bốp rõ mạnh, tiếng kêu la thảm thiết, một chiến trường mười người nhìn thì đến chín người sợ hãi, tuy không có máu me be bét nhưng sát thương kinh khủng, chỉ có những người đã từng có ý định tự tử bằng gổit thì mới thấu hiểu được nó đau đến nhường nào :D

(*^,^*) tôi không chém gió đâu

Một lúc sau cả lũ thắm mặt thi nhau lăn ra ngủ, còn tôi vẫn như mọi hôm một mình bước đến sân, ra đây bỗng thấy bóng lưng của ai đó, tôi tiến lại gần thì người đó chột lên tiếng

"Chưa ngủ à "

Lại là Cao Thần Duệ, cậu ta làm cái quái gì ở đây, tôi dừng bước cau mày hỏi

"Chưa nhìn thấy, sao cậu biết là tôi "

Hắn trông hai tay xuống nền nhà, ngược đầu lên nhìn tôi, mái tóc đen của hắn xõa xuống lại còn nụ cười yêu nghiệt kia khiến tôi có cảm giác như bản thân đang lạc vào thế giới tiểu thuyết vậy. Ô soái ca nhìn từ góc độ này thấy Duệ cứ bị hiền đi, nhưng cái mồm của hắn lại chẳng thay đổi được ngoạn mục như thế

" Chỉ cần nghe tiếng lê dép là có thể đoán được chủ nhân nó ngay "

" hừ, mồm cậu toàn bị ngập mồm tôm à "

Hắn cười như không cười, vẫy tay ý nói lại gần đây, tôi bước lại gần hắn, nói

"Hôm nay tôi không lạnh, không cần cậu ủ ấm đâu "

"Cậu nghĩ tôi thích ôm cậu à, có cho không cũng không cần "

"Xời"

Hắn không chú ý đến thái độ bất mãn của tôi, tay chỉ cao lên bầu trời đầy sao, Duệ nói

"Thử đoán xem tôi thích ngôi sao nào trên đó, nếu đoán đúng tôi cho cậu ba điều ước "

Tôi ngẫm nghĩ một chút, rồi chỉ đến ngôi sao to sáng nhất, hắn bật cười rồi nói

"Cậu có 3 điều ước, nói ra xem "

"ùm, đợi một chút "

5 phút sau

"Đã đợi, cậu còn hai điều ước "

"cậu chơi đều thế , để tôi suy nghĩ "

"Tôi vẫn để cậu suy nghĩ mà , còn 1 điều "

"Cậu bị điên à "

"Tôi không bị điên câu trả lời vừa lòng cậu chứ , hết điều ước "

"Cậu ..." tôi nín họng lờ mờ hấn

Duệ bật cười hòa giải

"Đùa chút thôi , không ngủ được à "

"Ừ "

"Có muốn nghe hát ru không ?"

Mất tôi sáng bừng lên , cũng lâu rồi hấn chưa hát cho tôi nghe , lần trước trên xe buýt là do ép buộc như vậy không tính , hấn đột nhiên tốt tính thế nên tôi phải tận dụng cơ hội .

Hấn hỏi

"Muốn nghe bài gì ?"

Tôi liền nhanh chóng đáp

" Watting tone "

"Bài con gái không thích hát "

" E.T của Katy nhé "

"Không , cậu tìm bài hấn hỏi không được à "

Tôi ngẫm nghĩ một chút , rồi tôi nhìn hấn dè chừng hỏi

" Tôi thích một bài khá lâu rồi nhưng không nhớ tên "

"Vậy hát một đoạn đi "

"Cậu chắc là hiểu không "

"Cứ hát đi "

"Ừm ừm ừm ừm"

"Bài bạn oi của lynk lee chứ gì "

"Ồ đúng rồi , woa ! Cậu hiểu cơ à "

"Quen cậu lâu như vậy. Cũng phải hiểu chút ít ngôn ngữ ngầm chứ "

"Ồ " quả là phi thường , hát bừa thế không ngờ hấn hiểu , tôi đây còn chẳng biết mình đang hát gì nữa cơ

Tôi ngồi yên lắng nghe hấn hát , giọng Duệ lúc dịu dàng lúc trầm ấm khiến tôi không thể không bị cuốn hút theo điệu nhạc , từng câu từng lời tôi đều lắng nghe . Tự nhiên lại nổi hứng muốn tặng hoa cho hấn , tôi chạy ra vườn ngắt tạm bông hoa hồng ra trước mặt Duệ ,hấn thoáng bất ngờ sau đó lại trở về bản mặt đáng ghét như ban đầu ,tay xua xua nói

"Hái hoa vào buổi tối rất có khả năng bị ám "

"Thật à "

"Vậy cậu cầm nhanh đi "

Hấn đứng dậy , cho tay lên cao tôi không với tới , mặt tôi tái xanh giận dữ quát

"Này cậu muốn tôi bị ám à "

"Thế cậu năng nặc đưa cho tôi là có ý gì "

Bị ám thay chứ ý gì nữa :D

Tôi vút bông hoa xuống , ngồi lờm hần . Duệ cũng ngồi xuống kế bên nhìn tôi bật cười trông rất thoải mái , hần nói

"Vây cũng tin , cậu nhát như thỏ đế , sợ lắm à "

Tôi chuyển chủ đề

"Hồi trước cậu đã từng được đi Hàn Quốc rồi à "

"Lại đánh trống lảng "

"Ở đây có nhiều món ngon và thời trang đẹp lắm đúng không "

Hần thở dài , nói

" đến đây tôi toàn được mẹ nấu ăn cho nên không biết gì hết , cậu vẫn chưa bỏ được sở thích vẽ vôi à , tưởng hồi trước vẽ chơi thôi chứ "

"Đương nhiên sao bỏ được , tôi có mỗi khoản ấy là hơn cậu " về sau tôi nói nhỏ dần thế mà hần vẫn nghe được , thế là tôi lại bị hần cười nhạo không ngừng , một lúc sau Duệ lại nói

"Muốn đi không "

Mắt tôi sáng hơn trắng nhìn hần

"Có cậu đưa tôi đi à "

"Lâm Mộ Thư cậu đúng là không có bôi kem chống nắng , lại còn muốn cùng một thằng con trai đi du lịch "

"Cậu mà cũng là con trai chắc "

"Muốn kiểm chứng không , cứ thoải mái "hần còn mặt dày hơn tôi .

"Thôi thôi "

Đột nhiên nổi hứng hần nói

"Không ngủ sớm không sợ tổn hại nhan sắc à "

"Đùa à tôi cũng là con gái cơ mà "

"vậy đi ngủ sớm đi chứ "

"Đùa à giờ còn sớm mà "

"Hay tôi đưa cậu đi Hàn Quốc chơi "

"Thật á "

"Đùa thôi "

"Cao Thần Duệ ...cậu , haizzz nói chuyện với cậu chắc tổn thọ sớm , ngủ ngon tốt nhất là ngon đến nỗi gặp ác mộng ấy "

"Cậu cũng vậy "

....cậu taphù phù tôi hiền quá mà

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thăm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

Tức giận đi vào phòng, tôi cố gắng nhắm tịt mắt lại, cầu trời khấn phật đừng có cho tôi mộng du đi khắp nơi làm loạn nữa, ôi lũ con trai hôm qua chắc sốc lắm đây, tóc tôi cũng chẳng ngắn gì, với lại mộng du cũng chẳng ai nhớ đến chuyện chải đầu còn cộng thêm cái bộ ngủ trắng toát của tôi nữaT.T, ôi tôi hiểu cái cảm giác mặt tái mét của mấy cậu con trai kia.

Cũng may tối nay tôi ngủ khá tỉnh lặng không mơ cũng chẳng mộng, có lẽ là do tôi được nghe bùa chú của Cao Thần Duệ đây mà, quả là thần kỳ.

Sáng sớm hôm sau, trong khi tôi vẫn còn đang say giấc nồng, thì bị hấn chẳng hiểu chui ra từ đâu, hấn đã phạm tội xâm phạm phòng ngủ trái phép thì thôi đã thế lại còn thẳng tay búng vào chán tôi một cái rồ mạnh, in hấn một vết màu hồng hồng, tôi cau mày tức giận tay dụi dụi đôi mắt cho tỉnh hấn, nhìn Duệ phản nản

"Cậu làm cái quái gì vậy, chẳng biết thương hoa tiếc ngọc gì cả, chẳng lẽ cậu không có mồm? Gọi một câu tổn hết calo của cậu chắc "

Hấn nhàn nhả nhún vai, vẻ mặt vẫn đáng ghét như mọi hôm, nói

"Có gọi rồi, cả chục câu đấy chứ, nhưng tôi đang thắc mắc không lẽ lúc ngủ cậu lại trở thành kẻ khiếm khuyết mất rồi, tai như bị điếc vậy "

"Hừcậu mới là đồ khiếm khuyết, vào đây từ lúc nào "

"Một lúc rồi "

"À hoá ra cậu không gọi tôi lý do là muốn ngắm tôi ngủ chứ gì, biết mà hiếm lắm mới có cơ hội được ngắm thiên thần ngủ, mạnh mẽ lên tôi hiểu mà "

Hấn nín cười, chẳng biết ai đó lúc hấn mới vào còn ngủ chảy cả nước ra khỏi khoang miệng. Giờ vẫn còn oanh liệt tự nhận mình là thiên thần haizzz thật quá mặt dày đi.

Tôi tỉnh bơ nhìn hấn, mà không biết rằng khuôn mặt sáng sớm của bản thân thảm đến nhường nào, T.T tôi tự đào lỗ mắt thôi.

Hấn nói

"Chuẩn bị nhanh lên, xe sắp chạy rồi, cậu muốn ở lại đây tôi cũng không cản " sau đó hấn bước ra ngoài, để lại tôi trong phòng đơ ra một chút.

Haizzz xe sắp chạy cũng chẳng phải chuyện gì to tát, chuẩn bị ngã xuống giường nằm ngủ tiếp mới chợt bừng tỉnh, chạy loạn hết lên để chuẩn bị. Đến lúc ra ngoài ai ai cũng nhìn khiến tôi chỉ biết cười trừ. Khi chuẩn bị bước lên xe thì tôi bị một cô bé tầm khoảng 10 tuổi giữ chặt ống tay áo, tôi chưa kịp hỏi mà cô bé đã nhanh nhồm, nhìn tôi cười nói

"Đây là quà tạ tội, tại em thấy hơi có lỗi nên ...chị cứ nhận lấy đi "

Tôi nhìn xuống chiếc túi cô bé đang cầm đưa trước mặt tôi, nhìn trong đấy có thứ lạ lạ tôi chưa từng được nhìn thấy bao giờ, chuyện cô bé này bắt ngờ xuất hiện khiến tôi bất tỉnh tôi cũng được nghe kể lại, nhưng đa phần cũng tại tôi yếu tim mà thôi, sao có thể trách ai được, tôi lắc đầu từ chối

"chị không sao, không cần quà tạ tội của nhóc "

Nó còn nhỏ mà thông minh lại còn tỉnh ranh nữa, không để tôi có cơ hội từ chối lần thứ hai, cô bé nói

"Chị chê quà ít tiền nên mới không nhận chứ gì, em biết người thành phố không thích nhận mấy cái này đâu mà "

Sợ cô bé tự ái tôi nhanh chóng nhận lấy, cười nói

"Hahaha chị định cầm lâu rồi, nhưng hơi ngại ý mà, đây là quà gì mà nhìn lạ vậy ?"

"quả Mè gà đây, chị bóc vỏ rồi luộc hoặc rang lên rất ngon, không phải ai cũng biết đến quả này, chị không biết cũng phải thôi " lại đề cô nhóc lên mặt dạy tôi mất rồi, thật là

Đang định nói ra vài thứ như lá mắc mật hay vài thứ lạ tai khiến cô nhóc có cơ hội được mở mang tầm mắt, nhưng lại bị bác lái xe kêu gọi mãi tôi liền nhanh chóng tạm biệt cô bé rồi chạy nhanh lên xe.

Chẳng cần ai nói tôi cũng tự giác bước đến ghế ngồi bên cạnh Duệ, chắc là do bản năng sinh tồn của con người tôi mách bảo đây mà, nhiều lần ngồi cạnh hấn như vậy khiến tôi cũng quen nhòn hơn, cái này văn học gọi là ngựa quen đường cũ đây mà, tôi dốt văn nên đừng ai bắt bẻ :D

Duệ thấy tôi ngồi bên cạnh cũng không nói gì, may hấn không vô tình túm cổ tôi đuổi đi.

Xe chạy được một lúc, tôi nằm chán lục trong chiếc balo ra được vài viên kẹo sầu riêng, tiện tay bóc vỏ, rồi cho kẹo vào mồm, lâu lâu quay sang nói chuyện với Duệ, đôi mày của hấn cau lại cho dù tôi có chọc tức đến cỡ nào hấn cũng để yên, đến khi tôi cúi sát mặt hấn hỏi

"Cậu bị gì vậy "

Thì hấn lại quay đầu về hướng khác ,lạnh nhạt nói

"Mồm hôi tránh xa tôi ra "

Ha ha ha thì ra là do hấn ghét mùi sầu riêng đây mà , tôi được đà giữ chặt mặt Duệ ,thổi phù phù mấy cái , tưởng hấn sẽ nín thở chịu đựng ,ai ngờ hấn lại mặt dày nói

" cậu là đang muốn quyến rũ tôi "

Tôi quay mặt đi ,nói

"Ai thêm "

" hay muốn nụ hôn thứ ba của tôi , thích có thể nói ,tôi cũng không ngại "

Bực mình ,đứng là lời nói chọc tức cực điểm đây mà , tôi bực dọc nói

"Cậu mà làm nhảm tiếp thử đi , tôi nhảy ra khỏi cửa sổ xe cho mà xem "

Doạ thế tưởng hấn sẽ im lặng ,nào ngờ hấn lại nói với Thành Vệ

" phải làm sao đây ,giúp tôi với Mộ Thư muốn tự tử "

Thành vệ nói

"Cứ bình tĩnh xem nào , tôi có thể giúp được gì cho cậu đâu "

"khô quá cơ Cửa sổ nó bị kẹt tôi mở mãi không ra "

Tôi đơ mắt ra nhìn hấn vài giây , có cần phải phũ phàng như vậy không , bạn bè tốt thế đấy

Chán nản tựa đầu vào ghế làm một giấc cho xong ,nói với hấn tôi tức học máu mất thôi .

Đến lúc nửa tỉnh nửa mơ tôi có cảm giác ấm áp lạ thường , giống như mới được khoác một chiếc áo bông lên người vậy . Khi tỉnh dậy thấy chiếc áo khoác trên người chẳng hiểu sao tôi lại mỉm cười .

Thấy tôi tỉnh , hấn liền mở lời chọc tức

"Dậy rồi à , lau miệng đi rồi trả cái áo lại đây "

Nhanh chóng lau lau mặc dù không biết lời hấn nói có đúng hay không , tôi thoáng nhìn qua dòng chữ màu trắng in trên chiếc áo ,rồi đột nhiên cười ma lạnh mỉm cười với Duệ , tôi nói

"lạ nhò .Sao tôi lại phải trả áo lại cho cậu cơ chứ "

"Không định trả , cậu muốn chiếm nốt phần tiện nghi chiếc áo của tôi ư ?? Trả nhanh còn kịp "

Tôi mặt tỉnh bơ nói

"Tại sao ? Trên chiếc áo nó có ghi dòng chữ *mãi mãi thuộc về bạn * cơ mà "

Hấn cũng phải bật cười ,thật bó tay toàn tập với tôi , bạn nào làm ơn nói cho tôi biết tôi sai ở đâu đi ? Trên áo nó ghi rõ ràng thế cơ mà nhĩ :D

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thầm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Về đến nhà tôi như vừa thoát khỏi tù ngục vậy , đi chơi mà cứ suốt ngày nghĩ đến mấy thứ linh tinh thật hết sức nẫu , mấy ngày qua toàn không có cơ hội động não , thành ra suốt ngày bị tên Cao Thần Duệ kia đá đầu . Haizzz có lẽ tôi nên tu dưỡng thêm một chút mới được

Mở cửa vào nhà tìm mãi cũng không ra một bóng người , tôi chán nản lên phòng nằm ngủ một giấc , đến 4 giờ chiều lết cả thân hình dậy , mặc một chiếc

áo phông hình totoro màu xanh cùng chiếc quần ngắn giả bò màu trắng , buộc bông mái tóc dài lên cho thoải mái , chèo lên chiếc xe đạp thể thao chạy một mạch đến cửa hàng . Thời tiết hôm nay cũng có chút se lạnh , nhìn quanh cửa hàng không thấy Thiên Hương đâu , quán I Need You hiện tại cũng khá vắng khách , tôi bước vào mấy chị nhân viên nhìn tôi ngạc nhiên , vui vẻ hỏi

" Thử đi chơi về rồi à em "

Tôi cười đáp

"Dạ , em vừa về đến nơi "

Mọi người khách sáo vài câu rồi ai làm việc nấy , tôi cũng không làm phiền họ , tự đi vào pha một cốc trà thái , cầm miếng bánh gato nhỏ tiến đến một chiếc bàn trong góc ngồi yên tĩnh đọc truyện , mãi miết để ý đến tình tiết trong quyển truyện khiến tôi cũng quên mất đi khái niệm thời gian , chợt trời tối dần đi , trên trời lại giáng xuống một cơn mưa rào , khiến mọi người bên ngoài không kịp trở tay .

Lúc đi đến đây tôi cũng không biết mang theo ô , nên đành ngồi chờ đến khi trời tạnh . Haizz nói thực đợi vô thức như vậy cũng không chắc được rằng mưa có tạnh hay không .

Đến tận 9 giờ tối cửa hàng đóng cửa tôi cũng mạnh mẽ đạp xe trong mưa , từng hạt mưa hắt vào người lạnh đến thấu xương , về đến tận nhà thì tôi cũng rơi vào cái cảnh ướt như chuột lột mất rồi .

Bước vào nhà Thiên Hương lo lắng hỏi

"Em vừa chui vào xó xỉnh nào vậy , nhanh đi tắm nước ấm đi không lại cảm ra đấy "

Tôi vâng dạ vài tiếng rồi chạy thẳng lên phòng , ngâm người trong bồn nước ấm thật thoải mái vô cùng , tối hôm đó tôi cũng không ăn uống gì nữa , chui lên giường đắp chăn ngủ .

Sáng sớm tôi uể oải bật dậy , ôi đầu tôi đau không tả nổi , nghỉ lại nếu hôm nay tôi ở nhà cũng không biết làm gì , với cả sáng sớm còn có tiết kiểm tra lịch sử , thủ thật toán thì tôi có thể học chứ sử thì có giết tôi tôi cũng xin chấp nhận , học không thể vào đâu , nếu thi lại một mình chắc xác định mất .

Lên kịp chuyến xe buýt , hôm nay lại gặp được Cao Thần Duệ , tôi ngồi vào chỗ bên cạnh , hần thấy tôi liền buông lời chọc tức

"Hôm nay trông cậu thảm thế , tối qua tập làm cú đêm nữa à "

Tôi mệt mỏi tựa vào ghế , nhẹ giọng đáp

"Im đi hôm nay ngừng chiến , tự nhiên tôi không có hứng cãi nhau với cậu "

Duệ cau mày nhìn tôi , có vẻ hần cũng thấy lạ , tôi đây cũng thấy bản thân không hề giống như mọi hôm , thấy quanh chán tôi đồ mờ hồi hột ,hần quay người về phía tôi vươn tay đặt áp lên chán tôi , cảm thấy nóng bừng thì lo lắng nói

"Sốt rồi còn muốn đi học , cậu còn muốn ra về ta đây là một sách nữa à , về thôi tôi đưa cậu về "

Thấy hần định đứng dậy , tôi kéo tay hần lại , cổ nặn ra nụ cười nói

"Không được hôm nay tôi có bài kiểm tra "

Duệ kiên quyết nói

"Bỏ hôm nay ,vẫn có thể thi lại "

"Vậy lúc ấy tôi chép ai ?"

Haizzz hần cũng hết nói nổi .

Tôi chộp mắt đến tận lúc xuống xe mới tỉnh , đi từ trên đường mà suýt chút thì ngã mấy lần , toàn nhờ Duệ đỡ cả , cũng may là có hần .

Duệ theo tôi đến tận lớp , thấy tôi vào trong hần mới đi , tôi đi vào tiến thẳng đến chiếc bàn thân yêu nằm gục đến khi vào tiết . Cũng may trong tiết sử còn có cậu bạn Triệt ngồi ở dưới đọc từng câu từng chữ cho tôi , ôi có hàng xóm cùng lớp thật là tiện .

Sau giờ kiểm tra tôi ngủ một mạch mà không cần biết đến trời đất gì . Buổi trưa Tiểu Triệt rủ tôi cùng đi ăn tôi cũng từ chối , cả lớp đi rồi tôi vẫn nằm ngủ , không biết bản thân ngủ có phải quá say giấc hay không , mà tự nhiên tôi mất hết đi ý thức , đến khi tỉnh lại thì lại ở một nơi toàn mùi thuốc khử trùng , bên cạnh còn có Cao Thần Duệ đang lạnh lùng nhìn tôi , đôi mắt lãnh đạm ấy thật là xa lạ , tôi cười trừ nói

"Cậu nhìn tôi vậy tôi ngại , có chuyện gì mà mặt cậu cứ hầm hầm lên thế "

Hần lạnh nhạt đáp

"Tôi tưởng chuẩn bị đi viếng cậu đến nơi rồi cơ chứ "

"Xời , tưởng gì hoá ra là đang tiếc tiền , cậu cũng keo kiệt quá đi " thấy mặt hần dần dần ra , tôi mới yên tâm

Duệ nói

"Đói không ăn gì để tôi đi mua cho "

" À ta ăn thịt chứ không ăn chay , cứ cháo thịt gà là ổn , tú nữ nàng đi mua đi , nếu nàng phục vụ tốt biết đâu tâm trạng trẫm khá hơn lại sủng nàng đêm nay " tôi ôm ngực diễn kịch .

Khóc môi Duệ nhếch lên , trẫm giọng nói

"Cậu mà đòi làm hoàng thượng thì đảm bảo chẳng ai dám vỗ ngực tự nhận mình là hoàng hậu , bớ mơ tưởng đi , vẫn còn lên giọng chêu đùa chắc chưa đến nỗi quy tiên đâu nhỉ "

"Xùy xùy đi nhanh đi , bớ nói mấy lời trù ẻo "

" yên tâm đi ,mặt dày như cậu không ai trù thành công đâu "

"Vây à vui nhờ " tôi cười cười nói . Hần thở dài không đáp , bước ra khỏi phòng y tế trường , đợi đến khi cửa khép lại tôi nằm ngả xuống giường , chóng mặt quá đi mất . Đôi khi đóng kịch cũng thật mệt mỏi .

15 phút sau Duệ quay lại ,trên tay còn cầm hộp cháo gà nóng hổi . Tôi cầm thìa lên mà tay cứ run rẩy , thôi rồi tôi còn không có sức cầm thìa nữa , chắc tại hôm qua chưa ăn tối đây mà sáng cũng chưa có gì vào bụng nữa , tôi thở dài còn hần lại vươn tay nhanh chóng cướp thìa đôi bón cho tôi , tôi ngượng ngừng nói

"Sao cậu không mớm cho tôi luôn đi "

"Được ,nếu cậu muốn " T.T thật là mặt dày mà

Nhìn Duệ cẩn trọng thổi từng thìa cháo , tôi ngưỡng mộ nói

" quả là một tài năng ,sau này nếu có con tôi sẽ mời cậu về làm vú nuôi "

Ấy thế hần còn bình thản nói

"Còn ai ngoài tôi"

"Hả ?"

"Trên đời này còn ai dám lấy cậu về làm vợ nữa đây "

Tôi bĩu môi , giọng hãnh diện cao ngạo ,nói

"Con người mà , trên đời này ai mà chẳng có một ước mơ "

Hần bật cười . Một lúc sau chén no nê hộp cháo , tôi nghịch mấy mải cũng cảm thấy cổ họng khá khô , đành mở lời dịu dàng nhờ vả

" Bây Duệ , cậu có thấy tôi gầy không "

"Có Gầy một chút "

"hì hì vậy cậu có thể bế tôi xuống dưới căng tin mua chút đồ uống hay không ?"

Nào ngờ hần lại trở về đúng bản chất , nói

"Thôi cậu ngồi im đây để tôi bê hần cái tủ lạnh lên cho cậu tha hồ lựa chọn "

"Cậu là có ý gì "

"Tự hiểu "

"..."

Cao Thần Duệ đi rồi ,tôi vẫn còn nghe thấy tiếng cười thật bức mình , đúng như tôi đoán hần không chọc tôi là hần ăn cơm không thấy ngon miệng mà , hừ đồ đáng hận

Một lúc sau , khi Duệ đang ngồi với tư thế thoải mái chân nọ vắt chân kia ,nhàn nhã đọc truyện , tôi nhàm chán nói

" này , tôi có một chuyện thắc mắc từ lâu lắm rồi "

"Không "

Hả tôi đã hỏi gì à ? Chẳng lẽ hần lại đi giầy trong bụng tôi luôn rồi , tôi nói

"đã hỏi gì cậu à "

Hần vẫn cúi đầu đọc truyện mà không thèm nhìn người đang cùng hần đối thoại , thản nhiên đáp

"Chưa "

"Vậy tại sao cậu lại nói không "

"Cái gì cũng không muốn trả lời "

Thật là tức học máu

Đến tận lúc tan học không biết hần lấy xe ở đâu , lại có thể đưa tôi về đến tận nhà , mà trước khi lên xe còn ném cho tôi một chiếc áo khoác , nhìn kỹ lại mới thấy đó là chiếc áo có dòng chữ *mãi mãi thuộc về bạn * đây mà , có lẽ suy nghĩ lại hần mới thấy những lời hôm qua của tôi là đúng vậy nên mới mang chiếc áo cho tôi chứ gì .

Tôi ngồi sau ôm chặt eo Duệ , giờ mới biết sau lưng hần thật là nam tính , cơ mà to quá che hết tầm nhìn , tôi lâu lâu nghiêng đầu ngó nhìn phía trước , có lần suýt thì ngã xuống xe , còn bị hần nói là đầu đất ,thật ảm ức

Nhà vẫn chưa có ai về ,Duệ đưa tôi lên tận phòng , hần còn tận tình đắp chăn cho tôi ,tôi thắc mắc hỏi

" Này Duệ ,tôi có thể hỏi cậu một vấn đề được hay không ??"

"Có thể "

"Tại sao cậu lại đối xử tốt với tôi như vậy , có ý đồ mờ ám gì ư ?? "

"Không có lý do "

" thật sao ,vậy là tôi đã hiểu nhầm cậu rồi , từ nay trở đi cậu hãy có nỗi khổ hay vấn đề cần tôi giúp cứ thoải mái nhờ vả , cho dù có nhảy vào biển lửa tôi cũng cam lòng "

"Không cần phiền phức vậy , vừa hay tôi có mang một chiếc áo hàng hiệu chưa kịp giặt tay , hay tiện cậu giúp tôi đi "

"Hử ..."

"Chẳng lẽ những lời vừa rồi là nói xuông "

Cậu ta quả thực lời trong cặp ra một chiếc áo somi , đưa ra trước mặt tôi , tôi lại đẩy về phía hần , hai bên đẩy qua đẩy lại , tôi bực mình nói

"Cậu mà dám để chiếc áo ở đây cẩn thận tôi ném nó ra ngoài hành lang rồi mặc xác nó đấy "

Hần ta lại còn mặt dày hơn tôi gấp bội , cao ngạo nhìn tôi đáp

" sao tôi phải sợ mấy lời uy hiếp của cậu , cứ để đấy đi dù sao vứt đi một chiếc áo somi cũng không làm nhà tôi phá sản ,vứt xong nhớ tự xuống đấy nhặt , tôi đây chỉ lo cho cậu , nếu cậu không xuống nhặt chỉ e bác cậu lại hiểu nhầm cậu dẫn trai về thì khổ :)))

Nhà hần thật sự không có kem chống nắng (-.-")

Lúc hần ra về tôi cũng chỉ nằm ngủ ,ngủ và ngủ . Tôi còn nghỉ học tận 2 hôm liên tiếp .

Ở nhà cũng giống như há miệng chờ sung , có nàng Dương Dương với Lưu Vy đến thăm cả Bảo Ngọc nữa , họ kể cho tôi biết bao nhiêu điều ở trường , lúc ấy tôi mới biết . Hôm tôi ngồi trên lớp ,hần bế tôi xuống phòng y tế ,chẳng may có người chụp được vài tấm hình ,giờ tôi với Duệ lại bị đồn là một cặpthật là ..

Mệt thật

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thầm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

Sau hai ngày qua nghỉ nằm trên giường , cuối cùng tôi cũng được ra ngoài để hưởng thụ bầu không khí trong lành , thật là lúc đi học thì lại mong được về nhà thật nhanh , lúc ở nhà lại ước được đi học ...T.T tính thêm muốn của con người quả nhiên thâm sâu khó lường .

Chạy xuống dưới nhà tôi nhìn thấy bác đang nhàn nhã đọc tờ báo cũng không tiện làm phiền , chỉ lẳng lặng cầm chiếc bánh cho lên mồm với tạm một hộp sữa vinamilk , tôi chạy một mạch ra ngoài ngồi đợi chuyến xe buýt .

Haizzz nhớ lại lúc ban đầu tôi đi xe buýt ,ý định là chỉ đi một lần cho biết , ai ngờ thành ra lại bị nghiện đi xe buýt mất rồi , ôi biết sao được tôi là một con người vì nước vì dân khá cao , tôi đây là muốn bảo vệ môi trường ý mà .

Hôm nay lên chuyến xe đúng giờ , mọi người trong xe ai nhìn thấy tôi không ồn ào ,cũng thờ phào một cái hừm ý gì đây ? .Xời

Tôi nhìn quanh xe một lượt , để ý thấy một cậu con trai có mái tóc đen óng mượt hơi xù xuống , đôi mắt nhắm hờ để lộ ra hai hàng lông mi dài thật đáng ngưỡng mộ , tai cậu còn đeo một chiếc tai nghe màu trắng . Cảnh tượng đẹp mê hồn như vậy khiến cho các nàng trong xe ,ai cũng phải liếc nhìn mà trầm trồ khen ngợi .

Haizzz Cao Thần Duệ hẳn thật là ...lúc nào cũng nổi bật chết đi được . Tôi tiến đến chiếc ghế bên cạnh im lặng ngồi , tâm trạng của tôi hôm nay khá tốt nên chỉ lẳng lặng ngắm phong cảnh thoáng đãng bên ngoài . Đến khi chiếc xe dừng gần cổng trường tôi lay người Duệ , hẳn mở mắt ra nhìn , khác với mọi ngày. Hôm nay tôi lại cười cười nói

"Đến trường rồi kìa "

Hắn nhìn thẳng mắt tôi , đôi mày đen hơi cau lại , giọng trầm trầm hỏi

"Vẫn chưa khỏi bệnh à "

Tôi đáp

"Ồ còn chút chút , nhưng không đáng kể "

Tưởng được ngày bình yên .Nào ngờ hắn lại xoa đầu tôi rồi nói

" bùa chú đấy , khỏi nhanh lên đi rồi lại hồng hách như mọi ngày thấy quen hơn "

"Cậu(-.-)" "

Hắn thật đáng hận , tôi đây muốn bản thân mình hiện hiện trong mắt hắn một hôm , ai ngờ dự định ấy lại phá sản , con người hắn thật là quá đáng ghét đi , biết thế không lay dậy cho muộn học rồi tự đi mà tèo cổng ... hừ làm ơn mắc oán , tôi chắc điên rồi

Bước xuống xe , tôi đi bên trái hắn đi bên phải , đột nhiên mọi người trong trường ai nhìn thấy bọn tôi cái là cứ thi nhau thì thầm to nhỏ , còn bắt gặp nhiều con mắt soi mói đáng ghét nữa chứ . Cảm giác tự nhiên trở thành tâm điểm thật không thể quen thân cho được . Tôi giảm giọng nói nhỏ bên tai Duệ

"Trường mình bị làm sao vậy , tôi hay cậu có điều gì lạ à "

" Kệ đi để ý làm gì , vẫn chỉ cái vụ tôi bế cậu thôi mà "

Tôi a lên một tiếng , tôi cứ tưởng mọi người đều biết đó chỉ là hiểu lầm thôi chứ

"Tôi nghỉ hai ngày mà vụ này vẫn chưa lắng xuống ư ?"

Hắn cầm hộp sữa lên uống một hơi , sau đó mới nhìn tôi , hờ hững nói

" trường này nuôi toàn kẻ nhiều chuyện nên sẽ không lắng xuống nhanh chóng như cậu nghĩ đâu ,hừm tôi đường đường chính chính là người có nhan sắc lại bị tung tin cập với cậu quả là thiệt thòi "

Tôi vung chân đá thẳng chân Duệ , khiến hắn đau rát tôi mới cười thỏa mãn nói

"Cậu như vậy mà nói mình sugar sugar ajinomoto ajinomoto * là đẹp . Hừ soi lại gương đi "

*sugar sugar ajinomoto ajinomoto đối với những người mù tiếng anh như mì sẽ tạm dịch là đường đường chính chính :D

Ây thế hấn còn cho tay lên vuốt tóc hất cằm nhìn tôi , hừ thật là làm màu quá đi thôi .Không để ý đến hấn nữa ,tôi thẳng bước chuyển hướng .

Đang chuẩn bị lên tầng , tôi với hấn lại gặp một cô bé yếu đuối đứng trước mặt chặn đường ,tôi đi bên phải cô ấy cũng đi theo thật bức mình , cô ấy nhìn tôi với con mắt đáng sợ , cất lên giọng nói chua ngoa

"Chị dựa vào cái gì mà được anh Duệ bế chứ "

Xời đương nhiên là nhan sắc chứ còn gì nữa , ôi cũng may tôi không nói câu ấy nếu không có ngày bị tạt axit từ vỏ cam mắt . Tôi quay sang để ý đến cử chỉ của Duệ , thật bức mình hấn lại chỉ nhàn hạ đứng khoanh tay cười như đang xem kịch vui , tôi nói

" thế em dựa vào cái gì mà nói cậu ta không thể bế chị "

"Chị, anh ấy là của chung "

Tôi thản nhiên nhún vai ,lời nói tỉnh bơ

"Ai nói cậu ta là của riêng đâu "

Cô ta tức giận nhìn tôi bằng hai con mắt tóe lửa ,còn buông lời hồng hách

"Chị có biết tôi là ai không , con gái cưng hiệu trưởng của trường này đây "

"Rồi sao "

"Nếu không muốn bị đuổi học thì tránh xa anh ấy ra "

:D ôi đến tầm tuổi này rồi không ngờ cũng có ngày tôi lại bị hăm dọa , thật biết cách chê đùa , nếu sợ mấy chuyện như vậy thì tôi đã tìm trường mà có hiệu trưởng cô độc cho rồi .

Tôi nói

" Thế à , em có bao giờ đọc truyện của han yu rang không "

"Có thì sao "

"Em bị ảo tưởng truyện tranh hơi bị nhiều rồi đấy , đòi thực phủ phàng hơn nhiều , bố em không đuổi được tôi đâu , nếu dám đuổi một đứa vừa mới kiếm về cho trường cái danh hiệu học sinh giỏi toán quốc gia , thì bố em bị lên án mất rồi , với lại thích truyện tranh tình yêu mà vẫn không rút ra được kinh nghiệm cho đời à , kẻ thứ ba có bao giờ được nam chính để ý đâu "

Cô bé cứng họng nhìn tôi , ức quá quay sang Duệ nói

"Anh không thấy chị ta kiêu căng à. Tại sao anh lại không thích em mà lại đi yêu chị ta cơ chứ"

Hấn ôm bụng cười nãy giờ lại lạnh lùng nói

"Tại sao lại là cậu ấy ư ? Lâm Mộ Thư hơn cô gấp trăm lần "

Cô ta nghe được lời nói không chút phủ nhận từ Duệ , chỉ dám âm ức dậm chân rồi tức giận rời đi , còn tôi lại sáng bừng cả hai con mắt , hỏi Duệ

"Tôi hơn cô ta ở cái gì ,có phải nhan sắc không ??ví dụ cụ thể đi nào "

Hấn mỉm cười , khuôn mặt có chút lưu manh , lời nói ra tuyệt nhiên đập tắt hai con mắt sáng của tôi , Cao Thần Duệ thản nhiên đếm tay liệt kê ...

"Như là mặt dày hơn này ,cái cùn hơn này , xấu hơn nữa này , nam tính hơn này , tóc rối hơn....."

"Im đi "

Nghe lọt tai hết mấy từ hấn liệt kê ,mặt tôi chuyển từ đỏ đến xám giờ đen lại , tôi hận không thể đâm cho hấn câm nín , tức giận bỏ đi ,để lại hấn đứng một góc ôm bụng cười . Đột nhiên nhớ ra điều gì đấy , tôi dùng chân ,đứng giữa cầu thang quay lại nói

"Hộp sữa vừa nãy cậu uống nhìn quen quen "

Hấn với vế mặt tỉnh bơ thừa nhận

"Thấy cậu đặt vào lòng tôi , tưởng cậu cho tôi ngu gì không nhận "

"Cậu dám mặt dày uống hết bữa sáng của tôi ,thật quá đáng "

Duệ dơ hộp sữa ra trước mặt tôi , cười bốn cợt nói

"Còn nửa hộp cậu muốn đòi lại không ?"

"Cút đi ai cần "

Áaaaa.....điên mất, vừa nãy trên xe buýt tôi để hộp sữa xuống ghế cơ mà sao giờ lại thành lòng hắt mất rồi ,ôi bữa sáng đáng yêu của chị .

Lên trên lớp mọi người cứ nhìn tôi chăm chăm thật biết cách che giấu người . Vào trong lớp lại bị tên Gia Triệt ngứa tay ,cậu ta cầm chiếc bút bi chọc chọc lưng tôi , bực mình quay lại trừng mắt nhìn cậu ta hỏi

"Có chuyện gì "

Triệt cười cười , tay còn chỉ lên mặt tôi , ngây thơ đáp

"Trên má cậu có gì kìa "

"Hả đâu chỗ nào vậy " tôi lau lau hai bên má , cậu ta liền bật cười kéo tôi lại gần ,búng một cái rõ mạnh vào chán tôi . Rồi thỏa mãn nói

"Nghỉ tận hai ngày cậu còn chưa đủ vui về à ,giờ đến lớp rồi đừng tức giận nữa , xấu chết đi được "

Hừm nghĩ lại thì cậu ta nói khá chí lý , ai muốn nói hay bàn tán chuyện gì thì mặc xác họ , làm như tôi quan tâm vậy , tôi cầm tay Triệt ,cười vui vẻ nói

" Cảm ơn rất nhiều ,tôi thật sự đã đa thông tư tưởng thành công rồi ,là nhờ cậu đẩy bằng hữu "

Cậu ta mỉm cười đưa ra trước mặt tôi một chiếc bánh nhìn khá quyến rũ ,tôi vốn là người trung thực thành ra cứ nhận lấy chiếc bánh để đầy lấp cái bụng trước đã .

Tôi cứ bình thản hồn nhiên như vậy thôi , mà không biết bản thân mình lại tiếp tục trở thành tâm điểm mất rồi , xung quanh có rất nhiều tiếng bàn tán đại loại như

"Cậu ta có Duệ rồi lại còn muốn quyến rũ thêm Triệt lớp ta nữa "

"Đúng vậy ,thật không biết xấu hổ "

"Á tại sao nam thần trường ta lại toàn thích gu tâm thường như vậy "

Tôi nghe mà chỉ âm thầm nuốt giận . Trong giờ thể dục do hơi chán ghét cái cảnh bị người khác soi mói từng ly từng tý ,nên tôi đành cầm ghế ngồi một góc gần đây cho đỡ mệt , đáng ra xung quanh tôi toàn cảnh thiên nhiên hiu quạnh nhưng lại không quá nhàm chán khi có Tiểu Triệt ra ngồi cùng , ban đầu mãi suy nghĩ vẫn vơ nên tôi cũng không chú ý đến sự hiện diện của cậu ta , cho đến khi cậu ta áp chai nước C2 lạnh vào má tôi ,mới khiến tôi bừng tỉnh . Tôi quay sang nhìn cậu bằng con mắt hiền dịu , nở nụ cười toả nắng , giọng cư nhiên vui vẻ nói

"Cậu đã chọn chỗ chôn chưa vậy "

Mã Gia Triệt cười hì hì , mồm còn huýt sáo , ngây thơ chuyên chủ đề , y như trẻ con , thế mà cũng khiến tôi nữa muốn chửi nữa không , cậu ấy nói

"Đi chơi với trường thể nào , vui không "

"Đừng nhắc nữa , cậu càng nhắc tôi lại càng thấy bực , vui gì đâu ngay ngày đầu tiên đã bị dọa cho đến ngất lịm đi ,cậu thấy có đáng sợ không "

"Sợ gì chứ , thế còn không đáng sợ bằng giọng hát của cậu "

"Gì ? "

"Haha không có gì tôi đang chửi mấy con muỗi đó mà "

Cậu ta nói vậy khiến tôi cũng phải tự hỏi ,từ khi nào nhà trường lại trở thành nơi huấn luyện côn trùng ?? Cậu ta có thể hiểu được tiếng vo ve vo ve không chút khác biệt kia quả là thần kỳ . Tôi với Mã Gia Triệt vui vẻ ngồi chơi đồ vui , cười nói khá thân mật , tôi hỏi

"Đồ cậu , làm thế nào để một người luôn nhớ đến mình "

Cậu chống tay lên cằm tỏ vẻ suy nghĩ một chút , một vài phút sau liền trả lời rằng

"Đó là tình yêu đúng không , chỉ có tình yêu mới có thể khắc sâu vào trong tâm trí của người khác được "

Tôi ôm bụng cười to rồi thần nhiên phán xét

"Sai bét , đó là mượn tiền không trả :))) "

Gia Triệt cau mày nhìn tôi, ôi tôi hiểu mà ,thường thường thì đa phần con gái sẽ chọn tình yêu ,nhưng theo suy nghĩ tích cực thì tình yêu của giới trẻ bây giờ cũng giống như , anh yêu em như cây yêu lá ,như biển yêu cát. Thử hỏi có cây nào một lá , có biển nào 1 hạt cát đâu . Tình yêu như vậy dù khắc cốt ghi tâm đi nữa cũng chẳng nhớ được lâu :D tôi nghĩ vậy .

Cậu ta thua tôi mấy câu liền , tôi đây có thể nhân từ lần một chứ không có lần hai , sẵn tay áo somi lên giống vẽ còn đồ sắp ra trận , sừng sững đứng trước mặt Gia Triệt ,người tôi hơi khom lưng xuống mặt sát với mặt Triệt chỉ cách có 10cm, dơ tay búng một cái rồ đau trên chân , khiến chân cậu ta hững hờ tôi mới ngồi cười thoải mái .

Ngồi chơi một lúc lâu ,tôi bị Dương Dương lôi ra ngoài sân cùng đá cầu thì cuộc chơi mới dừng lại .

Buổi trưa tôi được Bảo Ngọc rủ cùng đi ăn . Vui vẻ cười nói , nhưng suốt cuộc nói chuyện có nhiều lúc tôi lại không nghe thấy được Ngọc đang nói gì , sự chú ý của tôi hướng về chỗ trống cạnh Ngọc nhiều hơn , không hiểu tại sao hôm nay hẳn lại không đi cùng Ngọc , chẳng lẽ cậu ta vẫn ngại tôi cái vụ hộp sữa sáng nay ư ? Haizz mặt Cao Thần Duệ có mòng gì đâu , đây cũng tầm tôi chứ ít à

Giờ nghỉ kết thúc tôi trở về lớp , nhưng còn chưa kịp bước vào đã bị nàng Dương Dương kéo đi , lôi tôi vào một góc , nàng ta liền mở chiếc ipad ra cho tôi xem . Tôi cũng khá tò mò nhìn vào , mắt khi ấy không tránh khỏi trợn tròn mắt ngạc nhiên , trong đầu tôi tự hỏi không biết nhiếp ảnh nào thần thánh vậy . Tôi với tiểu Triệt trong sáng là vậy , thế mà lại bị chụp thành một kiểu đang hôn nhau thắm thiết .

Nhìn nàng Dương Dương vẫn bình tĩnh vui vẻ như mọi hôm tôi thắc mắc hỏi

"Cậu không muốn biết bức ảnh này là thật hay không à "

"Tại sao phải biết ?"

"Người cậu thích là Mã Gia Triệt cơ mà "

Trái với suy nghĩ của tôi , Dương Dương chỉ a lên một tiếng ,khuôn mặt vẫn không một chút thay đổi , nói

" Gia Triệt mà thích cậu thì tớ cũng không có ý kiến , tớ thích cậu ấy từ nhỏ nhưng đến tên tớ cậu ấy cũng chưa từng nhớ ,vậy thì tại sao tớ phải đau buồn hay khóc lóc tưởng nhớ , quan trọng là cậu kia kìa , tớ không muốn đưa bạn thân duy nhất bị nữ sinh trong trường nhìn đến cháy thành tro bụi đâu , cậu cẩn thận đây "

Tôi gật đầu tỏ ra hiểu ý. Ôi tôi muốn ôm nàng ta khóc một trận quá đi mất , bạn tốt là vậy đây .

Đúng như nàng Dương Dương nói , tôi vừa vào lớp đã bị nhìn đến cháy cả áo mắt , tôi dùng cả tiết đề lên trang facebook của trường ,đọc được bao nhiêu là điều chửi rủa ,nhưng điều ấy cũng không khiến tôi quá quan tâm, điều tôi muốn tìm là một lời bình luận của Cao Thần Duệ kia kìa , nhưng mãi không thấy .Chỉ thấy được comment của cậu em họ Dụ Phong Túc .

Có nàng nói

"Lâm Mộ Thư có cái gì đẹp mà được nhiều soái ca vây quanh như vậy "

Tiểu Túc liền nói

"Ai nói Lâm Mộ Thư không đẹp hả "

Ôi thật là một đứa em đáng quý ,chị thích em rồi đây Tiểu Túc ạ .

Cô ta trả lời

"Anh dám nói cô ta đẹp thử xem "

"Hahaha Mộ Thư đẹp mà chỉ là không đẹp bằng em thôi :D "

(-.-*) tôi bẻ ngón tay

Đợi đến khi hết giờ tôi đi chạy ngay đi tìm Dụ Phong Túc . Thấy nó ở đang cùng một thằng nữa bắt nạt một cậu bạn yếu ớt , tôi không nói không rằng bước nhanh đến , túm cổ nó dọa nạt

"Còn dám vì gái nói xấu chị mày , thật sự không muốn sống lâu nữa phải không "

Tiểu Túc nói

"Haizz đây là em biết chị không thích ra oai ,vậy nên mới nói vậy thôi mà ,suy nghĩ chút đi "

Tôi bót giận buông lỏng tay ,trầm giọng hỏi .

"Cao Thần Duệ ở đâu sao chị không thấy ? "

"Cậu ta chả hiểu bị gì , cảm máy nhìn nhìn rồi tức giận đá bàn ra về , gọi máy thì không thèm nghe "

Tôi nghe đến đây liền quay đầu đi thẳng .

Cậu bạn bên cạnh thấy tôi đi rồi , mới dám thở phào hỏi Tiểu Túc

"Tại sao cậu lại phải gọi đứa con gái thấp hơn mình là chị như thế , còn hung dữ nữa "

"Ai mà biết "

Quả nhiên như lời Dụ Phong Túc nói , có lẽ hấn về trước thật , tôi đi xe buýt về cũng không thấy Duệ đâu .

Buổi tối hại tôi đứng ngồi không yên , ăn một bát com đã lên phòng ngồi nhắn tin cho Duệ

"Sao hôm nay về sớm vậy ? "

Một lúc sau vẫn không có hồi âm ,tôi nhắn tiếp

"Hôm nay cậu lại không đi xe buýt ,tôi thấy một bạn nữ xinh cực , có phải giờ cậu cũng thấy tiếc rồi không "

Tôi ngồi xuống đứng dậy hồi hộp chờ không biết bao nhiêu lần , cuối cùng cũng chẳng hề có một lời hồi âm .

Tôi dứt khoát bật người dậy , khoác lên người một chiếc áo mỏng , ra sức chạy mất 15 phút , hơn nửa đường gió xung quanh bắt đầu thổi mạnh , từng chiếc lá rơi lảu lảu trúng một cái xuống đầu ,tôi cũng không bận tâm về điều ấy cho lắm. Đến tận khi từng giọt nước lạnh buốt hắt vào người tôi mới ngẩng đầu lên nhìn . Thì ra là trời đang mưa , chẳng hiểu nổi tại sao tôi lại quên mất giờ đang là tháng 8 mưa ngâu nhiều vô kể , thời tiết thật chẳng ưu ái cho tôi một chút gì cả , có lẽ do phản xạ từ trước đến giờ của tôi không được tốt cho lắm , đầu óc của tôi lại không hề được vận dụng vào cái chuyện mạng chiếc ô nhỏ bé kia , biết là trời mưa hiện chưa có ý muốn tạnh ,nhưng tôi cũng không còn cách nào khác ngoài cong chân lên để chạy thật nhanh , tôi lúc này đột nhiên lại không muốn bỏ cuộc , tự cảm thấy bản thân đại trai ghê gớm . Nhưng quả thật cứ ngồi ở nhà rồi bứt rứt lo âu cũng không được , tôi sợ mình sẽ mất ngủ mất thôi , mà hiện tại tôi lại không muốn biến thành gấu trúc haizzz .

Đứng trước nhà Cao Thần Duệ với cái đầu trần không chút che chắn , mưa không ngừng rơi xuống , tôi cứ định bước đến nhấn chuông rồi chột nghĩ lại thôi , gọi điện cho thì hấn không bắt máy .

Đến tầm 10 giờ , phía xa xa có tiếng xe máy phóng càng lúc càng gần , rồi cuối cùng lại dừng ngay trước mặt tôi . Ngược mắt lên tôi lại chỉ nhìn thấy đôi mắt lạnh lùng ,hấn tức giận chum chiếc áo khoác da lên đầu tôi , quạt

"Cậu có bị thiếu nắng không , thấy trời đang mưa còn không biết về ,ở đây làm gì "

"Tôi đợi cậu "

Hấn chột quay mặt đi , giọng hờn dỗi như trẻ con , bõn cọt nói

"Ai cần cậu đợi , về đi không thì bạn trai cậu lại lo , tôi chẳng là cái thá gì của cậu cả , muốn tôi chúc mừng cậu ư ? Xin lỗi tôi không rảnh "

Nhìn hấn nói mấy lời ấy quả thực tôi cũng rất giận , muốn đánh cho hấn tỉnh ra lắm ,nhưng hiện tại tôi lại không đủ sức làm ấy , Mà thay vì giận Duệ tôi lại sợ hấn giận tôi hơn. Chẳng kịp suy nghĩ thêm tôi chạy theo nắm lấy tay Duệ , mạnh dạng hét to

"Cậu là đồ ngốc à , cậu còn không nhận ra người tôi thích vẫn luôn là cậu , Cao Thần Duệ cậu còn muốn hành hạ tôi đến bao giờ đây , cậu không thích tôi cũng đừng nói với tôi mấy lời như thế , đồ đại ngốc ,mọi người có thể hiểu lầm tôi nhưng còn cậu thì tuyệt đối không thể , tôi thích cậu đến chết đi được "

Hấn sững người ,còn tôi lại hồi hộp giống như đang ra mắt nhà chồng , tim đập thình thịch to đến nỗi tôi còn sợ hấn sẽ nghe được thì thật ngại . Dưới cơn mưa rào rào chảy xen kẽ qua từng chiếc lá , gió thổi tuy mạnh nhưng xung quanh lại rất yên tĩnh không một tiếng nói . Và tôi sau 15 cuối cùng cũng tỏ tình thành công chỉ là cái kết quả nó ra sao vẫn được quyết định bởi Cao Thần Duệ , thấy hấn nấp máy môi ,tôi chột nín thởchờ đợi

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thâm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Tìm tôi đập thình thịch thình thịch , haizz phải chờ đợi như thế này còn đau tim hơn cái lúc lên bảng kiểm tra miệng trong khi bản thân vẫn chưa thuộc bài

ấy chứ , chỉ khác ở đây là tôi tự tỏ tình và chưa biết ý của hắn thế nào mà thôi .

Hắn quay đầu lại , khuôn mặt bị che khuất đi bởi chiếc mũ bảo hiểm đáng ghét ,nên tôi không tài nào đoán được lúc này hắn có ngại ngùng hay không , Cao Thần Duệ trầm giọng lên tiếng

"Chuyện đấy tôi biết từ lâu rồi "

Thật trơ trẽn , T.T chả vờ như đang rất ngạc nhiên một chút không được à .

Ghét vồn , điều này chẳng khớp một chút nào với cái suy nghĩ của mình , cơ thể tôi run run không biết là do lạnh hay là do bản thân cần sự phát tiết nữa ,tôi tức giận hân giọng lên nói

"Cậumẹ kiếp không thể vờ như không biết được à " cô gắng kìm nén mãi ,giờ mới nhắm mắt nhắm mũi tỏ tình một phen ,nào ngờ lại bị ai kia nói vậy sao lại có thể không bức tức , tôi hận không thể chửi hắn toi tã đây này .

Nào ngờ đứng trước con phát tiết của tôi , hắn lại nhàn nhã bật cười , quả là một con người không biết tức thời . Nhưng dưới ánh sáng của ngọn đèn đường chiếu lên người , tôi cảm thấy hình như ánh mắt của Duệ cũng đang dịu dàng hắn đi , điều này làm cho tôi có chút hân hoan , có lẽ hắn không ghét cái thứ tình cảm này của tôi dành cho hắn , lắm đâu nhỉ .

Nhưng khi nghe lời nói bức xúc của tôi , hắn mới lại giả vờ như đang rất ngạc nhiên

"Ôi Thử cậu thích tôi à , thật không , tôi không biết điều đó đấy , cậu thích tôià ra là thế , bắt ngờ thật đấy "

"Hừm " tức giận đến đỏ cả mặt , quay đầu về hướng khác không thèm nhìn hắn nữa .

Rồi bất chợt hắn tháo chiếc mũ bảo hiểm xuống , khuôn mặt bảo vật kia lại được tỏa sáng , không biết người khác sẽ nghĩ thế nào còn riêng tôi thấy ,hắn đầu trần dưới mưa quả thật có ngàn phần quyến rũ hơn thường ngày , từng hạt mưa thi nhau bám vào tóc hắn , chút chút lại có giọt nước chảy xuống quanh quai hàm gầy đầy góc cạnh kia thật là biết cách hưởng thụ . Cao Thần Duệ bước từng bước tiến về phía tôi , cơ thể tôi chợt nóng ran khá hồi hộp , hơi thở cũng chợt ngưng lại

Hắn hơi khom lưng , cúi xuống để ngang bằng với một kẻ thấp hơn mình 20 cm kia , tay hắn nhẹ nhàng nâng cằm tôi lên , đôi môi mềm mại của hắn chạm nhẹ vào một đôi môi mềm mại khác quyến luyến mãi không thôi . Mở to hai mắt ngạc nhiên nhìn hắn , chẳng hiểu sao lúc này tôi lại quên mất một điều , rằng bản thân mình còn phải nhắm mắt hưởng thụ .

Một lúc sau hắn ngừng lại mọi động tác , đôi mắt chú ý đến người con gái đang ngơ ngác phía trước mặt ,khóe môi hắn chợt nhếch lên khi nhìn thấy mọi phản ứng của tôi , có vẻ rất đúng với ý Duệ , hắn quay đầu sai bước đi , dắt chiếc xe mô tô phân phối nặng vào cổng , cũng không quên nhắc vài lời để tôi bình tĩnh , hắn cau mày trầm giọng nói

" vẫn còn muốn đứng đấy , tối nay cậu chưa tắm nên giờ muốn tắm bù có phải không ? Tôi cũng không phiền ,sáng sớm có thể dậy dọn xác cho cậu , muốn chôn ở đâu ?"

Xi , hắn thật là chẳng có một chút lãng mạn gì cả , tôi đường đường là một cô gái hiền lành ,ngây thơ kèm trong sáng , sao có thể ban đêm đứng dưới mưa hôn một người con trai xong cái , là mồm lại cười toe toét ngay được , hãy để tôi làm tròn vai diễn con nhà gia giáo xem nào .

Tôi nhanh chóng chạy theo Duệ , khuôn mặt âm ỉ liền chu mồm lên cãi

" ai muốn đứng dưới mưa cơ chứ , chỉ được cái chân dài bước nhanh hơn người khác một bước , lại được đá lên giọng à ,cảm ơn , tối nay tôi tắm rồi giờ không cần tắm mưa nữa ,hiểu chưa "

Hắn không thèm chấp , vào đến tận trong nhà tôi liền e dè nói tiếp

"vậy ý cậu rốt cuộc là như thế nào , quan điểm của tôi khá rõ ràng , thích là thích , không thích là không thích , nói đi tôi sẵn sàng chấp nhận mọi đáp án rồi đây "

Tôi đã quyết định tỏ tình thì đương nhiên cũng tính đến cái phương án bị từ chối rồi , tôi thật sự cần cái đáp án , quả thực tính tôi rất rõ ràng thích là thích , không thích thì nói không , ai nói tôi kiêu ngạo cũng được , nói tôi chanh cũng không sao . Tôi vẫn không muốn bỏ đi cái ý kiến của mình .

Duệ dừng bước , hắn đứng đối diện với tôi , bàn tay còn không yên phận bung lên chán tôi một cái , giữa chán hiện lên một vết hồng hồng , tôi nhấm mặt như khi ăn ớt , điều ấy cũng làm tôi bớt đi chút ít căng thẳng hơn , Duệ đồng dạng nói

"Nếu cậu là một con người có lòng kiên nhẫn , thì ngày hôm sau người tỏ tình trước chắc chắn sẽ là tôi ,haizz ai mà ngờ được cậu lại thiếu sự kiên nhẫn như vậy. Từ giờ trở đi Lâm Mộ Thử cậu nên nhớ ,cậu là người của Cao Thần Duệ , đừng có chút chút lại gần gũi thân mật với thằng khác ,hiểu chưa "

Tôi cười hi hi to vẻ không có ý kiến , kì thực tôi đã giữ được riêng cho bản thân một báu vật rồi , còn cần ai khác nữa ư ? .

Đi theo Duệ đến giữa lưng chừng cầu thang , tôi dừng bước kéo kéo chiếc áo của hắn từ phía sau , thấy Duệ ngoảnh đầu lại nhìn mình , tôi nói

"Vậy ...vậy phòng Bảo Ngọc ở chỗ nào , tôi có thể hỏi cậu ấy cho thăm nhờ , chỉ chỗ đi "

Ấy vậy hần lại nhàn nhả nở nụ cười , gian tà nói khích tôi

"Ngọc tôi ngủ nó có thói quen khóa chặt cửa , giờ cũng đã 11 giờ hơn nó không còn thức nữa đâu , chìa khóa dự phòng nó cầm luôn rồi . Chẳng lẽ Lâm Mộ Thư cậu cũng có ngày nữ tính như vậy , sợ tôi làm gì cậu ư ?hồi nhỏ không phải cậu rất thích rúc vào người tôi ngủ :D "

Quả thực 11 giờ cũng khá muộn rồi , hiện giờ tôi cũng không dám về , với lại ngoài trời còn mưa không dứt có lẽ phải ngủ nhờ một đêm thật rồi , Nhìn thấy Cao Thần Duệ có vẻ nguy hiểm , theo phản xạ tự nhiên của một đứa con gái , tôi dơ hai tay ôm trước ngực , cau mày nhìn hần , hần giọng nói

"Đứng trước một kẻ lòng lang dạ sói như cậu sao có thể không sợ , với lại lúc bé là lúc bé giờ tôi lớn rồi , nên nhớ tôi cũng là một đứa con gái ngây thơ trong sáng chứ bộ "

"đối với tôi cậu trước giờ đều chưa từng thay đổi , còn nếu cậu thích ngủ dưới phòng khách tôi cũng không ý kiến , ban đêm hơi hiu quạnh một chút thôi mà , có mấy lá bùa trong tủ đáy cứ dùng tự nhiên , tôi đi ngủ trước đây "

Thấy Duệ vẫn cứ bước đi , tôi quanh mặt nhìn phía bên dưới cầu thang , điện tối om , chiếc ghế sofa nằm đó thật âm u , cảm tưởng tôi một mình ngồi đây , ời nghĩ thôi mà da gà đã đồng loạt nổi hết lên rồi , tôi thoáng rung mình , chạy nhanh theo hần .

Khi ấy tôi chạy theo phía sau Duệ , nên cũng không biết rằng hần đang nở nụ cười đắc thắng , chỉ có trời mới biết hần hiểu tôi nhiều bao nhiêu .

Bước vào căn phòng của Duệ , tôi hơi ngạc nhiên với sự ngăn nắp của nó , nơi đây giống như mọi thứ đều có quy tắc đặt riêng khá đặc biệt , tôi lại rất chú ý đến cái bức ảnh to treo trên tường , đó là bức ảnh chúng tôi chụp năm lớp 5 tuổi , tôi đứng bên cạnh hần cứ như hai người con trai đứng cạnh nhau vậy , thật là.. tại sao hần vẫn còn giữ bức ảnh này cơ chứ , ngại quá đi mất ,lúc ấy tôi chẳng giống một tiểu công chúa gì cả , mặc dù vẫn có đây nét dễ thương .

Không hiểu sao , hần thấy tôi cứ chăm chú nhìn bức ảnh thì liền đẩy tôi vào trong phòng tắm , cùng một bộ váy con gái màu hồng .

Bên trong đều thoáng thoảng mùi hương nam tính trên người Duệ , tôi nhanh chóng cởi bộ đồ ẩm ướt trên người ra , ngâm mình trong chiếc bồn tắm .

10 phút sau bước ra lại không thấy Duệ đâu , chắc có lẽ hần đã sang phòng khác , sẩy xong mái tóc dài , tôi thản nhiên ngáp ngắn ngáp dài vài cái , chèo lên giường của hần ngả lưng một chút , đến lúc sắp ngủ thì lại nghe thấy tiếng mở cửa , tôi mở mắt ra nhìn , Cao Thần Duệ thản nhiên bước đến gần , hần nói

"Lùi vào một chút đi "

"Hà ? "

"Hà cái gì , cậu không lùi vào thì làm sao mà đủ chỗ cho hai người ngủ "

"Cậu chẳng lẽ định ăn cơm trước keng , không được , tuyệt đối không được "

Nhìn tôi sợ sệt hần bật cười

"Lại muốn kể truyện hài nữa ư? Tôi buồn ngủ lắm rồi để hôm khác kể đi , chẳng lẽ cậu nghĩ tôi đói quá rồi ăn bữa ư , haiz nói thật không phải son hào hải vị thì tôi sẽ không động đến đâu "

Thật tức đến nghẹn họng mất thôi , cái quái gì đây , hần lại còn dám chê tôi ? Xời cái đồ tầm nhìn hạn hẹp . Tôi hơi nhích người sang một bên

Cao Thần Duệ nhàn nhả nằm xuống kê bên , tôi người nằm nghiêng sang phía đối diện với hần ,hỏi

"Tại sao cậu không tìm phòng khác để ngủ "

"Đã tìm và giờ mới nhận ra , tất cả các phòng khác đều đã thành kho đựng đồ mất rồi "

"Tại sao cậu lại đột nhiên chấp nhận tình cảm của tôi , có phải cậu cứ bị nhan sắc của tôi quyến rũ hay không "

Hần nằm thẳng người , chiếc bóng đèn trong phòng đã tắt , nó làm tôi như mất đi một giác quan , lúc này tôi cũng không biết biểu cảm của Duệ thế nào nữa , chỉ nghe được hơi thở đều đều của hần , Duệ trầm giọng nói

"chắc chắn đến lúc 25 tuổi người tôi lấy làm vợ vẫn sẽ là cậu , vậy nên tại sao tôi lại không thể sớm nhận đặc quyền của mình ,phải hưởng thụ hết tuổi xuân của cậu chứ "

Hề ? Tôi ,làm vợ của Cao Thần Duệ ư , haizz điều ấy thật là quá sức tưởng tượng

"Tại sao cậu ..." chưa kịp nói hết câu hần liền chen ngang , nói

"tại sao cậu lại thích hỏi nhiều câu tại sao như vậy , im lặng ngủ đi , tôi thật sự không muốn ngay ngày đầu tiên quen , đã phải cãi nhau với bạn gái của

mình , không muốn một chút nào ,hiểu chưa "

Nghe hai từ bạn gái thật là có chút mát tai , tôi nằm một góc cười , tử kỳ quá đi mất .

Đột nhiên tôi nghĩ đến một câu nói mà hôm trước mới đọc được trên mạng , điều kỳ lạ là tôi rất thích câu nói ấy * hãy quên đi lo âu , hãy đấu tranh để bạn có thể hưởng thụ hết mọi điều tươi đẹp trong thế giới tươi đẹp này * . Có lẽ tôi cũng nên như vậy , không cần lo lắng đến chuyện tương lai sau này sẽ ra sao , sau này thì cứ để sau này mới tính đi , hiện tại thứ tôi cần đó là hưởng thụ .

Quả thực có trời mới mới biết tôi yêu hần nhiều bao nhiêu .

Nửa đêm trở mình chiếc chăn trên người rơi ra , lạ thật hình như tôi qua tôi đâu có đắp chăn ? , miệng ngáp to một cái ,tôi đang với chiếc chăn mỏng đắp lên người , lại nghe thấy tiếng ho khan của người kế bên . Tôi lo lắng ngồi dậy ,bật chiếc đèn lên thì thấy chán Duệ nằm tằm đẫy mồ hôi , vờn bàn tay áp lên chán hần tôi chợt nhận mặt , nóng đến độ đặt miếng thịt lên chắc cũng có thể chín được mất .

Tôi bước xuống giường liền chạy nhanh vào phòng tắm , với chiếc khăn xả qua bằng nước lạnh , mang ra đắp lên chán cho hần . Lâu lâu lại đổi khăn một lần , thức cả đêm chỉ để thay khăn ,lau mồ hôi hoặc đắp kín chăn giữ ấm cho Duệ .

Đến tận sáng tôi lại chạy xuống dưới nhà nấu cháo thịt cho Duệ , mãi chú ý đến hần nên tôi cũng không biết rằng, bản thân lại vừa hù dọa một tâm hồn bé nhỏ . Bảo Ngọc dậy sớm , vốn định ra vườn tưới cây ,đi qua phòng khách nghe tiếng lạch cạch nàng ta liền vào xem thử , thì thấy tôi đang nghịch loạn căn bếp của nhà nàng ta . Thấy Ngọc vẫn đang bất ngờ , tôi chỉ cười hì hì qua loa .

Nàng ta biết ý cũng không hỏi lý do tại sao tôi lại ở đây , chỉ nhẹ giọng buông lời tò mò

"Lần đầu tiên thấy Thư mặc váy đấy , đáng cậu mặc vậy rất đẹp ,bộ váy này của cậu cũng rất dễ thương "

Nàng nói vậy tôi cũng thoáng giật mình , tôi cứ tưởng bộ váy này là của Bảo Ngọc cơ , nếu không phải thì bộ váy này ở đâu ra ?

Thấy tôi không lên tiếng , nàng ta nói tiếp

"Cậu nấu ăn cũng giỏi nhỉ "

Lần này tôi đành cười trừ , thản nhiên lên tiếng kiêu ngạo một chút

"Quả thực nấu ăn nhiều món tớ đều không biết làm , nhưng cứ nấu cháo ,lộc rau and luộc trứng là lại chẳng ai bằng tớ được cả " oanh liệt chưa :)))

Nàng ta bật cười , hôm nay cũng là thứ 7 nên chúng tôi có chút thoải mái , tha hồ chém gió ,chém bão chẳng lo về thời gian .

Một lúc sau tôi mang bát cháo nóng ,khôì nghi ngút lên cho Duệ , hần nghe thấy tiếng mở cửa liền tỉnh , mở mắt ra nhìn .

Tôi đặt bát cháo lên bàn , Duệ nghi ngờ nhìn một chút , phải để tôi lên tiếng nói ba từ "không có độc " hần mới yên tâm ăn . Cơ thể hần đến lúc gần sáng cũng đã hạ sốt nên hiện tại tôi cũng chẳng lo lắng nữa .

Bảo Ngọc ngồi xuống chiếc ghế cạnh giường hỏi han hần vài câu , xong lại quay sang nhìn tôi hỏi

"Vậy hôm qua Thư ngủ ở nhà tớ à ?"

"Ừ"

"Thế sao cậu lại không sang phòng tớ ngủ cho vui "

Tôi liếc mắt sang nhìn Duệ .Hần giống như là có tật giật mình , nuốt không chôi thìa cháo tiếp theo , tôi lại nói

"Không phải tôi ngủ cậu hay khoá chặt cửa ư ?"

Nàng ta ngây thơ đáp

" không đâu , tớ tớ chưa bao giờ khoá chặt cửa cả , ai nói với cậu vậy "

Tôi mỉm cười ,hỏi tiếp

"Thế có phải tôi cậu ngủ rất sớm không "

"Đâu có 12 giờ tớ mới ngủ ấy chứ , có khi còn thức nguyên đêm "

Tôi lườm Duệ , còn hần lại vờ như che mồm ho khan vài tiếng .

Đợi đến khi Ngọc ra ngoài cất bát , tôi mới tiến lại gần hần , bẻ tay dạng côn đồ , định dạy cho hần một bài học , nhưng đến khi tiến lại gần , chợt nhớ ra một điều gì đó ,tôi lại tò vờ đồng cảm,nói nhỏ bên tai Duệ

"Không ngờ nhìn cậu to con vậy mà cũng sợ ma , thời nào lần sau sợ có thể nói thật chứ đừng nói dối như thế , sợ mà để trong lòng lại càng sợ hơn thôi , tin tôi đi "

Tôi cười ha hả rồi bước ra khỏi phòng đóng cửa lại , có vẻ rất thoải mái khi tưởng mình nắm được thóp của Duệ , còn hấn ở lại trong phòng mà khỏe mắt không ngừng dật , dường như hấn còn không tin vào tai mình nữa . Đa phần bị dồn vào trường hợp này , người con gái bình thường sẽ gọi hấn là sắc lang mới đúng , thật là có chút hơi sắc .

Xuống dưới nhà tôi lại bị Hương tỷ gọi điện hỏi han , cũng may nhờ có nàng Ngọc không là tôi chết chắc rồi .

Cùng Ngọc ăn xong bữa sáng xong , lại chợt chú ý đến chiếc váy hồng , tôi liền tức giận bước nhanh lên tầng .

Trong phòng Duệ đang chuẩn bị thay áo thì tôi lại hùng hổ xông vào , hấn cau mày nhìn , còn tôi lại hấn giọng nói

"Nếu biết trước bộ váy này không phải của Ngọc mà là của một đứa con gái khác , thì tôi đã nhất quyết không mặc rồi ,ừ đồ lãng nhăng "

Hấn hơi nhếch khóe môi tạo ra ý cười , chiếc răng khểnh hiện ra khiến tôi cũng phải ngớ ngàng , giọng bình thản nói

"Đồ ngốc , ghen à "

"Ai thèm ghen , bộ váy xấu tệ "

"Vậy thì trả lại đi , vốn định tặng nó cho cậu vào ngày hôm nay , nhưng nếu cậu không thích thì trả lại cũng được , sao ? lại quên mất rằng hôm nay là ngày sinh nhật của cậu "

Hì hì quả thật tôi cũng quên mất điều đó , nếu đây là chiếc váy hấn định tặng cho tôi ,thì làm sao phải trả lại chứ

"Nghĩ lại thì bộ váy này cũng không tệ cho lắm , tạm ổn nên hơi chấp nhận được "

Hấn bật cười , nhìn bộ quần áo trên giường , đoán hấn chuẩn bị đi ra ngoài , tôi nói

"Cậu vẫn còn ốm ,hôm nay ở nhà nghỉ ngơi đi ,gấp lắm à "

"Ừ rất gấp "

"Việc gì ?"

" Sinh nhật Lâm Mộ Thư "

Tôi cũng rất vui khi hấn còn nhớ đến ngày sinh nhật tôi , nhưng vẫn kiên quyết nói

"Sinh nhật không quan trọng , để mai cũng được "

Nào ngờ hấn lại nói

"Để mai thì lại thành sinh nhật người khác mất rồi , mai lại không phải là sinh nhật của cậu nữa "

Hấn dứt lời liền ẵm tôi ra ngoài , tuy có hơi bất lực nhưng cũng thật vui mừng nha , đây là lần đầu tiên tôi được tổ chức sinh bên cạnh Cao Thần Duệ ,khi mà hấn lại đóng vai trò là bạn trai của tôi nữa

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thăm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Đến khi hấn xuống tôi vẫn đang ngồi buồn dựa lê bán dưa chuột cùng Ngọc , nhìn hoàng tử bước xuống với chiếc áo sơ mi cộc tay trắng , cùng chiếc quần ngắn trông thật bắt mắt , mái tóc ép rũ xuống , khuôn mặt của hấn rất hợp với kiểu tóc layer này , nó tạo cho Duệ một sự lãng tử lạ lùng .

Tôi nhìn hấn mà thầm nuốt ực một cái . Để ý mới thấy ,trên tay Duệ còn cầm một đôi giày lười màu trắng . Hấn đi xuống tôi liền đứng dậy chuẩn bị cùng hấn ra ngoài ,nào ngờ Cao Thần Duệ không nói không rằng sai vài bước tiến lại gần tôi , hấn ngồi xuống nâng một bàn chân nhỏ của tôi lên xỏ chiếc giày vào ,thể mà lại vừa như in , tôi còn hơi lầm tưởng rằng mình vừa được xuyên không đến với thế giới cổ tích ấy chứ ,rồi may mắn nhập vào vai lọ lem . Ngọc tiểu thư nhìn chúng tôi mà ngạc nhiên đến độ há hốc mồm , còn tôi thì cũng chẳng khá khảm hơn nàng ta là mấy , cảm sắp rơi xuống đất đến nơi luôn rồi , thật là vi diệu , một hoàng tử như hấn thế mà lại hạ mình như thế , tự nhiên tôi lại cảm thấy bản thân như được nâng lên một cấp độ , ai mà biết

được ,một tiểu cô nương như tôi thế mà cũng có ngày được học làm cinderella .

Chưa để tôi ngờ ngạc đủ , hấn đã kéo tay tôi lôi đi mất , nhìn lại phía sau Ngọc cô nương vẫn đang che miệng cười , tôi cũng thẫn thờ dài .

Vừa đi phía sau Duệ vừa lên tiếng hỏi

"Chúng ta đi đâu ? "

Hấn dừng lại , tôi cũng nhanh chóng dừng theo , Duệ quay lại nhìn tôi , đôi mắt hấn dịu dàng hấn đi , giọng trầm trầm hỏi

"Sinh nhật cậu mà , muốn đi đâu "

"Vậy thì hẹn hò đi "

"Hẹn hò ..."

"đúng vậy , kỳ thực tôi ước có ngày này lâu rồi , 17 năm qua tôi vẫn chưa có một mảnh tình vắt vai , chưa từng nếm qua mùi vị hẹn hò , nên quả thực có chút tò mò . Á nói mới nhớ cậu vẫn chưa nói cái câu ấy "

Hấn cau mày tỏ vẻ không hiểu cái điều mập mờ của tôi , Duệ hỏi

"câu gì ? "

"Câu Ấy ý ..." haizzz tên Thần Duệ chết tiệt , lại bắt đầu vờ ngờ , hại tôi phải gọi ý thâm sâu như vậy , thật quá đáng ghét , làm sao tôi lại có thể nói toẹt ra được cơ chứ .

Cao Thần Duệ nở nụ cười gian tà , khiến tôi cũng có chút khủng hoảng , không biết từ bao giờ hấn lại lộ diện bản chất lưu manh nhiều như thế . Duệ nói

"À, điều ấy còn phải tùy thuộc vào lời tỏ tình hay ho của cậu nữa "

Thật là ...

"Hôm qua tôi rõ ràng đã tỏ tình với cậu rồi cơ mà "

"Không nhớ "

(.-") hấn lại bắt đầu giở trò rồi đây , nhưng mà có vẻ đã một lần sảy ra rồi thì độ mặt dày của tôi cũng tăng lên đáng kể thì phải , tôi mỉm cười nói

"Cao Thần Duệ , I Love You chụt chụt , thấy thế nào "

Ai ngờ hấn lại quay mặt đi ,nói lời bốn cột

"Kính quá , ra đường đừng nhận cậu là bạn của tôi , chúng ta hãy coi như chưa từng quen biết "

Haizz con người hấn quả thực biết cách làm người khác đau lòng , có cần nói trắng trợn vậy không

"Làm người yêu tôi đi , tôi tình nguyện vào ngày này mỗi năm sẽ mua khăn , đán áo cho cậu ,đảm bảo đấy "

" là đán khăn xửa áo , không thuyết phục. Không chấp nhận "

"Ê thật không thoả đáng ,thời buổi này ai còn tự đán nữa ".

"Là cậu không biết đán , chứ trên đời này vẫn còn nhiều người đán giỏi hiểu không "

Xì... Từ đầu nghĩ tôi sẽ tỏ tình với hấn bằng một bó rau muống hoặc một thùng mì hảo hảo chẳng hạn , sau này nghĩ lại như vậy thì thật đặc biệt quá , cuối cùng lại chọn cách làm thơ , ai ngờ lại bị hấn bắt bẻ , tình yêu thật sự trắc chở hơn tôi nghĩ quả nhiên không đơn giản

Tôi tức giận nói lời dọa nạt

" Lâm Mộ Thư tôi cả đời chỉ thích mỗi Cao Thần Duệ cậu , vậy được chưa , nếu cậu vẫn chưa chấp nhận , tôi sẽ tỏ tình với người khác trường hợp này cũng không phải là không thể ha ha ha "

"Cậu dám "

"Hi hi không "

Hấn bước đi phía trước , nhưng tôi vẫn nghe được lời hấn nói

"Đồ ngốc , tôi qua tôi đã nói *cậu là của tôi* rồi còn gì "

Ồ...ờ nhi , tôi kì thực rõ là ngốc , mà hình như.... người ta nói kẻ ngốc không bao giờ ốm , tôi đã ốm rồi ,ha ha vậy là tôi cũng thông minh chứ bộ :D . Sau khi nghe hần nói vậy , đột nhiên tôi rút ra được một triết lý đáng để ghi nhớ : nói chuyện trong mưa cũng khiến con người ta bị điếc bất thành linh ... (mị thật sự không quen nữ chính :D)

Điểm đến đầu tiên của bọn tôi là rạp chiếu phim , Duệ dẫn tôi về hướng bán bỏng ngô , còn hần lại một mình đi mua vé , có vẻ hần đang muốn chọn một bộ phim khiến tôi bất ngờ đây mà , tôi hiểu chứ ...

Tại rạp chiếu phim

(-.-)....Khôn thậthần là đang muốn tôi bị mất ngủ cả tháng hay sao chứ , lần đầu tiên tôi vào rạp chiếu phim là để xem phim ma ư ? Không phải chứ , Cao Thần Duệ muốn tôi có kỉ niệm để nhớ suốt đời chắc .

Duệ nói

"Vào đi "

Hần kéo tôi về mấy chiếc ghế giữa giữa , quả thực chân tôi muốn hướng về phía cánh cửa cơ ,nhưng mà lại không nỡ ...

Duệ nghiêng mặt sang cao ngạo nhìn tôi với vẻ mặt đắc thắng , hần nở nụ cười thiên thần , dịu dàng hỏi tôi

"Có vẻ cậu rất thích bộ phim này "

Hần mà không thấy mặt tôi đang tái xanh thì tôi thề sẽ cạo đầu đi tu luôn , đáng ghét , có trời mới biết hần hiểu tôi nhiều bao nhiêu , có khi hần còn đi giầy trong bụng tôi cũng nên , đang phân vân liệu có nên đi đến bệnh viện mổ bụng ,rồi búng hần bay ra ngoài hay không , Cao Thần Duệ đi dạo trong bụng tôi hơi bị nhiều rồi đấy .

khí ấy tôi thậm chí rửa hần , nhưng lại không hiểu được rằng ,hần dẫn tôi đi xem phim ma là để chứng minh cho tôi hiểu , hần là một con người gan dạ ,chứ không phải một kẻ nhát gan như lúc sáng tôi đã nghĩ mà thôi .

Đến lúc chiếu được nửa bộ phim , thấy tôi nhắm tịt mắt hần liền hỏi

"Sợ à "

Trong khi tôi vẫn ngồi im như một bức tượng , đến tận khi hần ản ản người tôi , mới khiến tôi bừng tỉnh , tôi quay sang nhìn hần ,mồm vẫn cười hì hì , tay lại dơ lên ,lôi từ trong tai ra hai cái bông ngô , thần nhiên nhìn Duệ

"Cậu gọi tôi à "

"...."

Tôi gãi đầu , ngạc nhiên nhìn từng cựa chỉ của Duệ , chẳng hiểu tại sao khóe mắt hần cứ bị giật giật , biểu cảm của mặt cũng rất lạ , chắc là hần cũng đang sợ ma đây mà , tỏ vẻ oai hùng gì chứ . Bằng hữu tôi rất hiểu cho cậu mà . :D

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thâm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 22

Không chú ý đến hần nữa , tôi cắm cúi bóc từng cái bỏng ngô cho lên mồm , đến đoạn quan trọng thì mới chột nhận ra , cả hộp bỏng ngô to đùng như vậy , thế mà cũng có thể lột hết vừa vặn cái bụng nhỏ của tôi .

Trời ạ , còn mười phút cuối cùng của bộ phim , không có cái nhai , cũng không có cái để nhét lỗ tai , vậyT.T tôi biết sống làm sao đây ? . Tôi quay sang nhìn Cao Thần Duệ với con mắt bằng hữu , ấy vậy hần lại chẳng có một chút lòng thương hại , thần nhiên không để tâm đến tôi . Khiến nụ cười của tôi cũng có chút cứng nhắc .

Bộ phim hần chọn là Trinh nữ báo thù , phim ma này thoát nhìn cái poster đã thấy rất đáng sợ rồi ,ấy thế xem phim nó còn sống động gấp ngàn lần T.T . Lúc chưa đến phân nửa bộ phim có người bị mất cảm , chiếc lưỡi thè ra trong cảnh máu me be bét nó khiến tôi suýt chút nữa là ngất lịm đi .

Cứ ngỡ cái kết nó sẽ êm đẹp xuôi nhẹ như một dòng nước chảy cơ ,tôi ưỡn ngực mở to hai con mắt ra nhìn vào màn hình , đó cũng là lúc con ma đã bị tiêu diệt , nhìn xung quanh có mấy cô nàng mặt mũi tái mét cắt không còn một giọt máu , tôi lại thậm chí đầu cười nhẹ khá oai vệ , hãy nhìn tôi đi , mặt mũi vẫn còn hồng hào chán , ai bảo họ cứ chả vờ gan dạ rồi mở to mắt xem hết làm gì , sao không như tôi đây này , phim có 10 thì tôi bỏ hần đi mất 9

phần bộhùm

Mạnh mẽ , hùng hổ trong phút cuối là thế , nhưng ai mà ngờ được cái kết nó lại chết tiệt như vậy . Ma nữ trước khi chết còn chỉ tay vào bụng bầu của nữ chính , khi nữ chính đi đến hành lang đột nhiên kêu la thảm thiết , trong bụng chui ra một cái xác đầm máu , chất dịch đỏ loãng chảy xuống ngập sàn . Tôi nhìn thấy mà sợ đến độ run rẩy , chiếc chai sting trong tay cũng thong thả rơi xuống . Lúc ra về lại không chú ý giẫm phải chai nước của mình , tôi ngã về phía sau , cũng may có Duệ đỡ , nếu không tôi sợmấy tháng ngủ không nằm ngửa được mất . Ôi nam thần à , đa tạ .

Nhưng còn chưa kịp thấu hết được sự cảm kích từ Duệ , tôi lại bị hấn cười chêu chọc

"Nào cậu có phải đang nhờ người khác giữ hộ không ? Ngốc chết đi được "

"Im đi " tôi giận dữ bỏ đi còn hấn lại thông thả bước phía sau .

Chợt thấy trong đám đông xuất hiện thêm một nam thần nữa , tôi thăm ngưỡng mộ , con mắt cũng bắt đầu sáng lên . Nhưng rồi để ý mới phát hiện bên cạnh nam thần trong rạp chiếu phim còn ôm một mỹ nữ , chặc chặc thì ra hoa đã có chủ , giờ mới nhận ra cậu ta cũng chẳng đẹp tí nào , F.A có phải đẹp hơn không :))) phía xa xa còn có một người con gái xông vào đánh ghen , tôi liền chạy đến gần Duệ , nhẹ giọng hỏi

"Nếu có một ngày có người nói với cậu , tôi đang lên lút hẹn hò với một người con trai khác , cậu có bỏ tôi không ? "

"Không "

Tôi mặt mày rạng rỡ như ánh nắng ban mai , vui mừng nói

"Cậu tin tôi à "

Hấn lại nhàn nhai đáp

"Không hấn , không có lửa thì làm sao có khói "

Hừ nói cả nửa ngày thì ra hấn vẫn là không tin tưởng tôi , nhưng quả thực vẫn hơi thất vọng

"Vậy tại sao cậu lại không bỏ tôi "

Khi ấy Cao Thần Duệ có cười nói

" cậu lên lút sau lưng tôi cặp với một người , tôi liền quang minh đứng trước mặt cậu cặp với hai người con gái khác ,đẩy người ta gọi là lùi một bước rồi tiến hai bước đấy hiểu chưa , cách trả thù đấy lòng kiêu hãnh "

Lưu manh , hừ Thiên Hương tỷ đã phải than rằng độ cao già của tôi thật đáng sợ , nhưng Thiên Hương à chị có hiểu được không , so với Cao Thần Duệ em chỉ là một chú kiến nhỏ mà thôi ,nói không chừng lại là một hạt bụi cũng nên

Một lúc sau tôi đứng đợi Duệ trước cửa rạp ,không hiểu hấn kiếm ở đâu ra một chiếc xe đạp thể thao khá ngầu ,hấn đạp xe một vòng quanh bờ hồ Guom , tôi ngồi đằng sau ôm chặt người Duệ , lâu lâu vỗ vỗ lưng hấn hào hứng thúc giục

" Này này , người nước ngoài kia , cậu đạp nhanh nhanh đuổi kịp chú ấy đi "

Được Một hồi sắp đuổi kịp , tôi lại chuyển hướng ,nói

"Duệ Duệ gái Tây kia , đạp sang đường , đạp sang bên đường đi "

Hấn quành xe , sang đến giữa đường tôi liền hồn nhiên lên tiếng

" đừng sang đường nữa chú chó phía trước nhìn dễ thương quá cơ , cậu đuổi theo nó đi cũng được "

Tôi không chú ý đến hấn còn đang phải bận rộn trở một khối thịt sau xe , vậy mà còn dám làm loạn .Hấn đột ngột dừng lại , lạnh lùng buông lời dọa nạt

"im mồm , cậu mà chột thêm một câu nữa , cẩn thận tôi đá cậu xuống xe cho cậu một mình đi tản bộ , hiểu chưa "

"...." tôi im lặng ngoan ngoãn gật đầu , hấn đạp xe đi tiếp ,còn tôi lúc này mới biết tức hơn một chút , thờ dài nhìn bóng lưng của hấn ,trông thật an toàn , ngồi sau lưng Duệ nắng không đến mặt mưa không đến đầu , hồ hồ hồ an toàn quá cơ .

Hấn dừng lại ở Aeon Mall , chúng tôi gọi đồ ăn rồi tìm một chiếc bàn ngồi tạm , Duệ gọi một suất lẩu thái đủ cho bốn người ăn , tôi há hốc mồm nhìn hấn , còn chưa kịp nhai hết hấn đã gấp tiếp cho tôi đầy bát toàn thức ăn ,tự nhiên cảm thấy rất ức chế , đến lúc tôi ăn được gần hết lần thứ hai ,thì hấn lại thâm tình gấp cho đầy bát tiếp , trời ạ còn đâu cái mà được gọi là đạt được thành quả nữa cơ chứ .

Tôi dám cá là hấn đang muốn trả thù tôi cái vụ đạp xe lúc nãy đấy mà , hừ nhỏ nhen . Cao Thần Duệ ,hấn định giết người không cần dao súng đấy mà , tôi đã đau khổ lắm rồi thế mà các nàng ngồi bàn xung quanh cứ thi nhau bàn tán , họ nói Cao Thần Duệ là một đại nam thần chu đáo , còn tôi lại cứ nhiên trở thành một đứa ăn nhiều không đáng mặt con gái , tôi khổ quá mà , đi đâu cũng gặp toàn sát thủ chuyên nghiệp , họ là đường đường chính chính

dùng lời nói để hại người, thật là ... T.T

Ước quá đến không thốt được thành lời, tôi cầm cúi vào ăn không thèm chú ý đến xung quanh, đây giống như là một mình một bầu trời rồi.

Hắn còn gọi thêm hai cốc kem, tôi liền ăn ngon lành, đến khi Duệ đi trả tiền quay lại thấy mặt tôi nhăn lại, vội về đây tức tối, hắn hỏi

"Sao vậy?"

"Thật bất công"

"?..."

"Vừa mới không cần thận tay phải sờ trúng cốc kem, tôi liền bực mình đập tay xuống bàn, T.T không ngờ tay trái lại trúng thêm một bãi kem khác"

"Ha ha ha ha"

"Cười cái gì, tôi đã thăm lắm rồi mà cậu còn, quá đáng"

"Biết rồi, biết rồi, những người nào phẳng thường rất thảm, không phải riêng mình cậu đâu đừng lo" hắn đẩy tôi về phía phòng vệ sinh, cái gì vậy, cái kiểu nói của Cao Thần Duệ thật sự rất hợp an ủi người ... hừ ..

Lúc sau do ăn quá nhiều, cơ thể nhất thời không kịp tiêu hoá, khiến tôi có cảm giác bức rứt khó chịu, nên đành nhờ Duệ cùng tản bộ quanh đây một lượt.

Đi đến một nơi khá bắt mắt, tôi đang thắc mắc liệu đây có phải phố anime hay không, mọi người đều ăn mặc theo phong cách cosplay anime khá sặc sỡ. Tôi liền hào hứng kéo Duệ đi vào một cửa hàng gần đó, hắn tỏ vẻ cau mày khó chịu

"Mấy thứ đó có gì hay, đi chỗ khác đi, ở đây tốn thời gian" haizz biết ngay là hắn không thích mấy thứ này mà.

Chuyển hạ sách này nì, tôi nhìn hắn bằng ánh mắt mèo con, nhẹ giọng nói

"Đi vào một lần thôi, chắc chán đấy, nhé"

"Không"

"Hôm nay là sinh nhật ai vậy ..."

"Thôi được rồi"

Chỉ đợi có thế, hắn còn chưa kịp dứt lời đã bị tôi kéo đi không thương tiếc. Tính tôi kẻ ra cũng không cầu kỳ, chọn nhanh gọn lẹ một bộ váy diêm dúa bước vào phòng thử đồ, bận rộn vài phút, tôi ngại ngần bước ra. Cao Thần Duệ đứng lặng nhìn tôi. Xong rồi, xong rồi, có lẽ hắn đang cười thầm tôi đây mà, ngược thật, biết thế không nên chui vào cái chỗ khi họ có gáy này. Váy là đi toi hình tượng đẹp đẽ trong lòng hắn.

Trong đầu tôi suy nghĩ ra khá nhiều giả thuyết, còn hắn lại chỉ lạnh lùng ra lệnh

"thay lại bình thường ngay đi"

Vậy rốt cuộc ý hắn là đẹp hay xấu đây chứ, tò mò kinh, nhưng với cái kiểu nói ngang tàng như thế này, tôi đoán 99% là hắn nghĩ xấu, nhưng khi ấy tôi lại không biết được rằng, khuôn mặt Duệ có phần hồng hào hơn khi thấy tôi mặc bộ công chúa đó, suýt chút nữa hắn đã thốt ra hai từ * dễ thương *, ai mà ngờ được cái 1% đẹp kia lại chiếm ưu thế chứ, quả thực hành động với lời nói của hắn chẳng ăn khớp với nhau chút nào.

Tôi kiên quyết không thay, trái lại còn kiếm cho Duệ một bộ hoàng tộc, hắn không đồng tình còn tôi lại trống không gian tà thốt lên cái câu ngày hôm nay ra dọa, một vài phút sau hắn bước ra trước mấy chục con mắt trầm chờ khen ngợi của khách hàng cũng như nhân viên, còn tôi lại thắm nuốt ực một tiếng, quả là nhan sắc không tầm thường, hắn thật là được ông trời quá ưu đãi rồi, tôi bước đến gần Cao Thần Duệ dơ tay chỉnh cổ áo cho hắn, tiện thể tuyên bố chủ quyền luôn, đứng gần mỉm cười nói bên tai Duệ

"Cho hỏi cậu là hoàng tử bước ra từ trong câu chuyện cổ tích nào vậy?"

"Thế còn Lâm Mộ Thư cậu làm nô tỳ ở hoàng điện nào"

Tôi lườm Duệ, ấy thế hắn lại nở nụ cười phong đăng, một nụ cười đáng ghét, đang định thẳng bước tiến đến phòng thay đồ thì lại bị hắn kéo ngã vào người, tôi đang ngỡ ngàng còn chưa kịp định thần, hắn đã nhanh tay chụp vài kiểu, rồi thản nhiên đút máy vào túi quần.

"Ấy từ từ đã nào, tôi còn chưa kịp tạo hình nữa cơ mà"

"Không cần, tạo hình rất phiền phức, đằng nào Cậu cũng đâu được nhìn thấy mấy bức ảnh này, xấu hay đẹp không quan trọng"

Hơ hơ lại là lô gíc của đại thần quả nhiên khác với dân thường như tôi.

Thay tạm bộ đồ ra ,tuy hơi tiếc nuối nhưng nơi chúng tôi sắp đến lại là phòng game , không thể ăn mặc lòe loẹt như vậy được , đành chịu .

Hắn mua một đồng đồng xu ,trong lúc chờ đợi tôi thấy một quả bóng lăn đến gần chân mình , nhìn đến chiếc máy ném bóng rõ có một cậu bé trừng mắt một đang đưa mắt nhìn tôi bằng con mắt cầu cứu ,ai bảo quả bóng nó cứ bị rơi đến gần chân một tiểu cô nương hiền lành như nước giống tôi cơ chứ , tôi liền vui vẻ ném quả bóng rõ về phía đấy

"Á "tiêu rồi ,lần này thì xong thật rồi

Ai mà ngờ được tôi lại ném trúng giữa đầu cậu bé . Tôi nhanh chóng lấy tay che mặt tránh đi chỗ khác , không khéo người ta lại tưởng tôi là một đứa chuyên đi bắt nạt con nhà người ta thì thật khổ . Xin lỗi ,thành thật xin lỗi , nhóc à chị thật sự không có cố ý đâu , thật đấy

Cảnh tượng vừa rồi hoàn toàn lọt vào hai con mắt của Duệ , hắn bước đến gần nhìn tôi bật cười , lại buông lời chêu chọc

" Cậu quả là một người con gái đáng sợ "

"Không phải như vậy "

"Lại còn mượn cớ dùng lòng tốt nhặt bóng để luyện tay , quả nhiên cao thủ "

Tên này , hắn vừa ăn mắm tôm xong à , bức thật , tôi đã ngượng lắm rồi mà lại còn đồ thêm dầu vào lửa , bức mình lườm hắn

"Ai mà nham hiểm như cậu đâu "

Hắn nói

"Ừ như tôi sao được , cậu là nham hiểm cấp bậc cao rồi đấy chứ , sau này có con có chết tôi cũng không cho cậu trông , khéo nó bị cậu hành hạ thân tàn ma dại mất , thật là ..."

Hừ

"Ai thèm có con với cậu "

"Thế có ai nói đấy là con của cậu đâu , đồ ngốc "

"Im đi , chắc kiếp trước tôi nợ cậu tiền nên giờ cậu đến đây đòi nợ đúng không "

Hắn nhún vai thản nhiên lên tiếng

"chắc thế "

Thật bức .

Nói không trùng hôm nay không phải là ngày sinh nhật mà lại là ngày tận thế của tôi cũng nên .

Tại sao số tôi nó khổ như vậy , lâu lắm mới được tổ chức một cái sinh nhật xa nhà , ấy thế ngay cả đi chơi game cũng bị thằng cha lái xe máy bên cạnh vung tay đập trúng đầu .

"Á " tôi từng mắt nhìn tên kia , cậu ta thì cứ cúi đầu xin lỗi .

Tôi bức mình nhất quyết đứng dậy , hùng hổ kéo Cao Thần Duệ ra ngoài . Hôm nay không phải sinh nhật của tôi đâu ,chắc chắn không .

Mọi thứ đều tồi tệ , chỉ riêng cái bầu không khí hôm nay lại không hề bán đứng tôi , buổi tối trời mát mẻ , mọi điều xung quanh đều vui vẻ hân hoan trên từng bước đi của tôi , gió thổi nhẹ khẽ đưa từng chiếc lá . Lúc này Cao Thần Duệ bước đi phía trước , tôi lại vui vẻ sai bước phía sau . Hiếm khi có một ngày lãng mạn như vậy , thật may mắn khi người bên cạnh tôi lại là hắn , người mà tôi luôn mơ ước được đứng bên cạnh , vì hắn là người khi ấy đã hỏi tôi

"Cậu làm gì ở đây vậy , bị ai bắt nạt à , sao đôi mắt lại đỏ hoe như thế ? Là một tiểu công chúa thì đừng có khóc , tớ là siêu nhân luôn bảo vệ mọi người khỏi lũ yêu quái , cậu mà gặp chúng nhớ báo cho tớ nhé hi . À cầm lấy đi , có vẻ các bạn nữ đều thích kẹo thì phải , tạm biệt "

Khi ấy tôi đã thích cậu rồi , tôi luôn muốn làm bạn với cậu , nhưng giữa nam và nữ thì làm gì có tình bạn cơ chứ , vì tình bạn giữa nam và nữ chỉ là khoảng thời gian chờ đợi để trở thành người yêu mà thôi .

Tôi luôn nghĩ vậy

Chạy nhanh đến ngang bằng Duệ , vươn tay nắm lấy bàn tay hắn , Duệ hơi bất ngờ nhưng rồi cũng mỉm cười nắm chặt tay tôi . Lặng lẽ cùng đi , hắn lên tiếng cắt đứt sự yên tĩnh

" vừa nãy có phải cậu lại háo sắc nên đã sờ trúng ngực cậu ta rồi mới bị cậu ta đánh trúng đầu có phải không , haizzz đánh đúng lắm "

Tôi bĩu môi nhìn Duệ , nói trả đũa

" năm lớp 4 , có phải lúc đi bơi , do cậu bơi kiểu lưu manh nên mới sờ trúng ngực cô giáo dạy bơi , rồi mới bị cô ấy đánh vào đầu đúng không , khai thật đi , ôi mới bé tí đã bày đặt phi công trẻ lái máy bay rồi cơ à "

"Ai kể cho cậu "

"Thì cái cậu bạn Lâm Nhất ấy "

Hắn thờ dài

"Nó ghét tôi vì đã hóp hồn bạn gái nó đấy , cậu có thấy thằng điên nào nói lời khen kẻ thù hay không "

Hình như tôi cũng nghe được mang máng điều này , nó lẽ tên Lâm Nhất kia ghét hắn thật , tôi bị lừa thật rồi ư ? .

"hừ thật bực mình , sao tên đấy dám kể với tôi cái chuyện tào lao đó , nếu mà gặp lại tôi thì sẽ nghiền cậu ta ra làm chả lá lốt "

"Nào phẳng "

"Cậu không dùng câu khác được à "

"Nào ngắn "

Thật điên tiết tôi gầm gừ 3 từ

"Cao Thần Duệ ..."

"Cảm ơn đã hăm dọa "

"...." T.T hoàng tử của tôi đây ư ? Pu khổ nặng (không thể nào)

Tôi với Duệ đứng trước cửa nhà , vốn chỉ định đưa tiễn đến đây , nhưng không ngờ Thiên Hương Tỷ bay từ trong nhà ra lướt qua mặt tôi , tiễn đến chỗ Duệ vui vẻ nói

"Duệ đến chơi đó hả em "

"Vâng "

"Vào vào nhà chơi chút rồi hãy về , lâu lắm mới thấy em ghé qua nhà vậy nên vào uống chén trà rồi về nhé "

Hắn còn chưa kịp từ chối đã bị chị kéo vào nhà . Tôi ngơ ngác đứng đó , rất cô đơn huu quanh a , tỷ tỷ à em mới là người nhà của chị cơ màsố tôi nó thật bất hạnh .

Bước theo vào đến nhà , đã thấy một khung cảnh khá âm u , bác Lâm bình thường vui vẻ là thế , vậy mà hôm nay lại cứ trừng mắt nhìn Cao Thần Duệ , khiến hắn có chút không tự nhiên . Thấy tôi bước vào bác tức giận nói

"Thì ra là do đi với cậu ta nên cháu mới về muộn như vậy , có biết hôm nay là sinh nhật của cháu không hả , sinh nhật là phải ở bên gia đình hát bài happy brith day chứ "

Ai quy định cái luật vợ vẫn như vậy . Tôi quay sang ném cho Duệ mượn tạm một cái phao cứu hộ vậy , mỉm cười nói với bác

"Cháu biết rồi mà , thôi để cháu đưa cậu ấy lên phòng nói chuyện " Tôi kéo tay Duệ đi

Đang uống ngụm trà ,suýt thì bác phun ra hết , đứng dậy nói

"không được , nam nữ thụ thụ bất thân , cái gì mà lên phòng , ở đây nói chuyện đi , ta sẽ giả điếc "

Ôi bác cứ lờm hờm như vậy , có thể nói tự nhiên được chắc , tôi ngâm thờ dài , cũng may có Hương tỷ cứu giúp , chị ngăn cản bác , còn nháy mắt đẩy tôi với Duệ đi

"Thư em đưa Duệ lên phòng thăm quan đi "

"Ok "

Chúng tôi đi rồi phía sau còn nghe thấy lời bác nói , Haizzz .

Bước đến phòng tôi hần thở phào một cái , tôi hiểu màVừa nãy áp lực quá cơ .

"Bác cậu từ trước đến giờ vẫn thật đáng sợ "

"Mọi hôm không có như vậy , mà ngoài trời lạnh đây đợi một chút tôi lấy áo khoác cho cậu "

"Ừ"

Hần ngồi xuống giường , còn tôi bận rộn lục tung tủ quần áo ra , tìm chiếc áo len trước hần cho mượn khoác tạm , tôi có giặt qua vẫn còn mùi thơm nhẹ .

Khoác chiếc áo cho hần , tôi lại vô tình lên tiếng

"Cái cảnh này giống như chúng ta là một đôi vợ chồng mới cưới vậy "

"Phu nhân vất vả rồi"

Hần cứ nhiên mỉm cười rồi nói lời yêu nghiệt như vậy , thật khiến cho tôi ngượng đỏ mặt . Tôi ngượng ngừng gãi đầu ,còn Duệ lại nhẹ nhàng nâng cằm tôi lên , đang sắp đến cảnh gây cần bác tôi lại xông vào , nói

"Cậu bé ngoan mượn rồi ,về với bố mẹ đi nào , Tiếp Như tiễn khách "

Ôi điên mất

Tiếp tỷ cũng hớn hờ chạy đến , mỉm cười e thẹn với hần

"Em trai để chị tiễn "

Tôi liếc cau mày ,bất mãn nói

"Chị đừng có gần Duệ như vậy , cậu ta là hoa đã có chủ rồi đây "

"Thì chủ không ở đây ,chị tiện lợi dụng cơ hội dặt hoa luôn ha ha "

"Ai nói không có chủ chứ , cậu ấy là bạn trai của em "

"Hả.... " trời ạ làm gì mà đồng thanh dữ vậy

Tôi kéo Duệ đi , hần chợt nhếch môi cười .

Ra đến tận cửa , quay lại nhìn xung quanh mấy lần ,xác định không có người theo dõi ,tôi nói

"Cậu đừng có trách Lão Đại,thực ra bác ấy cũng tốt tính lắm , chỉ là từ bé đến giờ bác hay đi công tác hoặc làm việc mãi ,không có thời gian chăm lo cho tôi với Hương Tỷ nên mới tỏ sự quan tâm thái quá như vậy , đừng để ý nhé "

"Ừ , có gì đâu người nhà cả "

"Cậu..., thôi về đi , có cần nhau đưa về hay không ? "

"Cậu đưa tôi về ,tôi lại đưa cậu về ...cứ như vậy đến hết sáng à , cần gì phải phức tạp vậy , hay cậu gả cho tôi luôn đi :D "

"Còn lâu "

"Biết rồi ngủ ngon "

Hần cúi người xuống , thực hiện nốt nhiệm vụ còn dang dở , khiến tôi hơi ngỡ ngàng .

" hôm qua hôn cậu vẫn thấy hơi lẻ , hôm nay tiện thể làm cho nó chắc lên :D ,sinh nhật năm sau tôi sẽ làm cho cậu vui hơn bây giờ ,đợi nhé "

Tôi mỉm cười .

Nhưng nếu biết không thể thực hiện được thì không nên hứa một điều gì cả , làm sao biết trước được ngày này năm sau hần có còn là của tôi nữa hay không , thời gian trôi qua nó cũng có nhiều điều đáng sợ lắm chứ ...

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thâm Lặng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Một ngày sinh nhật bên cạnh mối tình đầu của mình thì quả là một món quà xa xỉ chỉ ít là đối với tôi, hôm nay thật khó sử cho hân, đi biết bao nhiêu nơi, ăn biết bao nhiêu món, cười cũng vô số lần nhưng đều là vì tôi. Nhìn bóng dáng Duệ đi khuất xa con ngõ, Cúi xuống ngắm chiếc váy hồng mềm mại trên người, tôi bất giác nở một nụ cười mãn nguyện, quay lưng bước vào nhà giải quyết nốt một đồng hồ ồn bên trong.

Đến tận 11 giờ đêm

Tôi mệt mỏi nằm ngả lưng xuống chiếc giường yêu thương, hôm nay thật là bận rộn cơ mà tôi thích nó. Chưa kịp nhắm mắt thì Quả Quýt đã nhảy vào lòng tôi, tiện tay xoa xoa bộ lông mềm mại của nó, chú mèo này lúc tôi ôm về nó còn khá gầy, trông giống như một bộ xương di động, vậy mà bây giờ đã được Hương Ty vỗ béo đến thế này rồi ư? Giờ nó cứ như một chú mèo đực có bầu vậy. Tôi nhẹ giọng hỏi

"em có thai được mấy tháng rồi vậy"

Quả quýt cứ như hiểu được mọi thứ, nó vội nhếch mõng ra chỗ khác nằm, ha ha ha tôi bật cười thật to trước cái kiểu giận rồi của Quả Quýt, nhảy ra làm lạnh với nó

Bất chợt hân gọi điện, tôi một tay bắt máy, Duệ liền hỏi

"Đang làm gì vậy?"

Một tay xoa xoa đầu Quả Quýt, nhìn nó nhắm hờ mắt thoải mái khi được tôi mát xa bộ lông, chiếc quạt lâu lâu còn thổi tung bộ lông của nó, nhưng điều ấy cũng không khiến nó bận tâm cho lắm, vẫn ung dung nằm ngủ...haizz đúng là 80% cuộc đời của mèo chỉ dành để ngủ, thật sự an nhàn quá đi, tôi nói

"Làm lạnh với con trai"

Phụt, hân cảm xúc nước đưa lên miệng uống, nước còn chưa kịp chảy xuống cổ họng đã bị tuôn trào lên bay ra phía bên ngoài, Duệ với ít giấy lau bàn, lại nói

"tôi còn chưa kịp ăn cơm trước keng thì cậu lấy đầu ra con, còn ai dám đến gần cậu nữa"

Tôi ưỡn ngực, vuốt cằm với vẻ mặt cao ngạo, nói

"trên đời này ai mà chẳng có một ước mơ, cậu cứ nói thẳng toẹt vậy lại làm tôi tỉnh mộng, hừ khó ưa"

"Vào vấn đề chính đi"

"Vâng, nhau đang bận làm lạnh với Quả Quýt, chú mèo mới nhặt được, vừa mới nói nó là con mèo đực biết đẻ, nó liền quay mõng bước đi"

Hân bật cười, bôn cọt

"Quả là tội nghiệp, nó thật bất hạnh khi ở dưới chế độ của Lâm Mộ Thụ, cậu ngốc đến nỗi ngay đến cái tên cũng đặt rõ đơn giản, đến mèo đực cũng nói là có thai...haizz, số phận của mèo con quả thật đã được an bài...."

Tôi bóp chặt chiếc điện thoại trong tay, hân giọng nói

"Cảm ơn đã khen, cái tên rõ hay mà lại bị cậu nói chê nấy chê ể, xin lỗi tôi còn định kiếm cho nó một con mèo cái, rồi để chúng đẻ ra một lứa, đặt tên vừa vặn từ cam, quýt, quất, bưởi cho đủ dòng họ nữa đây này, thật mất hứng"

Cao Thần Duệ ôm chán thờ dài

"khi chúng ta có con liệu cậu có nghĩ ra sẽ đặt cho chúng là cà tím, cà pháo, cà chua, cà rốt cho đủ họ nhà cà hay không?"

Tôi búng tay tách một cái, đúng rồi

"Đấy cũng là một ý hay"

"Thôi ngủ đi, nói chuyện với cậu mệt cả người"

"Xi, là tự cậu gọi chứ ai" nói xong lập tức tắt máy.

Bé Quả Quýt đặt lên chiếc ghế lông, tôi lười nhác nằm xuống giường, lâu không vận động, mà dùng một cái cả ngày đi khắp mọi nơi, thật quá sức mất

rồi .

Sự mệt mỏi khiến tôi tiến gần hơn với lãnh địa của những giấc mơ , bằng một nụ cười hé nở trên môi .

Sáng sớm hôm sau ,tôi không rơi vào tình trạng cau có khi tỉnh giấc nữa , mà lại vui vẻ tách rời hai hàng mi , kẻ đó còn có tiếng bóp rõ vang , tôi đập nát bét một con muỗi đực , nhảy một cái xuống giường mềm còn lấm bầm

"Tiêu soái ,biết rằng anh đang muốn quyến rũ em ,nhưng em đành buộc lòng phải giết anh thôi ,vì em đã có người yêu rồi ,để tránh một cuộc tình tay ba sau này , em đành có lỗi với anh thôi ,tạm biệt anhkẻ si tình "

(-.-) buổi sáng hôm nay thật là mỹ miều , văn ca lại tự nhiên tuôn trào a , vừa xử lý xong xuôi ca muỗi ,tôi lại nhận được một cú điện thoại từ Dương Dương .

? Nhớ không nhầm thì hình như tôi chưa có cho nàng ta số , mà nàng ta có hỏi đâu mà tôi có cơ hội cho , chợt đơ ra một chút mới à lên một tiếng ,suýt thì quên nàng là lớp trưởng vạn năng a .

"alo , trường nữ gọi em ? "

Bên đầu dây bên kia lên tiếng có vẻ rất hào hứng

"Thư ơi ,chiều nay có muốn cùng nhau đi lễ hội gần nhà tớ không ,nghe nói nó khá lớn còn có múa lân nữa "

"Múa lân ? Lễ hội có ư ?"

"Cậu vẫn chưa tỉnh ngủ à , lễ hội nào mà chẳng có múa lân chứ truyền thống cả rồi "

Tôi đưa tay lên che mắt ngáp dài một cái , bình thản nói

"Hình như là thế "

"Cái gì ...?? Cậu đúng là một người không có văn hoá "

Tít tít nàng Dương Dương tắt máy ,tôi đứng đơ ra một chút , tôi chỉ là không hiểu rõ về các lễ hội đã bị nói là người không có văn hoá rồi sao , haizzz thì ra đề một người trở thành một kẻ vô văn hoá lại dễ dàng như vậy , lấy lại tinh thần bước vào phòng vệ sinh mọi thứ .

Xuống dưới nhà đã bắt gặp Lâm lão Đại , bác cứ nhìn tôi chăm chăm ,thật là hết nói nổi . Tôi thản nhiên mở tủ lạnh lấy cho Quả Quýt một hộp sữa , lại đột nhiên nghe thấy quyết định mời bạn của bác

"Hôm nay ta sẽ đưa cả hai đến trường "

"Cái gì /cái gì " bất gặp sự đồng thanh tôi với Thiên Hương liền quay sang nhìn nhau ,chị mới đi đến lưng chừng cầu thang .

Còn đâu là sự tự do nữa đây ...

Mọi hôm tôi đi xe buýt ,chị được bạn đưa đón khá thoải mái , bao năm qua cũng khá quen rồi ,bởi đường đến công ty của bác chưa bao giờ cùng đường với chúng tôi ,nên cũng không có khái niệm tiện đường .

"Không lý do ,cả hai đứa đều phải đi "

Thấy bác kiên quyết tôi đành nhún vai nhìn chị . Thiên Hương rút máy ra gọi bạn ,còn tôi đương nhiên gọi cho Cao Thần Duệ với giọng đầy tiếc nuối

" chào buổi sáng , hôm nay tôi không đi xe buýt với cậu được rồi "

Lúc này hấn vừa mới bước ra đến cổng ,bèn trầm giọng nói

"Có chuyện gì à ? , có cần qua đây đón không "

Tôi vội từ chối

"Không cần , đi cùng bác với chị Hương thôi mà ,vậy nhé ...cậu đi sau "

Tôi tắt máy , hấn lại quay vào nhà .

Đến lúc bác đưa đến nơi , tôi đã thấy Cao Thần Duệ đứng ở trước cổng trường rồi , tôi tiến lại gần hấn

"Hôm nay xe buýt bác tài có gắn thêm tên lửa à ,cậu đến nhanh vậy "

Hấn tựa người vào tường ,thấy tôi bước đến gần vội đứng thẳng lưng bước đi trước ,tôi chạy nhanh đến ngang bằng hấn , Duệ nhàn nhả nói

"Ai nói với cậu là hôm nay tôi đi xe buýt "

"Vậy chẳng lẽ cậu lại đi căng hải gắn kèm một đại tên lửa ư ?"

"lâu lâu nên đi xe máy một lần " dứt lời hấn lại bổ sung thêm " tôi sợ tên lửa gắn sau xe bị móc "

"...". Thật cặn lõi ,cứ hờ ra một cái là y rằng lại bị hấn nói khích .

Tôi lườm hấn ,rồi hùng hổ quay người đi thẳng lên tầng .

Hành lang dãy lớp hiện giờ khá vắng ,cũng phải thôi giờ sắp vào lớp đến nơi rồi còn ai rảnh rỗi đứng ngoài hành lang nữa , mặc dù mọi hôm tôi với Dương Dương đều đợi gần vào tiết mới ra hành lang đứng ngắm soái ca , nhưng cũng chỉ có bọn tôi đặc biệt vậy thôi .

Vào trong lớp không thấy ai ,mới chợt nhận raxong rồi ... tôi lại quên tiết đầu là thể dục . Vội vút cặp lên bàn ,nhanh chóng phi thẳng xuống tầng một . Tình cờ đi qua lớp Cao Thần Duệ ,nhìn thấy hấn ngồi ngay sát cửa sổ ,tôi đi qua cách hấn gần 2 mét , bèn lẳng mạn xoè lòng bàn tay ra ,thổi đến hấn một nụ hôn gió đầy tình nghịch .

(-.-) vậy mà hấn lại nở dành cho tôi một cách nhếch môi lẳng xẹt , rồi còn thẳng tay đóng rầm cửa sổ . Khôn khiếp!thật biết cách chêu người mà .

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thâm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24

Tôi vào chậm tiết thể dục tận mười phút . Liên bị thầy thẳng tay ghi vào sổ đầu bài T.T , vào sau tôi 5 phút còn có Mã Gia Triệt .

Chúng tôi còn đang đau khổ thì nàng Dương Dương còn thản nhiên bước đến gần hai kẻ tội phạm là tôi với Triệt , nàng ta nở một nụ cười thánh thiện , giọng điệu dịu dàng lên tiếng

"1 tuần trực nhật nhé "

Nghe vậy các nàng trong lớp lại bắt đầu xúm lại Mã Gia Triệt hỏi han mặc cả xin làm hộ , đang ngồi ghế bên cạnh cậu ta thành ra tôi tự nhiên bị ả ra xa , thế giới này quả nhiên bất công đánh ngăm người thờ dài một cái , vội vàng đứng bật dậy , khoác vai nàng ta cười hi hi mặc cả

"Ôi nàng à , một người là bạn thân một kẻ là người cậu thích cơ mà ,tại sao nàng nở"

"Vì vậy mới phải phạt gấp đôi người thường ,quà tặng đi kèm danh phận đấy "

"Chúng ta tuyệt giao đi "

"Muộn rồi "

"...." thật đáng sợ

Nàng ta chống tay vào hai bên hông ,mặt hếch cầm lên với vẻ đe dọa

"Sao? Muốn phạt gấp đôi "

"..." tôi đành lui vào một góc ,thật cặn lõi chẳng thể thốt lên điều gì hơn , số tôi nó quả là bi đát , người yêu khôn nạn ,vậy mà ngay đến đứa bạn nó cũng khôn nạn chẳng kém ...

Đến tận vài tuần sau tôi mới biết , thì ra trong cái tuần đấy nàng ta bị cô phạt trực nhật 1 tuần ,cái tội không nộp sổ đầu bài , thì ra tôi chỉ là một con tốt thí mạng cho nàng ta , khôn khiếp thật ...tôi hiền quá mà .

Ngồi một lúc mới chợt nhớ ra , cô nàng lớp trưởng phạt tôi trực một tuần , cơ mà bình thường giờ về đã khá muộn rồi vậy lại còn trực nhật thì tôi đỡ sao nổi , về tầm 5h30 thì làm quái gì có xe buýt .À, hôm nay hấn có đi xe . Định rút máy ra nhắn tin cho Duệ có gì đợi tôi về cùng , mới chợt nhớ ra ,tôi làm quái gì mang điện thoại .

Haizzz ,đợi đến khi hết tiết tôi liền đi tới lớp Duệ , thấy một bạn nam vừa bước ra đến cửa ,tôi kéo cậu ta lại hỏi

"này bạn cho tớ hỏi ,Cao Thần Duệ có trong lớp không "

Cậu ta nhìn tôi đánh giá một lượt ,rồi khẽ lắc đầu ,trông giống như đang rất tiếc nuối cho tôi vậy ,hừ ...cậu ta ngó vào lớp gọi

"Ê Duệ lại có gái đến tìm nữa kìa "

Nữachẳng lẽ có rất nhiều bạn nữ đến tìm hần vậy sao , ôi thật là đào hoa quá đi thôi .

Tiếp đó tôi nghe thấy giọng hần vang lên , nghe có vẻ rất bức bối

"Mẹ khiếp , cứ nói tôi chết rồi đi "

(-.-") cậu bạn kia bình thần nhún vai nhìn tôi

"Đấy nó bảo nó chết rồi "

Sáng nay vẫn còn mím cười tươi tỉnh , vậy mà chiều nay lại sắp phải mặc áo đưa tang , hần chết khi nào vậy ?. Khóe mắt tôi vẫn còn giật giật , đờ ra một chút mới vội bước đi . Không cần giải thích thêm với cậu bạn tốt bụng đang đứng nhìn tôi bằng con mắt thương hại kia .

Ngán ngẩm lên lớp nằm dài trên mặt bàn trong mấy tiết học tiếp theo .

Chỉ đợi đến khi tiếng trống giờ nghỉ trưa vang lên . Tôi phi thẳng lên sân thượng định làm một giấc , ai ngờ lại bắt gặp một cậu bạn có dáng người cao cao ,thân áo sơ mi màu xanh nhạt , chân mang quần bò , đi giày thể thao . Hần đang đứng trước một con gió mát , tóc bay bay nhìn rồi có chút quy tắc , khóe môi tôi hơi nhếch lên , vui vẻ tiến đến đứng ngay sát bên cạnh , ề hèm một tiếng khiến Duệ chú ý đến mình , tôi nói

"Trông cậu chết thật rồi ,đang bận khoản có nên đi viếng hay không đây ,ôi khó nghĩ quá "

Hần hơi tựa người vào hàng rào sắt ,cau mày nói

"Không cần rủa "

"Ai rủa ? Chính mồm cậu nói *cứ nói tôi chết rồi đi * cơ mà "

Mặt hần thoáng ngạc nhiên ,sau đó lại nhanh chóng trở về trạng thái ban đầu , mang lời chêu chọc

"Lịch sự quá không phải phong cách của cậu đâu , cứ vô duyên vô tổ chức như mọi hôm đi ,thấy quen hơn , mọi lần thấy cậu hùng hổ bước đến lớp tôi , một chân vấp ghế một chân vấp bàn rất có khí phách "

Phách con khi , không nhắc thì thôi nhắc đến lại cảm thấy chột dạ .

Tôi hừ nhẹ một tiếng , sau đó liền bình thần ngồi lên chiếc ghế đá gần đó , hần còn ném cho tôi một túi bánh ngọt . Đang ngờ ngác chưa kịp hỏi đầu đuôi ngon ngành đã nghe hần than

"Cái bánh toàn đường ,ăn mà phát ngấy ,cho cậu hết "

Tôi cầm một chiếc bánh bông lan nhìn đơn giản mà rất đẹp mắt ,chỉ có điều quả dâu duy nhất về hơi xấu , dơ lên gần miệng cắn to một miếng ,miệng nhai ngon lành , còn tấm tắc khen

" ngon đấy chứ , cậu thật là không biết thưởng thức đồ ăn ,mua ở đâu vậy "

" ngoài đường ,tiện tay thì mua thôi "

"thật à "

"Ừm "

-.- tôi có chút mong những chiếc bánh kia là do hần làm nhìn họa tiết vẽ xấu xấu giống phong cách của hần lắm chứ ,hần nói mua tuy hơi thất vọng nhưng như vậy cũng rất đặc biệt rồi .

Tôi đang cầm củi cho vào miệng ăn miếng bánh cuối cùng , còn Duệ đang uống chai nước C2 bên cạnh thì Cao Bảo Ngọc xông vào , về mặt bức tức nói

"Sáng nay anh dậy sớm làm bánh vậy cuối cùng mấy chiếc bánh ấy bay đi đâu hết rồi hả "

Hần vội bật tai nghe cỡ to nhất , mắt vờ nhắm hờ .

Tôi thấy hần hành động như vậy cũng có chút buồn cười , liền nổi hứng chêu chọc

"Bánh cậu mua ngon nhỉ "

"...."

"ừ thì chỉ tiện tay thì mua thôi ..."

"...."

Nàng Ngọc nghe vậy ngơ ngác nhìn tôi ,chẳng hiểu gì ...

nhìn hần quay đi chỗ khác để tránh mặt , tôi bật cười sảng khoái , tôi đập tay vào vai Ngọc ,nén cười nói

"Anh trai bạn mua bánh rất có sự chuyên nghiệp, mua một hộp bánh ngọt còn có túi đựng giấy tặng kèm :D "

Bảo Ngọc A lên một tiếng , ánh mắt gian tà hướng về tôi

" thì ra anh tở làm bánh cho Thư "

"Không đâu , cậu ta nói là mua bánh bên đường thôi , tiệm bánh mà có túi đựng giấy thể thao nam đi kèm ý "

Tôi ôm bụng cười ha hả , lại thấy Cao Thần Duệ sai vài bước vụt qua , con gió mát mát thoang thoảng khiến tôi búng tỉnh , vội túm một góc áo Duệ

"Hôm nay tan học cho nhau về cùng với nhé " kèm theo lời nói còn nở một nụ cười rạng rỡ.

"ừ " rồi bước chân đi thẳng

Xi trả lời lảng vãng , tôi bĩu môi dơ ngón giữa lên phía sau lưng Duệ , lúc ấy tôi lại không biết rằng hần đang nhếch môi cười . Hoá ra khi đó tôi lại bị cái bóng bán đứng .

Cao Thần Duệ về đến cửa lớp đã bị Dự Phong Túc đứng trước cửa lớp chặn lại . Hần bình thản thẳng bước tới túm cổ Tiểu Túc lôi ra rồi đi vào lớp , cậu ta tức giận chạy theo ,đền bàn hần đập tay hỏi

" đồ bỏ rơi bạn bè thật là không có nghĩa khí "

Hần ngồi xuống ghế với tư thế thoải mái , tay chống cằm nói

"Đi hẹn hò cậu cũng cũng muốn đi theo sau làm gì đà , cậu yêu thầm tôi à "

Thật sự lời nói của hần nhiều lúc làm cho Tiểu Túc học máu mà quy tiên mất thôi

"Ặc , cậu nghĩ cái mẹ gì vậy , tôi là trai thẳng là trai thẳng đấy nhé "

Hần nhếch môi cười , ánh mắt còn sắc bén nhìn đối phương , lôi ra cái lô gíc thần thánh , nói

"Hôm trước còn thấy trên facebook của cậu có dòng tâm trạng mang tên * cuộc tình 14 năm mãi vẫn chưa có hồi kết ,này người tôi yêu đến bao giờ cậu mới chấp nhận tình cảm của tôi * , nhớ không nhầm 14 năm trước ngoài tôi , Thành Vệ , và Lâm Nghị ra cậu có chơi hay tiếp xúc với đứa nào nữa đâu , suốt ngày cậu dính lấy tôi vậy không phải cậu thích tôi ư ?"

"Mẹ kiếp đồ điên , ông mà thèm thích chú em à "

Lúc đó Lâm Nghị nhảy vào ôm cổ Tiểu Túc , bắt ngờ nói

"Vậy thách cậu dám hô to cậu không les , dám thừa nhận không ? "

"Nghe cho thủng tai đi , ông không les "

âm Nghị suýt bật cười ,thấy cá đã cắn câu ,cậu ta nháy mắt với Duệ , hai tên này gian tà cùng một giuộc , tội cho Phong Túc , Lâm Nghị nói

"Ha ha ha Đương nhiên là cậu không thể les , cậu có phải là con gái đâu , tự nhận mình không les như một phái nữ , chính tỏ gay thật rồi , Túc muội muội "

"Hừ , cút hết đi lũ bạn khốn nạn "

Tiểu Túc đi rồi , Lâm Nghị liền thu lại nụ cười nhìn hần tra hỏi

"Nghe không nhầm thì có phải vừa nãy cậu nói cậu đi hẹn hò ??"

"Ồ "

" Cái mẹ gì vậy , cậu cũng có người để hẹn hò , không đứng không đứng , gái theo cậu ...chết tiệt ...cả hàng cuối cùng cũng chọn được rồi ư ? , liệu có phải là con gái không đây , hay lại đi yêu đàn ông giống Túc nữ " Lâm Nghị nói to khiến lũ con gái đang chú tâm chải chuốt cũng đồng loạt quay về phía đó , rồi thì nhau bàn tán , có nàng nhanh tay còn rút điện thoại ra bàn tán với một nàng lớp khác , có lẽ nó sẽ cứ liên kết với nhau thành một mạng lưới , rồi sẽ kết lại toàn trường cho xem , haizzz .

Hắn hơi cau mày , nói

"Nữ nhân "

"Không phủ nhận chính tỏ là có bạn gái thật rồi ?"

"Ồ "

"Ha ha tôi nói cho cậu nghe này , yêu sớm có phải hơn không , vậy là từ nay trai tân như tôi sẽ có giá hơn rồi , người anh em làm tốt lắm moah ! "

"Tránh ra đi nỏ cả da gà "

....vậy là thông tin Cao Thần Duệ có bạn gái đã lan truyền từ tầng 1 lên tầng 3 ,chỉ vùn vùn có vài phút , thật phi thường , đương nhiên có đến tai tôi , hại tôi có tật giật mình ngồi không yên trong cả tiết .

Đến tận khi thầy giáo gọi

"Trò Lâm Mộ Thư "

Tiểu Triệt ngồi dưới đập ghế tôi mới nhặt hồn từ sở lại , nghe cậu ta nói

"Thầy gọi trả lời câu hỏi kia "

Tôi vội vàng đứng lên nói to

"Dạ thưa thầy câu trả lời là ..."

Ha ha haT.T xung quanh mọi người thì nhau cười , còn tôi vẫn ngơ ngác nhìn lên bảng , thầy nghiêm giọng nói

"Tôi chưa từng gọi em trả lời , nhưng nếu trò cảm thấy bản thân đủ khả năng cũng có thể trả lời , nhờ trò nhắc lại tôi đang hỏi câu gì"

Tiểu rồi , vậy là đi thật rồi , thầy đây cái gì cũng tốt mỗi tội chỉ được cái nhớ dai , không trả lời được thì coi như xác định , tôi ậm ờ vờ bừa , nói

"Dạ câu hỏi về môn sinh ạ "

Ha ha ha ..lại có tiếng cười , bực mình cái lớp niềm nở

"Thế trò Thư , tôi dạy môn gì "

"Môn sinh học "

"Thế từ vừa nãy đến giờ trò tưởng tôi đang hỏi môn sử "

"Nhưng có nhiều lúc vật lý cũng hỏi môn hoá đấy thôi ạ "

Thầy tức giận trừng mắt nhìn tôi , quát to

"Còn thích cãi , tại sao lại thích ngơ ngác trong lúc tôi giảng bài hả "

"Vậy tại sao thầy cứ thích giảng bài trong lúc em đang suy nghĩ ,làm gián đoạn cả suy nghĩ của em " ôi lỗ mồm thật rồi

"Trò muốn nhận lại hồ sơ "

"Cái trường vớ vẩn , rõ ràng nhận hồ sơ rồi mà cứ muốn trả lại , trong một năm qua không có tình chí ít cũng phải có nghĩa ,thầy muốn trả lại thì trường em sẽ nhận lại à ,trả lại em mà thầy không thấy đau xót con tim à , thiệt tình " cũng may đó chỉ là lời nói nội tâm mà thôi ,nên tôi mới không bị trả lại hồ sơ , thay vào đó thì lại bị viết bảng kiểm điểm ,rồi phạt thêm 1 tuần trực nhật nữa . T.T ôi số tôi .

Tôi ngồi xuống ghế , ngoảnh lại nhìn Gia Triệt ,hai đứa lại hội thoại bằng ánh mắt

"Cậu chết chắc Mã Gia Triệt "

Cậu ta nhún vai nói

"Là tại cậu tin người thôi " vậy tôi phải mất niềm tin với con người và đi tin động vật ?

(-.-*) đến tận lúc về , trong khi tôi đang lủi hủi xuống góc lớp lấy chổi trực nhật , Dương Dương dịu dàng bước đến nói

"Tỷ bạn về kiểu gì "

"Giờ mới biết nhớ đến đứa bạn này à , tỷ đi nhờ Cao Thần Duệ "

Nàng ta mỉm cười vỗ vai tôi

"Sướng nhá được soái ca đưa về cơ mà , ôi chỉ tội cho những đứa như tớ , 6 năm qua chưa biết đi xe đến trường là gì "

"Hả , nói mới nhớ nhà cậu ở đâu "

"Cách trường 30m "

"Hơ hơ trừ khi cậu là người lười nhất thế giới , nếu không cần méo gì cái xe đến trường , dắt ra dắt vào còn mệt người "

Nàng ta cười ha hả rồi đi về, để lại tôi với tiểu Triệt ở lại , hai đứa làm việc vui vẻ , đột nhiên cậu ta hỏi

"Cậu với Cao Thần Duệ đang hẹn hò à "

"?? Tại sao lại thắc mắc chuyện đó "

Cậu ta chăm chú lau bảng nên tôi không nhìn thấy được vẻ mặt hần khi đó

"Chỉ là cảm thấy hai người không hợp "

"Vậy cậu nghĩ tôi hợp với ai "

"Tôi " cậu ta nói nhỏ nhỏ tôi không nghe thấy , lúc sau Gia Triệt mới nói tiếp

"Không ai cả "

"hừ ,ý cậu nói tôi nên ế "

"Ừm nên thế "

"Bạn bè hàng xóm thế đấy "

"Ha ha tốt nên mới nhắc bài cho cậu đấy "

"hừ , nói mới nhớ là phải tính sổ với cậu " tôi nhanh chóng nhảy lên khoác tay ấn cổ Mã Gia Triệt xuống , đánh đắm túi bụi , một lúc mệt mỏi tôi với Gia Triệt ngồi tựa vào tường trên bục giảng , để ý mới thấy cô cậu có một sợi dây chuyền nhìn khá đẹp mắt , tôi liền cúi lại gần xem cho kỹ ,rồi lại nghe thấy tiếng ho bên ngoài , ngoảnh đầu lại nhìn thấy Cao Thần Duệ đang lạnh lùng nhìn tôi , giống như bị chồng bắt quả tang tư thông với trai ,tôi có chút chột dạ . Dơ tay lên cười hì hì nói

" haha đợi nhau một chút tôi cất chổi rồi về "

Hần quay người đi thẳng , chưa kịp cảm cái chổi thân yêu lại vội vàng chạy phía sau Duệ . Trên hành lang trường hần không nói một câu nào cả , tôi cuối cùng cũng không im lặng được mà lên tiếng

"Đang giận à "

Duệ dừng bước búng lên chán tôi một cái , hiện lên một vết đỏ ,hần nói

"Tĩnh đi , chỉ là đang mải nghĩ xem có nên mua một cái vòng thật đặc sắc , để tránh việc cậu lại đi nhìn người con trai khác vì tò mò "

Tôi bước một bước ngang bằng Duệ , thở phào một tiếng rồi dơ tay khoác lấy tay hần , bình thản nói

" nhìn mình cậu thôi là đủ hồng mắt rồi "

"Biết thế là tốt "

Cao Thần Duệ đưa tôi đến gần cổng , tôi xuống xe trả lại hần cái mũ bảo hiểm tôi nói

"Về cẩn thận "

" mọi hôm đều bình thường ,nếu hôm nay tôi mà có mệnh hệ gì là tại cậu hết ,hiểu chưa "

"Xùy đi đi đừng có ăn vạ , tôi đây đẹp chứ không hề đâu " tôi xua xua tay ,hắn bật cười lên xe phóng đi , tốc độ gấp 2 lần so với vừa nãy ,thật phát hoảng .

Vào trong nhà tôi còn phát hoảng hơn , bác tôi thật là bao nhiêu tuổi rồi mà trung thu còn trang trí lằng xít như này , đèn lồng treo lung linh khắp nhà ,giờ tôi mới nhận ra giờ đã là 15/9 , Trung thu năm nay lớn rồi trong trường không ai nhắc đến thành ra cũng quên bống đi . Vào bên trong thấy Tiếp Như đang trang trí mâm quả , đầu chị còn đội cái vương miện tôi suýt phì cười , lên tiếng nói

"Tiếp Như à ,chị đừng có chiều theo mấy cái yêu cầu vớ vẩn của bác nữa "

"Chị thấy đẹp mà "

Ôi em lấy chị ,chị thật xì teen .

Buổi tối bác nói muốn đưa tôi với Thiên Hương đến nhà một đối tác lớn dùng bữa , ban đầu ngần ngại không đi nhưng Thiên Hương cứ nài nỉ mãi thành ra lực bất tòng tâm .

Leo lên phong tắm một cái ,tôi mặc một chiếc áo phông kết hợp cùng chân váy dài , tắm xong vẫn còn thời gian tôi nhàn nhã ra ngoài ban công hóng gió ,lại bất gặp Mã Gia Triệt cũng đang đứng phía đối diện , tôi tròn trĩnh mắt nhìn cậu ta tổng thể , rồi hậm hực nói

"Bạn hàng xóm à , bạn có biết bạn đang làm ô nhiễm cảnh quan hay không , tuy là ở nhà cũng không nên ăn mặc hở hang như vậy chứ , tắm xong chỉ quấn một cái khăn cậu lười đến thế ư , vậy thì mặc váy luôn cho rồi "

"Bạn Thư thân mến , nếu bạn nhắm mắt vào cảnh quan quanh bạn sẽ tươi đẹp lại thôi , tôi lại cảm thấy bạn là đang ám ức khi tôi vẫn cuốn một cái khăn chứ gì ,có cần tôi" cậu ta vừa nói vừa vờ cời khăn tắm , theo phản xạ tôi nhắm mắt vào , nghe thấy cậu ta bật cười tôi mới mở mắt , thì ra bên trong còn mặc thêm một cái quần đùi , vậy còn quần khăn cái gì , sợ ai nấp sau tụt khăn tắm chắc ,biến thái .

Tôi hậm hực quay vào phòng ,lấy trong tủ ra một con búp bê rom , cầm que tắm trọc trọc trước mặt cậu ta , ai ngờ cậu ta lại ôm bụng nằm có vẻ đau đớn , tôi thấy hơi có lỗi lo lắng hỏi

"Cậu sao vậy này "

"Cảm thấy vui khi diễn suất lên thần thôi "

"Đồ điên ".....

nó là bức ảnh duy nhất mị được chụp chung với các nàng trong đêm trung thu đó :))) cảm thấy thật hạnh phúc vô cùng , do đang hơi muộn một chút so với quy định nên đành chúc các nàng Trung thu năm sau đều vui vẻ ,thôi thì ai rảnh hãy mang bức ảnh kia ra ngắm , ảnh kỉ niệm của chúng ta đây :)))) mị tìm mãi mới được đó , giờ toàn ảnh vẽ không hà

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thăm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Chuẩn bị mọi thứ xong xuôi ,tôi nhìn lại một lượt bản thân , có một chút cảm giác đoạn trang ,tiếp đó lại nghe thấy tiếng thúc giục của Thiên Hương

"Thư ơi ,đi nào "

Tôi liền chạy vội xuống , nhìn Hương tỷ một cái ,tôi thẳm lắc đầu , nhả nhặt nói

"Haizz em cảm thấy người khác nhìn em với chị rồi so sánh , thì họ chắc chắn sẽ bị chị lừa tình mất thôi "

Hôm nay trái với vẻ đoạn trang của tôi ,chị ăn mặc khá trẻ con , nói đúng hơn là ngọt ngào giống như một tiểu thư khuê các .

Chị một tay cầm chiếc túi xách , một tay vuốt mái tóc dài ,cao ngạo nói

" biết sao được , chị đẹp mặc gì nó cũng bị đẹp ấy mà , em hôm nay bị lép vế rồi cưng ạ "

Nhìn vẻ tâm đắc của chị tôi cũng không muốn dỗi cho chị một gáo nước lạnh , đành ngậm ngùi cảm thán trong đầu

Chỉ là chưa từng tham dự một bữa tiệc nào đó ,thành ra không có kinh nghiệm , lần đầu tiên đi cũng nên dùng vẻ chính chắn một chút .

Đến tận lúc đi lên xe , bác cứ khen gu thời trang hôm nay của tôi có tiến bộ , rồi lại chê chiếc váy của Thiên Hương . Mấy lần liền ,mỗi lần như vậy chị lại quay sang nói nhỏ với tôi

"Lần trước chị đi dự tiệc cũng mặc như em , các vị lớn tuổi quả thật khen rất nhiều , rồi chị lại bị bọn trẻ ngang tuổi chê nầy chê đẽ , quả nhiên hai thế hệ khác biệt có cách nhìn khác biệt , chị thích thì chị theo giới trẻ thôi ,hừ em cẩn thận đây ,mặc như em là không thả thính được đâu."

"Ha ha " thì ra mọi lần Thiên Hương chăm chỉ đi dự tiệc là để câu dẫn , vậy mà giờ chị vẫn ế , theo tôi nghĩ về nhan sắc của chị cũng là dạng không tầm thường , có lẽ giờ vẫn ế tất cả là do tính cách mà ra =]]]]* ăn ở có lẽ còn thất đức hơn cả tôi nữa

Ban đầu cứ nghĩ ,bản thân sẽ được đưa đến một nơi xa hoa nào đó , nào ngờ lại chỉ đến một căn nhà cũng xa hoa nhưng thật không lộng lẫy như tưởng tượng , đối với tôi căn nhà ấy thật đẹp , nó không quá to , nhưng lại được bao bọc bởi một lớp gỗ bóng bẩy , vườn đầy hoa đủ loại cắt tỉa gọn gàng , nhìn qua thì thật ấm cúng .

Nghĩ bao nhiêu tình huống cũng không nghĩ ra nổi , đối tác làm ăn của bác tôi lại là Mẹ Duệ . Ôi bác ấy thật đẹp

Tôi nhàn nhã đi vào

Nhìn hần ngồi thoải mái trên ghế sofa , mắt hướng về cái màn hình to đứng trước mặt , tôi há hốc mồm đứng như chờ chồng . Tiếp đó dụi dụi mắt vài lần , đến khi nàng Ngọc bước ra vui vẻ chào đón

"Dạ cháu chào bác " bác tôi cười nhẹ với Ngọc , nàng ta quay sang tôi nói tiếp " Ồ ,Thư cũng đến rồi sao ,tỷ nữa sẽ làm cho cậu đầy đồ ăn ngon "

Lúc này tôi mới chợt bừng tỉnh , gật đầu cười hờ một cái , hần giờ thì cũng đã để ý đến tôi rồi đây .

Nàng Ngọc bước vào bếp tiếp tục với công việc đầu bếp nhỏ , tôi bỏ rơi Bác với Hương tỷ tự sinh tự diệt , liền bước đến bên cạnh Cao Thần Duệ , nói

"Mặt cậu không có vẻ là đang ngạc nhiên, cậu biết tôi sẽ đến đây ư ? "

"Đoán thôi "

"Xời , tuy đã lớn rồi nhưng Trung Thu cậu cũng không có ý định gì à "

"Ở nhà cũng là một kế hoạch "

"Chán vậy "

Hần hơi cúi người lại gần tôi , về mặt cười như không cười ,nói

" hôm nay Cao Vương Đông về "

Tôi mắt sáng bừng ,hón hờ nói

"Thật sao ,ôi cũng lâu chưa gặp được anh cậu rồi , chắc giờ đẹp trai lắm đây "

"Biết ngay ,kiểu gì cậu cũng lộ rõ bản chất , nước dãi chảy ra rồi kia lau nhanh đi , mặt mặt chết đi được "

Hừ , tôi thì làm sao chứ , cũng chỉ lâu chưa gặp được thần tượng thì hân hoan một chút không được à .thiệt tình hà , tôi với Cao Thần Duệ lại ngồi đá xoáy nhau , cho đến tận khi một người con trai , ăn mặc khá thời trang , dáng người cao ráo sai bước đi vào . Vừa nhìn đã đoán ra chủ nhân thân hình đó là ai , tôi định chào hỏi một câu , nhưng anh lại phi thẳng vào , nói trước

"hôm nay nhóc kia cũng đến đây cơ mà , Thư Thư em ở đâu "

Nụ cười tươi rói rói của tôi vẫn lơ lửng , có chút cứng nhắc . Anh lướt qua tôi một cái , rồi lại nói với Duệ

"Bạn gái chú đây à , thế Thư thì sao , chú đá nó rồi ??"

Trông cái vẻ nghiêm nghị nhưng đang che giấu nụ cười bên trong của Duệ ,khiến tôi tức sôi máu. Tôi là bị bơ toàn tập ...T.T

Hần nói

"Đến rồi "

Anh nghe được câu trả lời như ý ,vẫn ngó ngang ngó dọc

"Thư ơi em ở đâu "

Tôi hiện đang đứng ở trước mặt anh

" đại ca của em về rồi đây. Thưa ới "

Tôi vẫn đang đứng ở đây ,ngay sát anh -.-?

Nếu có thể tôi muốn đâm đầu vào tường ,ngay cái lúc mà anh biết Lâm Mộ Thưa tôi đang đứng trước mặt anh , Cao Vương Đông ngắm nhìn tôi một lúc ,rồi thản nhiên kết luận

"anh thấy thật tiếc cho một thiên thần nhỏ , hỡi trước mắt to ,da trắng đẹp lung linh , thế màhaizz "

"...." chỉ là tôi dậy thì không thành công thôi mà

Đến tận suất soát giờ ăn nhà hấn lại tiếp đón thêm ba vị khách quý nữa . Tôi vừa mới vào bếp chế trọc Ngọc Tiểu thư xong , ra liền thấy Mã Gia Triệt ngồi trong bàn ăn cùng các vị lớn tuổi , bên cạnh có lẽ còn có cả bố mẹ cậu ta nữa , hiếm mới có cơ hội gặp , haizz trái đất quả nhiên rất tròn .

Tiểu Triệt nhìn thấy tôi , cậu ta liền cười híp mắt , tôi cũng bình thản gật đầu một cái . May hôm nay gặp toàn người quen , bữa tiệc như vậy cũng đỡ căng thẳng .

Vậy mà ai biết đâu , số phận đưa đẩy thế nào lại cho tôi ngồi giữa hai kẻ đấy , hấn gắp cho tôi một miếng sườn , Gia Triệt lại gắp cho tôi một miếng thịt bòkhông khí giữa hai tên đó quả thực căng thẳng , tôi nuốt không trôi .

Ấy thế mẹ hấn lại cười nói

"Ôi Thưa ,cháu thật là có sức cuốn hút với bạn khác giới nhĩ "

SặcT.T

"Bác cứ đùa , bọn cháu chỉ là bạn bè thôi ạ "

Lại còn được thêm tên Gia Triệt nói khích

"Bác trai ,hay bác gả Thưa cho cháu đi "

"Phụt ..."

tôi nhìn sang bên cạnh thờ dài ,Duệ à hôm nay cậu thật mất hình tượng . Tôi dơ tay vỗ vỗ lưng cho hấn , cũng không để ý đến ánh mắt của ai đó có chút chuyển biến .

Mẹ Cao Thần Duệ cùng mẫu thân Mã Gia Triệt hòa vào nói đùa

"Lão Lâm cuối cùng ông đồng ý làm thông gia với ai đây "

Bác tôi buông lời bông đùa theo

"Cái này cũng hơi khó quyết , có lẽ tôi nên chọn một ngày để tung tú cầu tìm rỏ "

Mọi người cười rầm rộ khá vui vẻ .

Thật gian nan a , người đẹp cứ bị rơi vào hoàn cảnh khó xử , hô hô hô đùa chút thôi , hai năm trước tôi còn lo sẽ phải ở giá cả đời đây .

Đề trách cả nhà khó xử ,tôi ăn miếng sườn liền tấm tắc khen Bảo Ngọc , còn nổi hứng nói đùa

"Ồ Ngọc , hay cậu đừng lấy anh nào nữa , lấy Minh cho rồi , yêu cậu đến chết mất , thật đa tài nấu ăn cứ như một đầu bếp chính hiệu , thật đáng làm best friend của tớ "

" haizz cho mình xin , mình thích là thích trai đẹp chứ không thích nữ nữ , làm ơn đừng dẫn một chút "

Hấn lại nói

" hừm... đừng có bẻ em gái tôi từ thẳng thành cong "

Nghe vài lời của hấn , tôi liền chu mỏ lên cãi

" tốt nhất cậu cũng nên tránh xa tôi ra , cho dù đàn ông trên thế giới này có chết hết tôi cũng không chọn cậu làm chồng tôi đâu "

"Ồ vậy nếu đảo chút nghĩa đi , có phải ý cậu muốn nói , cho dù tất cả đàn ông trên thế giới này không chết hết , thì cậu sẽ chọn tôi ư ??? ..đã ghi nhận ý kiến , nào cứ tự nhiên đi ,theo suy nghĩ của cậu thôi "

" im đi ,đồ lưu manh "

" Quá khen ???"

Các vị lớn tuổi đều bật cười, tôi xì mặt ngồi im lặng ăn cơm, cũng may, Cao Vương Đông còn đang cặm cụi vào ăn nên không hòa theo đám đông, nếu không e là tôi hết đường lui.

Sau bữa ăn, Cao Vương Đông có tiết lộ cho tôi một bí mật mà chục năm giờ tôi mới biết, tôi liền gian tà nói lại với hân

"Này Duệ, có phải hồi trước có lần tôi ôm, cậu đã rất lo lắng đúng không, cậu còn hôn tôi rồi nói *truyền bệnh cho tôi, rồi khỏi ôm nhanh đi *, haizz không ngờ cậu lại thích tôi nhiều như thế "

Vậy mà hân lại vô sỉ đáp

" ý cậu là đang muốn nhắc nhở tôi, số lần hôn nó đang bị lẻ, cậu đang cảm phiền tôi làm cho nó chẵn lên ?"

Hừ

Trong khi các vị lớn tuổi đi uống trà ngoài sân, thanh niên chúng tôi ngồi trong nhà ăn hoa quả cùng chém gió. Hương tử cả bữa ăn liền xì mặt cảm như hên, đoán không nhầm có lẽ bữa tiệc nhỏ này không có ai hợp gu với chị chẳng? Thật đang buồn, uống công cho chị mất cả buổi chiều làm đẹp, cuối cùng lại đứng ngoài lan can chém gió với bạn qua điện thoại.

Tôi đang ngồi nhắm nháp miếng táo, Cao Vương Đông ngồi bên cạnh héch cặm, ý chỉ lấy hộ anh một miếng, tôi thờ dài với tay cầm đến trước mặt, anh cảm kích nói

"Anh là anh quý em nhất đấy "

" hừ thật vậy? Năm nào cũng chỉ tặng cho em một chiếc cặp nơ khác màu là đã hoàn thành bổn phận của một người anh rồi ư? Em khinh "

"Hahaha hồi bé thấy em cứ nhìn cái kẹp tóc nơ của đứa hàng xóm, anh biết là em thích nên mới tặng đấy chứ "

Tôi đành ôm chán thờ dài, hiểu nhầm quá sâu sắc, anh không hiểu được đâu khi ấy tôi là tôi nhìn xiên thịt ấy cơ, ăn bám nhà anh cả ngày, thế nào lại chỉ toàn ăn bánh uống nước ... Thật bất hạnh ...

Cao Vương Đông nói tiếp

"Anh còn biết em là một cô bé rất gan dạ, thích nghịch rắn, thích chơi những trò mạo hiểm, thích xem phim ma nữa kìa, anh là anh hiểu em nhất đấy.

"Vâng" mặt tôi méo lại, là tôi đấy ư? Có phải chẳng là anh đang miêu tả tình địch của tôi, một kẻ cả đời đối lập song song của tôi?

Còn Ngọc với Mã Gia Triệt không hiểu chuyện nhìn tôi bằng con mắt trầm trở ngưỡng mộ, xen lẫn ngạc nhiên.

Chỉ có hân là bật cười

Khi Cao Vương Đông chọn tạm một bộ phim kinh dị trên chiếc tivi to dùng kia, tôi đột ngột đứng dậy cáo từ ra về, trước đó mặt còn cắt không còn một giọt máu, hân bật cười nhàn nhã bước phía sau tôi. Bực mình quay lại lườm Cao Thần Duệ, hân giọng nói

"Cười cái gì mà cười, buồn cười lắm à "

Hân khẽ nhếch đôi môi nói

"Mình thích thì mình cười thôi "

Bực mình cầm chiếc kẹo trong túi, ném bốp một cái, hân hơi cau mày, tôi lại bình thản nói

"xin lỗi. Mình thích thì mình ném thôi "

=]]]]*

Tiếp đó cả chặng đường tối om thỉnh thoảng mới lướt qua một vài bóng người, chút chút lại có một cơn gió thổi tới, nó khiến tôi rùng mình, bất giác ôm chặt hai tay trước ngực, hân bước tới bên cạnh khoác chiếc áo vào người tôi, cảm nhận rõ được hơi ấm từ hân, tôi lấy lại tinh thần, bất giác nở một nụ cười ngây ngô

Ánh trăng hôm nay thật đẹp !

Phải chăng nó đang soi sáng tâm hồn tôi ?

Khiến tôi cảm nhận thật xấu sắc mọi điều trong lòng .

Thứ gì gọi là rung động ?

Có lẽ tôi cũng hiểu đôi chút .

Nó đơn giản chỉ là một hành động nhỏ

Một vài câu đối thoại qua lại .

Đều khiến đối phương bộc lộ cảm xúc

không giả tạo

Thật chân thành .

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thăm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Tôi không biết đã bao lâu rồi, không còn nhớ đến người ấy nữa

Khi ấy tôi đang ngồi ở một góc dưới sân trường , tính tôi khá nhút nhát , lúc đó mới chuyển tới nhà bác , cuộc sống mới , khu nhà mới ,ngôi trường mới

Ngồi trên chiếc xích đu kết kết rồi chăm chú nhìn dưới đất một bãi cỏ xanh mon mon , đột nhiên xuất hiện một chiếc giấy búp bê đáng yêu bay đến , ngược nhìn lên thấy một cô bé chạy tới gần , mặt cô nhóc phụng phịu trông thật buồn cười , cô bé cầm chiếc giấy rồi quay lại nhìn kẻ tội đồ kia , chất giọng non nớt mắng

"Cao Thần Duệ tại sao cậu lại cứ thích nghịch con gái như vậy ,mẹ tớ nói con trai như thế thật không đáng mặt đàn ông , Thanh Ngữ không thích cậu " Rồi nhóc đó lại cười nói với tôi " cảm ơn bạn nhé , bạn mới chuyển đến à , Thanh Ngữ không thấy bạn bao giờ thì phải "

Tôi ngơ ngác nhìn , tôi có giúp gì ư ?

Cô nhóc nắm lấy tay tôi rồi cười nói

" bạn ra đây chơi với chúng tớ đi , đừng ngồi một góc ,chán lắm "

Tôi đi theo , lướt qua cậu bé kia , đây không phải là lần đầu tiên tôi gặp cậu , đây chính là hoàng tử của tôi mà

Chưa kịp nhìn hẳn quá 10 giây , Thanh Ngữ đã kéo tôi lướt ngang qua , tôi không thích người khác tự tiện động vào mình , nhưng lúc đó lại cảm tưởng như cô ấy đang cứu vớt con người tôi .

Chúng tôi chơi với nhau rất thân thiết , có phúc cùng hưởng có họa tự chịu =]]]* ahiii trẻ con mà ,đâu diễn xấu được như lúc lớn.

Rồi từ đó , chẳng hiểu vì sao hoàng tử lại biến thành ác quỷ , Cao Thần Duệ từ ấy lại chuyển mục tiêu , ngày ngày chỉ trọc ghẹo mỗi mình tôi , các bạn gái đều nhìn tôi bằng con mắt biết ơn , thật đáng hận ,thật phát bực

Cuộc sống trôi qua khá êm đềm , tính nhút của tôi bị Cao Thần Duệ làm biến chất , cũng giống như được sự bao dung của Hạ Thanh Ngữ làm hư mất rồi.

Đến một ngày năm lớp 9 , Thanh Ngữ đến gặp tôi trong tình trạng nước mắt đầm đìa , tôi định hỏi lý donào ngờ lời chưa kịp thoát họng ,đã ăn trọn một cái tát rất mạnh . Cô ấy nói

"Tôi coi cậu là bạn thân nhất của mình , nhưng tại sao cậu lại cướp đi người con trai mà tôi yêu nhất , tôi hận cậu , người như cậu không xứng được tôi coi trọng ,tôi nguyện rửa cả đời cậu "

"Lâm Mộ Thư tôi hận cậu cho đến lúc chết"

Tôi hoảng loạn bật người dậy . Cả người toát đầy mồ hôi hột đã lâu rồi tôi không còn nhớ đến sự tồn tại của Hạ Thanh Ngữ nữa , nhưng giấc mơ

này khiến tôi có chút hoang mang . 3 năm qua tôi đều muốn hỏi lý do tại sao cô ấy lại đối xử tàn nhẫn với tôi . Nhưng sau hôm đó tôi đã không còn gặp lại Thanh Ngữ nữa , cô ấy chuyển trường đến nơi nào ,tôi cũng không biết .

Bật người dậy , ngồi ì ra một lúc tôi sửa soạn xong mọi thứ , tạm bỏ qua bữa sáng tâm huyết của Tiệp Như tử ,thờ thần lết người ra bến xe buýt .

Nhìn quanh xe buýt ,bất giác thở dài một cái , sáng nay hẳn nói có chút chuyện bận , bảo tôi tự đi ..haizzzz .

Đang có tâm sự bị bắt lại bị hấn bỏ rơi , cũng may đến trường còn có một băng hữu chờ tôi kẻ lẻ .

Gia Triệt ném vào đầu tôi một chiếc kẹo socola , tôi cũng không hề để ý đến , cậu ta liền hỏi

" Hôm nay có chuyện gì vậy ? Bị chó đuổi à "

Tôi ném con mắt lạnh lùng về phía Tiểu Triệt

"Hừ, chó gặp tôi cứ như gặp lại oan gia , nó đuổi ngày đuổi đêm , tôi đây cũng khá quen rồi , tâm trạng cũng không vì thế mà đi xuống đâu nhé , nó ghét tôi ...tôi đây còn hận không thể tạ ơn cả họ nhà nó đây này "

"Vậy cái vẻ như mất hồn của cậu là sao ? "

Tôi đáp

"Ma nhập "

Cậu ta liền giật bắn người

"Hả ? thật "

"Ừ , sắp thật rồi , chỉ là mơ tới bạn cũ thôi "

Cậu ta liền ngồi kế bên tôi , chống tay lên bàn suy nghĩ , rồi nói

"không có vẻ là nghĩ đến bạn tốt , kẻ thù à , hay tình địch ?"

Tôi nở một nụ cười hờ hững , nói sao đây nhỉ ? Kẻ thù ư , có lẽ cô ấy ghét tôi , nhưng căn bản tôi cũng chưa hề ghét lại cô ấy , Hạ Thanh Ngữ rốt cuộc là gì của tôi đây ? Tôi ngẩng đầu lên nhìn Gia Triệt ,thành thật nói

"Không biết nữa "

"Là Nam hay Nữ "

"Nữ "

Cậu ta liền thở phào một cái ,khiến tôi có chút khó hiểu , cau mày nói

" có chuyện gì à , tôi vừa rơi tiền và cậu vừa nhìn thấy ? Hay sao mà mặt cậu vui như ngày hội thế "

Gia Triệt nhảy mắt tinh nghịch nói

"Hahaha Lâm Mộ Thư cậu cũng suy nghĩ quá nhiều rồi , tôi chỉ cảm thấy cậu mà cũng có bạn thật là đáng ăn mừng , nên vui "

"Hừ cút, có chuyện gì vui khai thật đi anh em cùng hưởng mới chứ "

" hahaha chỉ là trường ta có nữ nhân mới đến ,không vui sao được "

"Xi , cậu mà được tôn sùng làm Hoàng tử , tôi khinh "

Cậu ta chị cười , ôi thật tò mò ,không biết nữ nhân nào mới chuyển đến , lại còn vào đúng lớp Cao Thân Duệ nữa chứ , hẳn có như tên kia không đây .

Giờ thể dục tôi liền cấp tốc phi thẳng xuống tầng dưới ,cô ý đi ngang qua lớp hấn , nhân tiện gặp gỡ mỹ nhân luôn .

Đứng bên ngoài cửa sổ nhìn thấy hấn đang ngồi mất hướng về phía trước , tôi cũng nhìn theo , lớp hấn đang ồn ào như một phiên chợ vỡ , còn tôi lại tất tưởi đi nụ cười lơ lửng kia . Người con gái đang đứng trên bục giảng kia chẳng phải Hạ Thanh Ngữ đây ư ? Cô ta lướt ánh mắt qua tôi , rồi nở nụ cười tự nhiên nói

"Xin chào các bạn , mình là thành viên mới của lớp , các bạn không chê mình chứ "

"Không " mọi người đồng thanh như vậy , xem ra đã coi cô ấy như nữ thần thật rồi .

Cô giáo chủ nhiệm lớp dịu dàng lên tiếng hỏi

"Em muốn ngồi ở đâu ? "

Vẫn chất giọng nhẹ nhàng Thanh Ngữ nói

"Em có thể ngồi cạnh Cao Thần Duệ được không ạ , em với cậu ấy dù sao cũng là bạn thanh mã ,như vậy dễ làm quen với môi trường mới hơn "

Cả lớp người hò reo nghi ngờ mối quan hệ của bọn họ , người tiếc nuối , người ghen tức , còn cô giáo lại thần nhiên chấp nhận cái lí do muôn thủa ấy .

Tôi không để ý họ , mà chú ý nhất vẫn là biểu hiện của hấn , Duệ vẫn luôn chú ý đến cô ấy khiến tôi có chút tức giận .

Có người hỏi

"Hai người một cặp à "

Thanh Ngữ liền khoác tay Duệ thân mật nói

"Ừ đúng vậy "

Cao Thần Duệ vẫn không phản ứng ,điều đó khiến tôi ngạt thở , có chút thoả mãn hơn đó chính là hấn không hờn cười

Tôi cắn chặt môi đến bật cả máu đỏ , nhìn chăm chăm bọn họ , giống như có con mắt thứ ba ,hấn quay lại về phía tôi .

Ba con người ba tính cách khác nhau , chúng tôi đã từng rất thân , sau bao năm hội tụ lại khiến khung cảnh rơi vào tĩnh lặng .

Tuy đứng cách bốn chiếc bàn và một vách tường , nhưng tôi vẫn cảm nhận được sự thích thú của Thanh Ngữ . Cô ấy thay đổi rồi

Về cả tính cách lẫn con người nữa , không còn vẻ đẹp thuần khiết như xưa mà thay vào đó lại là vẻ quyến rũ của một thiếu nữ , nụ cười kia cũng xa lạ quá , không còn ngây thơ mà tự nhiên đến đáng sợ , khiến đối phương phải rung mình .

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thâm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27

Giờ ra chơi , tôi đang nằm ườn ra bàn thì bất chợt có một in nhắn từ số lạ gửi đến , thì ra cô nàng chủ động hẹn gặp tôi trên sân thượng trường .

Tôi cũng không muốn trốn tránh thêm nữa , dù sao bản thân tôi cũng có rất nhiều điều muốn hỏi .

Thanh Ngữ đứng tựa nửa người vào thanh sắt , dưới ánh nắng khuôn mặt nửa hưởng thụ nửa hòa nhập vào cái phong cảnh hữu tình kia , trông thật giống như một bức tranh lộng lẫy .

Tôi nhẹ bước đến gần , cô ấy liền nói

" Cậu đẹp lên nhiều so với hồi trước rồi đấy , Thưa ạ "

Tôi cười nhếch môi ,nói với giọng chế giễu

"Cậu cũng vậy "

Thanh Ngữ bật cười

"Giờ cậu còn biết đá xoáy người khác nữa , có vẻ như nuôi chó lâu ngày nó cũng biết cắn chủ rồi đây , nuôi chó cũng thật phí công "

Tôi lạnh lùng đáp lại

"làm chủ khó lắm ,phải đầu tư nhiều , tôi cảm phục cả họ nhà cậu ấy chứ , thật hết lời tán dươngcó sao dòng họ nhà cậu, chó mẹ lại cứ như một quý bà , còn chó con lại ngu dốt như vậy ? Nuôi bao năm lại xù lông lên sủa thật là một con chó hư "

"Cậu"

Tôi ngang nhiên tiến tới gần một tay giữ cầm cô , một tay nắm lấy thanh sắt ,đáng nửa đứng nửa tựa ,nói lời bông đùa giống như một nam nhân đang trọc ghẹo một nữ nhi khuê các ...

"Haha khiêm tốn chút đi nào , khuôn mặt xinh đẹp như thế này, một câu chữ thề sẽ làm nó xấu đi mất thôi , bình tĩnh một chút , gọi tôi rồi muốn nói câu chuyện nhạt nhẽo gì đây , còn không có chuyện gì thì xin lỗi tôi không muốn mua dáng của một bông hoa đứng đường "

Thanh Ngũ cao ngạo hất tay tôi xuống , con mắt tức giận ,nói

" mở miệng tiếp đi , nói cho đủ vào , tôi sợ sau này cậu không còn mở lời được nữa đâu . Từ nay chớ đi tôi sẽ chính thức cướp lại Duệ từ tay cậu , hãy chớ đi kịch hay còn ở đó "

Tôi thở dài , ngán ngẩm lên tiếng

" không phải ai cũng tùy tiện biến cuộc đời mình thành một vở kịch nhạt nhẽo như cậu , Hạ Thanh Ngũ cậu có diễn thì tốt nhất nên diễn cho hay một chút , ít ra tôi còn vỗ tay tán thưởng À còn điều cuối cùng tôi muốn hỏi , tại sao 3 năm trước tôi lại phải gánh chịu cái tát từ đôi bàn tay dơ bẩn của cậu ?"

Cô ấy bước đến sát tôi , khinh bỉ nói

" hôm đó chính là ngày tôi tỏ tình với Duệ , cậu biết Duệ nói gì với tôi không ? "

"....." hơ đến giờ này rồi mà cô ấy còn muốn chơi trò giải đố với tôi ư ? Buồn cười cứ như là thân lắm vậy ...

Hạ Thanh Ngũ nói tiếp , ánh mắt cô nhìn lơ lửng tại nơi nào đó , tôi cũng không biết , nhưng tôi nhớ rõ khuôn mặt ấy thật bi ai .

"* khi mà cái tên Lâm Mộ Thư xuất hiện ,thì tất cả những người con gái khác trên thế giới này chỉ là tạm bợ , tôi không muốn tạm bợ nữa* người con trai theo đuổi tôi lâu nhất cũng không quá 1 tháng , con trai cũng có chữ yêu sâu đậm? thật là buồn cười , có chữ chung tình tồn tại ư ? Tôi không bao giờ tin vào điều đó , Cao Thần Duệ cũng sẽ thay đổi thôi "

Tôi bất ngờ vung tay tát mạnh một cái vào bảnh mặt Hạ Thanh Ngũ , nỗi lòng bao năm qua cuối cùng cũng được chút đi , tôi thản nhiên nói

" tôi không bao giờ để bản thân mình chịu thiệt thòi vì mấy lời giả thuyết vớ vẩn của cậu , muốn tranh giành ư ? Cao Thần Duệ không phải đồ vật để cậu đưa đẩy lúc nào cũng được "

Tôi bước đi không một lần ngoái ,tôi tự hỏi mình có đau lòng không ? Đau , có chứ , tính ích kỉ tôi cũng có , bạn thân không phải chỉ là từ để nói xuống , nhưng để tôi rơi nước mắt thì cô ấy không xứng dù chỉ một chút , từ giờ chớ đi cùng như những người xa lạ khác mà thôi

Cuối buổi học hần có gọi điện ,hừ hần thì sướng rồi có vô vàn gái đẹp theo đuổi cơ mà , cái đồ bản tính đào hoa , đây chẳng thèm để ý , cứ để hần nói chuyện cùng chị vietel cho rồi ,tiếp đó lại có một tin nhắn gửi đến , hần nói đợi tôi ở trước cổng trường , tôi lại đi thẳng về hướng cửa sau , ai mà thèm nhìn mặt hần chứ , tự nhiên muốn hờn cả thế giới này .

Đến gần cổng sau rồi , tôi liền tự bật cười rất đắc ý , thế mà lại nhìn thấy Cao Thần Duệ đang đứng mỉm cười vẫy tay với tôi , thật tức chết , chỉ trách hần hiểu tôi quá đầy thôi . Quả quỷ đây có móng tay nhọn đây mà ...

Tôi nói

"Bạn thanh mai chúc mã đang gắn bảng vàng đi khắp nơi tìm cậu kìa "

Hần nhếch môi cười chêu chọc

"Ghen à "

"Xời , đừng ảo tưởng sức mạnh "

Duệ bước đến gần ,khoác tay lên vai tôi , trầm giọng nói

" cảm thấy đi đâu ăn sơn hào hải vị cũng không bằng cơm nhà vợ nấu , yên tâm đi trên thế giới này cậu không tìm thêm được một kẻ nào khác chung tình nhất như Cao Thần Duệ này đâu "

Nhìn vẻ ba hoa mới lạ của hần , tôi bật cười

"Tôi có tìm được đấy "

"Thật vậy ? Ai nói nghe xem , tôi có thể dùng mĩ nữ dụ dỗ cậu ta , rồi tôi sẽ lại chớ thành người chung tình nhất "

Haha , tôi đột nhiên nhớ lại câu nói của Hạ Thanh Ngũ , liền gian tà nói

"khi mà cái tên Lâm Mộ Thư xuất hiện ,thì tất cả những người con gái khác trên thế giới này chỉ là tạm bợ , tôi không muốn tạm bợ nữa , cậu có từng nghe câu này chưa ? "

"Im đi ,tuổi thơ dữ dội hơn người thường chỉ nên nhớ không nên nhắc lại "

Tôi chọc ghẹo một lúc ,giọng hần trầm lại , hỏi tôi

" gặp Thanh Ngũ rồi ?"

"Ồ, buồn chán nên đi hỏi thăm bạn bè cũ thôi mà "

Hần nói nửa đùa nửa không

"Cảm ngoại tình đấy "

Tôi đáp

"Tùy tâm trạng đã "

Cao Thần Duệ cầm lấy tay tôi , hần bận rộn đeo chiếc lắc bạc có vài hình ngôi sao lạ mắt vào tay tôi , rồi cười thoả mãn nói

"Rất vừa , xem ra tôi thật sự rất đa tài , giữ cho cẩn thận , vì nó mà tôi mượn chuyển xe buýt đấy , sao , Giờ tâm trạng đã tốt lên chưa ?"

Tôi hơi ngẩng mặt ,cao ngạo nói

" cũng tạm tạm , đây có thể coi là quà hồi lộ không ?"

"Có thể "

"Ấy tôi thấy quà này không đủ "

Duệ thẳng tay cốc vào chán tôi một cái , rồi hần thả giọng phán xét tôi với hai từ không thừa không thiếu

"Tham lam "

Ôi nó thật là giống với bản chất của tôi quá , nên tôi cứ ngỡ hần đang khen chứ không phải đang mắng tôi .

Đứng này giờ mới nhận ra hần còn có một chiếc xe máy bên cạnh , tôi mỉm cười hỏi hần

"Hôm nay mời nhau đi ăn một bữa được không ?"

Cao Thần Duệ liền nói "được " hần đưa cho tôi chiếc mũ bảo hiểm , còn đang chuẩn bị trèo lên xe thì lại bị tôi ngăn cản , tôi nhẹ nhàng năn nỉ

"Ồi lâu rồi cũng chưa đi xe máy , hay hôm nay để tôi đeo cậu đến chân trời nhé "

Hần không nghi ngờ tài nghệ của ai đó , vẫn chiều theo ý kiến của tôi .

Tôi Hón hờ cầm chiếc chìa khoá , nổ máy , còn vui vẻ ba hoa

"Ồi lâu không đi xe máy ,tôi vẫn cảm thấy xe máy vẫn là dễ đi nhất , vắn cái là đi ,phanh cái là dừng thật là một chuyện nhỏ như con thỏ "

Hần hơi cau mày hỏi tôi

"Cậu ổn chứ ? "

"Đương nhiên rồi , đi xe này dễ như ăn kẹo , cậu không dám dao tính mạng cho tôi à ? "

"Không , ý tôi là cậu đang sử dụng xe máy mà lại nói cách đi của xe đạp điện đấy ? Liệu có an toàn không ? "

"Ô hô hô , lâu không đi quên mất , không sao đâu tôi nhớ lại rồi , cậu bám chắc đấy "

"Ồ ờ "

Dứt lời tôi lên số phóng đi , do hơi bất ngờ suýt thì hần ngã lăn xuống xe , ấy thế chưa kịp hoàn hồn ,trên đường cao tốc tôi lại ngây thơ hỏi hần

" Này này giảm số ở đâu vậy ? "

Cao Thần Duệ tròn trừng mắt nhìn tôi , cuối cùng đành bất lực chỉ dậy .

Hôm ấy thật thảm hại , lúc tôi lên số lại nhầm thành ẩn còi , bật xi nhan lại thành lên số . Hai hán đồ mò hôi hột , đến khi xuống xe mất hán quả nhiên bị xuống sắc trầm trọng , Duệ bực dọc nói

"Tôi lấy cậu thật rồi , từ giờ cho đến cuối đời tôi sẽ chẳng bao giờ để cậu nắm lấy tay lái , do you understand "

Tôi ngây ngô nhìn Duệ bực tức .Chỉ đợi khi hán quay mặt đi tôi vội ôm bụng cười , đáng đời ban đầu chỉ định bắt hán cháy túi thôi , cơ mà cứ nghĩ đến cái cảnh hán ngồi cạnh Hạ Thanh Ngừ đến cuối năm ,tôi nhin không được đành lại hán thót tim một phen . Ha ha ha xử hay lắm...=)))*

Àcác nàng có nhớ ngày nào mà hội con gái chúng ta có nhiều lời chúc bằng nửa phần ngày tết không ? Ôi tôi nhớ rõ lắm , đó là 20 tháng 10 cái ngày mà tôi bội thu nhất . Mà đó cũng là ngày lễ của những chiếc thùng rác Việt Nam :))

Cơ mà cũng thật kì lạ , bình thường thì chẳng thấy bản thân có nhiều fan chạy tới giống Cao Thần Duệ ,thế mà trong những ngày này lại nhiều quà vô kể , quả nhiên mị lực của tôi cũng thật phi thường cộng lại lòng .

Trường tôi có tổ chức một buổi ngoại khóa vào ngày này , tất cả đều do các thầy cùng các bạn nam chuẩn bị .

Chẳng hiểu ai lại nghĩ ra được cái trò vớ vẩn như thế kia , lại còn bốc thăm người để chúc giữa toàn trường

Chớ chêu nhất đó là Mã Gia Triệt bốc được tên của Dương Dương , cậu ta đứng trên sân khấu e hèm một cái rồi thản nhiên nói

" chúc Dương Dương cậu có nhiều tiền như heo đất , ăn nhiều như heo nái và khoẻ mạnh như heo rừng , nhân ngày trọng đại như hôm nay tôi dành trọn cho cậu một lời chúc đặc biệt nhất , đáng yêu lắm đúng không (*^_^*) "

Cả trường đều bật cười , còn Dương Dương ngồi sau tôi bỗng nắm chặt tay , người cậu ấy run rẩy , tôi biết sau này tình cảm sâu nặng từ trước đến nay với Mã Gia Triệt sẽ chấm dứt =]]]]* ban đầu còn thấy nàng Dương Dương rất hân hoan ,mỉm cười dịu dàng , vậy mà giờ đây xám xịt như một bầu trời sắp đổ bão.

Tôi mỉm cười , nhẹ nhàng vỗ về tâm trạng của nàng ta

"nhau cảm thấy cậu nói ấy cũng rất đáng yêu và đáng quý mà , cậu là nhất đấy "

Vậy mà nàng ta lại dám dọa nạt tôi

" Lâm Mộ Thu , cậu muốn ngày này năm sau ngồi trên nóc bàn bình thân bốc hoa quả ? "

Thế là tôi lại yên phận quay lên phía bên trên , chăm chú lắng nghe tiếp . Những lời sau đó cũng đều khôì hài . Cuối cùng cũng chỉ có lời chúc với Hạ Thanh Ngừ là mỉa mai nhất , haizzz mấy tên con trai trong trường chắc lại bị sắc đẹp dụ dỗ hết thật rồi

Tôi hồi hộp khi Cao Thần Duệ bước lên bục cao , có lẽ tất cả nữ sinh trong trường đều có tâm trạng hồi hộp như tôi ... Mọi người đều bàn tán xôn xao , có nàng còn oanh liệt hứa hẹn với tổ tông này nọ chỉ mong Cao Thần Duệ đọc lời chúc là cô ấy . Và rồi

Khi giọng nói trầm ngâm của hán vừa vang lên , rất nhẹ nhàng và thanh thoát , lại còn ngắn gọn cùng súc tích , vền vẹn hai từ

"Tờ rỗng "

Ồ ,thằng cha nào chơi khôn nạn thế .

Tiếng lòng bức xúc của các nàng làm cho hội trường cực kì náo nhiệt .

Trời ạ , cái trường hợp quái quỷ gì thế này , thật là thất vọng quá đi .

Cứ tiếp nối chương trình lại chẳng có gì gọi là thú vị , nói vậy chứ tôi cũng rất mong chờ đợi lời chúc của mình , thế mà kết quả chỉ có trong sự thất vọng . Tất cả lại chỉ có bỏ xốt cái tên đẹp đẽ của tôi .

Cuối cùng , chỉ có trời mới biết được những dòng chữ trong tờ giấy hán cầm là gì , chỉ có trời mới hiểu lý do tại sao hán lại không đọc nó ...

Bạn đang đọc truyện *Có Thứ Tình Yêu Chỉ Trong Thâm Lặng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.